

ഭാഷാനാടകപരിശോധന.



സി. മരത്തുംബായി.

ഭാഷാനാടകപരിശോധന.



സി. അരതപ്പായി.

പ്രസാധകൻ

സി. എ. കെ. കുമാർ

പക്ഷ്യവകരണം പ്രസാധകസംബന്ധത്തിൽ

വില 0—121 റ

ഗ്രന്ഥകത്താവിഞ്ഞര മറ്റ കൃതികൾ.

സുമാർപ്പകാശിക.

ധമ്മാപദാശിക.

അവാന്തരണ്ണമം.

ഭാരതഹൃദയം.

ക്രിസ്തീയപുനരൈരക്തം.

ഭംഗനായ മുരാൻ.

കാലപേരിലൊക്കെത്തൻ.

ശാരഭ (രണ്ടാംഭാഗം.)

ജാപ്പാനിലെ സന്ധ്യായങ്ങൾ.

ചീനയിലെ ജനങ്ങൾ.

എല്ലറസം. Etc. Etc.



സ മ പ്രി ത ०

പരേതനായ

എൻ്റെ വിതാമഹൻ്റെ

പാവനസ്ത്രണകൾ.

ഫ്രം കുട്ടി.

വിഷയവിവരം.

1. ഉപോത്സവത്ത്	i
2. പ്രസ്താവന	xvii
3. Extracts	xix
4. ഭേദവിഹിലാസം	1
5. മാലതീമാധവം	53
6. സുഭദ്രാജംഞ്ചനം	117
7. മാലതീമാധവവും മി. സി. അന്തപ്പായിയും (പി. കെ. നാരായണപ്പുരിജീ, ബി. എ.)	153
8. മാലതീമാധവവും മി. സി. അന്തപ്പായിയും എന്ന ഉച്ചന്ദസത്തിന്റെ ഉത്തരം	172

ഇപ്പോദ്ദേശാതം.

മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ ഇതേവരെ അഭിപ്രാധി പ്ലീഡിക്കിപ്പാത്ത ശാഖകളുള്ളതിൽ എറാവും കാഞ്ചിപ്പുട കനാകന സാഹിത്യനിത്രപണം. നഞ്ചുടെ ഭാഷയിൽ ഉടനടി ഉണ്ടാകേണ്ട എററെങ്കിലും നന്മാണ്ഡക്കിൽ അതു സാഹിത്യനിത്രപണമാണെന്ന് മാത്രം അർന്നോം ഇംഗ്ലീഷിനെക്കണിച്ചു പറഞ്ഞത് മലയാളത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഇന്നും ഇരട്ടിപ്പുകൾക്കിയോടുള്ളി അവത്തിക്കാം. മിക്കവാറും പദ്ധതമുകളായ സംസ്കൃതത്തിനും ചൊണ്ടുകൾ കേട്ട നടന്ന മലയാളത്തിൽ സാഹിത്യനിത്രപണത്തിനും അതിനും അതിരുക്കാലത്തും സ്ഥാനം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കാവുരചനാപ്രിയനാർ,

‘ശക്തിന്നിപ്പിണ്ണതാലോക—

ശാസ്ത്രകാവ്യാല്പവേക്ഷണാത്’

ഇത്രാണി അനന്തരാസനങ്ങൾ അനന്തരിച്ചു കാവുനാടകാലങ്ങളിൽ ഉപയുക്തിയായാണ് കഴിച്ചിരിക്കണമെന്നും, അവയുടെ അപ്രകാരമുള്ള ‘അധികിതിബോധ’ദൈർഘ്യപൂർണ്ണ റം നടക്കന്ന ‘അതചരണപ്രചാരണ’ദൈർഘ്യ കാരംനരവയായിരിക്കുമെന്നമഹിക്കന്ന അന്നാത്തത വെള്ള്. വണ്ണവയ ടേയും കൃതികൾ പരിശോധിക്കണമെന്നാണ്ഡക്കിൽ, അവയെ അചായ്യപ്രോക്തങ്ങളുായ പ്രമാണങ്ങൾക്കാണു അളുന്നുണ്ടോക്കുമാത്രം. എന്നും അളവിച്ചനാത്താൽ

യോഗ്യം; ഒരിക്കിൽ ചേദ്യം. ‘സ്വാപ്നപ്രാണവർമ്മ പി ശ്രീഗ്രന്ഥാക്ഷര ഭംഗം’എന്നിങ്ങനെ അതിനുംവി ഡികളിലും. കണക്കുകൾ കത്തുനോക്കംപോലെയുള്ള ഈ ‘കത്തുനോക്ക്’ലിന് പരമാത്മത്തിൽ നിന്തുപക്കാൻ വേണ്ടിയിരുന്നില്ല. സംസ്കൃതത്തിലെ സാഹിത്യമിലാംസയി ഭൂമി മറ്റൊരു വഹിതമുല്ലികളായ എതാനം പണ്ഡിതനാർ കാവുങ്ങൾ ഒന്നാടിച്ചുനോക്കി, പ്രശംസാഹത്രം എഴുതി കൊടുത്താൽ കാഞ്ഞം തീന്. ഏനെ വായനക്കാർ എല്ലാം ശരിയെന്ന കണ്ണി മനസ്സിലാക്കുകയേ വേണ്ടും. പ്രാ ക്രതനശായ ഈ സാഹിത്യവിവേചനസന്ധ്യായത്തെ മന്നി ത്വരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളം ചിലർ സാഹിത്യനിന്തുപണം കയ്യ വക്കാനുമാണെന്ന് ശരിക്കൊണ്ടുണ്ട്. അതിരിക്കെട്ട്. ഇംഗ്ലീഷ് വശികൾ മലയാളിക്കാക്ക് പാശ്വാത്രസാഹിത്യപരിവ ധാരം വല്ലിച്ചുപ്പോരി പ്രസ്തുത രീതി, കാവുനാടകകാലികളിൽ ഒരു യമാധ്യമായ അവധാരണത്തിന് മതിയായ കന്നബ്ലൂ നു തെളിഞ്ഞു. കഴിഞ്ഞ പുതഞ്ചാന്തരത്തിൽ വില്ലോവി നോടിനി, രസികരജ്ജിനി, മനോരം, ഭാഷാപോഷിനി, ഇത്യാദി പത്രമാസികകൾ പുതിയ സാഹിത്യനിന്തുപണ തെരിഞ്ഞിലപ്പോക്കി രംഗത്തിന്തി. അതിലെ അഭിനൈതക്കാമാർ കേ. റാമകൃഷ്ണപിള്ള, സി. അച്യുതമേ നോൻ, സി. അനന്തപ്പായി, പി. കെ. നാരായണപിള്ള മുതലായവരായിരുന്നു. സംസ്കൃതത്തം മാത്രം ഉത്തരവിട്ടും സജ്ഹവിതരമാക്കികളാക്കാതെ, പാശ്വാത്രവും പെശരസ്സപ്രവുമായ സാഹിത്യങ്ങളിൽ അതശാസ്യമായ പരിജ്ഞാനം നേട്ടി, സംസ്കാരാല്ലൂപ്പിഡാശയരായി മലയാളാഭാപോഷി

ബന്തിനൊരുത്തിയ അവർ സാഹിത്യനിറപ്പണം വിശി സ്ഥൂമാഡായാൽ കലാജീവനംമുള്ള ഭോധം കേരളീയരിൽ കട്ടാക്കെ അജാരിപ്പിച്ച്. അവരിൽ അന്തിമനായ പി. കെ., ഒപ്പേരുൾച്ചാടിത്തമായ പദ്ധതിയിൽ ‘പഞ്ചാനന’ പട്ടം കെട്ടി വിഹരിക്കുയോഗം ഗജ്ജിക്കുയോഗം മെഴുകുന്ന കമ്മ ഇപ്പോഴും കേരളീയർ ഹാക്കുമന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു.

കരെ നഗരത്തിൽനിന്ന്, ദിക്കാവാടം ഒരു കാല ത്രും ഉന്നതവില്ലാല്ലാസം കഴിച്ചു് കൊച്ചിഗവമേംണ്ടി നേരു കീഴിൽ സേവനം ആരംഭിച്ചവരാണ് ത്രീമാമാരം യ സി. അച്ചുതമേനോനം സി. അന്തപ്പായിയും. അതി കാരിക്കാഡിവിത്തിലെന്നാപോലെ സാഹിത്യസേവനത്തി സ്ഥം അവർ കഴിയാമിത്തുംളായിരുന്നു. കൊച്ചിസാഹിത്യ സമാജത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിലും ‘വില്ലാവിനോടിനി’ മുതലായ മാസികകളിടെ പ്രസാധനത്തിലും അവർ എക്കു മതിത്രേപന എപ്പുട്ടിരുന്നു. മലയാളഭാഷയുടെ ബഹുമി വരായ അലിപ്പുഡിരെ ഉദ്ദേശിച്ചു് അവരിക്കവകം അക്കാ ലത്തു് ചെള്ളിട്ടുള്ള നിത്യപണ്ഡിതന്മാരിൽ കണക്കില്ല. പഴയ സന്തുഖ്യായത്തിൽനിന്ന് നിതരാം ഭിന്നങ്ങളും, കാവു നാടകകാരന്മാർക്കും അനവാചകന്മാർക്കും കനാപോലെ അവയേയുംളായ പ്രസ്തുതവിമർശനങ്ങൾ കടിഞ്ഞാണ് സ്വിട്ട് ഉൽപ്പത്തിച്ചു് സാത്പത്തിനേരു ഉൽപ്പവനങ്ങളായി സമകാലികനാരാൽ കട്ടാക്കെ വ്യാവ്യാനാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇന്നാവത്തെ നിത്യപക്കന്മാർ അലിനവങ്ങളെല്ലാം ഓവേന അവതരിപ്പിക്കുന്ന സാഹിത്യകലാത്തപ്പങ്ങൾ റ്റാ മുരായി വേണ്ടെന്നേതാളും അതു നിത്യപണ്ഡിതനും അടക്ക

ഡിയിതന്ന സ്ഥിതിക്ക് അവ കരുപ്പേക്കില്ലോ മനഃ
ക്രഷിഭാംഖാകിയതിൽ എന്താണായുള്ളൂ? കാവുാലക്കാ
രജതാനം നല്ലപോലെ ഉള്ളവക്കേ ഉത്തരകവിതയെഴു
താൻ കഴിയു എന്നോ ഒറോ ‘ഭാഷാവിലാസ’ത്തിൽ
കയ മഹാപബ്ലിക്കുമാം, അതെല്ലാം ഉ
താപദ്രോഗരുമാൻ മാത്രം വേണ്ട ഉപദേശമാണെന്നോ
അഭിപ്രായപ്പുടാൻ പ്രക്രിയയിലെ രണ്ടു വിമർക്കമാക്കണ
ആണിയുണ്ടായി. ദേവീവിലാസം നാടകത്തിന്റെ നി
ത്രപണത്തിൽ ശ്രീമാൻ അന്തപ്പായി നമ്മുടെ കവികളു
ടെ നിവിഡവക്കായ പൂർണ്ണാന്തരംബന്ധങ്ങൾ പാ
ഞ്ഞിട്ടുള്ളതു നോക്കു:

“നാടകം, നോവൽ മതലായ കൃതികളിൽ പ്രക്രി
യ കയ പ്രസ്താവത്തിൽ എന്നപോലെ പ്രതിമലിപ്പിച്ചു
വായനക്കാക്ക് കാണിക്കേണ്ടതാകയാൽ അതുകളിൽ ഒ
രോരോ പാത്രങ്ങളുടെ അവസ്ഥയെ ആലോചിക്കാതെ
അനുകരിക്കാനും വുത്തപ്പത്തിയേണ്ടോ പാണ്യിതു
തെന്നെയാ അസംഗതമായ വിധത്തിൽ പ്രകടിപ്പിക്കാതി
രിപ്പാനുള്ള ക്ഷമയില്ലാത്താൽ,

ക്കണ്ണം നയനപ്രദേശ തിലകം കരപല്ലവേ
എന്നതിന്റെ യഥാനുതാത്മംപോലെയിരിക്കും രഹന
യുടെ പരിണാമം. കാളിഭാസാഭികളായ സംസ്കൃതനാ
ടകക്രതാക്കണാർ നീചപാത്രങ്ങളെക്കാണ്ടു പ്രാക്രിയം
സാസാരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള റ്റായവും ഇതുതന്നെന്നയാണ്.
പക്ഷേ ഇതു തെളിവായ കയ സംഗതിയിൽ കയ ദ്രോ
ന്തന്തിനായി അനേപാശിച്ചു ആകും ബുദ്ധിമുട്ടേന്നെല്ല

നീല്പ. പുംകവിപ്രയോഗമില്ലെങ്കിലും ശരിയെന്ന സമതിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു കാൽമാണിതു്. പുംകവികളെ അൻഗമിക്കുവാനുള്ള ഭൗം നമ്മുടെ ദിവയാളിയാടക്കാരന്മാരിൽ എത്തരം കലശലാധി കാണാനാണെന്നു്. ഒരു കാൽമാണിക്കേണ്ടുന്ന മണംതോഡിയും ആരുലോറിക്കാതെ കണ്ണും ചുംപും പുംകവാരെ അൻഗമിക്കുന്നതു് ബുദ്ധിചത്വപരമഹാശ്രദ്ധയാണ് എന്നു പറയുന്നതു്. എന്നാൽ മണംതോഡിയും ആരുലോചിച്ചതിനും ശേഷം മുന്നാം വിശശിച്ചാണുമില്ലെന്നം ദോഷം പക്ഷെ ഉണ്ടെന്നും കണ്ണാലും പുംകവിപ്രയോഗമില്ലെന്ന വിഹാരിച്ചു് ചിത്തവയ തുജിക്കാതിരിക്കുന്ന ഒരു ഗമകാരനും അപുത്രൻിംബാഡിപ്പുലിക്കായിക്കാണ്ടാണെന്നും വിശ്രദിക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസമണ്ട്. ലോകം പ്രതിദിനം സകല വിഭ്രകളിലും അഥവാപുലിപ്പുട്ടുവരുന്ന എന്നുള്ള തത്പരം ഏതാനും നല്ല പോലെ കാങ്ക്ഷിക്കുന്നതാണ്. വിശേഷിച്ചു ഗമനിക്കിത്തിയും ദു വിഷയത്തിൽ പുതിയ സമ്പ്രദായങ്ങളും റീതികളും സ്വീകരിക്കുന്നതിലുള്ള വൈവരവും എത്തരം ത്രാഞ്ചിമായ ഒരു ദോഷമാണും. വിസ്തൃതം, വിനോദം, രസം എന്നിവ എറഞ്ഞുവരുവാനുള്ള ഗുത്തനതവയെ അതുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഗതികളാണെന്നും നമ്മകൾ എല്ലാവർക്കും അറിയാം. എക്കരിതിപരം എന്നതു ജനങ്ങളെ മധ്യിപ്പുക്കാതെക്കാരുമാണ്. എന്നാം മല്ല ഒരു പുസ്തകത്തിൽ നിന്നുണ്ടുന്ന വിനോദം കാലങ്ങേബന്ധകളെ എത്തരം അവശ്യമാക്കുന്നതാണെന്നു്. ഒരു കാഖത്തോജിനാംബുദ്ധത്തിനും ഒരവസ്തുമായിലോ രണ്ടാവരമായിരുന്നു ഒരു കൂതി ത

രീരാത് കാലത്തോ അവസ്ഥയിലോ തത്ത്വവിനോദശ കൂടാക്കായിരിക്കണമെന്നില്ല. ഈ സത്യത്തെ ഏതു രാജു തിന്റേരും ഭാഷാചരിത്രം ദശാന്തികരിക്കുമെന്ന തൊൻ വിശ്വസിച്ചുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പ്രാചീനഗ്രന്ഥകത്താക്ക നാരെ അനുസരിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതിനാമുമ്പിൽ കേ രളിയറുന്നുമെന്തുവിവരിച്ചുപ്രകാരമുള്ള കാലദേശവസ്ഥകളിൽ സാമ്പൂർണ്ണം എന്നുള്ള ഒരു അനേപാശം ചെയ്താൽ കൊള്ളാമെന്ന തോന്നുണ്ട്. ‘പഴയതു മുരൈക്കളെയു—ചതിയതു വല്ലതുമണ്ണേ’ എന്നാണ് ഇപ്പോഴത്തെ പരിജ്ഞാരത്തിന്റെ കനാമത്തെ പ്രസ്തും. അങ്ങിനെയിരിക്കു, എങ്ങിനെ രചിച്ചാലോ എന്നുവും വിനോദം ജീവകനുതു്? ഏതു രീതി യെ പ്രഭാഗിച്ചാലാണ് വായനക്കാർ അധികം വിസ്താരിക്കുന്നതു്? എന്നിങ്ങനെ - ആലോച്ചിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതിനു പകരം ഏതെങ്കിലും പുസ്തകം നിന്മിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പിൽത്തന്നെ പുസ്തകവിപ്രയോഗ സ്വാഭാവികമായി കൊണ്ടും വിധികൾക്കൊണ്ടും പുസ്തകനിന്മാതാവു് തന്റെ കൈകൊള്ക്കുള്ള കൈട്ടിയിട്ടും പുരപ്പുട്ടകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. പിന്നെ തന്റെ ബുദ്ധിക്കു സാമ്പത്തികവാൻ എത്ര സ്വാതന്ത്ര്യപ്രമാണാശുശ്രാവം തു്? പ്രാചീനകവികൾ പ്രാചീനജനസാമാന്യത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാനാശുശ്രാവം ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ഗമ്മണ്ണുള്ള നിന്മിച്ചു. അപ്പോൾ നാം നമ്മുടെ കാലത്തുനാശുശ്രാവരെ സിപ്പിക്കുവാൻ ശുചിക്കയോ വേണ്ടതു്, അതോ മരിച്ചു പോയിട്ടുശുശ്രാവരായ പ്രാചീനാന്നുരെ വിനോദിപ്പിച്ചു് അ

നൂമനിമ്മാണനിയമങ്ങളേയും ലക്ഷ്യാന്തരങ്ങളേയും അനുസരിക്കുന്നതിൽ നിന്റെ ക്രമക്രമിയിലൂടെ വരായിരിക്കുന്നു എന്തെന്നും തുറന്നും ഒരു കൂട്ടം പരിപ്രേക്ഷകരാം പ്രവർത്തിച്ചും നാം പൂർവ്വസ്ഥാരികളെല്ലാം ഒരു കണക്കിനും അനുസരിക്കാതിരിക്കാണോ ചെയ്യുന്നതു്. എന്തുകൊണ്ടുനാൽ സമകാലീനനാരെ വിനോദപ്പിക്കു എന്നതാണോ അവരുടെ ആമോദേശവും. അതാണോ മനസ്സും എന്തുവും സ്വാഭാവികമായും വിചാരം. അതിനാൽ അധികനികമാരെ സന്ദേശപ്പിക്കുവാനുള്ള വഴികളെല്ലാം അനുഭോഗിക്കു എന്നതു് പ്രമാഖ്യാനിയമായ കാൽപ്പനികൾ പൂർവ്വകവിപ്രയോഗാനകരണതാല്ലെന്നും അപ്രധാനമായ ഒരു ഉദ്ദേശ്യവും അതുകൊണ്ടുനാൽ രിക്കണ്ടിംഗ് യൂക്കി തെളിവാക്കുന്നു.

ഈതുവാത്തുമല്ലെന്നും, നാടകങ്ങളിൽ ലക്ഷ്യാന്തരം എന്നംമറും പറയപ്പെട്ടുനാൽ മനസ്സുംതന്നെ ഉണ്ടാക്കിയ തല്ലിയോ? അതേ എന്നാണോ എന്നും വിശ്വാസം. അങ്ങിനെയാണക്കിൽ മന്ത്രപരിപ്രേക്ഷപോലെ, ഫോകം സകലവിദ്യയിലും കാബാക്കഴിയുന്നതോടും വല്ലിച്ചവല്ലിച്ച വരുത്താതിനാൽ, മനസ്സുവർത്തിക്കുന്ന ഷുഡിഷക്കിയുടെ ശ്രദ്ധവാവസ്ഥയിൽ അണ്ണുകൂം ചുത്തുംകുമാം, അതുകൊണ്ടുനായിരുമോ സംവത്സരംമുമ്പിൽ, കല്പിക്കുപ്പുട്ടു ലക്ഷ്യാന്തരേയും നിയമങ്ങളേയുംകാരി ഇപ്പോൾ കല്പിക്കുപ്പുടാവുന്ന ലക്ഷ്യാന്തരംകഴം നിയമങ്ങൾക്കും ചേപ്പു കൊഡിക്കം സാധ്യവായിരിപ്പുനാം ഇക്കാലത്തേക്കും അധികം ഉപയുക്തമായിപ്പെട്ടുനാം വഴിയുള്ളതു്? പ്രാചീനമായും അഭ്യന്തരങ്ങളേയും സുഖവല്ലങ്ങളേയും കണ്ണു് ന

മുക്ക് അധികം ബുദ്ധിയുള്ളവരാകാവുന്നതാണ്. അതു കൊണ്ട് അവരുടെ വിധികൾ നമ്മുടെ ഭരിക്കവാനെന്ന തിനേക്കാൽ അവരുടെ നിയുയങ്ങളെ പരിശോധിക്കുന്ന തിനം യുക്തിപൂർഖുക്കായ ഭേദഗതികൾ വരുത്തുന്നതിനാം ചിലപ്പോറം തീരു അബദ്ധമെന്നുവെച്ച് തുള്ളുന്ന തിനം നമ്മക് അധികം സ്പാതരുപ്രമിസ്ത്യേ? ഞാൻ ഇവിടെ അതുന്നതം സാശാസ്ത്രാധികാരിയായ അമ്മതിലാണ് വാക്കുന്നേണ്ടിയും പദ്ധതിയും പ്രയോഗിക്കുന്നതു്. അതു നികുമ്പ് മുച്ചിനുമാരക്കാലി മുണ്ടോഴിവിവേചന ശക്തിയുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ശിപാധി കിട്ടുന്നായ കുട്ടിക്കാളിയും കാളിഭാസക്തതികളും അക്കേഷപിക്കവാനുള്ള ത്രാണി യുണ്ടായിരിക്കേണ്ടെന്നു അതിനുണ്ടായ പ്രാഥമ്യ വേരു വിധത്തിലോ അവാമിച്ച സംഗതികളും താരിഖചുട്ടത്തു വിചാരിക്കുന്നും ചിലപ്പോറം വന്നപോയേക്കാവുന്ന അബദ്ധത്തിൽ അനുബന്ധചേരണ ചാട്ടകയില്ലെന്ന വിശപ സിക്കുന്നു.”

കേരളവമ്മ വലിയ കോയിത്തന്ത്രജിതു തിരുമന്ത്രി കൊണ്ട് ‘ശാക്രതിളിം തജ്ജമചയ്യതിനാശേഷം സംസ്ക്രിതനാടകക്കളിൽ അടക്കിക്കു മലയാളത്തിൽ പകർത്തുവാനം അവയുടെ ഉട്ടിൽ ഷ്ടതിയ ഇതിപുത്രങ്ങളിൽ തിരഞ്ഞു പിടിച്ചു് നാടകങ്ങൾ രചിക്കവാനാം നമ്മുടെ കവികൾ ബലഭപ്പുട്ടിരുന്നു. ‘ഇന്ത്യലേവ്’ക്കു ശേഷം നോവലുകളും ലെഖനപോലെ ശാക്രതിളാവിഭാവാനവരം നാടകങ്ങളാൽ ഭാഷാമണ്ഡലം നിറഞ്ഞതുകഴിതു. ‘നാടകാനനം കവിതപാഠ എന്ന മൊബൈല്പൈഡാം പന്യകടനും അംഗീക്ക

ത്തിൽ കൂദുക്കുതിക്കും, എത്രയാണെങ്ങായെതന്നു ഗണിക്കുവാൻ വയ്ക്കും. നാലുപേരിലെബാങ്കത്തനാക്കണാമെങ്കിൽ നാടകക്കെഴുത്തണാമെന്നതനു കമ്പിക്കുകയും തോന്തി. അരപ്പൂഴാണ്. ശ്രീമാൻ അറഞപ്പൂഡി ‘നാലുപേരിലെബാങ്കത്തന്’ എന്ന പ്രഹസനം എഴുതിയതു്. അക്കാലത്തു് നാടകക്കിത്രുചണവിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹം വിശേഷിച്ചു് കൃതാവധാനനായിട്ടിന്നും, സംസ്കൃതനാടകങ്ങളോടൊപ്പം ചേക്കുപ്പീയർ നാടകങ്ങളിലും പറിച്ചു് ബലുപരികരണായ ആ മഹാന് ‘ഭാഷാനാടകപരിശോധന’ എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ഭീമമായി എത്രാനും കിരുപണങ്ങൾ എഴുതുവാനെന്നതാണ്. അങ്ങനെ എഴുതപ്പെട്ട ഒന്ന് ലേവന ചാരന്പരകളുണ്ട് ഈ പ്രസിലീകരണാത്തിനേരും ഉള്ളിടക്കം.

கன ஶதாண்பாத்திரியிக் கூடுமையை அறு
கிடைப்பார்வையை இணை பூர்வகாலை செய்து
வாஸ் காரணத்தைக்கூற ஸங்கதிக்கி வலதான். ஸஂ
ஸ்திதாங்கப்பட்டுள்ள பூர்வகாலை வீக்கமையிடுகிற
தும் வகிக்கின்ற மாலதீமாயவும் ஸுநோஜ்ஜிவானும் மரடும்
இனம் கலாசாலைபரிசுக்கப்பட்டு பற்றுமாற்றைக்கூறு
க்கு அவர்கள் எழுத ஸாதித்திரியிடுகிற பூர்யானும் அர
நடவேபாயிடிலீட்டு தெலியும். அறு ஸமிதிகள் அவ
ரை அயிகரித்துக்கூற ஸஂங்காப்புக்கூறு விழஞ்சானும்
அரயேற்றுக்கூறுகிற்கூடு விண்டு விஷயிக்குவைக்கு
நடவேபாயிடிலீட்டு தெலியும். ஸஂஸ்திதோபாத்தைக்கூறு
துடுக்க மும்பதிரித் தலைக்குத்தாக்குவார் கலாத்துக்குமுடியு

മെഴ്ത്തിട്ടുള്ള യത്രം എത്രക്കൂട്ട് മലിനീച്ചുണ്ടെനോം, മലാമലപ്പേരിൽക്കൂട്ടു ഹേതുകൾ എവരെയെന്നും വക്ക് തിരിച്ചും നന്ദ്രിലാക്കവാൻ പ്രസ്തരനിത്രപണങ്ങും മിക്ക പേരും ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. മരറായനിലയിൽ നോക്കിയാലും ശ്രീമാൻ അന്തപ്പായിരുതെ നിത്രപണങ്ങും പുന്നമുദ്രണാർത്ഥങ്ങളും കാണാം. ഭാഷാദോഷം ഒഴും അലങ്കാരംഗങ്ങളും രസവിച്ഛിത്തികളും പഴയ മട്ടം വെച്ചുള്ളന്' കൈ പട്ടിക തയ്യാറാക്കുന്ന സാങ്കേതികരിതിയിലും നിത്രപണത്തിന്റെ മരണമണിയടിച്ചും പുതിയ സ്വന്ധായത്തിലും നിത്രപണം—അമ്മവാ സ്വയമേവ സാഹിത്യമായിത്തീരത്തക്ക നിത്രപണം—നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ ആരംഭിച്ച മഹാരാമപുരാതിൽ കൈവന്നാണ് ശ്രീമാൻ അന്തപ്പായി അവർക്കും. സാഹിത്യമണ്ഡലത്തിൽ ക്ഷാഗ്രമതികളായ സതീത്മ്പനാരാനിച്ചും അദ്ദേഹം ഉപകുമിച്ചതെന്തോ അതിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളായ മാലതീമാധവാദി നിത്രപണങ്ങും ഇക്കാലത്തുടർന്നിട്ടും അനവാഹകമായിരിക്കുന്നുണ്ട്. പി. കെ. ഗൈപ്പോലേ രണ്ടോ നാലോ പേരുടെ കൃതികളും ചുണ്ടും ധാരാളം അവയോടു താരതമ്യപ്പെട്ടതാവുന്നവയായി ഇതിൽപ്പെട്ടതം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കാവുനാടകാദികളെ സംശാരം പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉപന്യാസമാലകളുടെ ആവശ്യകത എത്രയോ അധികമായിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തും മറവിയുടെ ഭാശയത്തിൽനിന്നും പ്രകൃതനിത്രപണങ്ങും പുന്നത്തു വരുന്നതും നന്നായിരിക്കും.

ഉത്തമമായ സാഹിത്യനിത്രപണത്തിന്റെ പ്രവേശനം, അലങ്കാരശാസ്ത്രമല്ല, അതുകൂടി സംസ്കാരവും

സഹായതപ്രവും ഷുണ്ട് നിത്യപകൾ കാവുനാടകാലികൾ വായിച്ചു കഴിയുന്നോരു ശേഷികളും നിമ്മത്സരമായ അഭിപ്രായമാക്കുന്നു. അതു ഉണ്ടാത്തകമോ വണ്ണാത്തകമോ ഉദ്ദേശ്യാത്തകമോ ആകാം. (The art of criticism begins with an act of interest, either of attraction or of passionate repulsion in relationship to a work of art. B. J. Evans.) സ്പാലിപ്രായത്തിന് അനുഭാരത്തേങ്ങളായ സംഗതികൾ പ്രതിപാദിക്കുക, അവ ഡിൽറ്റിന് സഹസ്രമത്തേങ്ങളായ കലാത്തപ്പങ്ങൾ പിഴി വെത്തട്ടുകളും അതുകൂടായാൽ ഉത്തമനിത്യപകൾ ജോലിക്കാം. അങ്ങനെ സഹായാലിപ്രായോദ്ധീത മാണം നിത്യപണാമനാവന്നാൽ അതു ശ്രദ്ധസാഹിത്യ സീമയിൽ കടക്കുയായി. വ്യക്തിമുദ്രയാണെല്ലാ സാഹിത്യത്തിന്റെ കാതൽ. ശ്രീമാൻ അന്തപ്പായിരുടെ ഭാഷാനാടകപരിശോധന യഥാത്മത്തിൽ നാട്രകലാസം പെസ്യമായി അഭ്യേഖം ചെയ്തിട്ടുള്ള അനുഭ്യവങ്ങളായ നിഗമനങ്ങളുടെ ഒരു ശേഖരിക്കാനും. നലംതിക്കവെത്തായ സാഹിത്യകാരന്റെ ജീവിതനിർക്കുണ്ടാപ്പെട്ടതക്കു ഭാഷാനാടകപരിശോധനയിലെ ഓരോ ലേഖനവും ദ്രശ്യാന്ത മായിരിക്കുന്നുണ്ട്. മാലതീമാധവത്തിൽ നായികക്കു സാങ്കല്പികമായുണ്ടായ നായകസംഗമത്തെ കവി വന്നിച്ചു തിൽ വന്നപോയ അസാംഗത്യത്തെക്കുറിച്ചു് ശ്രീമാൻ അന്തപ്പായി ചെയ്തിട്ടുള്ള വിമർശനം നോക്കുക:—

“ആദ്യാധികാരി മനസ്സിന്റെ സ്വന്നാവം ഹില സംഗതികളിൽ പരസ്പരവികലബന്ധമാക്കുന്നു. ഈതു അറിഞ്ഞി

രിക്കയും അതാതു അവസരങ്ങളിൽ സ്കീകർഡ് റൂട്ടീനും മനസ്സിന്റെ സപ്ലാവത്തെ അരംബിച്ചും പുതശ്ശമാരകട മനസ്സിന്റെ സപ്ലാവത്തെ അരംബിച്ചും അവത്തിച്ചതായി നടപ്പിക്കയും ചെയ്യാത്ത ഒരു നാടകകാരന്നെ കവിയെന്ന് വിളിക്കുവാൻ പ്രയാസം. പ്രസ്തുത സംഗതിയിൽ മാലതി ചെയ്യുന്നതായി നടപ്പിക്കപ്പെട്ട ടിരിക്കുന്ന സജ്ജപ്പസംഗം പ്രൗഢമായും കാമിഡായുമിരിക്കുന്ന ഒരു പുതശ്ശന്റെ അത്രഹത്തിനൊരു യുണ്ടാത്തിനൊരു ചേച്ചുള്ളതാകനു. നിഷ്ടുകയായി കയ്യുകയായിരിക്കുന്ന ഒരു ബാലികയിൽ അതു വക്ക് വിമാരണമിലോ അതുപ്രേക്ഷണജീവിക്കുന്നതല്ല. ഏന്നതനുണ്ടെന്നും സാധാരണനായായി സ്കീകർഡ് പുതശ്ശമാരകട നേരെയുള്ള പ്രണയം ശരീരസംസ്കർണ്ണവാദാലവത്തുകൊംബാ അധികം വിശിഷ്ടമായ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഫേതുവിനേരും അതുകൂടിച്ചിരിക്കും. സ്കീച്ചിത്തത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു പുതശ്ശപ്പെട്ടെത്തെ അബവലുമായി കൊണ്ടുവെക്കുന്നോപ്പാം അസ്പാഡാവികമായ ഈ വർഗ്ഗന്നുണ്ടാക്കുക കാരണമാക്കുന്നതും.”

ഈതുപോലെ കാമനക്കി മുതലായി ഓരോ നാടകത്തിലേയും ഹാതുങ്ങളിടുന്ന വ്യാപാരങ്ങളെല്ലാം നിത്രൂറിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾം ഉല്ലത്തവ്യങ്ങളും കൂടുതലും ഏവിടെ നോക്കിയാലും അനുകാരൻ സൂക്ഷ്മപ്പുക്കാബാധാരക നിത്രൂപകനാബന്നും വേണ്ടുവോളും രൈളിപ്പെട്ടുനുത്താം. ശ്രീമാൻ അന്തപ്പായി പ്രഹസനങ്ങളിലും ഉപന്യാസങ്ങളിലും കമകളിലും വിവത്തനങ്ങളിലും വിശേഷിച്ചും ശാരഭാപ്തരണവും കൊണ്ടും മലയാളസാഹിത്യത്തിനും അവിസ്തൃതാനീയനായി

കൂടണ്ണിലും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് ഏകരഹിക്ക കിട്ടിയിട്ടുള്ള എററവുംവിലപ്പെട്ട സന്ധാരം വിത്രുപബാദങ്ങളാണെന്ന് തീരുത്തപരയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതു സ്ഥിതിക്കും ഈ ഭാഷാനാടകപരിശോധനയുടെ ഗമ്ഭേയപത്തിലുള്ള അസില്പികരണം എത്രും ഉചിതമാണെന്ന് അതുകൊം ഉഴവികാവുന്നതാണ്.

വിത്രുപബാദങ്ങളിൽ ഭോഷദംബാഖുല്പി കുറയ്യിക്കം പ്രസരിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പലകൾ തോന്നാം. ശരിയാണ്. പക്ഷേ അതിന്തതരവാദി വിത്രുപകൾക്ക് ഭോഷദാദ്രോഗിലന്നപ്രിയമാണെന്നു പറഞ്ഞുള്ളൂടു. വിമർശനിയങ്ങളായിപ്പോയ തുതികൾ ബഹുധാപ്രശസ്തി ഒളിഡിലും അവയിൽ അംസാംഗത്വങ്ങൾിൽ ഒരുവളരെയുണ്ട്. അതുകൂടം നിലയും മറ്റും നോക്കി മറ്റുള്ളവർ പറയാതെ വിട്ടിട്ടുള്ള അതു ഭോഷദരി ശ്രീ. അന്തപ്പായി ചുണ്ടിക്കാണിച്ചുവെന്നുള്ളൂടു. ഈ വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലയെയെത്തന്നു താഴെക്കാണാനാവണിക്കുന്നതാണ്:—

“ഈ പ്രകരണത്തിന്റെ പ്രധാനമായ ഒരു നട അതിലെ പാതയ്ക്കുടെ സ്വന്നാവയങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ വുക്കതമായി കാണബ്പെട്ടാവുന്ന ഭേദങ്ങൾിൽ ഒന്നം തന്നെ ഇല്ലെന്നാണുള്ള താണ്. ഇതിനീളുന്ന പുറമെ അംസാംഗത്വങ്ങളായ അന്തേക്കകായും ക്രാന്തിക്കുടെ നിലയിൽ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാടകനിമ്മാനന്തരിനു വേണ്ടെന്ന ലോകപരിചയമോ കല്പനാസാമത്ര്യമോ വേണ്ടുന്ന ഭവത്തിക്കണ്ണായിരുന്നതായി ഈ പ്രകരണങ്ങളും തെളിയുന്നില്ല. ഹിന്ദുക്കവികളുടെ പോക്കം

മട്ടം നല്ലവള്ളും ഏറിക്കു മനസ്സിലായിട്ടില്ലെന്നും അതി നാലുണ്ട് അവയക്കു അലക്കാരന്നുണ്ടേയുംമററം ഞാൻ ആ കേൾപ്പിക്കുന്നതെന്നും മിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതായി കേ റക്ഷനാണ്'. എന്നാൽ എത്തുക്കിലും നാടകത്തിന്റെ മ ഗണങ്ങലോഷവിവേചനം ചെയ്യുന്നതിൽ ഞാൻ ഉപയോഗി കുന്ന മാനദണ്ഡം വിശ്വേഷിച്ചുായ രാജുത്തിനൊ ദേശ ന്തിനൊ മാത്രം ചേറ്റുത്തല്ലെന്നും, പിന്നെയൊ സാമ്പത്തി കമായ സപ്രീകാരത്തിനു അർഹതയുണ്ടാക്കുന്ന കവിത്വം മന ശ്രദ്ധാലുഭിയുടെ ഏകക്രമപ്പെട്ടതു ആസ്ഥാദമാക്കി നിശ്ചയി ശ്രീകൃഷ്ണ കു മാനദണ്ഡമാണു അതെന്നും ഞാനിവിടെ മു സിലുമായി പറയുന്നു. ദേശകാലങ്ങളെല്ല അതുന്നുയിക്കുന്ന ഗ്രനണങ്ങലോഷങ്ങൾ കു നാടകത്തിൽ തീരെ ഉണ്ടാക്കിയില്ലെ ണു ഞാൻ വാഭിക്കുന്നില്ല. എക്കിലും അവ വളരെ സപ്രധാ ഞങ്ങളാകയാൽ, മനശ്ശുജാതിയുടെ പ്രധാനങ്ങളായ മാന സികനിയമങ്ങളെ ആക്രമിക്കുവാൻ അവക്കു കഴിയുന്നത സ്പി. ഷൈക്കുന്നിയറിന്റെ ഭവനവിത്രുതങ്ങളായ നാടക ക്കും എന്നും ഇം അഭിപ്രായത്തെ പ്രശ്നാന്തികരിക്കുന്നു. മനശ്ശുജാലുഭിക്കു ഇപ്പോൾ കാണുന്ന ഏകക്രമപ്രമായ മു കുതി നിലനില്ലെന്ന കാലത്തോളം, ഏതു രാജുത്തിലായാ ലും, ഒഗത്തിലായാലും, നഗരിയിലായാലും ഇം നാടക ഞങ്ങളുടെ യുക്തിയുക്തതയേയും ചെത്തക്കാരത്തെയും നി ഷൈയിക്കുവാൻ ആക്രമിക്കുവാൻ ആയം തുകിയുന്നതല്ല.''

രാലതീമാധവത്തിന്റെ നിത്രുപണ്ണത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ് ശ്രീ. അനന്തപ്പായി 'ചാജ്ജ്' ചെയ്യപ്പെട്ട തും. അക്കായ്യുത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനാളും സമാധാനങ്ങൾ

സാഹിത്യപത്രങ്ങൾ പി. കെ. നാരായണപിള്ള എഴു തിയ പ്രത്യാവ്യാനത്തിന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ മറവടികയിൽ അടങ്കിയിട്ടിട്ടുണ്ട്. (ശ്രദ്ധാവാദം നോക്കുക.) എന്നിൽ നാലും ഭോഷ്യവിശദികരണാധ്യാത്മകളിൽ ചിലേടത്ത് തും അനുഭവപ്പായിയാൽ പ്രയുക്തമായിട്ടുള്ള ഉപഹാസം കുറച്ചും അമിതമായിട്ടുണ്ടെന്ന സമ്മതിച്ചേരുകഴിയു. പക്ഷേ ഒരു സമാധാനമുണ്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹാസ്യരംഗം ഗ്രാഫുടെ നേക്ക് യോക്കർ ജോണ്സ് സണം കൂടുതലുണ്ടും നേക്ക് രാമകൃഷ്ണപിള്ളയും വച്ചിച്ചു അഞ്ചു തബളപ്പോലെ നിശ്ചിതങ്ങളില്ല. കമ്മന്റിതിയുടെ സപാരസ്യം കൊണ്ടും അനുപ്പായി, അശേഷതന്നുമണജസന്ദേശം അഭിപ്രാ യങ്ങളും പ്രമാണവാത്തിൽ സ്വീകാര്യങ്ങളും കിയിരിക്കുന്നു.

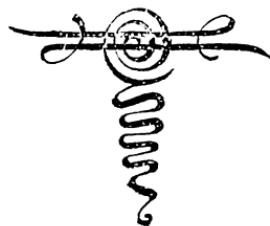
മി. അനുപ്പായിയുടെ ഭാഷയെപ്പറ്റി അധികം പരായവാനില്ല. താൻ വിചാരിച്ചുകൊഞ്ചും സരസമായി പറഞ്ഞു അത്രേയും മനസ്സിലാക്കാവാൻ ഉപകരിക്കുന്നായ റീതിയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു പത്രം. കണക്കിലെ കും ഉല്ലരണങ്ങളോ വക്രോക്കരികളോ വാരിവലിച്ചിട്ടും തന്റെ വകുപ്പുഡൈ കാന്താരലിഷണങ്ങളാക്കാവാൻ അ ദ്വേഹം മതിന്നിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്തിന്ത്യനും അടേയും നയം അതായിരുന്നു. റീതിക്ക് സ്വന്തന്നും മാഡായ ശേഖരവമുണ്ട്. അതും അപ്രസിലും ശബ്ദങ്ങളും ദട ധാരാളതയാൽ വന്ന തുടിയതില്ല. പരണ്ണായ ജൂൺ സാറൻ പറഞ്ഞപോലെ, കടലാസ്സിൽ വീഴുന്ന കാരോ വാക്കും വായനക്കാരന്റെ ഉള്ളിൽ ഉയിർക്കൊള്ളുന്നുമെ

നാ അന്തപ്പായിക്കു് നിംബുന്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഒട്ടു
കൈ ഒരു ഒരിലും മലിച്ചിട്ടിരുന്നു പറയാം. ഈ
ടക്കിടക്കശും ഹാസ്യശക്തിയോടു ശേഖരവോതു് പാനമായ
ശ്രദ്ധയെല്ലാം പരിഹരിക്കുന്നണ്ടു്. അതലോചി
ക്കാതെ അത്തമാവശ്യകമായ മട്ടിൽ അതുമിത്രമെഴുതിതു
ളീന പതിവു് അദ്ദേഹത്തിനില്ലൊയിരുന്നു. നിത്യപണ
ങ്ങളിലെ ഓരോ വാക്കുവും അതു വസ്തുക്കൾ ലക്ഷ്യമായി
രിക്കം.

അർദ്ദനോമാധിനിന്റെപ്പാലെ ദിവനവിശ്വാതനാക്കത്തെ
കൊരു നിത്യപക്കന്മല്ലെങ്കിലും ശ്രീമാൻ അന്തപ്പായി കേ
രളിലാശയുടെ ഉൽക്കെംബാപക്കമ്പണ്ണാലെ നിപുണമഞ്ചു്
നിരിക്ഷിക്കുന്നതിന്ത്രം സാഹിത്യകാരനാ
നുനു മലയാളിക്കുളെ അനുസ്ഥിപ്പിക്കുവാൻ ഈ പ്ര
സിലബിക്രണം ഒരു പ്രചോദനമായിത്തീരെട്ടു.

തുണ്ട്.

ജോസഫ് മുണ്ട്യേരി എം. എ.



എസ്റ്റോവൻ.

ബിപ്പംഗതനായ എൻറെ പിതാവരൻ ശ്രീമാൻ സി. അന്തപ്പായി അവർക്കുടെ ലേവന്റെ സമാഹരി ആം പ്രധാനമായവച്ചുണ്ടിലും ചുരുക്കാധാരം ചെയ്യണമെന്ന്, ജീവചരിത്രം പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്ന്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണാനന്തരം പല മാസുമായം തെങ്ങോടപേക്ഷിക്കുണ്ടായി. എന്നാൽ പരേതൻ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തുതന്നു ഇംഗ്ലീഷുമാരി “അതിസമത്വമാരാൽ പോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല കൈരളീസാഹിത്യത്തിന്” അല്ലായ എൻറെ സ്ഥാനക്കെള്ളാ, നേരംപോക്കിനായി എഴുതിയിട്ടില്ല ലേവന്റെക്കെള്ളാമാ? എന്നപറഞ്ഞുപേക്ഷിക്കുയാണെന്നായിട്ടില്ലത്. എങ്കിലും പല സാഹിത്യനായകരുമായും സ്ക്രിപ്റ്റുകൾക്കും നിമ്നസ്ഥിതിലും ആരംഭിക്കേണ്ടിവന്നു ഇംഗ്ലീഷ് പരിശുമാത്രി എൻ പ്രമുഖ മഹാകവി “ഭാഷാഭാടകപരിശോധന” എന്ന ഇംഗ്ലീഷിലും പ്രസിദ്ധീകരണം. ഇതിലടങ്കിയ പല ലേവന്റെ കണ്ണപിടിക്കവാൻ തന്നെ എന്നിക്കു മഹാകവി ഉള്ളൂർ, മുരാഹസർ പി. ശക്രൻനായ്യാർ മുതലായ പല മഹാമാരിക്കും, മാസികാപത്രപ്രവർത്തകമാരിക്കും ഉദാരമായ സഹകരണം വേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. അവരോടെപ്പോം സർവ്വാത്മകാ റദ്ദിപഠിപ്പുണ്ട്. എൻറെ ഉപരിയ താൽപര്യം മഹാജനങ്ങളുടെ സാഹായ്യം ലഭിക്കുമെന്ന വിശദപ്പിക്കുന്നു. സാഹിത്യപദ്ധതിന്റെ പി. കെ. നാരാ

യണ്ണപ്പിള്ള അവർക്ക് മാലതീമാധ്യവനിയുപണിത്തിന്^o എഴുതിയ പ്രത്യാവ്യാസം ഈ ഗമ്പതിൽ അന്വബന്ധ മായി ചേക്കാവാൻ അദ്ദേഹം ചരമമടങ്ങുന്നതിനു എതാനം കിന്നങ്ങൾക്കുള്ളൂടും ഉഭാരണ്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതും ഒരു കാരണമാണ് ആവാദം കൂതജ്ഞതാപൂർവ്വം സൂരിച്ചുകൊള്ളുന്നതും.

മാത്രമല്ല, എൻ്റെ ഈ പരിഗ്രാമത്തിൽ വേണ്ട നിശ്ചിയന്ത്രണം നല്ലവാനം ഈ ഗമ്പതിനു ഉപോദ്ദേശം തന്മൂലം എഴുതുവാനം ഒരു മണിയും ശ്രീമാൻ ജോസഫ് മണഡലോറി അവർക്കുള്ളാട്ടം, ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ മുട്ടണം ഭാഗിയായി അമാകാലം നിഃവിഷയുടെ തുട്ടിവപേരും അനാധികാരിയായി കൂടാലയായികൃതനായ റവ. എം.പ്രേമം പാനിലം അവർക്കുള്ളാട്ടം എനിക്കുള്ള നിസ്സീമമായ കൂതാഞ്ഞാം ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നതും. അച്ച കിട്ടും ദ്രുതഗതിയിൽ വേണ്ടിവന്നതുമുലം അവിടവിടെ ഹിലം സീബാലിത്രാഞ്ഞം കടന്നുകുറിയിട്ടുള്ളതും അടക്കത്തെ പതിപ്പിൽ പരിഹരിക്കാമെന്നു പറയുവാനെ ഇപ്പോൾ നിഃവിഷയുള്ളതും.

സാഹിത്യലോകത്തിനു തികച്ചും അപരിപിതനായ എൻ്റെ സഭ്രമപ്രേരിതമായ ഈ ഉള്ളമത്തിനു^o മഹാ ജനങ്ങളിൽനിന്നും സാന്നക്കവായ സ്ഥാപികരണം ലഭിക്കുമെങ്കിൽ തൊന്ത കൂതായ്ക്കായി.

സി. എ. പോർ.

Cheryeth House, }
Trichur. 8.7.'38. }

Extracted from the "Encyclopaedia of the Madras Presidency and the Adjacent States": Published in 1920-1921, pp. 673..674:—

"Mr. Cherayath Anthappayi, B. A., who retired from the Cochin State service in 1913 as Superintendent of Registration, is remembered for the important reforms he introduced in the Department. Born in 1863 and educated at the Ernakulam College, he passed the F. A. examination in 1884 and graduated in 1897 by private study with Philosophy as his special subject.

"In 1885 he joined the Education Department of the Cochin State, and in 1897 he was appointed Seristadar in the office of the Conservator of Forests, Trichur. After a further service of four years as Superintendent of Stamps and the Government Press, he became the Superintendent of Registration in 1905. Later on for some time he was also the ex-officio Registrar of the Co-operative Societies in Cochin.

"He is perhaps better known as a Malayalam author. With the spirit of a modern savant he has criticised many Malayalam plays and brought

out a satire known as *Naluperiloruthen* in 1892. He has thus succeeded in drawing the attention of the Malayalam-speaking public to the defects of the existing dramatic compositions. He is the author of *Sumargaprakasika* (1903) and *Darmapadesika* (1913) which are adaptations from Cardinal Gibbons *Faith of Our Fathers* and Cardinal Mannings *Rettglo Viatoris*. In 1914, he brought out the second and final part of the novel *Sarada*, left unfinished in 1895 by Rao Bhadur O. Chandu Menon.”

After ailing for five years he died on 30th. May 1936.

ഒ വീവിലാസം .

I

രഹയാളുന്നക്കണ്ണളുക്കരിച്ചു വർത്തമാനങ്ങൾപുറ്റു
കമി അഭിപ്രായം പറയുമ്പോൾ സാധാരണായായി ഭാഷാ
സംഖ്യമായ മൺഡോഷിങ്കോണ് പ്രായാസ്യം കൊ
ടത്തവകന്നതു്. എന്നാൽ നാടകത്തിന്റെ ജീവൻ കമ
ഡിയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിടെ മുക്കിയുക്കത്തായ സംഘടന
ത്തിൽ അണാൻ ഇരിക്കുന്നതു്. ഭാവപാരവയ്ക്കുത്തിൽ ഇരി
ക്കുന്ന ഒരാൾ മലിനം പറഞ്ഞു എന്നോ മഹാശനസ്ത്രി
നെന്ന ഒരു ദിക്കിൽ വന്നിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരാൾ ഒന്ന്
പറഞ്ഞു രണ്ടാമത്തെ വാക്കിനു ചെക്കിടത്തടി കഴിച്ചു
എന്നോ തൊണ്ടുറിയു വയസ്സുള്ള മുളകിടവി ത്രേശാര
രസം ഗുരിപ്പിച്ചു എന്നോ നടക്കിപ്പിക്കുന്നതു് മകരചേഞ്ചായ്യ
ഇക്കാല്പം ബൈജിയാഴ്ചയിട്ടാണു വരുന്നതു് എന്ന്
പറയുന്നപോലെ ഇരിക്കും.

ഇങ്ങിനെയുള്ള അസംഗതികളെ, കോഴിക്കോട്ടേവ
ം എന്നുന്ന ഒരു യോഗ്യനായ സൗഹ്യത്തിൽ നേരംപോ
ക്കായി വരഞ്ഞതപോലെ, എത്രതുനാ ‘സരളവിരളത’
യുള്ള ഭ്രാക്കമാക്കിപ്പറഞ്ഞാലും സാരജനമാർ അങ്കം
വക്കവക്കുന്നതല്ലെല്ലാ. അതുകൊണ്ട് ഇക്കാലത്താണു
നാടകങ്ങൾ ഈ ലക്ഷ്യംനാലും എത്രം സംഭിക്കുന്ന
ബേജൻ അത്വേച്ചിക്കുന്നതു് അനാചിതമായിരിക്കുന്നു.

ஒன் வஸ்து உள்ளக்கலை பூஷ்டியூத்தியால் அதற்கு மருவியிருப்பதைக் கண்டு வரியால் இனிய நாட்காலிக்கலையில் பூஷ்டியோ கூடுகிறதோ கூடாது என்று வாழுமா என். பின்னால் மஹாநாராய் ஜினங்களைக் குதிக்குமிட்டு மூன்றாக்கடீ மோவிமாக்கடீ சூட்டிக்காலிக்கலை பூர் பெறுகின்றதை பூஶாத்திரங்களை அதுக்கூடிடும் தோ நியால் ‘ஏனிலீபூஶாத்திரங்களைத்திடு கிடை என்’ தாபகங்களைக் கூடுதலாக வேள்வுமகிட்டு ஏனிக்க ஸ்தாயாலும் வரியால் பகேசி உத்தாஷ்டாகவே கவசாலும் மூர்ப்பாய்த்திடு அயிகால் பூஶாகிக்கலை வால் குறித்திட்டிலு.

இங்கு விலையாடபால் உறுதித்திடல் வாடகை ஒன்றிச் சில விஸ்தாரமாயிருப்பதைக்கண பதிவிலீடு என தொழிலா. இது கூட நூற்று முறையானது. ஏதிலீடு நாடக கணக்கேலூல் பரிசீலித்து ஸவிஸ்டால் அதிப்பாயல் பரிசு வாஸ் மலையூருவத்தொகைகளைப்படியாக இப்பூசித்தது அவசியமாக புதையானது. வித்துபாலையால் வாய்க் காரியல் வழிர் பேர் ‘ஓய்யுவுப்புவெவழுவு’ கொள்கூட அரியிக்கும் வாஸ்தவமாலும் ஸாயாரளையாலும் கடி கொள்கூட, எல்லா தீக்கிக்கண ஸஂப்ரதாயத்தின் இரண் செழுத்தப்பகுதி ‘பாலத்தும் மொழித்தனாட்டாவது யில்லை’ எடுத்து உடலுடையான எவிக்கண வகுக்க ஸஂப்ர உபராஸ்தாக்கவளை வல்லிக்கவாஸ் ஏதிலீடுமின்கூடு.

ପ୍ରସିଦ୍ଧମାତ୍ର ବିନ୍ଦୁଳିବ୍ୟକ୍ତିଶରୀଳଙ୍କାବିରାଜିତ
ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ଏକାଟୁରତତିଲୁ ଶକ୍ତିଗ୍ରୀ ତାଵରକତ୍ତର ଓ

മീവിലാസം നാടകത്തെ ഇവിടെ ആളും വിചാരിക്കു
വാൻ തുടങ്ങാതിര വിശ്വേഷിച്ചു കാരണമണ്ഡ്. ഒന്നാം
മത്തെ സമ്മാനത്തിര അർഹംബന്നാനു ഭാഷാപോഷി
ണിയും, കയ്യുള്ളംഗം രാമവാരിയരവർക്കിൽ ഭാഷാനാട
ക്കുംജൈപ്പറ്റി പരഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ

‘ദോഷം കണ്ണു തേങ്ങ നാവകലയേ ആനാമി ഒന്നാ വാരുണാൻ’

എന്ന തുടക്കത്തിൽ ഗണിക്കപ്പേടെഞ്ചാതല്ലുന്നു് പിള്രാ
വിനോദിനിയും ഈ നാടകത്തെക്കുറിച്ചു് ഏബിപ്രായ
പ്പുട്ടിരിക്കണ്ണാൽ ഇതിന്റെ ഗ്രാമഭോഷിനിത്രപബാം
കൊണ്ട് ശേഷം നാടകങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയേയും താര
തമ്മതാൽ എക്കുംജൈ ഉണ്ടിക്കാവുന്നതാണു്.

സാമാന്യമായി എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളേയും വിശ്വേഷി
ച്ചു് നാടകങ്ങളേയും കുനിച്ചിലിപ്രായം പറയുന്നും ഒരു
താതിലെ കമ്മയേക്കാൽ വളരെ അധികമായി ഭാഷാ
സംഖ്യയായ സംഗതികളെ വിചാരിക്കുന്നതിനു് ഈ
ക്കാലത്തുള്ള വാസനക്കു് ദേവിവിലാസത്തിന്റെ മുഖ,
വുരുത്തെന്നു കൈ തെള്ളിവാണു്. ഈ മുഖവുരുത്തിൽ മുക്കാ
വിൽ അധികം ഭാഗവും ‘പ്രയോഗ’ങ്ങളേയും ‘വിഴു’ക
ഭേദങ്ങൾ ‘നീലാണ്ട്’ക്കണ്ണേയും ‘പ്രംകരണ’ത്തേയും ‘പൂർണ്ണ
കവിപ്രയോഗ’ങ്ങളേയും ‘പാംഗതരങ്ങളേയും സംഖ്യ
സിച്ചു കായ്യുങ്ങളാണു് പ്രതിപാദിക്കപ്പുട്ടിട്ടുള്ളതു്. ‘ഒരു
സംഖ്യയിൽ’ എന്ന വാക്കു് കയ്യത്തിൽ വരുന്നണ്ണന്നല്ലോ
തെ തത്സംഖ്യസം പിന്നു പ്രക്രിയയി കൊം ടാംഗത്തു
കാണാനില്ല. ഭാഷയെ സംഖ്യയിച്ചുട്ടതോന്തുമുള്ള അർ,
ക്കേൾപ്പുങ്കൈ നാനാസമാധാനം പറഞ്ഞതാത്തുക്കുവാഗാളു

അമുകത്താവിന്റെ അക്ഷാഗ്നിയാണ് ഏല്ലാരാഖ്യം മനിച്ച നില്പേന്നതു്. ഈ സപ്രാവത്തിനാധരണായി കേവലം വേദിവിലാസത്തിന്റെ കത്താവിനാത്തനെ ചുണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടെങ്ങനീളു്. കേരളീയരിൽ ഇപ്പോൾ പരശ്ര കാണുന്ന ഒരു സപ്രാവഹണിയു്. അഭിപ്രായ തരംഗിണി കുറെ അവശ്യമായ വഴിക്കാണ് കഴുകുന്നതു്. അതിനെ ശരിയായ മാർത്തിലേക്ക് വെട്ടിത്തിരിക്കേണ്ടു് ന ചുമതല പ്രധാനായി വത്തമാനവത്രങ്ങളുടേണ്ടു്.

നാടകങ്ങളിടെ കമ പുരാണങ്ങളിൽ നിന്നല്ലോതെ ഇതിഹാസത്തിൽനിന്നും ഏതിന്ഹ്യുങ്കളിൽനിന്നും എടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം മലയാളത്തിൽ അധികമില്ലു്. എന്നാൽ വേദിവിലാസം നാടകം അടക്കിസ്ഥാനപ്പെട്ടത്തി യിരിക്കുന്നതു് യുറോപ്പു് വണ്ണയത്തിലെ ശ്വരത എന്നു് സാധാരണമായി വിളിച്ചുവരുന്ന മഹാഖാണ്ടി രാജുന്തി നീറു ഒരു ദിവസായ വടക്കെ ബ്രാഹ്മാൻിൽ ഒരു കാലത്തു് ജീവിച്ചിരുന്നതായി ചരിയുന്ന ജൈഗ്രഹം എന്ന രാജത്തിയുടെ ഒരു പാർശ്വരീയക്കമ്പയിനേലാണു് തോന്നുന്നു. ഈ കമ ഈ നാട്ടിലെ കുറിസ്ത്യാനികളിടെ ഇടയിൽ നടപ്പുണ്ടു് തുള്ളിൽ റീതിയായ ജൈഗ്രഹപദ്ധതി എന്ന പുന്നക്കത്തിൽ കാണും. അമുകത്താവു് ഇതി ലെ പാത്രങ്ങളിടെ പേരുകൾ മാറ്റി കുടക്കു് ആക്കപ്പു ടെ ഒരു ബഹുവിശ്വായ കൊച്ചത്തിട്ടുള്ളതിന്റെ കാരണം സ്വാജ്ഞാനാണു്. ഒരു രാജാവു് ഒരു ശാത്രവന്മാരുടെ നേര മുല്ലത്തിനാണും മട്ടാം വന്നതിനിടയിൽ തന്റെ പാതാം രാജാവാഴ്ചയായിരത്തിന്റെവെന്നു് മന്ത്രി കൂടുവരുന്നി

പാണ്ടു ധരിപ്പിച്ചതനാസരിച്ച് റഹിഷിവയ നാവുത്തു കാട്ടിൽ തള്ളിവാൻ വിധിച്ച എഴിലും ചില കരണങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് രാജഭരണം രസനാട്ടും ചെയ്യാതെ വിച്ചതിനെന്നു ശേഷം ദൈവികങ്ങളും ധാരാളമികങ്ങളും അതു അനേക സംഗതികളാൽ ആപത്തിക്കു തത്പരം അറിവാൻ ഇടവയ കഴും, വിശ്വാസംഘാതിക്കും നിഷ്ടണങ്കന്മായ മന്ത്രിയെ കൊല്ലിക്കഴും ചെയ്തിനെന്നു ശേഷം സുവർഖായി വന്നി ചീയനു എന്ന മാത്രം കമ്മയുടെ ക്ഷാളിമായി പാഠാ നാളുള്ളൂ.

അമാനശമായ സംഗതികളിൽ അന്തുനികമാക്കം വിശ്വാസം വളരെ കുറവാണെങ്കിലും അറബിക്കമ്പകളി ലെന്നപോലെ ഈ വക കമകളിലും ജനസാമാന്യത്തിനു വളരെ രസമുള്ളതായി കാണാനണ്ട്. അതുതുകാണ്ട് ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു കമകളെ എവിടെ നിന്നായാലും എടുത്ത് കല്പനാസാമത്ര്യംപോലെ കാരോ സംഗതികളെ തുടക്കേതു നാടകമാക്കി തീക്ഷ്ണാതിൽ അനൈത്യചിത്രമില്ലെന്ന് ഈ അനുകാരൻ അതുപ്രശ്നായി കാണിച്ചതിനെ കരിച്ച് സന്തോഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ചുക്കില്ലാതെ കഷായമുണ്ടോ എന്നുള്ള സംശയം പോലെ പ്രസ്താവനയില്ലാത്താൽ നാടകമാക്കുമോ എന്ന സംശയിക്കുന്ന വളരെ അള്ളക്കാരി ഉണ്ട്. എന്നാൽ വാസ്തവമായി ചുക്കില്ലാതെ അനേകം കഷായങ്ങളുണ്ടെന്നും ഉണ്ടാകേണ്ടതാണെന്നും അനേപ്പണ്ടതാലും അതുപോലെ നയാലും അറിയാം. ഇപ്രകാരംതന്നെ നാടകത്തിൽ അസ്താവനക്ക് എസ്റ്റാഡ്യൂൾ അവസ്ഥയിലെല്ലാം തക്ക കാര

ണ്ണമിശ്രങ്ങിലെ പ്രസ്താവന വേണ്ട എന്നും ഉള്ള സത്യം
ക്കരേബോ പലയാം അഹിച്ചു തുടങ്ങി എങ്ങിലും,

“വന്നധിച്ചുത്തും വശതയില്ലാണ്ണയാൽ”

എങ്ങിനൊന്നാണ് തീരെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു് എന്നുള്ള ശക്ക
കൊണ്ടും എന്ന തോനമാണു് അതിന്റെപ്രായിട്ടുകി
ലും ഒരു പ്രസ്താവന ശങ്കളി ശരവർക്കിം ‘എഴുതി പിടി
പ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്’.

വാദിഡ്രോക്കത്തിൽ കമായുടെ സംക്ഷേപത്രയോ
സാരത്രയോ സൂചിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അതു നന്ന
ബ്ലൈന്റാം തോനമന്നതു്. കമാസാരം വായനക്കാർത്ത
നന്ന സ്വയമേവ അഹിച്ചുകൊള്ളിട്ടു് എന്ന വൈക്കുന്ന
തിനു പകരം അതു മുവിൽക്കൂട്ടി മാടിക്കുന്നതിനാൽ
ബ്രായമായി അവക്ഷിണാകാവുന്ന സന്ദേഹം നഷ്ടകാക
യാണോ ചെയ്യുന്നതു്. ഒരു കടകമായും അതിന്റെ ഉത്ത
രവും ഒരുമിച്ചു് ഒരാളേം പറഞ്ഞാൽ കേംബിക്കുന്നയാഡി
ക്കു് എന്തു രസമാണാളിത്തു്? പാക്കി മുത്തു് നാടക്കുണ്ടെങ്കിലും
സാമാന്യമായി സംഖ്യയിക്കുന്ന ഒരു വിശയമാകയാൽ
അതിനെപ്പറ്റി വായനക്കാർ സാവധാനായി ആലോ
ചിച്ചാൽ കൊള്ളിച്ചുന്നുള്ളതിലധികക്കായി ഇവിടെ കന്നം
പാരയുന്നില്ല. *

പ്രസ്താവന കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം കനാമങ്ങത്തി
ന്റെ അത്രും ചാറുംകൂടുവും അഭ്യേശത്തിന്റെ ഇഷ്ടനായ

* ഈ വിശയത്തിൽ മി. അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ മത്തെ ഫ്രൂം
വ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് മി. എ.പി. ഗോപാലകുമാർ വിദ്യാവിജ്ഞാബനി
ഫിൽ തന്നെ എഴുതുകയുണ്ടായി.

ಶಾರದಂ ಎಂಬು ಈತ ಮುಖಭಾಗಾಂ ಪ್ರವೇಶಿಸ್ತು ಈತ ಸಂ
ಭಾಷಣಾಂ ಅನುರಂಭಿಕಣಂ. ಈ ಚರ್ಚೆಕೆತು ಕಟ್ಟಾಗಾಯಕಣಂ
ಈತ ಮಹಾರಾಜಾವುಮಾನ್. ಯಲ್ಲಿತತ್ತಿಗಾಯಿಟ್ಟ ಹೋಯಪ್ಪಾರ್‌
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಹೋರಾತ್ತತಿಗಾತ್ತ ರಾಜಾವು ಶಾರದಂ ಒತ್ತಲ ಶ್ರೀತ
ತಪ್ತಂ ಅನುರೋಪಿಕಣಂ, ಪ್ರಿಯಜನವಿರಹಂ ಸಹಿತ್ತಿತಗಾ
ತಿಗಾತ್ತ ತಾಂ ದೆಯಂತ್ತಂ ಶಾಖಿಯಾವಣಾಂ ಶಾರದಂ ಉತ್ತ
ರಂ ಪಡಕಣ್ಣಂ ಚಾಷ್ಟಿಗಾ. ಅಧಿಕಾರಿತಾಂ ಅಧಿಕಾರಿತಿಂತಿಲ
ದಿಷೇಯತಪಂ ಶೋತ್ತಿತ್ವತಿಗಾ ರಾಜತ್ವಿತಯ ಅರಗ್ರಗಾಂತ್ತಂ
ಹಾಗಂಕಣ್ಣಾಯಿಟ್ಟಿಲ್ಲಿಗಾಂ ಶಾರದಂ ಪರಾತ್ತಪ್ಪಾರ್

“ತಾಂ ಲಿಟ್ ಇಷ್ಟಿಗಾಂ. ಇಂದೋವಾಯಾಣಾಲ್ಲಿ ವೆ
ಣತ್ತು? ವಿರಾಹಾಕಲಯಾಯಿರಿಕಣಾ ದೇವಿತಯ ತಾಂಗಣಿ
ಂತ್ತಂ ವಲ್ಲಿತ್ತಂ ಗೆತಂಪೋಕಣಪಾತ್ತಿನ್ನು ವಿಣೋತಿಸ್ತುಕಣಮ
ಣಾಯಿತಗಾ ತಾಂ ವಿಂತಿನಿತ್ವಿತಗಾತ್ತಂ. ಅಂಪ್ಪಾರ್ ತ
ಗಿಣಂ ತತ್ತ ವೆತಿತೆಯಕಣಿತ್ತು ಅಂದೇಯಂ ಗ್ರಂಹಮಿಲ್ಲ
ಅಂಪ್ಪು” ಎಂಗಾ ರಾಜಾವುಂ, ಅಂತಿಗಾತರತರಮಾಯಿ

“ಗ್ರಂಹಂ ಇಷ್ಟಾಗತಿಟಿಲ್ಲ. ತೋಂಡ ಇವಿಕೆ ಇಷ್ಟು
ತೆ ಇರಿಕಣಾ ಕಾಲತ್ತು ತಾಂ ಅಧಿಕಾರಿತಿಂತಿಸಿತ್ತ ಕಡ
ಂತಪ್ಪಣಾತ್ತು ಯಕಿತಮಣಿಪ್ಪಿತ್ತಾ ಎಂಗಾ ಮಾತ್ರಾ ವಿಂತಿನಿತ್ವ
ಪೋಕಾತೆ ಇತಣಾತಾಂ.”

ಎಂಗಾ ಶಾರದಂ, ಪರಿಷಾರ. ಅಧಿಕಾರಿತಿಂತಿಲ
ತಪಂ ಅರಗಿಯಾತತತಿಗಾ ಇತ್ತ ಪಾತ್ರಪ್ಪಿತೆತಾಂ ಶಾರ
ದಣ ಕಾರಿಪ್ಪಣಿತೆಯ ಇತ್ತ ರಾಜಾವುಂ, ಶಾರದಂ ಅಂಪ್ಪಾ
ಣುಂ ವಸ್ತುರ ಸಾಯಾರಣಾಣಾಣು? ಇತ್ತು ಈತ ಸಹಾಯಾಗಾಂ ಪರ
ತಪಂಪ್ಪಾರ್ ಕಾರಣು ಪೆಟ್ಟಾಂ ತಿರಿತ್ತಾವಿಫಣ
ಪೋದೆಯ,

“കാവഹാ. തന്നിക്കു ഇത്രയൊക്കെ അപൂർണ്ണമായാലു
ണ്ണോടി അതു തൊന്തരിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ ശരിതനെ.

വൃത്തം വിവാദവുംതല്ല കൊട്ടകവോങ്കൽ
തന്ത്രപ്രിതനീടു ദർശനവും രഹസ്യിൽ
മിത്രപ്രമുഖവൻഡിനേരന മുന്നാള്ളും
നിത്യം തുജിച്ചുമരവീംബാ മെന്നഥായം.”

എന്ന പറയുന്ന. അതുയൽക്കാണ്ട് ശാരദാന കാഞ്ഞമായി
ടുണ്ട് കാരംപ്രേക്ഷിതനിയതെക്കിൽ

“ജയജയ ജഗദിശ ചാനുംകേതോ!
ജയജയ ശാത്രവവാശധ്യുമകേതോ!
ജയജയ റപതിപ്രവംശകേതോ!
ജയജയ നാരികൾ സോതുമിനകേതോ!”

എന്ന കേമമായി വന്നിപ്പിച്ചതൊൽ വാഴ്ത്തെപ്പട്ടവനായ
ഈ മുപ്പേറുന്നു ചാപല്ലുംതെ ഓത്തു് നാം വിസ്തുയി
ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന. അതല്ല ശാരദാന പരിക്കുിക്കുവാൻ
മാത്രമാണോ അങ്ങിനെ ചോദിച്ചുതെന്ന വിച്ചാരിക്കുന്ന
പക്ഷം അവൻ തമ്മിലുള്ള നിഃജ്ഞപട്ടമായ സൗഹാദ്രി
ഈ സങ്കല്പത്തിനു പ്രതിബന്ധമായുംഭിരിക്കുന്ന.

II

അനന്തരം ചേടികൾ പറഞ്ഞരിഞ്ഞത പ്രകാരം ഒ
വി വല്പിയ ക്രഷ്ണവന്നുഡയിലായിരിക്കുന്ന എന്നാം
എന്നിക്കിശോരമിഴിയിനേരന കേണ്ടാകേണ
വാനിച്ചവാനിടവത്തിയതെത്തുക്കണ്ണാ.
എന്നാം ശാരദാൻ പറഞ്ഞേപ്പും മഹതു “ശരിയാണ
പറഞ്ഞതു്, തന്മ ഭവതിക്കു് ഇത്രമാറ്റം മനസ്സാപത്തി

നാടകാക്കിയ എന്നുറ ക്രമത്വയെ കൊച്ചു് പഠാരി
സീടു് ഇപ്പോൾ മനസ്സു് തകയണ്ണു് എന്നു് അരബ്സരണ
മായി ഉത്തരം കൊടുക്കണണണണജില്ലും ഉടൻതന്നു,
ദേവിയെ തനിച്ചാക്കി വച്ചപോയതു് എന്താണെന്നു്
ശാരദൻ ചോദിച്ചതിനുള്ളിൽ സഹാധാരം “എടോ അതു
മനസ്സാട്ടുടിയാണോ? നിപുഞ്ഞി ഇപ്പുണ്ടിട്ടു് എന്നു്
പോയതാലേ? ” എന്നു കരുമാണു്. ചാലുക്കു അതല്ലോ
തനിൽതന്നെ അരംഗാപിച്ചു “ക്രമതു്”യുടെ അരികെ
ഈ “നിപുഞ്ഞിപ്പു്”യുടെ വെച്ച് ദോഷഭവാർഥ കാരം
അസംഗതമായി ധപാഡിക്കുന്നില്ലേ എന്നു് സംശയിക്കുന്നു.

ശാരദനാഡുള്ളി സംഭാഷണത്താവലു് ത്രട്ടു് ഇതിൽ
ചാലുക്കു,

ശാഖാലിംഗനവേദയിൽ ദ്രശ്വതാശാമില്യവും മഹമ
ക്രീഡാംവദവഗാലോരിക്കലറിയാത്മാകിലാസ്സുചുഡിയും
ചാട്ടുക്കിടക്കിയിൽ പെട്ടു വിരതിയും

ഇത്രും സംഗതിക്കളുക്കറിച്ചു് സംഭാരിച്ചതു്, മനസ്സു്
ക്കു് സാധാരണാധാരി വിരഹകാലത്തു് പ്രിയാസംഗമസ്സു്
വദ്ധാളു് റേഖാത്തന്മാരു് പറത്തു് കേരിപ്പുക്കണ്ണാതില്ലു
ഈ താപ്പത്തു് തന്ത ഓർമ്മനും എത്രയും സ്വന്നാവിക്കു
യിരിക്കുന്നണണജില്ലും,

ഭൂലംഗിമണിയെക്കാതിച്ചിയ പുരാക്കിട്ടിട്ടുമോയെന്നാണ്
ദിലാവസ്ഥയിൽ വാണി പോതുമിരുപോലുമാണതാങ്കു കാരിലും
എന്നും കരും അത്തമാവസ്സുഭയിലുള്ള പ്രണാധാതിരേക
തന്ത കലശലാധി വെള്ളിപ്പുട്ടതിയ ചാലുക്കു, കീംത
വിശ്വാസം കഴിതെന്നു് തിരിച്ചുവന്ന അ ദിവസം ഒരു ഭക്തി

വാസമാവണ്ണംമുള്ള കാരണത്താൽ ഗ്രഹപ്രദേശം ചെയ്തി
പ്പുറം പുശ്രപബിക്ഷണവാൻ വായനക്കാർ കുറെ ശക്കിച്ചേ
ക്കാം. ചല്ലുകേരുവിശേഷം അത്യുഗ്രമായ മുഖ പ്രണയ
തന്ത ഇപ്രകാരം സ്പഭാവവികല്യമാക്കം വള്ളം തുണിക്
സിച്ചു് അദ്ദേഹതന്ത കൊണ്ടു് ഒരു ഭദ്രിവസതന്ത ആചരി
പ്പിച്ചതിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനു പക്ഷം ബഹുമായ വല്ലു യു
ട്ടിയും ഉണ്ടോ എന്നുള്ള വായനക്കായെട അരങ്ങപ്പണം
ആശാഭംഗാത്മിരു കലാശിക്ഷണംവരുന്നു. ഏറ്റുകൊ
ണ്ടുന്നാൽ രാഖതിയുടെ വിശ്രാംഗംഗത്തും അതിനു
കൊടുക്കേണ്ടിയ ശ്രീക്ഷീരയും കുറിച്ചു് മന്ത്രിമാജുണ്ടായ കീ
പ്രാണംഭാഷണാത്മിനു രാജ്ഞിയെ കാട്ടിൽ അയച്ചതി
നാം മധ്യം വിജയത്തിനെയും ചല്ലുകേരു കണ്ണിലെല്ലുന്നു് വ
രത്തുവാനായിരക്കാണ്ഡാവനക്കിൽ അതിനു മാത്രമല്ലാതെ
ഒരുപാരത്തു ദിർഘിനാവരണംകാണ്ടു് കമയിൽ എറ്റു
പ്രഞ്ചാജാംബാണു് ഉള്ളുവരുന്നു് കാണാവാൻ പ്രധാസമായി
രിക്ഷനു. ദേവിയെ ചല്ലുകേരു കാണാതെ കഴിക്കേണ്ണ
കുന്നാണു് നാടകക്കാരവൻ്നു ഉള്ളേശ്യമെങ്കിൽ ഭദ്രിവസപ്പു
സംഗീതാശാഖാവിഭാഗം മെച്ചാവെത തന്നെ മഹിഷീസംഗമന
ന്തിനു് സംഗതിയാങ്കന്തിനമുന്നിൽ ശാരദയേയും മ
ന്ത്രിയേയും വഴിയിൽ വെച്ചു് കണ്ടു്, എന്നു് വരുത്തിയാൽ
മതിയായിരുന്നു.

ഈ സ്വപരഭാതപ്രകാരം ചല്ലുകേരു തന്നെന്നു അഭ്യരാഹ
തന്ത പ്രാണാവിച്ചുപ്പും റേഖാവിതനായ ശാരദയും നേരം
പോകാണിട്ടായിരിക്കാം സ്പഭാഞ്ജ്യെയു താഴെ കാണും ഫ
കാരം വർഗ്ഗിച്ചുള്ളു്.

കാക്കക്കാതെതാങ്കരനിയും കറിനമരവു ഭേദം തന്നൊക്കും തന്നൊക്കും വീതെത്തായ വീക്കുമെണ്ണ നിതരഹം ദോഷപ്പനാ നഷ്ടാതുവും വാജ്ഞാം സംഗ്രഹണം മെമ്പവമവിലും കല്ലോടു മനക്കാറായാം മാക്കിപ്പെട്ടു ചിരിശത്യേപായക്കുവിലേ ഭൂവാസഭേദപ്പനാതാൻ.

കൈ ബ്രൂഹമണ്ണമുള്ളികൾ മാക്കിപ്പെട്ടുവരുന്നാൽ നാമദേഹം ചുപ്പണ്ടിയപക്ഷം ഈ എഴുത്തുകാരന്റെ ചൊവികൾ എ തതിരിയാണ്.

ഇതിനീടുകയിൽ ഉള്ളി പ്രവേശം ചെയ്യുകയും ചാലുകേക്കു രാജുവത്തംമാനഞ്ചലം മോൺചുതിന്റെ എല്ലാം ശരിയായി തന്നെ നടക്കുന്ന ഏന്തു മരവടി പറകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ മരവടിയുടെ കരംശമായ പാതിനെന്നാണും ദ്രോക ഞതിൽ കൈ അലുക്കാരാധായി കവലയവും ചാലുനം തമ്മി ലുജ്ജ സംബന്ധം സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു് അനുകരിച്ചാണും ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നുകാക്കിയിൽ ചാലുകമലുബിക്കേണ്ട തിലിച്ചും മരിച്ചും അടിച്ചുണ്ടാകുന്ന മലയാളാലുക്കാരങ്ങളുടെ അം സപാംത കൊണ്ടു എത്തും മുഖിത്തിരിക്കുന്ന കേരളീയർ ശക്കണ്ണി അവർക്കളിടെ നേരെ വളരെ കൃതാഭന്നാരാക്ക മായിരുന്നു.

രാജനീതിവയ ലംഘിക്കുന്നവരായി പ്രജകളിൽ ആ ഒച്ചിപ്പുനം ദറും ശ്രൂക്കായ വത്തംമാനം ഉള്ളി പറഞ്ഞതു തു് കേട്ടപ്പോൾ ‘അനുകപ്പും നമുക്കൾ’ ഇതാരല്ലെന്നുകൊലംതന്നെ എന്ന ചാലുകേക്കുപറഞ്ഞു് തന്നെത്താനമാറ്റോ ദിഷ്ടന്നതിനിടയിൽ, രാജപത്രിവയ ദോഷപ്പുട്ടേതുണ്ടെന്നും ദ്രവ്യസഹിപ്പും അതിനീടുവരുവാൻ പുജപ ചുക്കുകും നോക്കിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുന്നവനാഥി ഉള്ളി

வஸ்வாஸங்களைக் காரணத்தால் பிழபுசீவஶா சென்று
எடுக்க விஶபுகிக்கவாக் காய்க்கார் கூர மகிழ்ச்
கார். பறுகேறுவின்ற அத்துறமாய் ஒரு புள்ள
தெத ஒப்புகார் ஸப்ளைவிதலுமாகு வள்ளு துள்ளிக்
லிசூ் ஏற்கேற்கொத்த கொள்கூ் குக டீவிஸுதெத அதுசரி
பூசூதித் ரமைக்குத்தாவிரு பக்ஷ வெப்பமாய் வழை யூ
கதிலூ உள்ளோ எடுக்க வாய்க்காய்கூ அரங்கேப்பள்ளு
அதுநான்கூத்திரு குபாஶிக்கேள்கூவுக்கா. எடுத்துக்கா
வைக்கால் ராஜதிலூவு விஶபாஸங்கூதேதயூ அதிகா
கொடுக்கேள்கூய ஸிபுங்கூ குரிசூ மஹிமாங்காய் தீ
ந்திஸ்தாலூப்பள்ளுத்திரு ராஜதிகை காட்டித் ராயத்து
நூ முப்புக்கூ விஜபதிகை பறுகேறு கூள்கிளூகூ் வ
குத்துவாயாயிக்காங்கூவாக்கித் ராதிகா மாதுங்கூதெ
ஷேத்துவார்த்த டால்டிகாவர்களாக்காகூ் குமயித் தீது
புதோஜாங்காகூ் உத்துக்கைகூ் காளாவாக் புதோஸ்மாயி
ரிக்கா. தேவிகை பறுகேறு காளாதெ குஷிக்கேள
உக்காகூ் காடகக்காரக்கூ உத்தேஶுமெக்கித் தீவிஸுபு
ஸங்கூ அரங்கேப்பா வெழுாதெ தெளை மகிழ்ச்சிஸுபங்க
த்திகா' ஸங்காதியாக்காத்திருக்கிற ஶாரதங்கூ ம
துரியேலூ வழியித் வெஞ்சூ் கூள்கூ, எடுகூ் வகுத்தியாக்
மதியாயிக்கா.

நு ஸ்வரவாதபுதூரா பறுகேறு தென்ற அங்காரா
தெத புதூவிசூதூபு ரேஸ்தித்தைய ஶாரதங்கூ நேரா
போக்காயிட்டாயிரிக்காா ஸப்ளையை தொடு காளாா பு
காரா வள்ளிச்சுதூ.

കാക്കെക്കാരന്താങ്കംഗിയും കറിനമരയും മേഖലാക്കണാക്കാം തമാ
വാക്കാ വീതന്താങ്ക വീക്കരെ ചെണ്ട നിതരാം ഭരാങ്കുപ്പന്ന നഷ്ടാതുവും
വാള്ളും സർഗ്ഗംജാഡമേവമവിലം കജ്ജാണഃ മഹകാനായാം
മാക്കിപ്പെട്ടു ചിരിഞ്ഞുപോയയും ലേ ദ്രോഖണാശനാണ്.

ങ്ങ ബ്രാഹ്മണാന്നുകിൻ്റെ മാക്കിപ്പെട്ടുണ്ടാനുള്ള നാമദേഹം
ചുരുക്കിയപക്ഷം ഈ എഴുത്തുകാരൻ്റെ ചൊവിക്കും പു
തിരിയാണ്.

ഇതിനിടയിൽ ഉറു പ്രഭവാംഘയും ചാറുകേതു രാ
ജുവത്തമാനാജ്ഞയിൽ മോണിച്ചതിന്റെ എല്ലാം ശാന്തിയായി
തന്നെ നടക്കണ്ണ എന്ന് മരവടി പറകയും ചെയ്യുന്നു.
ഈ മരവടിയുടെ കരംശമായ പാതിനേനാണാം ദ്രോക
ന്തിൽ ഒരു അലങ്കാരമായി കവലയവും ചാറുനാം തമി
ഥുള്ള സംബന്ധം സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും അനുകരിച്ചാണും
ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നുകാണിൽ പറുകമലാഭിക്കേടു തിലിച്ചും
മരിച്ചും അടിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന ലലയാളാലങ്കാരങ്ങളുടെ അര
സ്പാതിക കൊണ്ടു എത്രയും മുഖിന്തിരിക്കുന്ന കേരളീയർ
ശങ്കളി അവർക്കളുടെ നേരെ വളരെ കൃതജ്ഞനാം മായിതുന്നു.

രാജനീതിവയ ലംഘിക്കുന്നവരായി പ്രജകളിൽ ആ
കുചിപ്പുനാം മരും ശ്രൂക്കായ വത്തമാണാം ഉറു പറഞ്ഞത
തു' കേട്ടപ്പും 'ആക്പുംട നമുക്കും' ഇവതാരല്ലെന്നുകാ
ലംതന്നു' എന്ന ചാറുകേതുപറഞ്ഞും തന്നെത്താനാനുഭാ
ദിക്കുന്നതിനിടയിൽ, രാജപത്രിവയ ദോഷാപ്പുട്ടേന്ത
ബാമുന്നും ദധിസജ്ജപ്പുനാം അതിനിടവയവാം പെഡി
ബക്കളുകും നോക്കിക്കൊണ്ടു നില്പിന്നുവന്നും ഉറു

‘ഇഷപരകാരഗ്രാമകാണ്ടു അവിടത്തെ ഭാഗ്യംകാണ്ട്
മന്മിനെ പരിശാമിച്ചാൽ കൊള്ളാം’ എന്ന പറഞ്ഞു,
രാജ്യാന്വയനായവിന്റെപ്രഖ്യാരായ ഈ ദിവസികളിൽ
ഇടയിൽ ഭിന്നതയാക്കാ ഫേണിയുടെ ഒരു തുല്യ
പത്രക്കൈ കൊണ്ടുവെച്ചുതു വളരെ ചോദ്യായിരിക്കുന്ന
എന്നതിനും സംശയമില്ല. ഇതുകൂടാതെ അല്ലെങ്കിൽ
ഒൻറ ഭാഗകാരന്മാം സ്വാച്ചിനിയുടെ സ്ഥിതി വിഹാ
രിച്ചിട്ടാണ്ടും മനു മന്ത്രാവിച്ചുപ്പോൾ വിരഹിച്ചുവെ
തെ ഉദ്ദേശിച്ചു് പറഞ്ഞതായിരിക്കുമെന്നു് ചാരുകേരു
അബ്ദഭൂമായി ധരിച്ചതും ഉടനെ മനു താൻ കൈ
തിരുത്തുമാം മനസ്സിലാക്കിയതും അതു് വിശ്വസിപ്പാൻ
രാജാവു് അതും ശകിച്ചതും ഒട്ടവിൽ കൂപാലേശവി
നീനാനായ മനുയുടെ വാഗ്ഗെപ്പറ്റെതാലും അനന്ത
യസാമത്രത്താലും രാജ്ഞിയെ വല്ല വന്നാന്തരങ്ങളിലും
കൊണ്ടുപോയി വിട്ടവാനായി ചാരുകേരുവിനെക്കാണ്ടു്
വിധിപ്പിച്ചതും മറ്റൊ ഒരു സ്വാഭാവികമായും ഭാഗിയാ
യും ഇരിക്കുന്നു. ഏകില്ലോ നിതാന്താനരാഗവിശ്വായമായി
നവോധ്യായി ‘മുഖ്യാവസ്ഥ’ കഴിത്തിട്ടില്ലോത്വവള്ളായി
രിക്കുന്ന തന്നെ പ്രാണേശപരി ജാരസംസ്കർണ്ണിരതയായി
രിക്കുന്ന എന്നു് ചാരുകേരു മനുമുഖത്തിൽനിന്നു് കേട്ട
ഉടനെ അത്യുംതാൽ തീരെ സ്ത്രീഭീഡവിക്രയോ കോപ
വെവശ്രൂത്തിൽ നിമഞ്ഞനായി തീരക്കേണ്ട വജ്രാഹത
നന്നാവോലെ ചോഹിച്ചവീഴുകയോ ചൊജ്ജു എന്നു് നടി
പ്പിക്കുന്നതിനും പകരം ‘എന്ത്, എന്ത്’ എന്നും പ്രാണാ
പ്രിയജന്മാ? ജന്മനാക്കം ഫേരരേണ്ടാ? ചെ! ചെ! എന്നു്

ମାତ୍ରମ ପାଇନ୍ତିଲୁ କିବଳ କାହାଯିରିକଣୀଛୁ ଏବଂ
ଗୁଣଶଳୀକାହାବାଠ ଦିଲାକଣାହିରିକାଠ

രണ്ടാം അവക്കിൽ പ്രസ്താവനാസ്ഥലരും ഒരു ആളി
ക്കുറൻ വൃക്ഷങ്ങളും ചുട്ടുമാലും കൊണ്ടുവരാണായി പോയ
തിന്റെ ശ്രദ്ധം ചില കാരണങ്ങളും തിരിച്ചുവക്കാൻ
കരം താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്. സ്രൂംഗാടങ്ങലായി
പതിയായ മുന്തുങ്ങലാമഹാരാജാവും നായാട്ടിനായി കാ-
ടിൽ സന്തുപിക്കാതെ അടച്ചക്കു കരുടത്തും ഒരു നില
വിള്ളി കേട്ട എന്നം അതും ഒരു സ്ത്രീയുടെ സ്വന്ദര്ഹണാലൈ
തോന്തി എന്നം മേൽചുരംതു ആളിക്കുറൻ പരഞ്ഞത്തി
ലുഡി സ്ത്രീക്കുമായ സ്ത്രീവന്നയാണ് ഈ ഭാഗത്തെ പ്രധാന
കമ്പയോടു യോജിപ്പിക്കുന്നതു.

உத்தராங்களின் அனுரங்களில் ரண்டு கெலைக் காஜுஷ்யாய ஸ்த்ரையிலை ராஜனியை உள்ளிழும் தழுவிழும் சூப்பிழும் காட்டிலுக்கவான் கொள்ளுவோக்கள். மூவிடை மூலக்மதை அல்லும் ஜேவேஸ்ட்ரைக்டிக்ஸ்டு. நா வழுத்து காட்டில் தழுவுவானாலே ராஜவியிலை நடத்தா செய் ராஜங்களால் ஜேவீயை அவசியமக்கள்டு அனுர்ச்சுமி தந்தையாராயி கண வாழுதை நாவழுத்து தேவதிலை கொ ண்டுவான் காளிச்சு ஏற்றாளர் ஜெனாவகமதையில் பு ரியானாது. சிறங்களிர் நாவும் நாழுதை நாவும் த மிதில் திரிச்சுரிவான் என்று புரைஸ்மில்லாத்தினா டும் ஸ்த்ரைஸ்தால் உள்ளகாவுள்ள ராஜகோபதை யைப்பேட்டாத கெலைக் காஜுதை நாவுக் காளிச்சு ராஜா விளை வாறுவிக்கவான் துநியக் கீற்றான்டு ஆரை அநைக்கெ

വശക്കാലും മുലകമടയിലെ അതു ഭാഗത്തെ ശങ്കള്ളി അഥവാർക്കിൾ ദേശപ്പെട്ടതി, ഭടകം, നാലുവതിരെ ഭാസ്യയാക്കി കൊണ്ടുപോക്കാമെങ്കിൽ ഒരവരുടെ അഭിപ്രായത്തിനും അഥവാ വർഷ ഉപക്ഷിച്ച മുഖ്യത്രാഗത്തിനാക്കുടി തയാറാബന്നാൻ കണ്ണിട്ടു അവരെ കൊന്നാകളുവാനായി വാഴ്രിയ സമയം ഇത്രേണ്ണൻ ദൈവഗത്രാ വന്ന സത്രവതിരെ രക്ഷിച്ചു എന്ന വക്കത്തിനിരിക്കുന്നതു് ഉച്ചിതഭായിരിക്കുന്നു. അതുന്നതരം പരവുയ്യപ്പുൾത്തിനാട്ടിയാക്കാതെനും കരാരോട്ടിട്ടുടെ ഇത്രേണ്ണനാകമിച്ച സത്രവതി ത്രുംഗാട് ദേശത്തിലേക്ക് പോക്കയും അദ്ദേഹ രണ്ടാമക്കം അവസാനിക്കയും ചെയ്യും എന്നാലും ഒരു ഉത്തരാംഗത്തെ കർിച്ചു ഇണ്ണമോ ഭോഷ്യമോ അതു യാതൊന്നം വിശേഷിച്ചു പറവാൻ കാണാനില്ല. ത്രുംഗാട് ദേശാധിപതി സത്രവതിരെ കൊണ്ടുപോയെന്നും അംഗത്തിലും ജന്മാവകമ വ്യത്യാസപ്പെട്ടുനാണ്. ഈ ഭേദഗതിയുടെ ഒചിത്രാനൗഢിത്രംഭേദങ്ങളിലും മരാറാരേഡത്രുവിഹാരിക്കാം.

മുന്നാമകത്തിന്റെ ഏഷ്ടാംഗത്തിൽ ശാരാഭന്നും സപഗതാഃഖാത്തിൽനിന്നും സത്രവതിരെ പരിത്രജിച്ചുത്തു നിനിത്തം രാജാവിനു വളരെ അസ്പാസ്യം നേരിട്ടിരിക്കുന്ന എന്നു കൂടു മരാരോഗപ്രീഡിതനായിരിക്കുന്ന എന്നു കാണാനില്ലെന്നും. അപ്പോഴെക്കും സൗത്തിപാരകമുാർ മരാരാജാവിനു പദ്ധതിയുണ്ടാത്തുന്ന സ്വരംകേട്ടുനേരം വെള്ളത്രുവെന്നാറിത്തെ ശാരാഭൻ രാജഭർത്താത്തിനായി ചുറ്റപ്പെട്ടുണ്ടും. പദ്ധതിയുണ്ടാത്തുന്ന ഈ ദ്രോക്ക

നതിൽ ദ്രോവാലക്കാരം പൊട്ടിപ്പോട്ടച്ചുപയോഗിച്ചിട്ട്
ബണ്ണങ്ങിലും അതു വാച്ചുടെ പഴയ സൗംഖ്യപത്രങ്ങൾവാലയാഡി
കമ്മറായമല്ലാതെ നബാഹാമാശ്ലൈ.

അനന്തരം വിഷാദഭാവത്തോടുകൂടി ചാറുകേതുവും
രാജാവും പ്രവേശിക്കുന്നു. ദേഹത്താലോപത്താലും മന്ത്രിക്കു
പട്ടിപെട്ടിാക്കുന്ന അസാധ്യമായ രോഗത്താലും തനി
ക്കളും ദ്വിവത്തെ ചാറുകേതു അപൂർവ്വിക്കുവും സത്രുവതി
പൂംഖുലിയാകയാൽ വിശ്വാദിക്കാനില്ലെന്നും നാട്ടിൽനി
ന്ന് അവന്തെ കളിത്തത്തു നാനാരീതിയാം ശാരദാൻ അഭിപ്രാ
യപ്പെട്ടുകൂടം ഏഴ്ത്തിന്റെ ശേഖവം സത്രുവതി നിരവ
രാധാനിയാക്കിരിക്കാനു പാടുള്ള എന്നും തന്റെ വിധി
എത്രയും സാരംഗം പാതയും നിരും ചാറുകേതു അത്രുന്നതം
പശ്ചാത്താപത്തോടുകൂടി ശാരദാനു പാതയ്ക്ക് കേരിപ്പി
ക്കുന്നു. ആ അവസ്ഥയിൽ എന്നാണു ഒച്ചയേം ദിവസം
ചോദിച്ചതിനു മഹാരാജ മന്ത്രിക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കാനാം
കൊഴുപ്പിയെപ്പോലെ (സത്രുവതിയെ ഇരിക്കേണ്ടും വിളി
ക്കണമെന്നു) സകലസർമ്മാനസവന്നായായ ഒരു രാജക്കന്നു
കൈയ വിവാഹം ഒപ്പുവാം ശാരദാൻ ഉപദാനിച്ചപ്പോൾ
അവരിക്കവരോടും സമത്പൂജയും ഇല്ലാത്തതിനാൽ,

വൻകാട്ടുക്കാവിയിപ്പോലെ ശിവൻറെ പാദം

പങ്കാപഹം പരിപിലോത്തുജിച്ചുപാക്കാം

ശങ്കാവിറീനംമുഖം ശലഭത്തിനൊപ്പ്

ഒഞ്ചായജഗ്നിഭഗവാനിരയാണ്ണുട്ടുക്കാം.

എന്ന തന്റെ വിചാരിക്കുന്നപ്രകാരം ചാറുകേതു പറ
യുനും. ശ്രതിനു ശാരദാൻ ബലമുഖി വിരോധിക്കുന്നു.

മന്ത्रിയുടെ രോഗം അഡിസാല്പുചാവാനമുള്ള അതു വാച്ച് വൈദ്യനായുടെ അഭിപ്രായം അതു സ്ഥിരമായി കയ്യേണാക്കുന്നീടെല്ലാം ഏകപ്പുണ്ടുമുള്ള വൈദ്യനാർ ചികിത്സിച്ചു ദേശം വരുത്തിയേക്കാക്കുന്നും ചാലുകുത്തുവി നീറുന്ന വംശം അതു സുകൃതം ക്ഷുഖിച്ചിട്ടുള്ളതെല്ലാം എന്നേതാ കഷ്ടകാലംകാംട്ട് ഇന്ത്യൻവരു ഒക്കെ ഗംഭീരിച്ചു എന്നേങ്ങളുള്ള ഏറ്റവാം ഇഷ്ടപരകാരങ്ങൾനുതന്നാൽ പരമാനന്ദമനാഭവിപ്പുന്നും ഇടവയ്ക്കുന്നും മറ്റൊ പറഞ്ഞു ശാരിരം മഹാരാജാവിനെ സ്ഥാപണപ്പിപ്പിക്കും അഞ്ചെന്ന മുന്നാമകം കലാശിക്കും ചെയ്യുന്നു. ഈ മുന്നാമകം എന്നതു കണ്ണിച്ചു സാമാന്യമായി പറയാനാണുള്ളതു് അതിന്തു് വിശേഷിച്ചും ചാരംവും പ്രധാനമായി ചുട്ടേക്കാണിക്കാവുന്ന ദോഹിം ചാലുകുത്തുവിന്റെ ജാഹാംലാപവത്തക്കണ്ണിച്ചുള്ള അറാതാ പ്രഥാണു്. അഞ്ചീനെങ്ങളുള്ള ഒരു അറാതാവും എത്തുറയും അരസംഗതാവാനം തന്നെയല്ല സ്വപ്നാവവിതലബദ്ധംബാണു്. എന്നുകൊണ്ടണ്ണും, ‘എന്നും പ്രാണാലീഖിജ്ഞാനം സ്വീകരിക്കുന്നതു വിവിധവിഭാഗങ്ങളാണു്’ എന്നും,

‘വൈദ്യച്ചുവും വിനായവും വിവിത്തേജ്യകമം—
വൈദ്യലുഖും വിവിധസത്തുന്നവും സ്വിലച്ചുവാൻ
വൈദ്യഹിയോട് സഹായന്ന് പ്രിയ’
എന്നും നിന്മിത്തിക്കുന്ന ഒരു രാജാവു് തന്നും പ്രാണാവിശയ കാട്ടിൽ തള്ളിക്കുഴുയ്യവാനായി വിധിച്ചതെന്നുള്ള മോദ്യത്തിനു്,

‘അതൊന്നം (പലകം പലവിധം പായുന്നാതു്) ആ
അ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടു് — വിശ്വസിക്കിവെള്ളുനമില്ലു്. മുമ്പ്
ഖായി ലോകാവധാരത്തെ ഭയപ്പെട്ടിട്ടുന്നുണ്ടാണു്.
മാനുക്കാർക്ക് അതുകൂടാതെ പാട്ടേണ്ടോ? എന്ന മാത്രം സം
ഭാഗാനം പറഞ്ഞു എന്നുള്ളതു് എത്രമാത്രം വിശ്വാസ
യോഗ്യമാണെന്നു് വായനക്കാർത്തന്നു തീച്ചപ്പെട്ടതെ
ടെ. ഇങ്ങിനൊ പാരംബന്ധത്തിൽ സംഭവിച്ചു എന്ന വിശ്വ
സിക്കേണാമെങ്കിൽ ഇം രാജാവിശൻറു അല്ലെന്നുള്ളതെ
വും വിശ്വിത്തവും അന്തിരംസാധ്യാഭാഷണവുണ്ടു് അതു
ധികമായിരിക്കുന്ന എന്നുള്ളടക്ക വിശ്വസിച്ചണിവരുന്നു.
എന്നാൽ രാജഭാരം വാസ്തവത്തിൽ വൃദ്ധിചൊരിണിയാ
ണെന്നുള്ള താൽക്കാലികവിശ്വാസത്താൽ ആണു് അഥ
വകുള നാട്ടുകടത്തിയതെന്നു് അധികം സ്വന്താവികക്കു
ം ബാധ വിധത്തിൽ നാം വിചൊരിക്കുന്നവക്കും, രാജഭാരിയും
ടെ നിംബോധതയെ വെളിവെള്ളുത്തെത്തും ധാരതായ
സംഗതിയും താൽക്കാലപഞ്ചന്താ ഉണ്ടായതായി പറഞ്ഞി
ടിക്കുംതത്തിനാൽ ചാറുകേതുവിശൻറു അന്താവും കേവാ
ലം അപ്പുംവേയമായി പരിണാമിക്കുന്നവെന്നു് സമ്മതി
അാതിരിപ്പാൻ നിപുണത്തിയില്ലു്.

III

നാലും ഒരുരത്തിന്നും ദൂരവുംഗത്തിൽനിന്നു് ഇ
ആസനന്നും പ്രാസാദത്തിൽ കൈഞ്ഞുഡിക്കു് ഭിവണ്ണേന്നുള്ളു
ഈ വേലു എന്നതായിരുന്നു എന്നു് വായനക്കാർ അണിയുന്നു.
എന്നാൽ പ്രഭാവതി എന്ന ചേടിയുടെ വാക്കു് നടക്ക
വിശ്വസിക്കാമെങ്കിൽ സത്യവത്തിയുടെ പ്രസ്താവനാം

എ അവർ പാശത്തിട്ടള്ളൽ ഭാഗമതിയുടെ വാക്കുകളോ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നില്ല. ‘ഈ സത്യവതിയെ എന്നും ഒരു സംഖ്യാതരിച്ചപ്പോൾ അതിനുണ്ടായ അനുബവിച്ചുവോയും തന്റെ അനുബവം എന്നുണ്ടായിരുന്നു.’ എന്നാണു ഭാഗമതിയുടെ വാക്കുകൾ.. ‘കമാരനെ കുഴിപ്പിക്കുക, ചോറുകൊടുക്കുക, രാത്രിയിൽ കിടത്തി ഉറ കുക, ഇവയെക്കു അതു സ്ഥൂലി തന്നെയാണോ ചെയ്യുന്നതു്. കുറേറെ എഴുവെന്നു വായനെന്നു കുക്കു പറിപ്പിക്കുന്നു എന്ന്?’ എന്നോ പ്രഭാവതിയും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ വിവരങ്ങൾ രബ്ദി നോരാണാജിൽ ഒരു രാജവംശത്തിലെ അംഗമായ ഒരു സ്ഥൂലി കട്ടിക്കുള്ള കുഴിപ്പിക്കുക മുതലായ വിനാസ്തികൾ ചെയ്ത എന്നുള്ളതിനും ഇതു് ഒരു അനുത്പദ്ധം ഉംഖാഹരണമാണോ. ഒരു രാജാവിനിരത്തിൽ ഇപ്പുകാരുള്ള വേലകൾ ചെയ്യുന്നതിനു് അന്നേകം ഭൂത്യം മരുപ്പാഠ പാഠാരികകളോ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണോ.

ശ്രദ്ധാവത ഇരുണ്ടുനന്നും ഭാഗമതിയും തന്മിലുള്ള സംഭാവനയ്ക്കിൽനിന്നും അവൻ സത്യവതിയെ ഏതു ആശയാട്ടുവും അതിനികയും അവളിൽ അവൻ കണ്ണം അന്നേകം സത്തുള്ളാണ്ടിനാമിത്തും എററവും പ്രശാസനികയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നു വരുന്നുണ്ട്. ‘ഇങ്ങിനെ സകല ഗ്രന്ഥങ്ങളും തികഞ്ഞു ഒരു സ്ഥൂലതാം ക്രിയാക്രമത്തിൽ വേരു ഉണ്ടാണതെന്നുണ്ടില്ല.’ എന്നു ഇരുണ്ടുനന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടുനും. ഇങ്ങിനെ നിരവധികമായ ഇവയുടെ പ്രശംസകൾ വിഷയം അശ്വതിയായും ഇങ്ങനും ഒരു സ്ഥൂലയെക്കാണ്ട് മേലുന്നേതപ്രകാരം ഭാസ്യപ്പുതികൾ ചെയ്തിച്ചു എന്നു് വരുത്തിയിരിക്കുന്നതു് ഭംഗിയായിട്ടില്ല.

പ്രഭാവതിയുടെ വചനങ്ങളെ അധികരിച്ചുട്ടെന്നീട്ടാണ് ഈ ഒരു കേന്ദ്രികൊപ്പം കൊണ്ടുവരുന്നതു്. അവരെ എഴുകു പ്രമാണികരിക്കുവാൻ പാടിപ്പുന്ന് വാദിക്കുന്നതായാൽ ഈ നാടകത്തിൽ അഭ്യാസം അങ്ങനെന്നറിയാൻ പൂർണ്ണം തീരെ അസംബന്ധമായി ഭവിക്കുന്നതാണ്. വസ്തു എന്തിനെ എന്നാൽ ഒരു ശരാരാജാവിന്റെ കോ വിലക്കെൽ ഗമകത്താവു് കൂടാ ധനികനായ ഒരു കടക്കാൻറെ ദിവനത്തേപ്പൂശലെ സാമ്രാജ്യാണ് ഈ എം ഗതിയിൽ വർന്നിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അപ്പാത്മപക്ഷം കൂടാര നെ കൂളിപ്പിക്കുക മുതലായ വേലകൾക്കായി സത്യവതി ചെയ്യേണ്ടിക്കുന്നതല്ലായിരുന്നു. അതെന്തും പേരുകൾ സത്യവതിചെയ്യേണ്ടിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് പെത്തനൊ കാരാക്കത്തർ ചെയ്യുന്നണ്ടായിരിക്കുന്നു. സത്യവതിയുടെ ശ്രീഭഗവത്തിനിമിത്തം എഴുന്നേരാ വായന യോ ചരിക്കുവാൻ കൂടാരനെ അവളും നിയോഗിക്കുക എന്നതു് ‘സത്യസനിധിയെന്ന കൂർഖോ യാതി പ്രവീണാ താം’ എന്ന തത്പാസസരണമായിരിക്കും ഒരു വേലക്കുളു അവ പതിവായി ചെയ്തിട്ടണ്ടായിരുന്നാവരിൽ നിന്നും സത്യവതിയിലേക്ക് മാറ്റിയതു് എത്രയും ദിഘുനാം താൻ ചിലവുചെയ്യുന്ന ഒരു പെപോലും പാഴിലാ ചെന്ന വരാതിരിക്കുവാൻമേഖലി അത്യുന്നതം സുക്ഷിക്കുന്ന വന്നു അതു ഒരു കൂപ്പുനാശനിന്നറിയാൻ സ്വന്നാവത്തിനും അനുഭവിക്കുന്നു.

ഡോമതി സത്യവതിയെക്കരിച്ചുള്ള തന്റെ അഭി ആധ്യപ്രകടനത്തിൽ സ്രീകൃഷ്ണ സഹജാനു അനുഭാവിക്കുന്നു

ஒத்துவண்ணலில்லினம் எடுத்ததை விடக்கரமானால் ரிகிலும் ஓராமதினுடைக் கேத்தாவாய ஹருஸேநால் அவர் தீட முனித்துவது ‘தேவுகன்னிக்கல்வாழி’ என்று போகுத்திக்கல்வதையொடு உள்ளென தொன்னாலீடு’ என்று பரவத்திற்கு கூர அரசுபாலூவிக்குமாயிரிக்கணிட்டு எடுத்து சொல்லியிருக்கின்றது. எதிர்க்காவண்ணால் அது வாகுத்தித்தில் ஓராமத்தி ஸகல ஸஂகதிக்கல்லிடும் ஸத்ருவர்த்தயேக்காப்பு துவோா அயங்கா! அதுவளைந் எடுத்து வூமத்தூவும் வெல்மாழும் ஸ்ரூபிப்பிக்கெழுப்புக்கன். நிஜபத்திஸ்ரீயியிலித்துவதுதை தலைவரம் அவிக்கஷ்டத் தரவாக ஸ்ரீராய கை மூலையுள்ள ஹபுகாரம் புஷாஸ்பிக்கக் கீழ்க்கண்ட கூர அரசுபால்வாயிரிக்கணங்கள்.

ഭാവിംസംഖ്യായുള്ള ഒന്തിക്കെല്ലങ്ങരിലു പറയുന്നതു ഈ പ്രഖ്യാതതിനേറ്റ് ഒരു മുദ്രപ്രക്രമണല്ലെങ്കിലും ശബ്ദഗ്രാഹണം ഉം വായനക്കാർജണാകന്ന രസത്തിനാഭാഹരണം നാലുംക്കുത്തിൽനിന്നും ഒരു ദ്രോകം താഴേക്ക് ചേരുക്കണം.

அத்தினா விஶேஷிடத்துடன் கொல்லப்படும் வகு
றைத் தெவூத்துப்பிள்ளைகளை வாய்ந்தோல் கீர
ஏற்றுவது கூடாது. அத்தகைவாய்க் கட்டுப்புக் கீர
விகையை வாடியிருக்கிறார். ‘கூலவிலோடு கூலி’

യാംഗി റീഡാംബലോ എച്ചാസ്ട്രീറ്റിനിൽ കമിതാവാരെന്നായും 'കരകമലമതിലലുകളുലെല്ലാല്ലെങ്കിൽ കാണാനാവശ്യമാക്കുന്ന ഫോറ്റോഗ്രാഫ്റ്റിൽ' 'ബുഡോ റാപ്പുചാഞ്ചലിമാൾ മുംബേ ചൊ അശീശേ ഫോറ്റോഗ്രാഫിലെ സുഖലോചനേ' ഇത്യാദി ഉഭാവ രണ്ടും എഴുതിച്ചേൻ, റാഡ്യോർ മുതലായ ദശാന്തരാക്ക ഒരു കൃതാക്കളിൽനിന്നും ധാരാളം ശാഖയിൽ എഴുത്തു കാണി ഷാരൂഗനാതാജാൻ'. എങ്കിലും ലഭ്യത്വാദില്ലാസം ഏറ്റവും മുമ്പാം പ്രാചീനകവിതകളിലാനുശ്രാവിക്കുന്ന അതു അധികമായി ഇക്കാലത്തെ കവിതകളിൽ കാണാത്തതു എന്നും കാണാതെന്നും അറിയുന്നില്ല.

ചാറുകേതു തന്നെ ഭാഷ്യയ കൈമളി ഇന്റുസേന സന്നിധിയിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ള വിവരം എന്തെനെ അറി എങ്കും എന്ന തെളിവാക്കുന്നില്ല. സുതനേയുംമറ്റും ശ്രീ ഗാട്ടേശ്വരത്തിലേക്കു അധികാരിക്കുന്നതിനുമുമ്പും സത്രവതി അവിടെ ഉണ്ടെന്ന ചാറുകേതു അറിയത്തക്കവെള്ളം വല്ല സംഗതിയും ഉണ്ടായതായി സുചിപ്പിച്ചിരുന്നുണ്ടു് എന്നും നീ നാക്കമായിരുന്നുണ്ടു്.

സുതൻ ഇന്റുസേനസാഹിയത്തിൽ എന്തി എഴുത്തു കൊടുക്കുന്നും സംസ്കാരം അനുരാഗാനുഭൂതി പരമായും ഇന്റുസേനയും അറിയുകയും ചെയ്യപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു അത്യും അത്യായും തോന്ത്രിയിരിക്കുന്നും. എന്നാൽ പിന്നീട് അവിടെവെച്ചുണ്ടായ വർത്തമാനത്തിൽ സത്ര വതി കാട്ടിൽ എങ്ങെന്നു വന്നു എന്നും ചാറുകേതുമഹാ രാജാവിൽനിന്നും വേർപ്പെട്ടവാനുള്ള കാരണാവശ്യത്തെന്നും ഉള്ള തിരുന്നടിച്ചു സുതനോടാക്കുന്നും സത്രവതിശ്രദ്ധാടാക്ക

ടെ കരക്ഷരംപോലും മോൺഡിക്കില്ല. ഇഗൽപ്പുസിലും നായ ചാറുകേതു ഇപ്പോൾ പട്ടംവിഷി തന്റെ ഏകാട്ടം രത്തിൽ അഭ്യന്തരാത്മായി അനുനാസിം വസിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഒരുക്കം വിവരം അറിഞ്ഞതപ്പോൾ അവളുടെ പുത്രാന്തരങ്ങളുടെ മോൺഡിക്കില്ലവാനുള്ള ധാരാത്രാ കെഴു തുകവും ഇത്രസേന്മുള്ളതയാൽ സ്ക്രിപ്റ്റില്ലെന്നു വരുന്ന തുകവും എത്രയും അസപാണാവിക്കാണുന്നുതിനു സംശയമില്ല. അഭ്യന്തരാത്മായിതൊന്നായിരുന്നു എംബുദുത്താന്തകമന്ത്രത്തിനു സത്രവതിക്കു കൗസ്ഥിക്കരയിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഹരാഹാത്മാ പുരാതനാധികാരം ശേഷം സത്രവതായോടുതന്നുണ്ടോ അമാവാസ്യത്തിനും സൂര്യത്തിനും അമാവാസ്യാ വിവരം മോണിക്കാതിരിപ്പാൻ ഇത്രസേനനും ധാരാത്രാ കെഴുവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ചാറുകേതുവിന്റെ കത്തു ശത്രുപ്പുരുഷളിലായി എഴുതിച്ചുതും അതു ദേശിയായിട്ടില്ല. അതിനും ആവല്ലവും കാണാനാണില്ല.

ബഹാറതരം ഇത്രസേനനും ഭാരതത്തിയും മറ്റുപേരും കൂടി സത്രവതിയെ ധാരാത്രാക്കാക്കും അന്തഃവന നാലും നിരങ്ങം അവസാനിക്കും ചെയ്യുണ്ട്.

അഭ്യന്തരാശരകം ടൂർബൂംഗത്തിന്റെ അനുരാഖനത്തിൽ രണ്ട് രാജഭടമാർ പ്രഭവശിക്കേണ്ടി വിജയമെന്നും എന്ന സ്ഥലത്തു അലഘതുനടക്കയിൽ ഒരു യോഗിയെ കാണാക്കും തന്ത്രജ്ഞം ദിനതാലവദേശാധിപാതിയായ രഹാരാജാവും രാജത്തിയും ശ്രൂഗിവേദപുരാത്തിൽ ഫോക്കജീവാതു എന്ന പ്രസിദ്ധനായ ഭവദ്രുവൻറെ അഭ്യന്തരം മദനലക്ഷ്മി

പ്രൗഢി മേരുപ്പാന്തര; റംപല്ലിജുടക കു മഹാരാജാമരത്നാ കാണ്ണിക്കവാൻപോയി തിരിച്ചുവരികയാണെന്നും അതു രോഗം അസാധ്യമാണെന്ന് എവല്ലും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു ട്രിരിക്ഷനം ഏന്നം കൂപ്പതു നീക്കി തുംഗിവേരപുരത്തിൽ നിന്നു കരിച്ചുവഴി ചോന്നപ്പോഴുക്കണം സ്വാച്ചിനിക്ക് ശ്രദ്ധാ സവികാരം തുടങ്ങി മരിക്കാറായെന്നും അവ്യടച്ചതു പ്രാണാവേദനായും മഹാരാജാവുതിരുച്ചുള്ളിലെ വ്യാസനവും കാഞ്ചീ സഹിച്ചുനിഛ്റുന്നതിനാൽ പ്രയാസവുംകൊണ്ടു് ത അപിം ഇന്ത്യപോന്നവെന്നും പ്രസ്താവിക്കും ഒരാഗം സുവപ്പെട്ടതുമന്ത്രം യോഗിജുടക ഭാവങ്കളു് വിവരങ്ങി കിപ്പാനായി അഥവർ കൂട്ടുലിലോചി ഫോകയും ചെയ്യുന്നു.

വിജയാദപ്രീപിപ്പവർഗ്ഗന്നയിൽ ‘പൂരണതാന്ത്രിക്’ മുരണ്ടി ടന്ന ത്രിംഗണങ്ങളും’ ‘കോകിലപുലംതരയും’ ഉപേക്ഷിക്കു വാൻ നിറുത്തിയില്ലെല്ലോ. അരരയും, ദയിൽ ചാത്രവാക്കും ഇത്രും ചുരുക്കിയ എത്താനും പക്ഷികൾമാത്രം ആശ്രാകത്തിൽ ഉള്ളിതായി നാമുടക ഭാഷാകവികൾ പിച്ച രിക്ഷനുവോ എന്ന തൊന്തു പലപ്പോഴും സംശയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

യോഗിജുടക വാശകളിൽനിന്നു താൻ സിംഹനാഡ നേരയും ദാനാലക്ഷ്മിജുടേയും പുത്രനാബാന്നും എവളിപ്പെട്ടു ടന്ന എക്കിലും താൽകാലംപര്യാഗത്തായ അഭദ്രഹത്തിനുന്ന മുത്താന്തത്തക്കറിച്ചു വായനക്കാക്കി യാത്രതായ അറിവും ഇല്ല. പബക്ഷി ഇതു് കരാടക്ഷിപ്പച്ചായി കരിക്കലും പിച്ച രിക്ഷവാൻ പാടില്ല. ഈ യോഗിജുടക ചാരിത്രത്തു ഗവാക്കത്തായു് സരസ്വതായി ചെള്ളിപ്പെട്ടതുമന്ത്രങ്ങളിൽ

യോഗിയെ ഇപ്രകാരം അത്യസ്തിക്കും കൊണ്ടവനാമാ ടിച്ചൽ ഉചിതം എന്നതെന്ന വിചാരിക്കണം.

ഒരന്നറ്റം യോഗി നദിനലകൂട്ടിയുടെ രോഗത്തെ സുഖപ്പെട്ടിരുത്തുകയും പ്രതിഫലം ധാരാത്രാനും വാദ്യവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സില്ലാത്തതിനാൽ ലോകാപകാരത്മം ജനപാതയല്ലെങ്കിൽതായ സിംഹാദിനും രാജു ത്തിൽ എഴുന്നള്ളി താമസിച്ചും കൊള്ളാമെന്നുള്ള അത്ര ഗ്രഹത്തെ അനാസരിച്ചു അവകാശത്തിനു കൂപ്പുൽക്കയറി ഹിന്താലദേശന്തിലേക്ക് പൂർണ്ണപ്പെട്ടികയും എയ്യുന്നു.

അതുവാം അക്കന്തിൽ ശാരദയത്സ്വദിശാർ തമിലുണ്ടായ സംഭാഷണാത്തിൽനിന്നും ഈ യോഗി ചാറുകേതു മഹാരാജാവിശൻം അപേക്ഷപ്രകാരം തന്നെന്നു മന്ത്രായുടെ രോഗശമനം ചെയ്യാനായി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും യോഗിയോടുള്ള ഹിന്താലദേശമഹാരാജാവും ദേവിസമൈതനായി എഴുന്നള്ളിക്കുണ്ടെന്നും അറിയുന്നു. ഉടനെ ചാറുകേതുവും ശാരദനാം സിംഹാദിനും ചുഡാലകൂട്ടിയും യോഗിശ്ശപരനും പ്രവേശിക്കുകയും, സിംഹാദിനും തന്നെന്നു പൂത്രാധാര സത്യവതിയെ കാണ്ണാൻ വയഞ്ചല്ലും എന്നും ‘അയ്യോ ഇംഗ്രേസ്! കായ്ക്കിപ്പോം തെറവുമ്പോം എന്നാണിവിടെ വേണ്ടതു്’ എന്നും പിചാരിച്ചു ചാറുകേതു ബുസാനിക്കുയും, യോഗി തിവ്യപ്രഭാസ്വകാണ്ട ഇതു് അറിവിൽനു സിംഹാദിന താമസിപ്പിക്കുവാൻ ഉപായം പ്രശ്നയാഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ‘തന്ത്ര ഭവതി ക്രമമുണ്ടിയെ ഇന്തിരണ കുന്നും കണ്ണാൽ കൊള്ളിംബന്നാണ്’. മഹാരാജാവുള്ളടപ്പി പ്രോത്സാഹയും വേണ്ടാം. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഇതാ മന്ത്രം

വന്ന തുടങ്ങി. ഉടരെ നമ്മൾ അക്കദൈക്ഷ പോകുന്നതു് യുക്തമാണോ? എന്ന് ഡോഗി പറയുന്നു. ഈ സിംഹനാ ദനം മദനലക്ഷ്മിയും സമതിക്കും ചെയ്യും. ഇവിടെ രണ്ടുകാൽ അതുലോചനിപ്പുറഞ്ഞു്. ബഹുകാലവിഡാഗ തതിന്റെശേഷം സത്യവതിയുടെ മാതാപിതാക്കന്നാർ അവളെ കാണ്ണാൻ വന്നാപ്പോൾ നിജപുത്രിസന്ദർഭത്തി നായി അവൻ കാണിച്ചു അക്കണ്ടാതി എത്തും സ്പാഡാവി കമായിരിക്കു അതിനു പുറപ്പെട്ടവാൻ ഈ ക്കു തുമ സമുഖായി എന്നു ‘എന്നാൽ വിഭദ്ധിടെ ഒക്കെ ഇഷ്ടം ഫോലെ അക്കട്ടു. ഇനിക്ക് സിലുവാതം കും ഇപ്പു. അവളും കാണാവാനും പരിശേഖരാണു് പറഞ്ഞുപോയി എന്നു ഉള്ളു.’ എന്നിങ്ങനെ സത്യവതിയുടെ സാക്ഷാൽ മാതാവായ മദനലക്ഷ്മി ഒഴികഴിവു പറഞ്ഞു എന്നോ വിശ്വസിക്കവാൻ വായനക്കാക്ക് ഒരു ശ്രദ്ധം അവ ശ്രമായി വരുന്നു. ഡോഗിയുടെ വഹനങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരു ദിവിയം ഉണ്ടിക്കാവുന്ന പ്രകാരം പാതയാണു് സംവത്സരം ഒരു കുടിയേ കുടിയേ മദനലക്ഷ്മി കാണക്കേണ്ട കാണ്ണാൻ അതുലഹിക്കുകയോ ചെയ്യുതിക്കുന്നതുരുതനു ഒരു വലിയ കൂട്ടന്തയായി ഗണിക്കപ്പെടുത്തേണ്ടായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥക്ക് അതുലപുത്രിസമീപത്തിൽ എത്തിയ ഉടരെ ഒരു നിമിഷം താമസം പോലും തുകാതെ സത്യവതിയുടെ മുവിലേക്ക് കാടി ചെന്ന് ശാശ്വതിനാശനം ചെയ്യുന്ന തോന്തരതെ ഒരു ഡോഗിയുടെ വാക്ക് പ്രമാണിച്ച് സ്പദമായിരുന്ന മദനലക്ഷ്മിയുടെ പ്രഭയകാക്കശ്ശേരിക്കുന്നതിലും അരുംബാൻ വിസ്തൃതിരിക്കുന്നതു്. ഈ

അമ്മലും, സ്വർഗ്ഗപരിത്യാഗം ചെയ്തു സന്ന്യസി
ചു് വിരക്കത്തായിരിക്കുന്ന ഒരു ഫോഗി ‘തന്ത്ര ഭവതി
കൈഞ്ഞമുഖിയെ ഇനിക്കും കുറഞ്ഞ കൊള്ളിയെന്നാണെന്ത്?’
എന്നിൽനിന്നു നില്ലേക്കും അപരിചിതത്തെന്നിൽനിന്നു
നു തുന്നിയുകയോ അതിനുള്ള അതുകൂടെത്ത പ്രസ്താവി
ക്കുകയോ പെയ്യുന്നതും കുറ അസാധാരണമാണോ.

അനന്തരം പെഹ്രകാലികരോഗിയായ മന്ത്രി പ്രവേ
ശിക്കും തദ്ദോഗശാന്തിക്കു് പാപസങ്കിർത്തനം അവസ്ഥ
ചെണ്ണുണ്ടെന്നു് ഫോഗി നിംബുസിക്കും മന്ത്രി എത്ര
യും കഷ്ടപ്പായമായ ഒരു അവസ്ഥയിൽ വരികയും ചെ
യ്യുന്നു. കാഴ്ചക്കാക്കു് ഇതിലധികം ചിത്തസംക്ഷാലം
വരുത്തുന്ന ഒരു ഭാഗം മുഴുവൻ നാടകരത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന
തല്ല. തന്റെ പാപങ്ങൾക്കു മാറുകേതുവിന്നേരയും സ
ത്യവതിയുടെ ശാതാപ്തിതാക്കണ്ണടക്കയും മുമ്പിൽവെ
ചു് മന്ത്രി എങ്ങനെ വെള്ളിപ്പുട്ടുള്ളുന്നു? വെള്ളിപ്പുട്ട്
തൃപ്തിക്കുന്നതു ഫോഗം ശമിക്കുന്നതു് എങ്ങനെ? തന്നെ
എക്കേണ്ട നിരവധികമായ നേർണ്ണംവെഹ്രാനവിശ്രാം
അങ്ങോച്ചുടെ അരത്വവര യാത്രി വന്നിരുന്ന മാറുകേതു,
വിന്റെ മുമ്പിൽവെചു് അങ്ങേണ്ട റിരപരാധരായും
മാറുകേതുവിന്റെ പ്രാണാശപരിയായും ഇരിക്കുന്ന സത്യ
വത്തിനെ തന്റെ അതുകൂടെത്ത അവർഖം വിരോധിച്ചു്
ചാരിത്രത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതു രാജാവിന്ന പരിപ്പു
വിശ്രാംപ്പിച്ചു് കാട്ടിൽ അയപ്പിച്ചുവെന്നുള്ള ലോറ
കായ പാപാന്ത അ സദ്ധ്യപ്പിൽ എങ്ങനെ പ്രസ്താവിംഡാ?
പാക്ഷി തന്റെ ഫോറശാന്തി വരാതേ മരിച്ചുത്തു

എന്നറച്ചാലും ഫലമില്ല. ‘ഇന്തി ഇവിടെ പാരഖാതന
ഇരുന്നാതുകാണ്ട് പ്രയോജനമൊന്നാം ഇല്ല. ഒരുക്കണം
ഈ യോഗിതനനാ കാൽമെല്ലാം വിളിച്ചുപറയും. അ
വമാനം വരാന്തുട്ടതാക്കെ വരകയും ചെയ്യും, തീന
മൊട്ട് ഭേദമാവുകയുണ്ട്.’ ഇങ്ങവാ എക്കപ്പെട്ടാൽ യ
ബൈസ്റ്റിവത്പരം ഫോറുവാൽ മന്ത്രി ചഞ്ചലപിതത്പുത്രി
അയി കരി ദൈരം നിന്നതിന്റെ ശേഷം തന്റെ പാപ
ഒളിൽ എറാവും ഫലാരമായിട്ടുള്ളതിവാ വെളിപ്പേട്ട
ആശ.

ഒന്തേശ്വരതാംകു കല്പിച്ചുകൊണ്ടുകിഴിയു വിപിനമഹാ ത്രംഖാലാപ്പിയേയും

എന്നാളും പാപവിവരണാവസ്ഥാന്തരിക്കൽ ഉപാധകാര
നായ യോഗി ‘മനി ഇനി ഒന്നം പറയേണ്ടെന്നില്ല. നി
രപരാധ്യായ തന്റെ സ്പാമിനിൽ ഇപ്രകാരം കാട്ടു
ഗദ്ദമിക്ക് ഇരയാക്കി കൊല്ലിപ്പതിലെയിക്കു സ്പാമിദ്രോ
ഹം ഇനി എന്താണ് ചെയ്യാണാളും?’ എന്ന് പറ
ഞ്ഞു് ചന്ദ്രകേരു മനേലക്ഷ്മി എന്നിവത്തെ ഭൂഃവത്തെ
എത്തും വല്പിപ്പിക്കുകയും അവർ വ്യസനഭാരം സഹി
ക്കുവാൻ ശക്തിയില്ലാതെ മുർച്ചമിക്കുകയും ചെയ്യും. ഏ
ത്രിയും വ്യസനാവമാനഭരണക്കലായി മുർച്ചക്കുന്നു. ഉട
നെ ശാരഭൻ ചന്ദ്രകേരുവിനേയും സിംഹഭാദ്രൻ മനേല
ക്ഷ്മിയേയും മനസ്സുഭൻ മന്ത്രിയേയും താങ്കുന്നു. അന്ന
നീരം എല്ലാവരും അത്ശപസിച്ചതിന്റെ ശേഷം സിംഹ
നാമൻ കോപത്രേതാട്ടുടെ, മന്ത്രിയേയും ചന്ദ്രകേരുവി
ഭന്നയും വെട്ടിക്കൊല്ലുവാനായി വാഴ്ത്തു എടുത്തുകാണ്ടു്

എഴുന്നേള്ളുകയിൽ യോഗി അദ്ദേഹത്തെ തട്ടത്തു പിടിച്ചിരുത്തുന്നു. അദ്ദേഹം ചാറുകേതു ‘ഹേ അവിടുന്ന ന്തിനാണ്’ തട്ടത്തത്തു’. മഹാപാപിയായ ഇഷ്യൂഷ്യവൈബ കൊണ്ടുകയിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു. . . ഈ ദിശയിലും കൊണ്ടുകയിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു. എന്നും അടങ്കി പ്രാക്ഷബം എന്നും അറ്റാ പരഞ്ഞു് വാഴു് കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിക്കുന്നു. യോഗി ഇതിനെ വിരോധിക്കുകയും ചാറുകേതു ചെയ്തു സത്യവൈത്ത ലംബലിക്കുന്നതു് ശരിയാണു നീം അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കോപം കൊണ്ടും പുസന്നം കൊണ്ടും എക്കേൽഹം ഭ്രാന്തനേപ്പും ലെ ആയിരന്തിന് ചാറുകേതു യോഗിയുടെ ഈ വാക്കി നെ സമ്മതിച്ചു് സപ്രസമനായിരിക്കുന്നു. പിന്നെ അതും അങ്കത്തിനെറ അവസാനംവരെ ചാറുകേതു കരക്ഷരമെ കുഡാം മിണ്ടിട്ടില്ല. മന്ത്രിയുടെ നേരെയുള്ള രോഷ്യാഗി തന്നിൽ ജപലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നാണെങ്കിലും ‘എന്തെ കുഡാം പരഞ്ഞതാഴെ. എനിക്കേ വിരോധമുണ്ടാക്കുമെന്നും അശ്രേഷം ഭയപ്പെടുണ്ടോ’ എന്നുള്ള സത്യവൈത്ത ലംബലി കുവാൻ ഭയപ്പെട്ടു് അടങ്കി റംത്തു് എക്കിലും പിന്നീടു് അവിടെ ഉണ്ടായ സംവാദത്തിൽ മേരുവാൻ തക്ക സമാധാനം ഇണ്ണുവെത്ത നില്ക്കുണ്ടായി നിന്നുകളുണ്ടതു് വളരെ സപാഭാവികമായിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ സത്യവതിയുടെ പെററമാതാവായ മറന്ന ലക്ഷ്മി ഇംഡെന്റുള്ള യുക്തികൾക്കും ഒരു അടങ്കുന്നാണ്ടില്ല. ‘ഇവന്നോട് തക്കതുപോലെ ചോദിക്കാതെ ക്ഷമിക്കാൻ കരിക്കാം പാടില്ല.’ എന്ന നില്ക്കുന്നിക്കുയും

സിംഹനാഡൻ അവരുടെ എത്രതെന്ന നിംഫസിച്ചിട്ടും
 ‘ഇം കായ്യത്തിൽ ഓവിട്ടറാ ഇംഗരൈക്കൈ പരഞ്ഞതു
 കൊണ്ടു ഇനിക്കു ഒരു സമാധാനവും ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ല. വി
 ചാരിച്ചുനോക്കുണ്ടോ! ഇവൻ എന്തു കുറിക്കാണു പ്രവർത്തി
 ചെയ്തു. ഒരു ദോഷമില്ലാത്ത നാരപരാധയായ അതു കാമ
 നക്ഷട്ടിയെ കൊടുക്കാട്ടിൽക്കാണ്ടുപോയി — അങ്ങും ഇനി
 കു സഹിക്കുന്നില്ലോ ഇംഗ്രേസ്! വിചാരിച്ചിട്ടു നേരുവ്
 പോകിയുന്നു; എന്നു പരഞ്ഞു കരയുകയും ഉടക്ക ശാരദ
 നീറു വഹനങ്ങളിൽനിന്നു സത്രവതിക്കു രണ്ടുനൂറാബ്ദം
 ഗംഭീരം ഉണ്ടായിരുന്നതായി അറിഞ്ഞപ്പോൾ പിന്നേയും
 ഉറക്കെ കരയുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ സിംഹനാ
 ദണം യോഗിയും ‘ദ്രോഹിക്കുന്നവരോട്ടിനുപകരം ത്രും
 ധിച്ചു ചോദിക്കുവാൻ മോഹിക്കുന്നതു യോഗ്യമല്ലെങ്കിൽ
 മത്തുകൈക്കായത്തുക്കുമോ’ എന്നും മറ്റും ഉള്ള യുക്തികൾ
 പരഞ്ഞു മറന്നുകൂട്ടിയെ സമാധാനപ്പെട്ടതുകയും ചെയ്തു
 കേതുവിനെപ്പോലെതന്നെ മറന്നുകൂട്ടിയും മെഴുനം ദീ
 ക്ഷാച്ചും അന്നങ്ങാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനീറു
 ശേഷം യോഗി മന്ത്രിയെ അത്രത്തുമാംവണ്ണം സുവര്മ്മക്കു
 കയും മന്ത്രി സപ്പമീതുന്നായി എഴുന്നേറുന്നു —

പാപത്തിനാൽ പരമിനിക്കുംനാട്ടവിച്ചു —

രാപത്തുംഡിച്ചുംരാളുവരും കൃപാപയോദ്യേ

ശ്രീപാർവ്വതിശപദങ്കതിയെഴും ഭവന്തൻ

ശ്രീപാപകജമഹം പണ്ണിയുന്ന അക്കും.

എന്നിങ്ങിനെ യോഗിയെ നമ്മുരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അപ്പോഴുക്കും അണ്ണിയുറയിൽ വെവതാളിക്കുന്നാണടട

ശ്വേം കെട്ട് സാധകാലം സർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നാറി
ഈ സിംഹവാദികൾ എല്ലാവരും സന്ദൃശ്യവന്നതിൽ
നാ പോകുന്നതാഴ്ത്തടി ആരും അംഗം അവസാനിക്കുന്നു.

വള്ളരെ രസകരമയിട്ടുള്ള ഈ ആരും അങ്ങനീൽക്ക്
മില പാതുപാദങ്ങളുടെ നടവടിയെ കരിച്ചു് കരണ്ണതാനു
പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചാരുകേളു മന്ത്രി ചെയ്ത അതി
കണ്ണരഹായ വിശ്വാസവന്നുവരുത്തു അറിഞ്ഞു ക്ഷണി
ത്തിൽ മുർച്ചിച്ചു വീഴുന്നതിനുപകരം മന്ത്രിയെ വെട്ടി
കൊല്ലുണ്ടതായിരുന്ന എന്ന ചില വായനക്കാക്ക് തോ
നിയേക്കാം. എന്നാൽ ചാരുകേളുവിനു് സത്രവതിയി
ലുണ്ടായിരുന്ന പ്രഖ്യാതതിനേൻ്റെ തീപ്രത്യേയയും ഒരു
ലോകുസുന്ദരി എന്നു് ഗണിക്കുപ്പുട അവളുടെ മരണ
ത്താൽ ചാരുകേളുവിനുണ്ടാകുന്ന മഹാനശ്ശത്രയും വു
സന്നദ്ധതയും ആരുലോഹിച്ചു ഭോക്കിയാൽ മന്ത്രിയെ വെ
ട്ടികൊല്ലുവാൻ തക്ക ചൊടിയോ ശരീരബലംഭോ തൽ
ക്കാലം ക്ഷയിച്ചു പരബ്രഹ്മസന്നാക്രാന്തനായി തള്ളൻ്റെ മോ
ഹിച്ചുവിണ്ടതു് മരണശ്ശസ്ത്രാവത്തിനു് അന്നസരണമാ
യിത്തന്നു ഇരിക്കുന്നവേണ്ടനാണു് വിചാരിക്കേണ്ടതു്.
ആ സന്ദർഭത്തിൽ സത്രവതിലോഹത്താൽ ചാരുകേളുവി
നുണ്ടായ വുസന്നാണു് മന്ത്രിയുടെ നേരെയുള്ള കോപ
ത്രതക്കാഡി പ്രഖ്യാലീഭവിക്കേണ്ടതു്. കോപം വുസന്ന
ത്രതക്കാഡി അധികാരിയി എന്ന വരത്തിയാൽ ചാരുകേ
ളുവിനു് സത്രവതിയിലുള്ള ഫേസ്റ്റം അതുമാത്രം മന്ത്രി
വിക്കന്നതാണു്. തന്റെ ഭോഗാലസ്യത്തിൽനിന്നും ഒരു
വിധത്തിൽ ആശപസിച്ചു ഉടൈണ ചാരുകേളുവിന്റെ

ക്രോധം പ്രവലപ്പുചുകയും കൊത്താവായ മന്ത്രിയെ സം
ഹരിക്കുവാൻ അടക്കേറം പൂജപ്പുചുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

തന്റെ പ്രിയ പുത്രിയെ മന്ത്രി കൊല്ലിച്ച വിവരം
കേട്ട ഉടനെ സിംഗരാഡൻ വെട്ടിക്കുന്നിന തീപിടിച്ച
പോലെ കോപംകൊണ്ട് അറിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും അ
പരാധികളായ ചാലുകേന്തുവിനേയും മന്ത്രിയേയും കൊല്ലു
വാനായി വാദ്ദൈത്തുറുംകൊണ്ട് എഴുന്നോട്ടുകയും ചെയ്യു
ന്നാണെങ്കിലും ‘ഹേ! ഇതെന്തു സാഹസരാം’. അവിടെ
കഴം ഇതു അവിടേവകാ ഉണ്ടെന്ന് താൻ വിച്ചാരിച്ചിര
ന്നില്ല. അവിടെ അടങ്കിയിരിക്കുന്നും എന്നു മറ്റു
മുള്ള യോഗിയുടെ വചനങ്ങൾ കേട്ട ഉടനെ ‘ഗരിയാണാ
കല്ലിച്ചതു്’. താൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നും ഭാവിച്ചു അവിവേക
തത്തക്കറിച്ചു് വിച്ചാരിച്ചിട്ടു് ഇനിക്കുത്തെന്ന ഇപ്പോൾ
ലജ്ജയാക്കുന്നു് എന്ന പറഞ്ഞു് ഗുംഭപസിക്കുന്നു. സിം
ഗനാദഹം എത്തുറും സ്വാഭാവികമായ ഈ കോപാഗ്രി
ഇതുവേഗം ആരി താന്ത്രതു് ഇത്തീനെ പച്ചവെള്ളം ആ
യി പോരെന്ന വിശപസിക്കുവാൻ കുറു ശക്കിക്കേണ്ടിയി
രിക്കുന്നു. മന്ത്രിയെ റിഗ്രഹിക്കുവാൻ നിംബുന്നിച്ചു ഒരു
ലഘുക്ഷീയോടു് “ഭവതി എന്താണു് ഇത്തീനെ കമയില്ലോ
അതെന്നെല്ലാലു പറയുന്നതു്”. ഭവതി ഇത്തീനെ മുഹ
ലും തുടങ്ങുതു്. സജ്ജനങ്ങളുടെ ധനം ഇതാണോ”
എന്നുംമറ്റും ആത്മവല്ലഭയാട്ടപരാശ്രിച്ചു സിംഗരാഡ
നു് ഈ തതപജ്ഞനാനാഭ്യൂം യോഗിയുടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ
രണ്ടുന്ന വചനങ്ങളിൽ നിന്നുംതു് സിഖിച്ചതാണു് സിഖിച്ചതാണു്
നാ വരുമോ?

പ്രായസ്സും പനവിപത്തികാലേ
ധിയോപിപ്പുംസാം മലിനാഭവത്തി

എന്ന തത്പരനാസരണം, സിംഹത്വാദഗൾ താൽക്കാലിക മായ കോപബൈവശ്യത്തിൽ തനിക്കാളും ഉണ്ടായിരുന്ന ധമ്മജ്ഞാനമെല്ലാം മറന്നപോയി എന്ന് പങ്കേ ഒരു സഹാധാനം കൊണ്ടുവരാമെങ്കിലും സിംഹത്വാദഗൾ രോഷാഗിയെ ഗമ്പകാരൻ ഇതു വേഗത്തിൽ കെട്ടത്തി കൂടിഞ്ഞതു ദംഗിയായിട്ടില്ലെന്ന തോന്തരം. ഈ അങ്കണ്ഠിൽ മദനലക്ഷ്മിയുടെ ഖാതുസ്പദാവലുകടക്കവും നടവ കിയും അതാം എറാറും സ്വാഭാവികമായിരിക്കുന്നതു്.

IV

എഴാക്കത്തിലാണ് ഈ നാടകത്തിന്റെ കമ്പ എക്കണ്ണേം മുഴവറം വവളിപ്പുട്ടുന്നതു്. പുൽംഗ തത്തിൽ കമ്മാരച്ചറുശേഖരനു അവഗൾ ചാതാപിതാ ക്ഷേമാധികരണ അടച്ചക്രതു കൊണ്ടുപോയി അക്കാദിപഥവരെ അനാലുഹിച്ച പോതനാതിനായിട്ടാണ് ദേവി ത്രമിയി ലേക്ക് എഴിന്നാളുള്ളനാതനമജ്ജ നദിക്കേശപരഗൾ പ്രസ്താവബന്തു മനിസ്സിലാക്കവാൻ വായനക്കാർ അതു നീം കെടുത്തുവരുതോടുകൂടുതു എഴാക്കം വായിക്കുവാൻ ചുറവ്പുട്ടുന്നു. അതിവഗൾ അതാരംഭിൽ ചുറുക്കേതുവും ശാരദനു സിംഹനാദനം മദനലക്ഷ്മിയും യോഗിയും മനുക്കിയും മരഞ്ഞുപറാഡി പ്രവേശിക്കുന്നു. കെടുത്തി കാട്ടിൽവെച്ചു് മരിച്ചപോയിരിക്കുമെന്നു തീച്ചപ്പുട്ടതാൻ പാടിപ്പുനു കാട്ടിൽ താമസിക്കുന്ന വല്ലവരും ഒരേവഗ

തും കണ്ണത്തി മുട്ടിക്കാണ്ടുപോയി രക്ഷിക്കുന്നാണ്ണന്റെ വരാമനം അതുകൊണ്ട് രേഖപ്പെണ്ണം അവസ്ഥയാണെന്നം ശാരദൻ പാഠത്തപ്പോൾ സിംഹനാഭൻ അതിനെ നിശ്ചയിക്കുകയും അതിരാഹാത്മം ഭാഗ്യമാണെങ്ങിൽ ഇട്ടിനെ ഒന്നം വരേണ്ടപ്പോൾ എന്ന് പറക്കും ചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും യോഗി സിംഹനാഭൻറെ അഭിപ്രായത്തിൽ യോജിക്കാതെ:—

‘സത്യംരക്ഷിച്ചുപോരം സതികളെയും പ്ലാകിലും ദോക്കുന്നും നിത്യം രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാണ് നികുപ്പുമാർക്കണാരാഗിയാശനിഡിയും ത്രാംരതരം തെക്കാക്കം കമനികളിലെ ഭാഗം ചാരിത്രം കൈയ്യും മാധാത്മ്യമാത്താവത്രമതിയവരുടുതിടാനാന്തികാബലും എന്നം മറ്റൊരു പലയുക്തികൾ പറഞ്ഞ ഉടൻ മറുവല കൂട്ടി ‘ദിവ്യജ്ഞാനത്താൽ സകലകാംഗങ്ങളും അനീയാവുന്ന അവിട്ടനംതെന്നു, അവളിപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടോ ഉണ്ണെങ്കിൽ എവിടെയോ’ എത്തും സ്വാതിത്യാഭിരിക്കുന്ന ഇതാക്കുടെ കല്പിക്കേണ്ണം’ എന്ന് എത്തും അക്ഷാന്തിയോടുകൂടി ചോദിക്കുന്ന സിംഹനാഭനാം ചന്ദ്രകേതുവും ഇം അപേക്ഷയിൽ ചേരകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനു യോഗി, ഇഷ്പരകായണ്യംകൊണ്ട് പ്രധാനമാനമില്ലെങ്കിലും മനസ്സിൽനാണി ഓരോ വിചാരിക്കേണ്ടതാണെന്നാം ഈ അവളുടെ ജനസ്ഥിതി സഭയിൽ സമാധി ഉറക്കുന്നതുപ്പോൾ മറവടി പാഠത്തിന്റെ ശേഷം ഒരു മുച്ചപടം കൊണ്ടുവയ്ക്കുമ്പോൾ തന്നെത്താൻ മുട്ടി വിചാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. അതിനിടക്ക് ശാരദൻ തുന്ന് ഒരു പട്ടരാജ്ഞാമുള്ള സത്യം താഴേക്കുന്നു സംഭാഷണത്തിൽ വെളിപ്പുകുത്തുന്നു.

‘ಶಾರದಂ — ಅನ್ವಯ ತಗ್ರಾಹವತಿ ಎಂಬಿದ ಎಂಜಿಲ್ಯಂ ಜೀವ
ಗೋಧುಕ್ಕಿ ಇರಿಸ್ತಿತ್ತಾಯಿ ಅರಿತ್ತಾತ್ ಪತ್ರತ್ವಜೀವಿ
ಅ ಶೈವರಣಿಲಘ್ರೇ ವಿಷಾರಿಕೆಣಿತ್ತು’.

ಸಿಂಹಾಳಂ — ಅತಿಗೌಂ ಸಂಶಯಮಿಲ್ಯಘ್ರೇ.

ಶಾರದಂ — ಎಂಬಾತ್ ವಾಸ್ತವಮಾಯಿ ಪುರಜಿಂಹಮಲ್ಯಾತ್ತತತ್ತತ್ತತ್ತ
ಕೊಣಕ್ಕು ವಿಹಾಹತಿಗಳ್ಳು ಕಂಂಡಿತ್ತಿಂದಿರ್ದಂ ವೇಣಿಕಾ
ಯಿರಿಕಾಂ. ಎಂಜಿಲ್ಯಂ ತಿರಿತ್ವಕೊಣಕ್ಕುವಿಷಣ್ಯಾಂ ಪ
ಣಿತತ ಗ್ರಾಹಪ್ರವೇಶತಿಗಳಾಯತ್ತುಪಾಲೆ ಕೇಮಾ
ಯಿತ್ತು ಸತ್ಯಜ್ಞಂ ಶ್ರುತಿಗಳಾಕಳಾಕಳ ಭಾಗಿತ್ತಿಂ ಎಂ
ಲ್ಯಾಂ ವೆಣೆತ್ತು’.

ಉಡಗೆ ಶ್ರೀ ಹಾಯಾಫೆವಿಷ್ಯಾದ ಎಂಫಿನಾತ್ತಿತಿಗೆ ಈ
ನಿತ್ಯಂ ಅರಣಿಯಾಯಿತ್ತ ಈ ಸ್ಪರಂಕೆಟ್ ಎಂಲ್ಯಾವತ್ತಂ ನಮ
ಣ್ಯಾರಿಕಣ್ಯಾ ಡೆವಿ ಎಂಲ್ಯಾವರೆಣ್ಯಾ ಅರಣಾರುಹಿಕಣ್ಯಾ ಮೆ
ಣ್ಯಾಗ್. ಪಿಗ್ಯಾ ಕಲ್ಪಾಪೋಲೆ ಎಂಲ್ಯಾವತ್ತಂ ಇತಿಗಾತಿ
ಗೆಂದಿಷಣ್ಯಾ ಶ್ರಾತಃಣಾಣಣ್ಯಾಕ್ ಪುತ್ರತ್ವಪೋಯಿ ವಿಶ್ರಾಮಿ
ಹಾಗೆ ಪರಣತಿತ್ತು ಶ್ರೀಪಾತ್ಮತಿ ಭಾವತ್ತಿಕತಾಯ ಅ
ವಿಂದಣ್ಯಾ ಈ ಯೋಗೀಸ್ಪರಾವಾ ಅರಣಾರುಹಿಕಣಾತಿಗ್ಯಾ
ಯಿ ಭಾವಾಪಂಚಾ ಕಲ್ಪಾಪ್ರಕಾರಂ ವಾಗಿರಿಕಣ್ಯಾ ಎಂಣಾತ್ತ
ತಾಗೆಗೆ ಅನುಗ್ಯಾಣ್ಯಾಃತ್ವಿತ್ತಾತ್ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಕಣ್ಯಾ. ಅರಣತ
ರಂ ಯೋಗಿಷ್ಯಾದ ಮೇತಿಗಿಗೂ ರ್ಥಿತಪಡಂ ಎಂಢಿತ್ತು ಮಾರೆಗ
ಣಾಮಣಾತ್ತ ಕಲ್ಪಾಪಾಯ ಶರಣಾಸರಿತ್ಯಂ ಮಾಪ್ರಕೆತ್ತ ಅರಾಪ
ಹಾರಂ ಚೆಣ್ಯಾಗ್. ಅಂತ್ಸ್ವಾರ್ಥ ಕಣ್ಣಾತ್ಯಂ ನಿಷೇಷಣ್ಯಾಹಾಯಿ
ರಿಕಣಾ ಕೆಣ್ಣಾತಿಯಹಣಕ್ಕು ಎಂಲ್ಯಾವತ್ತಂ ಅತ್ತಿತಪ್ಪಣಾ
ಉಡಗೆ ಶ್ರೀಪಾತ್ಮತಿ ಶಾಂತಿತ್ತು ಚಾಪ್ ಕೆಣ್ಣಾತಿಷ್ಯಾದ ಮಾ
ರತತ್ತ ತಾಂತ್ರಿಕಾಣಕ್ಕು ಅನುಸಂಪನ್ಮಾಣ ಕಲ್ಪಿಕಣ್ಯಾ ಅರ

പ്രോത്സാഹി അവർ എഴുന്നേറ്റു് പിന്നുജനങ്ങളും ഭത്താവി
നെയും നമസ്കരിക്കുന്നും ചല്ലുകേതുവും ഒരും തങ്ങൾ
ചെയ്ത അപരാധങ്ങൾക്ക് പൊരുതി അനോക്കപിക്കുന്നും
ചെയ്യുന്നു. അനന്തരം സിംഹാശൻറു അപേക്ഷപ്ര
കാരം ശ്രീപാർത്ഥി കൊമ്മറ്റിയുടെ പുതാറത്തും പാഞ്ച
വാൺ തുടങ്ങുന്നു. ശ്രീഹാട്ടേശാധിപതിയായ ഇന്നുണ്ടു
നാശാരാജാവു് കൊമ്മറ്റിയുടെ കാട്ടിൽവെച്ചു് ഭദ്രാക്ഷുടെ
കയ്യിൽനിന്നാം രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടപോലീ സുവാഹി താമ
സിപ്പിക്കയിൽ ചാലുകേതുവിനാൽ ഖലുത്തിൽ തോല്പി
ക്കാപ്പട്ട സുച്ചുവത്രാജാവിശൻറു അത്രുതം ഇഷ്ടനായ
കരാളൻ എന്ന അസുരൻ ഈ വിവരങ്ങളുണ്ടാം അറി
ഞ്ഞേ മായകൊണ്ടു് ചാലുകേതുമഹാരാജാവിശൻറു സുതരു
പം ധരിച്ചു് ഒരു കമ്മുളിതുംബാക്കി ഇന്നുണ്ടുനന്ന ചാ
തിച്ചു് പുന്നഗട്ടയായിരുന്ന കൊമ്മറ്റിയു തോറിക്കേറി
ആകാശമാർത്തിക്കുട്ടി കൊണ്ടപോരാക്കരോം കപടസു
താൻറു ധമാത്മായ ഭയകരാക്കിക്കുട്ടു ഭയവിഹന്തല
യായ അവർ ദേവിയെ സൃംഗിച്ചു് നിലവിളിച്ചപ്രോത്സാഹി
ശ്രീപാപതി ആദ്ദേഹയാന്നും അയച്ചു് അവനെ രമ്പത്രോ
കുടി സ്നേഹികരിച്ചതിശൻറു ശേഷം അവർ വടക്കേസമുദ്ര
നിലുള്ള വിജനപീപിൽ വന്നവിണാഎന്നും അവിടെനാവ
ച്ചു് പത്രാ പ്രസവിച്ചുകുന്നും ഉടനെ ശ്രീപാർത്ഥി അതു
ക്കമായി കട്ടിയെ ഏകകളിൽ വാങ്ങുകയും പിപാസാഡി
കളിടു ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകാതിരിപ്പുനും പ്രസവരക്ഷണം
യി ഉടനെന്തെന്ന ഒരു ദിവ്യാശ്വര്യം സേവിപ്പിച്ചു് അന്ന
ഗ്രഹിച്ചു് എന്നും കാലഭോജനത്താൽ ചാലുക്കവൻിം അവ്വി

எட வளிச்சுதிகள்ற ஶேஷம் ஸபகாரேதாபாரததிக்கு
எட்டுத்தாதிர ஸங்஗திவிவந்து எடுஞ் வேவி அரங்குவிலி
காலை மாதாபிதாக்களூர் கலைஞர் உடனம் அறுவாத
மாய விஷாலம் அவக்களைக்காதிரிப்பான் ‘தளைர் பொ
ளாரிவேவங் தியவகியிலவம் கெதிழும் ஒவுழமாய்’
கை—ஜீலைகளைவேநமேவுள்ளாக யதிவராயி’ தீ
ரத்து எடுங்கல்லிக்கையூம் செய்து எடுங்கம் எடுத்துரைக்குதையும்
உலூஷின்து ஶமிப்பிக்கவானாயி கை மகிழ்ச்சிலிக்கெடு
அவந்திகாட கழித்து கொட்டுத் தமாரங்கையும்கொடு வேவி
அரங்கல்லாம் செய்து எடுங்கம் மருத்துவம் விவரமைப் பாம்
வழிர ஸங்காபிதைநாடும் அத்துத்தைநாடும்கூட அநில்
யும். அநாதராம தென்றாவித்தினம் வேற்பெடுத்தித்
பின்னால் கெழுதியுடைய சாரித்துதிகள் ஶ்ரீபாஷ்தி
தனை ஸாக்ஷினியாயி நின்கின்ற ஶேஷம் தீர்க்க
ளமைப் புமாரங்கையும்கொடு புவேஶிக்கையும் குமாரன்
ஶ்ரீபாஷ்தியுடைய அதுஜ்ஞதைய அநாஸரிசூ ஹரங்கணம்
ஒழு நமஸ்கரிக்கையும் அவர்க்குமாரங்க அநாருஹிக்கையும்
குமாரன் கைலாஸத்திக்கு செய்ய காலமநிதிர் அறது
வரையுத்து பூத்தான்தம் வேவி அவரர பரந்துக்குப்போடு
க்கையும் செய்யும். பின்னால் வேவி கெழுதுமியேயும் சாரு
ஶேவரகநாலை, பூத்தான்தம் மருதம் அநாருஹிசூதி
கைர ஶேஷம் மூனி எடுத்திண்ணுத்தையான் ஸாயிசூ
தனைகளைத்தைய் சாருக்கைத்தையாந் சோதிசூபூம் அ
தியகிதிலயிக்கமாயி எடுத்தான் அநாருஹிப்பாநாலைத்து?
எடுக்கிலும் இபுகாரமிரிக்கெடு.

‘സത്യം രക്ഷിച്ചിട്ടെങ്കിലും സകലജനങ്ങളും സന്നദ്ധത്വം മാറ്റപാഠി. പ്രത്യും വ്യത്യാസമേഖന്നു വരുമായക്കളിലും കാത്തിടാനോത്തിടഭേദം അനുഭവം രേഖാപരമായാൽ വിനാവിടാതേവതം മെഡിട്ടേറ്റ് നിന്തും ദേവീവിഭാഗം പരബ്രഹ്മവനേ മംഗളം തിണ്ടിട്ടെന്ന്.’

എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞതിനെന്ന് ശേഷിം എല്ലാവയം പോകുന്നു. ഈ എഴാമജ്ഞത്തിലെ പാത്രങ്ങളിൽ പ്രധാനി കളിൽ യോജുതയെ കരിച്ചാണ് ഇപ്പോൾ വിചാരിക്കുന്നതും ഒരും. അതാമജ്ഞത്തിൽ മാത്രി,

‘നേരേക്കാതാനുകളിച്ചുക്കിരയാനുവാദത്തിനാവത്തു-
മാരക്കൊണ്ടുപുകിച്ചിരുവിപിനമഹാന്തലയാംസാലുപിയേയും
എന്നിങ്ങനെ തന്നെ പാപവിവരണത്തെ അവസാനി
പ്പിച്ച ഉടനെതന്നു കൈശലക്കാരനായ യോഗി, അതു
സദസ്സിലുള്ളവരെ വസ്തുത തെററി ധരിപ്പിക്കുന്നതിനാ
യും അവക്ക് പരമവ്യാകലതയാൽ മോഹാലസ്യം ഉണ്ടാ
കി തീക്ക്രതക്കവണ്ണാവും, കൈശുഭി വാസ്തവമായി മരിച്ച
പോയെന്ന് അന്നുാശായി സങ്ക്ഷിച്ചിട്ട് ഇപ്പുകാരം പാ
രയുന്നു.

‘മതി. ഈന്തി ഒന്നം പറയേണ്ണെമെന്നില്ല. നിരപരാ
ധയായ തന്നെ സ്വാമിനിയെ ഇപ്പുകാരം കാട്ടുഗണ്ഡർി
ക്കിരയാക്കി കൊല്ലിച്ചതിലധികം സ്വാമിദ്രോഹം ഈന്തി
എന്താണ് ചെയ്യാൻമാല്ലതു്.’ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതാൽ എത്ര
യും അഭിതിയാണെന്നു തന്നെയല്ലെങ്കിൽ ഒരു യോഗി കരിക്ക
ലും ചെയ്യുന്നതാനെത്തു ശാകുന്നു. ‘ഈവഴുവും തപസ്സുകൾി
കൊണ്ടുതന്നു അതിഭേദങ്ങരമായിരുന്നു അതു വാനാന്തരം
കുഞ്ഞുമരങ്ങളെല്ലാം നശിച്ചു് അതിമനോഹരങ്ങളുായ ലഭ

താവുക്കൂടിക്കളെക്കാണ്ടും സുഗന്ധപുണ്ണിയെക്കാണ്ടും പിക്കാരികാലി പക്ഷിജാതിക്കളെക്കാണ്ടും നമ്മോട്ടും നസ്തിശ്വാസി തീറ്റ് എന്ന്, ശ്രീപാഠ്യതി പറഞ്ഞ പ്രകാരം സംഭവിച്ചതു് ഈ യോഗിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം കൊണ്ടായിരിക്കവാൻ പാട്ടണ്ണേകാ എന്ന പലങ്ങം സംഗ്രഹിക്കാരായി ശബ്ദിച്ചേരുക്കാം.

ഈപ്രകാരം സന്ദർഭസംബന്ധമായ ഒരു അതുകൂടിപ്പെട്ട തതിറ്റ് ഈ യോഗ്! പാത്രിവീച്ചു എങ്ങിലും പിന്നീടും അഭ്യരംഗത്തിൽനിന്നും നടവടി പൂർഖ്യാവരവികലും മായിരിക്കുന്നതാണ് അധികം ദയവിയമായ ഒരു സംഗ്രഹിക്കാനുള്ള ഏഴാമങ്കത്തിൽ കെട്ടുണ്ടി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നണ്ണോ ഇല്ലായോ എന്ന് അനേന്ത്രപ്പിക്കേണ്ട അതുവശ്യകതയെപ്പറ്റി ശാരദൻ അല്ലെങ്കിലും സൗഖ്യപ്പീജീ ഫ്ലോറി, കൈമുട്ടിയുടെ മരണാത്മകവിച്ചു് അതു തീച്ചിയായി പറഞ്ഞവന്നും കാലത്രയവേഡിയെന്നു് നടപ്പിലാവനും അതു ഈ യോഗി ശാരദൻ അഭിപ്രായത്തിൽ യോജിച്ചു തന്നെ കാപട്ടും വെളിപ്പേട്ടതുന്നു.

ഹാരിത്രത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ യും അതുപരത്തുകളിലും അനേകക്കഥഃവഞ്ചികളിലും സഹിക്കുന്നും ചെയ്യുന്ന നാരികിക്കംക്കണ്ണാക്കന്നും ഇഷ്ടപ്രസ്താവനയും ചെയ്യുന്നതു കുറിച്ചു് നിസ്സംഗ്രഹിയായും വാൺസിത്തൊഴും സംസാരിക്കുന്ന ഈ യോഗി (എന്നവും കൈമുട്ടി) തന്നു കാട്ടിലേക്ക് ഉന്നിത്തുള്ളിക്കൊണ്ടുപോകുവോം അദ്ദേഹം ക്രമ മന്ത്രാഭ്യാസവിശ്വാസത്താൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന സഹായാന്മോ ക്രൂഢാതെ അഞ്ചാട്ടിപ്പുണ്ണിയെക്കുള്ളുവാലും, ‘അയ്യോ മഹാ

പാപിക്കെള്ള നിങ്ങളുടെനാ കൊല്ലാൻ തൃടങ്ങുകയാണോ' എന്നും മറ്റും ദിവിച്ചിച്ചതായി കാണാനുത്തിനാൽ മേ ലൂറഞ്ഞ തത്പരണാനും തത്സമയം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും പിന്നീട് സിലിഡിച്ചതാണെന്നും അനുഭിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഉഴക്കം ശ്രീപാർത്ഥിയുടെ വഹനദ്രോട്ടും ദേഖിക്കുന്നില്ല.

'വില്യാംബുജാക്ഷിയിവിവിശ ഭക്തിജയാട്ടാത്രബാല്യ
കാലം മുതൽക്കുറഞ്ഞിനും മനതാരിലെനന
മുലംജപിച്ചപരമോത്തു ജീച്ചവന
മുലം ജവാലിവളിൽ രാഖ പരിത്രണ്യയായി.'

എന്നും ദേവിവാക്യത്തിൽനിന്നും കൊമ്മടിക്കും ബാല്യം മുതൽക്കുറഞ്ഞിനും പ്രാർത്ഥനീസേവണ്ണം റിശപാസവും തജ്ജ സ്രൂമായ അന്നാനവും ഉണ്ടായിതനിരിക്കുന്നും എന്ന തെളിയുന്നു.

തദ്ദേശിടത പുറിയുടെ ഭദ്ര്യാഹത്തെക്കണ്ണിച്ചു' യാ തൊരൻിവും ഒരുപയോഗിപ്പിനിന്നുംനാഭന്നാക്കണായിരുന്നു എല്ലാം തെളിഡിലും തന്നെ പ്രാപ്തത്തിനെക്കണ്ണിച്ചു' അതുനും അ സതപിച്ചിവരും കൊമ്മടിയെ കാട്ടിൽ തുളിക്കുവാനാണും കൊല്ലുവാൻ ഒരിക്കലും വിധിച്ചിട്ടില്ലാത്തവനും അവരെല്ല സീമാരഹിതപായി സ്കൂൾഹിച്ചിരുന്നവനും അതുകു ചാലുകേതു, കൊമ്മടി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നും അവരെല്ല കാട്ടിൽക്കാണ്ടുപോയി രാജഭടനും എന്നും ഏപ്പെട്ടു എന്നും സ്വാലാവിക്കായി അന്നേപ്പണിക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടുമെന്നുള്ളതിനും സംശയമില്ല. ഇപ്പുകാരമുള്ള കരന്നേപ്പണാം ഈ നാടകത്തിലെ കമ്പയോടും വളരെ

സംഖ്യമുള്ളതാകയാലും അതു അടങ്കപ്പെട്ടിരിക്കുവാൻ വായനക്കാർക്ക് മതിയായ അവകാശമുള്ളതിനാലും ചാറുകേതു ഇടപിനെ ചെയ്തിട്ടി ഷ്ടൈമുള്ളതു് കമാവസ്തുവിൽ ഒരു വലിയ സ്ക്രൂന്റയായി തന്നെ ഗണിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എഴാകുക്കൽ ശാര ദൈം യോഗിജുടെ സ്ക്രൂചാലപ്രകാരം ഒരുപാലക്കുള്ളിയും സിം ഹനാദൈം കൊമുടിപ്പത്തു വേബ്ബനെത്തുക്കൾിച്ചുള്ള അതു മാറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് ചാറുകേതു,

‘തക്കലുണ്ടാക്കുന്നതെങ്കിലും ഒരിം തുടർന്നുവരുന്നതു അപ്പോൾ കേൾപ്പുതിനെന്നുണ്ടില്ലോ’

എന്നു് വളരെ മധ്യമായ വിധത്തിൽ പഠിത്തതു ചാറു കേതു തന്നെറ ഭാഷ്യയെക്കുറിച്ചു് വസ്തു അപോപ്പെണ്ണവും നടത്തിയിരുന്ന എക്കിൽ ഇം നാടകത്തിലെ എററവും വിനോദകരമായ ഭാഗം മുഴുവൻ നമ്മൾ നശ്യാക്കാ യിരുന്ന എന്നുള്ളതു് സത്യംതന്നെ. എങ്ജിലിയും സംഗ തിക്കെള്ള സപാഭാവികമായി തോന്നാത്തക്കവാന്നും വന്നി കേണ്ടതായ ഒരു നാടകത്തിലെ എത്രതന്നെ വിനോദ കരണ്ടുായ ഭാഗങ്ങളായാലും അവകയ അസംഭവ്യമായ അസ്ഥിവാരത്തിനേൽക്ക് പണിയുന്നതാണു് ഇവിടെ അതു കേൾപ്പാറ്റുായി വേബ്ബന്നാൽ.

അരാഹക്കത്തിൽ കൊമുടിപ്പെട്ട കാട്ടിൽ ചവച്ചു് ചുണ്ണു മുഗ്ഗങ്ങൾ കൊന്നാകളിലെത്തന്നു യോഗി പഠിത്തതു് അ വിടെയുള്ളവർ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. അഞ്ചുണ്ണിൽ മുൻ ചിച്ചുവീഴ്ത്തക്കവാന്നും അതു വ്യന്നനും താവക്ക തട്ടുന്ന തല്ലായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ഇരിക്കു കൊമുടി പശക്കു

ജീവനോട്ടുടക്കയിരിക്കുന്നാണെന്നും എഴുമ
ഷന്തിൽ യോഗി പറഞ്ഞതു കേട്ട ഉടൻ മദ്ദലക്ഷ്മിയും
സിംഹനാമനും മറ്റൊരു തെട്ടുണ്ടായിരുന്നു. സിംഹ
നാമൻ ഈ യോഗിന്റെ കാലത്രയവേദിയെന്നും എഴുമകു
ത്തിൽ വിളിക്കുന്നു. അതിനാഴുവിൽ അഭ്യാസങ്കരത്തിൽ
തന്നെ പത്രിയായ ശദവലക്ഷ്മിയുടെ രോഗത്തെ സുഖ
പ്രസ്താവിയതുകൊണ്ടും പിന്നീട് ഉന്നിയുടെ രോഗശമനം
ഒപ്പുതുകൊണ്ടും ഈ യോഗി അമാവാസ്യിയായ ശക്തിയും
ശൈവവനാമം കാലത്രയവേദിയെന്നും അതുപരി തന്നെ
സിംഹനാമാദികൾ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നു. എതാറും
നായ യോഗി കൈമുടി മരിച്ചതായി അതുപരിപരബ്രഹ്മത്തിൽ
നും ശേഖം പിന്നെ ‘അരദ്ധവൈ കൈമുടി ജീവിച്ചിരി
ക്കുന്നതും അസംഭവ്യംവാനും’ തീച്ചപ്പുട്ടെന്തെല്ല. ശാര
ഭൂമി പറഞ്ഞതു കേവലം നിസ്സാരംഘയി തള്ളാൻ പാടില്ല.
അരദ്ധവൈവാക്കു വരുന്നു.

എന്നും പൂർണ്ണാപാവിത്തസ്ഥായ വിധത്തിൽ സംസാ
രിച്ചപ്പോൾ അവക്കും അവസ്രൂതംഭാക്കേണ്ടതായിരുന്ന
വിതാനവിസ്തൃത്യതെങ്കാഞ്ചിച്ചും രഹിഷ്വരമഹാല്ലൂ എഴുമ
ക്കത്തിൽ സൂചപ്പിച്ചിട്ടില്ലാതെന്നും ഒരു സൂചനതെന്നും വി
ചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നതെന്നായല്ല കൈമുടിയെ
കാട്ടുഗദ്ദമിൽ കൊന്നാതായി യോഗി പറഞ്ഞത്തിനെ കേ
ട്ടവന്നായ ശാരഭൂമി പിന്നീട് കൈമുടി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു
ഭോ എന്നും അന്നേപശിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നും ഒരിക്കു
ം സൂചപ്പിക്കേണ്ടവാ വിശ്വസിക്കുവാൻ പാടില്ല.

V

ദേവിവിലാസത്തിൽ സാമാന്യമായി കാണുന്ന ഒരു ഭോഷിം അതിലെ പാത്രങ്ങളെല്ലാവയം അവരവരുടെ ശ്രദ്ധാർഹമാക്കം പറിപ്പിക്കും വേഗവിധത്തിലെല്ലാതെ കോ ട്രാറത്തിൽ ശങ്കും അവർക്കുള്ളപ്പോലെതന്നെ ശ്രദ്ധ മായും ശ്രദ്ധമായും ഉള്ള റീതിയിൽ മലയാളം സംസാരിക്കുന്ന എന്നതാണ്. ശിവായികൾ, രാജാട്ടമാർ, മരിച്ചായ ഹൈനസ്മിതിയിലുള്ളവരുടെ ഭാഷണത്തിനു എല്ലാതും വാചകപ്രാഥികളും ചാരതയും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് നാശക് എഴുപ്പുത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടോ. താഴെ പേരുകുന്ന ഉദാഹരണങ്ങൾ എൻ്റെ അഭിപ്രായത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്.

ക്രിസ്തീൻ: — ഒരു ശ്രദ്ധപൂർണ്ണ വരും താഴുമില്ല. ഒരു ക്ഷേമ പ്രാണവല്ലും എന്നു പറയുന്നുമോ ദോഷം നാശില്ല. ‘ജീവിതേശപാഠ’ എന്ന പരംത്താൽ എക്കു ദേശം ശരിയായിരിക്കിം.

മരഹാരി ഭടൻ: — അല്ലെങ്കിലും, തെങ്ങളിടുന്ന ശക്തിക്കു തക്കവല്ലും ജീവാവസാനംവരുന്നിന്നു രക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം.

ക്രിസ്തീൻ: — അല്ലോ! പ്രകാശത്തിനും ഭവതിക്കു സ്വന്ന ശത്രാ.

ക്രിസ്തീൻ: — അഗതിക്കുള്ള രക്ഷിക്കുന്നതു് രാജാക്കന്മാരുടെ ധനമാല്ലോ?

മരഹാരി ഭടൻ: — അന്തുവുറത്തിങ്കർന്നിന്നു് സഭാക്കന്നുവും നിന്മിച്ചേരുന്നുണ്ടു് എന്നുണ്ടു് പ്രവർത്തിക്കു ഉണ്ടാം കു

ചിച്ച് സ്പാക്കിനിയുടെ അട്ടക്കൽ എത്തണം. നാട്ടാൻഡി മുമാക്കി എസ്പരസ്സല്ലാപവും ചെള്ളുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്.

ശാഖാം അങ്ങം ഷുഠ്രാംഗത്തിലെ രണ്ട് റാജ്ഞിക
മാർ നില്പ പുത്രപുനാദാരാണ്. അവക്കട ശഭ്രപത്ര
അമം സംസ്കൃതപദ്ധതിബിഡിയാണുായിരിക്കുന്നു. അവ
തിൽ രണ്ടാം ഒരിടത്തു് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു.

‘എം! ഇതാണ്, ‘ക്രൂരാത്തുംസൂയനീയവസ്തു വി
ഷയാ എഴുലാടവീസാഗരാഃ’ എന്ന പാഠാന്തരം.’

ഈടക്കം, നോവത്ത് മുതലായ കുതികളിൽ പ്രക്തി
യെ കൈ ദ്രോണത്തിൽ എന്നപോലെ പ്രതിഫലിപ്പിച്ച
വായനക്കാർക്ക് കാണിക്കേണ്ടതാകയാൽ അതുകളിൽ കാ
രോ പാത്രങ്ങളുടെ അവസ്ഥയെ ആലോചിക്കാതെ ഗ
മകത്താക്കവായുടെ വുത്തപ്പത്തിയെയോ ഹാണ്ഡിത്ര
തേതെങ്കാ അസംഗതമായ വിധത്തിൽ പ്രകടിപ്പിക്കാതി
രിപ്പാനാളി ക്ഷമയില്ലാത്താൽ,

ക്കണ്ണം നയനപ്രദേശ തിലകം കരപ്പല്ലവോ

എന്നതിന്റെ യമാന്തരതാത്മംപോലെയിരിക്കും രവന
ഘട പരിണാമം. കാളിഭാസാഭികളായ സംസ്കൃതനാ
ടകകത്താക്കവാർ നീചപാത്രങ്ങളെക്കൊണ്ട് പ്രാക്തം
സംസാരിപ്പിക്കുന്നതിനാളും ന്രായവും ഇത്തന്നുണ്ടാണ്.
പക്ഷേ ഇതു തെളിവായ ഒരു സംഗതിയിൽ ഒരു ഉള്ളാ
ന്തത്തിനാക്കി അനോപചിച്ച് ആരം ചുഡിമുട്ടുനാമ
നാഡി. ഷുഠ്രകവിപ്രഥയാഗമില്ലെങ്കിലും ശരിയെന്ന സ
മ്മതിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു കാഞ്ഞംബാണിതു്. ഷുഠ്രകവി
അനാഗമിക്കവാനാളും മേം നമ്മുടെ മലയാളാക്കണ്ണ

മൂരിൽ ഏതുണ്ട് കലവേലായി കാണാനാക്കു്. ഒരു കാ
യ്യത്തിന്റെ മുണ്ടോഹം അനുലോച്ചിക്കാതെ കണ്ണടക്കു
പൂർണ്ണമാരെ അനാഗമിക്കുന്നതു് ബുദ്ധിമതപരമഖണ്ഡാല്പു
ന്നാണ് എന്നുറു പക്ഷം. ഏന്നാൽ മുണ്ടോഹം ആ
ലോചിച്ചതിന്റെ ശേഷം മുണ്ടോഹം വിശദപിച്ചുന്നമി
ക്കുന്നം ദോഷം പക്ഷം ഉണ്ടെന്നാം കണക്കാലും പൂർണ്ണകവി
പ്രഭാഗംപു എന്ന വിചാരിച്ചു് ചീരതെയെ ത്രജിക്കാ
തിരികുന്ന ഒരു ഗമകാരഗസ്താ പ്രപുത്രി ഭാവാലിപ്പുലി
ക്കായിക്കാണാണെന്നു വിശദപിക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാ
സമ്മണ്ടു്. ലോകം പ്രതിഭിനാം സകല വിദ്യകളിലും അഭി
പ്ലബിപ്പുട്ടവരുന്നു എന്നുള്ള തത്പരാ ഏതാലും നല്കി
പോച്ച കാണ്ടണ്ടതാണ്. വിശദപിച്ചു് ഗമനിമ്മിതിയു
ടെ വിധയത്തിൽ പുതിയ സന്തുഃഖ്യയും രീതി
കളേയും സ്വ.പികരിക്കുന്നതിലുള്ള വൈദ്യവ്യം ഏതും
ത്രാഞ്ചുമായ ഒരു ദോഷമാകുന്നു. വിസ്തയം, വിനോദം,
രസം എന്നിവ കേവലം നൃത്യതെയെ അംഗുഡിച്ചുരിക്കു
ന്ന സംഗതികളാണെന്നു നമ്മൾ എല്ലാവക്കും അറിയാം.
എക്ക രീതിപരാ എന്നതു് ഇന്നും മധ്യപ്പീക്കത്തെക്കു
തുംബാണ്. എന്നും അമല്ലു ഒരു പുസ്തകത്തിൽ നിന്നുണ്ടാ
കുന്ന വിനോദം കാലങ്ങേശാവസ്ഥകളു ഏതും അവ
ലംബിക്കുന്നാണു്. ഒരു കാലങ്ങേശാ ജനസാഖാന്തിന്റെ
ഒരു അവസ്ഥയിലോ രസാവനരഹമായിരുന്നു ഒരു കൂതി ഒ
റററായ കാലങ്ങേശാ അവസ്ഥയിലോ തത്തല്പരിനോജി
നക്കമായിരിക്കുന്നെങ്കിലും. ഈ സത്യത്തെ ഏതു രാജു
ന്തിനേറയും ഭാഷാചാരിത്രം മുഴ്ചാന്തിക്കരിക്കുന്നു എന്ന്

വിശ. ഗൗഡൻ. ഒന്നാമത്തു പ്രാചീനഗവർക്ക് കണ്ണാടി അറബിസിക്കാഡാസ് തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പിൽ കേരളീയരുമാക്കിയാൽ ചേർവ്വിവരിച്ചപ്രകാരമുള്ള കാലാദ്ദേശവസ്ഥകളിൽ സാമ്പത്തികം എന്നാലും ഒരു അനേപബിജം ചെയ്യാതെ കൊള്ളിക്കാമെന്ന തോന്തരം. ‘പഴയതു മുരാരക്കെല്ലായും—പുതിയതു വല്ലതുമണ്ണോ’ എന്നാണ് ഇപ്പോൾത്തെ പരിഷ്കാരങ്ങിന്നും ഒന്നാക്കത്തെ ആണും. അംഗം കൈയിരിക്കുന്ന, എങ്കിനെ രഹിച്ചാലും സ്വീകരിക്കുവാൻ വിനോദം ഇനിക്കുന്നതും? എത്ര രീതിയെ പ്രയോഗിച്ചാലും വായനക്കാർ അധികം വിസ്തൃതിക്കുന്നതും? എന്നിങ്കുന്ന ആലോച്ചക്കവാൻ തുടങ്ങുന്നതിനും പകരം എത്തജ്ഞിലും പുസ്തകം നിന്മിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതിനും മുമ്പിൽതന്നെ പുസ്തകവിപ്രയോഗ തുലിക്കാണ്ടും ലക്ഷ്യിക്കാണ്ടും വിഭിന്നപരിക്കാണ്ടും പുസ്തകനിന്മാതാവും തന്റെ കൈക്കാലുകളെ കെട്ടിയിട്ടും പുസ്തകനിന്മാതാവും ചെയ്യുന്നതും. പിന്നു തന്റെ ബുദ്ധിക്കു സഖ്യരിക്ഷവാൻ എത്ര സ്വാത്രതു രമാണുള്ളതും? പ്രാചീനകവികൾ പ്രാചീനജനസാമാന്യത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുള്ളടച്ചി ഗമ്പജൈവും നിന്മിച്ചു. അപ്പോൾ നാം നമ്മുടെ കാലത്തുള്ളിവരു സിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പ്രായിക്കുവരായ പ്രാചീനനാരെ വിനോദിപ്പിച്ചും ഗമ്പജൈവാനിയമദാനുഡിയും ലക്ഷ്യിക്കാണ്ടും അറബിസിക്കാഡാസ് തുടങ്ങുന്നതിൽ ആസക്കിയുള്ളവരായിരിക്കുന്നു വേണ്ടതും? ഈ ഒരു പരിപാലന പരിപത്തപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചാൽ നാം

തിരം യുക്തിപ്പൂർക്കചായ ഭേദഗതികൾ വക്രത്തുനാതിരം പിലപ്പോൾ തീരെ അബലമെന്നവെച്ച് തജ്ജനതിരം എക്കും അധികം സ്പാതരുപ്പില്ലയോ? തൊൻ ഇവിടെ അത്യുന്നതാ സാമാന്യചായ അത്മത്തിലാണ് വാക്കുങ്ങളേ യും പറങ്കേണ്ണു പ്രയോഗിക്കുന്നതു്. അതുനികുലാ ക്കു് പ്രാദീപിനന്മാരേക്കാരിൽ ഗ്രാഡാഡാവിവേചനശക്തിയു ണ്ണെന്നു് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ശിപായി കിട്ടുന്നായക്കു് കാ ഔഭാസക്തികളു അനുകൂലപിക്കുവാനുള്ള റാണിയുണ്ടാ യിരിക്കണമെന്നോ ഇതിനാവാതുപരായ വേറു വിധത്തി ലോ അവാമിച്ച സംഗതികളെ തിരിച്ചെടുത്ത വിചാരി ക്കുവോരിൽ ചിലപ്പോൾ വന്നപോയേക്കാവുന്ന അബലം തതിൽ അതുനികുലാ ചാട്ടകയില്ലെന്ന വിശപസിക്കുന്നു.

അവീവിലാസത്തിനെന്ന ഗ്രാഡാഡാവിത്തുനാത്തി തു്, ഷുപ്പകവിപ്രയോഗങ്ങളേയും തർക്കല്ലിത്തന്നുള്ളയ നാ ടകലുക്കണങ്ങളും നവീനമാർ ശാഖകളായി അവാസരി ക്കുന്നതിനെന്ന അഭ്യക്തിയെയും അന്നാവാതുപരുക്കതയേണ്ണും ഗസം ബെസിച്ചു ഇതു തീർംചായ വിധത്തിൽ അപ്പസ്താനാസ സ്ഥാനം ചെയ്തതിനന്നരിച്ചു തൊൻ അല്ലെ വൃസനിക്കാ തിനിക്കുന്നില്ല. ഏകില്ലും വളരെ സാരാശുശ്ര ഇം വിഷ ധതെതു പ്രതിഹാദിക്കുവാൻ ഇരാഖയികം മേച്ചുങ്ങളു കൈ അവസരം ഇന്തി ലക്കിക്കുവാനു തോനാനില്ലുത്തതി നാൽ ഫേൽപ്പരബ്രഹ്മ വൃശ്ചികാവേശം പാരിവർക്കുക്കുപ്പെട്ടു നാണ്ടു്.

പാത്രങ്ങളുടെ ഭാവനാം പ്രാശ്നതിയും കൊണ്ടു് ഒരുവരവയുടെ സ്പാതാവം പ്രത്യുഖ്യാജീക ഏറ്റാതു വെള്ള

രെ അതിവശ്യമാകുന്നു. എന്നാൽ ദേവിവിലാസത്തിലെ പ്രധാനപാതയായ ചാലുകേളു, കൈഷ്ഠദി, ശാരദൻ, സിംഹനാഭൻ, മദ്ദലക്ഷ്മി, ഇന്നുസേനൻ, ഭാരതതി എന്നിവരുടെ സ്വപ്നാവം വ്യക്തമായി അക്കംജാ മനസ്സിലാക്കുന്നതല്ല. മനസ്സിലാക്കുവാൻ വഴിയും ഇല്ല. ' മന്ത്രിയുടെ സ്വപ്നാവം എങ്കണ്ണോ പ്രൂഢ്യമാകുന്നാണെന്ന്'. ഈ നൃന്തര പാതയാണുടെ സ്വപ്നാവാദാദൈ തിരിച്ചു കാണിക്കേണ്ടതും നാശം ഒരു ഉദ്ദേശ്യം ഗ്രന്ഥകർത്താവിനാജായിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണുന്നതും തോന്നുന്നു.

എന്നാൽ നാടകകത്താർവാക്ക്' ഇരുപ്പെന്ന ഒരു വിഹാരംമാത്രം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്' അതു കാര്യം നാടകത്തിൽ സാധിക്കാമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചുള്ളൂട്. ഈ വിഷയത്തെക്കരിച്ച് 'നാട്യപശിഖാതത്തൻ' എന്ന പുസ്തകത്തിലെ 'അംശ്തപ്രതമേഖനാൻ' പ്രേപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എന്നു പ്രായം ഇവിടെ എടുത്തപായുന്നാൽ എഴുപ്പുമായിരിക്കും ഏതുവേം പായുന്നതെന്നുന്നാൽ:—ലോകത്തിൽ അം സംഖ്യംവിധി സ്വപ്നാവാദാദൈജീവി മനാശ്ച്യരുന്നു. ഈ സ്വപ്നാവാവിശേഷാദാദൈ കവി തന്റെ ബുദ്ധിയിൽക്കണ്ട് പാതയാദൈ വഴിയായിട്ട് അനാഭവസ്ഥിഥ്യമാകുന്നു. ഇത്തീവനു മഹായുന്നതിനു എത്രയോ പ്രധാനമാണെന്ന്. എന്നതെന്ന യല്ലാ എല്ലാവരാണും ശക്തിയുണ്ട്. ലോകത്തിലുള്ള നാഡാവിധകരായ മനാശ്ച്യരുന്നതു സ്വപ്നാവാദാദൈ കരാറിം ഒരു ദിനത്തിരിക്കും അറിഞ്ഞതാൽ പിന്നുന്ന നാടകത്രസ്ത്വം ഉഭാവരിക്കും ചെല്ലും അസാധ്യരുന്ന ബുദ്ധിയും ലോകപരിചയവും ഫേണ്ടാം. ഈ തത്ത്വം സംസ്കൃതത്താടക്ക

കത്താക്കമൊർ നല്ലവല്ലോ അഹിജതാട്ടശാട്. നാടകാന്തം കവിതപചമന്നുള്ള അസിലു വാക്കും ശ്രദ്ധ തതപചത്ത സു ചിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇക്കാലത്ത ഭാഷാനാടക ക ന്താക്കമൊർ ഏതാഴ്ശമ്പരപ്പു. അവർ ഗമമാിക്കാണ തതിൽ ആളും കൈകൊന്തുവകുന്നാൽ നാടകത്തിനേ ലാബാർ. മഹാ വിദ്യാജ്ഞാനം സാക്ഷാത് കവികളും ആയ വർ അഹിജകാഞ്ചുഡായി വിഹാരിക്കുന്നാൽ നമ്മുടെ ഇപ്പോൾ ദാത്ത ഭാഷാകവിക്കരംകൾ ആചികാഞ്ചുഡായിരിക്കുന്നു.”

ദേവിവിലാസത്തക്കവിച്ചു് 1069 ഫ്രെഡ്വാ 14, 21 എന്നീ തിരതികളിലെ ലഭ്യാളുമനോരുദയിൽ ‘ദോഷ അം’ എന്ന സംജ്ഞയോട്ടുടെ വളരെ യോഗ്യനായ ഒരു ആദി എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഉപന്യാസത്ത ഭാഷാനാടക പരിപ്പാരത്തുപരമൊർ എല്ലാവരും വായിച്ചുടാക്കണം താൻ. ഇത്രേതതിനേരും അഭിപ്രായങ്ങളിൽ സാമാന്യ മായി തോൻ യോജിക്കുന്നു. എക്കിലും കൈമന്ത്രിയെ ഭാജ്ഞ യായി സ്വീകരിച്ചു ആ രാജാവിനേരും രാജുത്രുതനു പോയി പാത്രുകളുഡാമുൻ ഭേദമാക്കണം വിഹാരം വ കൂരെ അസപ്പാവിക്കുണ്ടും ആക്കഷപത്തക്കരിച്ചു എനിക്ക് അല്ലോ സംശയമുണ്ട്. എന്തുകാണണ്ടുനാൽ ആതു സാധ്യവാണുന്നു നാാ അഹിക്കുന്നതായാൽ ആ ഭേദമൊർ കൂരുംജീയുള്ളവരും, കാമവികാരസമയങ്ങളിൽ മഹാമതിക്കരംക്കുവോലും ഉണ്ടാകുന്ന അസമീക്ഷയുകാരി തപത്തിൽനിന്നും വിമർശനമുണ്ടം ആയിരുന്നു എന്നാളുടെ സജ്ജീക്കരണിവരും. പക്ഷേ ഭേദമൊർ, പട്ടാളക്കാർ, എ

നീ ത്രിക്കട ചായ്യും വിവകംബുതേഴും കറിച്ചു
നമ്മെല്ലാവാങ്ങളുള്ള അഭിവൃദ്ധി ഈ സകലത്തെ പ്രതിഫലിക്കുന്നു.

അവിവിഖ്യാസത്തിന്റെ കമാവസ്തു ജന്മാവപർവ്വ
ത്തിൽനിന്നും എടുത്തതാണന്നമുള്ളതിനെപ്പറ്റി അഭി
പ്രായഭ്രംബംഉണ്ട്. ഗംഗാഡിയായ ഭായ്യും ഒരു രജാവും
ഉപേക്ഷിക്കുന്നമുള്ളതു് ഉത്തരരാമവരിൽ നാടകത്താ
ടു മുന്നാമുള്ളതിൽ ചരുക്കേതുവും ശാരദാം തമിലുള്ള
സംഭാഷണം വിക്രൂതാർവ്വശിയം രണ്ടു മുന്നും അക്കദം
ജോടിം ശാക്തതും രണ്ടു അനും അക്കദംജോടിം പീലി
ക്കട്ടുകാണ്ട് ഉഴിന്തു ദീനം ഭേദമാക്കു എന്നാൽ ചാണക
കുമ്പുതുരന്താടം പാർവ്വതീദേവി കമാരണയുംകാണ്ട്
വരുന്തിക്ക് വിക്രൂതാവശിയതിൽ സത്യവതി എന്ന
തസ്പിനിയുടെ വരവിനോടും പ്രത്യുക്കം കാണോ ഘട്ട
ഞാംകൾ ഹിന്ദുചരാണാദംജോടിം എവരക്കുറെ സംബന്ധം
സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ഗംഗയില്ല. എങ്കിലും കാണ
ക്രാന്നായ! ഇപ്പോഴംഗത്താൽ കോപവംശവദായിരു
ന്ന ഒരു മഹിഷിനട വാക്കു പ്രഖ്യാപിച്ചു് ഒരു നിങ്കോപ്പി
യായ മഹിഷിനട കാട്ടിൽ തള്ളിക്കളുകു എന്നുള്ള ഒരു
ശാ ജന്മാവ കമാളുടെ സത്പമാകനും. എന്ന തന്നെ
യല്ല അവിവിഖ്യാസത്തിലെ ശേഷമുള്ള കമാ മുഴവനും
പ്രധാനായ ഈ സംഭവങ്ങിനേലാണു് അന്യാരപ്പേരുള്ള
ത്തിയിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ട് മരില്ലും കമാക്കുളു
ക്കാം ജന്മാവ കമാ മുമകത്താവിനു സഹായംചായിരു

നിട്ടവണ്ണമുള്ളതു് ഒപ്പുതിവാക്കപ്രാശം സമയത്തേക്കെ ണ്ണുന്ന ഒരു സംഗ്രഹിയാക്കുന്നു. ജീവാവകമദ്ദൈതട ശേഷ മുള്ള ഭാഗങ്ങളെ ശങ്കളി അവർക്കും ഭേദപ്പെട്ടത്തിട്ടുള്ള തിന്റെ ഒച്ചിത്ര്യാനാവിത്രങ്ങളുകൾഡിച്ചു് പിന്നീടു് പറയാമെന്നു് എൻ്റെ രണ്ടാംലേവാത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടു ണ്ണായിരുന്നു. ഏന്നാൽ ഈ ഭേദഗതികളുള്ളാം വേവി വിലാസത്തെ ജീവാവകമദ്ദൈക്കും വളരെ സംസ്ഥാ ക്കിൽക്കിൽക്കിരിക്കുന്നുതു് താഴെപ്പറയും ഈ പ്രാം കുറം പറവാൻ കാണുന്നില്ല.

വേവിവിലാസത്തിലെ കമാവസ്തുവിന്റെ ഉൽപ്പ ത്തി എവിടെ നിന്നായാലും ഈ വിധയത്തിൽ നാടക കത്താക്കണാർ അനുകമക്കാക്കു് കടപ്പുട്ടിരിക്കുന്നതു് ഒരു ദോഷംമൊന്നാ പോരായ്ക്കേണ്ടും വിചാരിക്കാനില്ല. ഈതു് മുഴുവന്തങ്ങളാൽ സ്വീകരിക്കാണോ തെളിയിക്കാനോ ഉള്ള ഒരു കാര്യമുണ്ട്. വൈരുതെ ഒരു ക്രമ പറയുന്നതില്ല, അതിലെ പാത്രങ്ങളും സപ്താവാനാരേണ്ടാക്കിപ്പിക്കുന്നതിലാണ് നാടകക്കാരൻ്റെ സാമ്രംഭം ഈ രിക്കുന്നതു്.

വേവിവിലാസത്തക്കരിച്ചുള്ള എൻ്റെ അഭിപ്രാ യം ഇപ്രകാരം പാശ്ചാത്യരിക്കുന്നു. ഭാഷാനാടകങ്ങളും കരിച്ചു വക്കവ്യുക്താജന്മാം തോന്നുന്നതിനാ പ്രസിദ്ധി കരിക്കാതെ മുഖ്യമായി മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് ശരിയപ്പെട്ടുള്ള ബോധാന്താലാണു് ഈതിലേക്കു തുന്നിഞ്ഞതതു്. എന്നുക്കാം പരിപ്പക്കപ്പതിക്കുചും വിദ്രാ

ஷாஹ்மாலை அதனாகும் கேரளீயரிடம் அறாரசிலும் உயிர்
நாடகங்களோச்சினிழுப்பளை ஏதான் ஒரு பழங்கிலை
துக்கவான் பூர்வானமுழுவராயி வகைப்பக்ஷி எல்லாய்
தொன் வழிரை ஸாரோவரதொடும் தீராம்தெயோடும்தெ
பிஸ்தாஷவான் ஸாப்பான். அவரிடம் அதைம் அத
நேரை செய்யாதெ சென்றதை தீக்ஷிக்குமாதாயாத்
இனி கேரளீயவிடுவிக்குடின் புவ்யாதையாய் தோட்டகாடு
இசைவமையுடை ஸுக்ரூஜிஜிலும் நாடகதை நிழுப்பளை
செய்யானான சிறான் விசாரிக்குமாறு.



I

ബഹാൻ പണ്ട് വിദ്യാവിജ്ഞാനിനിൽക്കു ഏകാട്ടര നീതി ശങ്കളും അവർക്കുള്ളടട ദേവിവിലാസം' എന്ന നാടകത്തിന്റെ ഗ്രാമപാഠനിയും ചെയ്തതും ചില വായനക്കാർ കാക്ഷണണ്ഡായിരിക്കാം. അതിന്റെ അവസാനത്തിൽ റിബാ തോൻ അഭിപ്രായം പറയുവാൻ ഹോക്കന്തു ശ്രീമതി ഇക്കാവമ്മയുടെ സുഭ്രാജ്ഞനം എന്ന നാടകത്തക്കണ്ണിച്ചായിരിക്കുമെന്ന പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തി അനും എങ്ങിലും ചില ജോലികൾ നിമിത്തം ഈ പ്രതിജ്ഞയെ പൂരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഭാഷാനാടക പരിശോധന എന്ന പേരോടുകൂടി കൈയാണ് വിദ്യാവിജ്ഞാനിനിയിലെ ടി. ഭേദവന്നങ്ങൾ എഴുതിയിരുന്നതു്. ഈ തലവാചകത്താൽ സംസ്കൃതം മുതലായ അഭ്യാസകളിൽനിന്ന് തജ്ജിമകളുണ്ടാൽ സ്വന്നം മാത്രമേ തോന്നും ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിനുള്ളിൽ കാരണവും തോന്നും അതു സമയം പ്രസ്താവിച്ചിരുന്ന എന്ന തോന്നനും. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ വെള്ളതിയുടെ സംസ്കൃതാടകത്തിന്റെ കേവലഭാഷാ നതരമായ ഈ പ്രസ്താവത്തെന്നിച്ചു് അല്ലോ പറയുവാൻ ഭാവിക്കുന്നതു് അസാധാരണപ്പെട്ടതും കേൾക്കുന്ന സംഖ്യയുടെ ഒരാഴിഷ്ടപ്രസ്തുതിയും പ്രഥംഗരണ

കൂലപ്പു നാടകത്തിന്റെ വമർശാവാഗിരിക്കണ്ണാതെന്ന്
വിചാരിച്ചു എങ്കെന്തി വല്ലതുഞ്ചാക്ക എഴു തിള്ളിക്കിൾ
വാഹാരാവാവുള്ളു ചില അതുഡിനിക്കാഡിനാടകക്കാരൻ
കെട അവബല്ലുത്തെ ചുണ്ടിക്കാഡിക്കണ്ണാചെന്നാളുതില
യികം, ഭാഷാസംഖ്യയുായ ഹല തെറുകളിൽ ഉണ്ടാ
ഗിക്കാലും മുക്തിനിബന്ധ ഒരു പ്രശ്നാത്തിൽ ചുന്നാഹോ
ഭവ പ്രതിവിംബിള്ളിക്കണ്ണാതാണ് നാടകത്തിന്റെ ജീവ
നായ ലക്ഷ്യനാചന്നു കാണാക്കണ്ണാചെന്നാളു അതുല്ലറ
തേതാടക്കുടിയാക്കും. കന്നിലധികം പ്രാവശ്യം വായി
ക്കാവാൻ അപ്പത്തില്ലുത്തെ ഭാഷാനാടകങ്ങളാകുന്ന എല്ല
ഭവാനാങ്ങളിടെ കണ്ണുകണ്ണുഹജായ ധനിയിൽനിന്നും
അതുകാശമണ്ണലും കാര സാവത്സരങ്ങളായിട്ടും ദോഹി
ക്കൈപ്പുട്ട്. സാധുക്കൾ സമാധാനത്തിന്റെ കാലത്തെ
അനാഭിവൃദ്ധിവരുന്നതു മേൽപ്പാശ്രൂത തത്പരബാധത്തി
ന്റെ മലഞ്ചക്ക എക്കിൽ ചുന്നിക്കു ഇവണ്ണാഹലും
വന്നുകഴിഞ്ഞു.

മാലതീമാധവം ഇക്കാല്പനക്കു ബി. എ. പര്മീഷൻ
 ജീഴ്സി മലയാളപാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ നന്നാണ്. സർവ്വ
 കലാശാലാഫർമീഷൻക്കും നിശ്ചയിക്കുന്നുടന്നു ഒലയാള
 നാടകങ്ങളെ സംഖ്യാചിത്രങ്ങൾ മൊത്തത്തിൽ സാധാരണ
 യായി പുതം, സംഗമം, അത്രമാം, അലക്കാരം, സൂചിത
 കമകൾ എന്നീ എംഗതികളെ കൈറിച്ചുപ്പാക്കുന്നതു നാടകീയ
 മായ ഏറ്റുകൂട്ടം, കമാഴുട സപ്താഭവികത, ഔഷധിയുക്തത
 എന്നീ ബഹുസാരവത്തുകളുായ കാഞ്ഞങ്ങൾക്കു കൈറിച്ചുപാക്ക
 ന്നതു ഭർപ്പുമെന്നോ ഭരണക്കവത്താൽ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന

ತುಂ ಹಾಲತೀರ್ಥಾಯವಾತಿನಿಂದ ಮ್ರಗಣತೋಷನಿಗ್ರಹಣಾಂ ಏಯ
ಫುಂ ಪುರಪ್ರಕಾಶತಿರು ಎಂಬೇ ಕರಿ ಉತ್ಸಾಹಿಸ್ತಿ
ಶ್ರಿಕೃಷ್ಣ್. ಈ ಸಂಪ್ರಾಣಯಾ ಇಂಡ್ರಿಯಿಲಾಂಪೋಲೆ ಮಲ
ಯಾಂತ್ರಿಕ್ಯಾಯಿಕಾಣಾವಾಗೆ ನೊಂದು ಅತ್ಯಾರೆಹಿಕಾ
ಗಾತಿರು ಕ್ರಿಂ ಶಾಸನಾಚಿತ್ರಮಿಷ್ಟ್ಯಾನ ವಿಶಪಸಿಕಣಂ.

ಹಾಲತೀರ್ಥಾಯವಾತಿನಿಂದ ಮ್ರಗಣತೋಷಾಯೆ ಭೋಷಣಂ
ಒಂದುಹೊಂದಿಕಣಾತ್ರ ವೆತ್ತಿತಿಷ್ಟೆ ಹೃಡಯತತ್ತ ಸ್ತುತಿ
ಹಾವಾಯಾ ಅತ್ಯಾರೆಹಿಕಾಣಾ ಚಾಂಡ್ಯಾನಾತಿನಿಂ ಸಮಾಧಿರಿ
ಹಣಂ. ಅಂತ್ರಾಹಾಣಾಕ್ರಿ ಏಂಬುಗಂ ಪ್ರಪ್ರತಿ ಅತ್ಯಾರೆಹಿಕಾಣಾತಿ
ಒಂಧುವಿತ್ತ ಈ ಹಾಂಡ್ಯಾ ಅಂವಶ್ಯಂ ಸಹಳ್ಳಿಕೆಣಾಂವಿವಾಗಣಂ.
ಅಂತ್ರ ಸಂಸ್ಕೃತಾತಿರು ಪ್ರಾಣಿತೀರಿಹಿಕಣಾ ಮುಲಂ ಪುರ
ಷಾಂತಿ ಪಕಣಾ ಗ್ರಂಥಕರಂತುವಿಂದು ವಿಹಾರಣಾತ್ಮೇ ಪುರ
ಅತ್ರ ಹೊಂಡ್ಯಾವಾತಿರು ಹಾವಣಾಂ ಉಪಹಾಸ್ತಾನಾತಿರು ಭಾವಾಗಿರಿ
ಪ್ರಪ್ರತಿತೀಕ್ಷಾಗಣಾಂತ್ರಾಹಾಣಾ. ತಜಂಜಂಹಿತ್ತಿರು ಉಪಹಾಸಿ
ಶ್ರಾಂಕಿಷ್ಟ ಪರಾಣಾತ್ಮೇ ಲಾಂತ್ರಿತ್ರಾಂತಾವಾ ವಿವಾತ್ರಾತ್ರಾ
ದೊ ಇವಿದೆ ಈ ಹಾಂಡ್ಯಾವಿಷ್ಟಿಸ್ತಿ.

ಹಾಲತೀರ್ಥಾಯವಾತಿನಿಂ ನಾತಿವ್ಯಾಧಾಲೆ ನಾಡಿ ಕಣಿ
ಣತ್ರ ಸ್ವಾತ್ಮಯಾಗಂ ಪ್ರಾಣತ್ರ ವರಣಂ. ಅಂತಿನಿಂ ಶೇಷಂ,
ವೆತ್ತಿ ಸ್ವಾತ್ಮಯಾ ಮಿಂಬಾ ಅತ್ಯಾರೆಪ್ರಾಣಾಂಸಾಸಾಪ್ತಿಸ್ತಿ
ಷಾಂತಿ ವಾಕ್ಯಾಂತಿಸ್ತಿ ಪ್ರಾತ್ರು ರೂಪಕಾಣಾ ತರಹಾಲು
ಶಾಂತಿಗಾಯಿಕೆಣಾತಿಗಾ ತಿಂತ್ರಾತ್ಮಾಕ್ಷಾತ್ರಾತ್ರಾ. ಪಿಗಣ ಯಥಾ
ತಮಾಯ ನಾಡಹಾ ಅತ್ಯಾರೆಹಿಕಣಾ.

ಈ ಸ್ವಾತ್ಮಯಾಗಾಂ ಗಂಡಣಾಂ (ಪ್ರಾಲಾಪ್ನಾಯ
ಯದಾ) ತ್ರಿಂಬಾತ ನಾಡಹಾರಬಾ ಪಾಟಿಷ್ಟಿ ಪ್ರಾಗಾತ್ಮೇ ಸಂಗ
ತಿವಾಷ್ಪಾಂತಾಂ ಸ್ವಾಗಂ ವಾತ್ರಾವಿಷೋಽಿಂಬಿತಿ ಸಂಪಾದಿಸ್ತಿ.

വ്യവഹരിച്ചിട്ടണായിരുന്നു. അതിനാതാരാധി പദ്ധതിൽ ശോപാലമേനോൻ അവർക്കും ചില സ്ഥായിസ്ഥം കാണിച്ചു് ആ മാസികയിൽത്തെന്ന ഒരു ദഘടകിയും എ ശ്രദ്ധക്ഷേമായി. അതിനു പ്രത്യേതരൂപാധി എന്നിങ്ങനെ റെഡിയോക്കേ പറയുവാനണായിരുന്നു. എങ്കിലും പാളി കിൽ ശോപാലമേനോൻ അവർക്കുള്ളടട വിലയിലും ഒരു നാടകത്തിൽ “പ്രസ്താവന”യുടെ ആവശ്യകതയെ ക്ഷണിച്ചു പ്രമാണികരിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് “പ്രസ്താവന”യുടെ സ്ഥാപനായി പറയുവാൻ വല്ലതും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുമോ തത്കാലത്തെക്കുൾ എന്നിതുകൊയ്ക്കുന്ന ഗശഭാധാരയും സാമൈത്യത്തുകൊണ്ട് പാഠാവലത്തെക്കുൾ എന്നതാണെന്നും എന്നിക്കുൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു ചന്ദ്രപ്പിലായി കീഴും. പരിപ്പൂരംകൊണ്ടു എവഗിഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ദിവനവിശ്രൂതനും ആംഗവജാതിക്കാരുടെ നാടകങ്ങളിൽ പ്രസ്താവന ഇല്ല. അതിനുസപ്തഭായ ഒരു “ശ്രൂഢാഗാനം” നുറിറിത്താനാവിത്താഫോലും അവരുടെ നാടക ഒഴുിലുണ്ടാണെന്നു എന്ന സംശയജായിരിക്കുന്നു. ഈ അംശം തന്നെ ഉണ്ടെന്നുവിശ്വാസം “പ്രസ്താവന”യുടേങ്കും “ശ്രൂഢാഗാനി”ങ്ങൾവും പ്രത്യേകമായി തഞ്ചിൽ വളരെ ഭേദങ്ങൾ ഉണ്ട്. യമാത്മാനാടകം തുടങ്ങുന്നതിനാമുഖ്യിൽ വല്ലവ അം രംഗമുല്ലത്രു പറയുന്ന നടപ്പു ഇംഗ്ലീഷ് കിൽ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞുകൂടുതെന്നല്ലോ പ്രസ്താവന”യുടു് ശരിയായ യാതൊന്നും ആ ഭാഷയിൽ ഉണ്ടെന്ന തോന്നുന്നും. “പ്രസ്താവന” കൂടാതെ നാടകം കലാരാളത്തിലെഴുതിയാൽ യാതു യാതായ വിപ്രത്രം ഗശഭാധികരിച്ചല്ലോ ഒപ്പും

നീതാൽ കാണിച്ചുകൊടുക്കവാൻ “പ്രഖ്യായക്കട്ടി”യും എ കത്താവു തുറിഞ്ഞതു് അനുകരാനിയമനാതനനു യല്ല ഭാഷാഗ്രന്ഥസ്മാളുള്ളത്തിനെന്നു ചരിത്രത്തിൽ ഏ നാം സുരിക്കപ്പെട്ടുനു ഒരു സംഗതിയുംബന്നു.

മാലതീമാധ്യവത്തിലെ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നു റാഡാ വഹംഡയ ഒരു അനുശാസനം നമ്മൾ ചെയ്യാവുന്നതു്, ഭവ ത്രിഖാതു് വാൺിങ്കപ്പട്ടിരിക്കുന്നു കംബത്തിൽ നാടക ക്ഷണികൾ പകർ സൂചയത്തു് അഭിനാശിക്കു പതിവുണ്ടായിരുന്നു എന്നതാണോ. “അവിഭാഗലാക്കപ്പട്ടപദ്ധായിരിക്കുന്ന ശ്രേംഖല ഭാസ്തു് ഇതിനു കൂടിയും ഉള്ളിട്ടു് കൂടിയും ഉള്ളേം വിജയം ദാശാം ഒരു പുതിയ ഗാടകാഭിനയംകൊണ്ടു തെങ്ങളെ സന്ദേശപ്പീകരണം എന്നും എന്നാട്ട കല്പിച്ചിരിക്കുന്നോ.” മാംതീമാധ്യവം എന്നു ആ പ്രകരണാവത്തത്തനു ഇവിടെപ്പറ്റിവരിക്കുന്നതിനായിട്ടു് ഭക്താരരഹ്യാവത്തം അവരവത്തു് സംഗീതപ്രയോഗം, വേദാധ്യാരണാം മുതലായവയിൽ സത്പരം ഉത്സാഹിക്കുന്നുമെന്നു പറയുന്നും. “എന്നാൽ നമ്മൾ ആ പ്രഖ്യാത അഭിനയിച്ചു് വൃജുഭാരായ സാമാജികവാര പ്രസാദിപ്പിക്കാം.” അന്നേവലാതനു ഇതാ തോൻ കാമന്ദകിയായി തീന്തിനിക്കുന്നു. “ബാൻ അവലോകി തയ്യാറു് ഇം വാക്കുംഡാക്കു ശേർപ്പാത്തത സംഗതി സ്ഥാപിക്കുന്നും.

ഒന്നാം അംഖം. വൃഥതാംഗം.

സൗത്രധാരൻ താൻ കാമന്ദകിയാജ്ഞം നടൻ താൻ അവലോകിതയാജ്ഞം വേദം കൈകുവാൻ വോക്കു എന്നു

പ്രസ്താവനയിൽ പറഞ്ഞതിനും ആവശ്യമോ ഒഴിവിൽ
മൊ എന്നിക്കു ഒട്ടു മഹസ്തിലാക്കില്ല. അതു കാരണം
വേദിംകൈക്കു റാടക്കാളിനയർത്തിനു വക്കനാവർ ധമാത്മ
മായിട്ട് ആരാബനാന് അറിയാതിനിക്കണ്ണതാണ് അഭി
നയത്തിനും ആസ്പദമുത്തജ്ജു ഉപയുക്തമെങ്കിൽ സാമാ
ജിക്കനാരുടെ മുവിൽവെച്ചു മേൽപ്പറഞ്ഞതു രണ്ടുവേഷക്കാ
രം വാസ്തവത്തിൽ ഇന്നിന്നാഴീകളുബനാനു പ്രസ്താവി
ചുത്തു അവശ്യത്തുബനാനു അല്ലെങ്കാ എന്നാളുള്ള സംശയ
ത്തിനു വഴി കാണാനില്ല.

മാലതീമാധവനാരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരമുള്ള പാ
ണിഗ്രഹണംഗളും ഉണ്ടാവുകയില്ലെങ്കാ എന്നു കാരണം
കി ചോദിച്ചിട്ട് ഇടത്തുകളും ഇളക്കന്നതായി നടക്കുമ്പോൾ
“നൽകലുംബാം സ്വന്നവാംകാണ്ടു സൗചിപ്പിക്കണം” എന്നു
പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. രണ്ടുപോർ തമ്മിൽ ഉണ്ടാക്കാ
നിരിക്കുന്ന വിവാഹം മുഖംബാധി വക്കമെന്നാളുള്ളതിനു വേ
റാരാഴീടു ഇടത്തുകളുംഇക്കന്നതാണ് ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ
ശാസ്ത്രിയരായ ഇതിനും ആധാരം എററവും രസാവഹ
മായിനിക്കണം.

ത്രിവസ്തു ദേവരാത്രംകുട്ടി തമ്മിൽ അപത്ര
സംബന്ധമാണെന്നുണ്ടു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുതിനും ശേ
ഷം, മാലതിയെ തുന്നും നംബസചിവനായ നാമനു
എന്നാംക്കു ഏകാട്ടരണാമനു രാജാവിനും നിർബ്ബ
ന്യം ത്രംതുകയും പൂർവ്വപ്രതിജ്ഞയും രാജാവിനും
കല്ലുനയേയും ഡാംചിക്കുന്നതിനു നില്പുത്തിയില്ലോതെ രണ്ടി
നും തരങ്ങേട്ടുകൂടാതെ തന്നും ഇങ്ങും സാധിക്കുന്നതിനു

വേണ്ടി ഭരിവസു തന്റോളയും ദേവരാതന്റോളയും സഹപാ പിയായ കാമദക്കി എന്ന ബൈശ്വലപ്പുഖസന്ധ്യാസിനിയെ ചുച്ചതലപ്പുട്ടതിൽ സംഗതിയാണ് ഈ ഷുർപ്പാംഗ ത്രിത മുഖാന്മായി പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടുന്നതു്. ചൊണ്ട് തുറവിവാഹത്താൽ ഭരിവസുവിന്റെ അതുല്യം ദിവസം സാധിക്കാവുന്നതാണെങ്കിൽ അതിനായി അദ്ദേഹം “ഭി ക്ഷീയക്കത്തു കിട്ടുന്ന അന്നത്തെക്കാണ്ടും പ്രാണ ധാരണാം ചെയ്യുന്നവഴിം സംസാരഭ്രംബങ്ങളു ജയിച്ചിരി കഴനാ അത്ഥവോ” ട്രിക്കിയവഴിമായ ഒരു സന്ധ്യാസിനി യെ ബൈശ്വപ്പുട്ടതി പോലും! കമ്പാടം ഈ ഭാഗത്തിൽ വള്ളരെ അന്വച്ചത്തിയുണ്ടെന്നാണ് എന്നിക്കു തോന്നുന്നതു്. സന്ധ്യാസിയെന്നോ സന്ധ്യാസിനിയെന്നോ കേൾഡി ക്ഷേമോദി ഏറ്റവും വിശ്വാസിയും കാമങ്കിയായലോ മോഹമദമാസുയ്യുടും പരിത്രജിച്ചു സത്രുവിഷ്ണുയോ ടിം ഈഗ്രപരഭക്തിശയാട്ടംകൂടിട്ട കാലയാപനം ചെയ്യുന്ന കരാർ എന്നാണ് എല്ലാവരാലും ധരിക്കപ്പെട്ടുന്നതു്. അഞ്ചിത്വയുള്ള കരാർ ചെണ്ടുവിവാഹമെന്ന അതി ജീഹ്ന്തായ ഒരു കമ്മത്തിനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു എന്നം അതിനു് അതുല്യം സമ്മതിച്ചു എന്നം വരുന്നതു് എത്രമാത്രം യുക്തിയുക്തമായ ഒരു ക്രമാധികാരമാണെന്ന ഒരു വായനക്കാർത്തവനു വിഡിക്കുന്നതു്. ഇതിലും വലിയ ഒരു അന്വച്ചത്തി ചെണ്ടുവിവാഹത്താൽ പത്രാവതി യിലെ രാജാവിന്റെ കണ്ണിൽ പൊടിയിട്ടുകാഴ്ചാമെന്നു മന്ത്രിയായ ഭരിവസു ക്രമക്കാക്കിയതായി നടപ്പിച്ചിരി ക്ഷേമാത്മാണു്, ഒന്നാമത്രവനു കരാർശഭവക്കുടം കരെട്ടു

രാഖു കാണിച്ചു വന്നുവന്നായി ചെയ്യപ്പെട്ടുന വിവാഹ തനിൻറെ മുഴുതവയ എത്രനാം മരച്ചുവെക്കാൻ കഴിയും? കളിവു നില്ലുംശരം പുറത്തുവരുമ്പോൾ മന്ത്രിയുടെ അവസ്ഥ ഏതുപ്രകാരമായിരിക്കും? ഒരു കട്ടിക്കരുട്ടി ദീരംഭം ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്ന ഈ തത്പരം ഒരു രാജഭര്ത്തായാൽ അദ്ദേഹമായി എന്നാണോ കവിയുടെ സമാധാനം?

“അല്ലെങ്കിലും ഭഗവത്തി! മാധ്യവന്റെ ഇഷ്ടനം ബാലമിത്രവുമായ ആ ഉകരിക്കണം നദിവന്റെ സഹോദരിയായ മെയൻതിരെ വിവാഹം ചെയ്യുന്ന ഏകിൽ, അതും മാധ്യവന്റെ രണ്ടാമതൊരു പ്രിയമായി വേഖിക്കം” എന്ന അവ ലോകിൽ പഠിത്തു ഉടനെ “ആ കാഞ്ചം സാധിക്കുന്നതിനായിട്ട് എൻ്റെ പ്രിയ സവിയായ ഷുഡരക്ഷിതയെ തോന്ന പഠിത്തയച്ചിട്ടണ്ട്” എന്ന കാമന്ദകി പഠിയുന്നു. കൊള്ളിം; ഒന്നാംതരം സന്ന്യാസിനി! ഈ ഗൃഹിക്കു കണ്ണ ആൺഡൈഴിം കണ്ണ പൊന്നുണ്ടൈഴിം തമ്മിൽ വിവാഹസം പ്രസ്ഥം ഉണ്ടാക്കണമെന്നു കൂച്ചുകെട്ടി ഇരിക്കുന്ന ഒരു വീട് എന്നപ്പുംതെ സന്ന്യാസിനി എന്ന പേരുകൊടുത്തതു് ഒവ ഭ്രതിതന്നെന്നാണെന്നു?

കാമന്ദകിയുടെ ഓഭിപ്രായത്തിൽ മാലതി “അതി ഗംഭീരപ്രതിയിഥാണോ”പോലും. മാലതിമാധ്യവന്നാരുടെ വിവാഹസംഖ്യം സാധിക്കുന്നതിനു നിഷ്ക്രിയെയും പുഖ്യെയും സന്ന്യാസിനിയെന്നും കവിയാൽ നടപ്പിക്കു പ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ഗൃഹിയുടെ ഈ അഭിപ്രായം തെററാ എന്നു വായ്ക്കാരെക്കൊണ്ടു വിച്ചാരിപ്പിക്കുവാൻ കൂടിയും കൂടാതെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ

മായവൻറെ യട്ടാത്മകായ പ്രണായവിഷയത്തേയും ഒരു യന്ത്രത്തേയും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവഴിം ഒരു അമാത്രപുത്രിയും കണ്ണുകണ്ണുമായ മാലതി മായവൻറെ ചിത്രപടത്തെ എഴുതിയുണ്ടാക്കി ലവംഗികയും ബൊശലാലയപരിചാരികയായ മറ്റാരികയും മറ്റും വഴിയായി മായവൻ കാണാമെന്നുള്ള ആശയോടുകൂടി തന്നെ കൈവിട്ട് കൊടുത്തതു യച്ച സംഗ്രഹി ആലോചിക്കുവോം വിനയരഹിതമായ മാപല്ലത്തോടെയോ അതിന്മുകളിൽപ്പെട്ടിരുന്നീയേയോ ആണോ മാലതി വാസ്തവമായി കാണിക്കുന്നതു്?

കനാമകം.

ഈതു ഏറ്റവും അഭ്യർത്ഥനാവികമായ ഒരു വാക്കുത്താൽ അതുരംഭിക്കുന്നു. “കളുഹംസൻ . . . കാമദേവൻറെ ഗർഭത്തെ ശിമിലികരിക്കുന്നതായ സൗഖ്യംസ്വപദിലാസംകുണ്ടു് മാലതിയുടെ പ്രഭയഗാംഭീരുത്തെ നിരസിച്ചിരിക്കുന്ന മായവസ്പാമിയെ ഇപ്പോൾ എവിടെ ചെന്നാൽ കാണാം?” കളുഹംസൻറെ കയ്യിൽ മാലതി എഴുതിയ മായവൻറെ ചിത്രപടമുണ്ട്. അതു് മായവനെ കാണിക്കുവാനായിട്ടുണ്ട് പോകുന്നതു്. ആ അവസ്ഥയിൽ “മായവനെവിടെ”എന്നുള്ള എഴുപ്പുമായ ഒരു വിചാരമല്ലാതെ “കാമദേവൻറെ....നിരസിച്ചിരിക്കുന്നു്” എന്നുള്ള തീർംകരമായ ഒരു വിശ്വേഷണം ഈ ഭേദങ്ങൾനും മനസ്സിൽ ഉൽപ്പാദിക്കുക എന്നതു തീരെ അസംഖ്യമെല്ലു്?

ഈതു സഹിക്കാമെന്നു വെച്ചുണ്ടും മകരന്ദൻ വണ്ണിക്കുന്ന “ചവർപ്പും തണ്ണപ്പുമുള്ള സൗരല്ലും” നിസ്സംശയം അഞ്ചുമുള്ളും കൊന്നു.

മാധ്യവൻ മാലതിയെ അദ്ധ്യാക്ഷരം വിവരം തന്റെ സ്നേഹിതനായ മകരന്മാരന്പുറങ്ങു കേരളപ്പിക്കയെ തു ചെയ്തിരിക്കുന്ന പണ്ട്‌നാം അതിവണ്ണനാമായിട്ടില്ലോ എന്നു എന്നിക്കു സംശയമുണ്ട്.

മനം നിഷ്പന്നമായോ, വികസിതതരമായോ,
 ത്രവിലാസാഡ്യമായോ,
 പിന്നെത്തെല്ലാന്നടഞ്ഞും മിനമിനാസമതാ—
 യഗ്രഭാഗം വിരിഞ്ഞും,
 ഒന്നാബജാട്ടുക്ക നോക്കിടക്കില്ല പൊഴതിൽ
 തെല്ലു സക്കോചമാനാം
 തനപംഗിക്കരിക്കു നാനാവിധനവനവനോ
 ക്രതിനം പാതുമായെ തൊൻ.

ഈതു സൂക്ഷ്മമായി മാലതിയെ വണ്ണിക്കേണ്ണെങ്കിൽ മാധ്യവൻ അവരെല്ല പെല്ലുകെഴുതുകും തുറിച്ചു നോക്കി കൊണ്ടിരുന്നിലിക്കുന്നും. അത്തന്തനെ ഒരു പുരാഷൻ തന്റെ ചേഞ്ഞുകെല്ല നോക്കികൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നാണി ഞതാൽ എത്തുതനെ അനന്തരാഗത്തോടുള്ളടപ്പിയവള്ളായാലും ഒരു കന്ധുക വിനയാതിരേക്കത്താൽ വേഗം നിന്നുസ്ഥല ത്രഞ്ഞിനും പോയ്ക്കുയാതിരിക്കയില്ല. അപ്പോൾ മാധ്യ വൻ വണ്ണിച്ചുടതേതാളും നേരം മാലതി അതു സ്ഥലത്രഞ്ഞ തനെ നിന്മ എന്നുവരുത്തു. അതുകൊണ്ടു മാധ്യവൻ വണ്ണുന്നാം യമാത്മാബന്നക്കിൽ മാലതി ചെന്നുന്ന മൃണപ്പുഡ്യാനായ വിനയമില്ലാത്ത ഒരു ക്രമക്കഴാബന്നനു സ്ഥിരീകരിക്കും. മാലതി ലജ്ജാസ്ഫിതയായിക്കൊബെക്കിൽ

അവളുടെ പലനിശ്ചയം ഇത് പ്രകതമായി വിവരിക്കാൻ മായവന്ന സാധിക്കുന്നതുമല്ലായിരുന്നു.

മായവൻ സമ്മാംഗസൗജരിയായ ഒക്കെള്ളാൽ അപ്പ ഹരിക്കപ്പെട്ട യുദ്ധത്തോടുള്ളിയവനായി അതുന്തം കൂടി സീച്ചുവന്നായി വന്നിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ ശേഷം കള്ളഹംസ നാൽ കാണിക്കപ്പെട്ട തന്റെ ചരായ മാലതി വരച്ചുണ്ടാക്കിയതാണെന്നു കള്ളഹംസമുഖത്തിൽനിന്നും കേട്ട ഉട നെ പ്രഥമായസന്നോഷ്ഠാത്മകവിഹപലനാണെന്നു കാണിക്കുന്ന വാക്കുകളും ഉച്ചരിക്കാതെ “സവൈ മകരൻ! തന്റെ ഉംഗം എക്കുടെശും ശരിയായി” എന്നുള്ള വളരെ മറമായ ഒരു മറുപടി പറഞ്ഞതു ഒരു പോരാത്തതാങ്കൾ. ഈ അവസ്ഥയിൽ മായവൻബാണക്കണ്ണിയ വിസ്തൃഷ്ടിയാർ വശ്രൂതിന്റെ ശതാംഗങ്ങളിലും ഈ മറപദ്ധതിലും വന്നിട്ടുണ്ടോ?

മായവൻറെ ചിത്രപടത്തിൽ മാലതിയുടെ ത്രാവും എഴുതി അയക്കേണ്ടതാണെന്നു മകരൻന്റെ സൃഷ്ടിപ്പിച്ച ഉച്ചന മായവൻ “വയസ്പുരന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ അവന്തു” എന്ന പറഞ്ഞു് കള്ളഹംസന്നോധി സാമാന്യമുണ്ടായി എഴുതാൻ അരുംഭിച്ചുപോലും! ചിത്രപാണ്ഡിതാണുള്ള സാമാന്യമുണ്ടായി ഇതുവേഗം അവിടെ എന്തൊന്നു വന്നു? ഈ സമയത്തു് ഇവരെല്ലാവയം ഭൂതനിക്രമം ഒരു നത്തിലായിരുന്നു. അവിടെ ഈ വക സാമാന്യമുണ്ടായി ശേഖരിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്ന വിചാരിച്ചുണ്ടോ. മാലതി എഴുതിയ തന്റെ ചരായക്കണ്ണാൽ തന്റെ ചരായ യും അതിൽ എഴുതുവാൻ മായവൻ നിന്മായിക്കുമ്പോൾ കൂ

ରତ୍ନମ୍ବୁଦ୍ଧ କିଳାରଂସଙ୍କ ଅଗିଳଟିକ୍ ପେଣ୍ଡିନ ସାଥରୀକ ହୋଇଛିବି ଏବାନ୍ତିକଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ଉପରିକଷଣରୁ ସପାଦାବି କରାଯିରିବାକୁଣ୍ଠିଲୁ. କିଳାରଂସରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରାଯିରିବାକୁଣ୍ଠିଲୁ.

விதுமெழுதாக் குட்டைக்கலித் “‘நடங்கான அஷ்ம
குறைபிவசூலிக்கொருபுவாம்’” என சாயவன்
வாய்ன. அதற்குபுவாவைமா? என்றின்பி? ரெவுானுகை
மீ என்ன கேட்கிறோ அவைனதிட்டிலாடுக். என்னால்
அது இப்பகாரமாய் கை அவையுமில்லானோ உள்ளது
ஏ? தணித் திட்டத்திலே வேலை செய்திவருமானால் காலை ஸங்கிழை
ஶால் பிரிவைத்தில்லா செய்வா பூநல்துருவாக்கா
ஸந்தைத்தை குத்துத்தைத்திரேகா புத்திப்பிழை ஸமய
தெர்தாமனிறை அல்லுதை தொந்த புரைவழைத்தைத்திர
காமை உடுக்கைப்பூக்கிடுக்கூடி கை யுவதி கைக்கொரை
ஸப்புமேவ அரங்காகா காளிமுடு என்ன வேபாயதேநாடு
தூடியிரிக்கேங்கால்

ଉତ୍ତର ମନ୍ଦାରିକିବଗନୀ କହିଯାଂସଙ୍ଗେଟି ପ୍ରକାରଂ ହା
ଯୁଗମ. “କହିଯାଂସ! କହିଯାଂସ! କହିଛୁ! କହିଛୁ! କାହିଁଛୁବ
ଟ ଗୋଟିଏବଗନୀ ନିଜନା ଲୋକ ପିଟିଛୁବିରିକଙ୍ଗମ.” ଐହି

ഈ കൂട്ടുഹംസനിൽ അരാരാഗത്തോട് തുടർച്ചവള്ളാബാനം വേഷവിവരത്തിൽ പാണത്തിരിക്കുന്ന അവസ്ഥക്കു കൂട്ടുഹം സന്ദേശ കളി! കളി! എന്ന് വിളിച്ചുതു് പക്ഷേ സ്നേഹവ ചന്ദ്രള്ളായിരിക്കാം.

മറാറിക “മാലതിയെ എഴുതിയതാരാണോ? എന്തി നായിട്ടാണോ?” എന്ന ചോദിച്ചുതാൻ കൂട്ടുഹംസൻ മാലതി യാത്രായത്തെന്നു യാത്രാന്നിനായിട്ടുള്ളതിനെയാ അ ഭേദഹംതന്നു, അതിനായിട്ടുള്ളതുണ്ടു്. എന്നതെല്ലം പരഞ്ഞുഹംസയും മറാറിക സംഭവാണതോടുള്ളി “ബ്രഹ്മവിന്റെ സ്വജ്ഞിയിലുള്ള വിജ്ഞാനത്തിന്റെ മഹംകണ്ഠ്”, ഏപ്പോൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുവരു. കേവലം ഒരു പരിചാരികയായുണ്ടു് പെണ്ണിന്റെ തത്പര്യത്തോന്നു എന്തു കേമഹായിരിക്കുന്നു. ഇക്കാലത്തെ വല്ല അടിച്ചുത്തളിക്കംഞ്ചും ഇതിന്റെ ശതാംശം വൈദിക്യമുണ്ടോ? കഷ്ടം! കാലം കഴിയുന്നതോടും വേലക്കാരികളുടെ വിദ്യാബന്ധവുണ്ടു് ക്ഷയിച്ചവരികയാണോ ചെയ്യുന്നതു്.

ഉടനെ മകരമണ്ഡലം മറാറിക്കണ്ണാടിപ്രകാരം ചോദിക്കുന്നു. “സവി മറാറികേ! ഈ വിത്രപടത്തെക്കണ്ണിച്ചു നിന്നുംപ്രിയതമണ്ഡലം പാഞ്ചന്ത്രപോലെതന്നു ആക്കമോ വാസ്തവം? ഇവിടെ “പ്രിയതമണ്ഡലം”എന്ന പദം കൂട്ടുഹംസന്ദേശിച്ചുബാന്നാക്കുന്ന തോന്തു ധരിക്കുന്നതു്. അതായാപക്ഷം ഈ പദത്തിന്റെ ഉപഭ്യാസം സ്പാഞ്ചവിക്കമുണ്ടു് വളരെ സംശയമുണ്ടോ. അവിടെത്തെ അവസ്ഥ ആലോച്ചിക്കും. മാധവൻ അട്ടബന്ധ നിൽക്കുന്നു. മാധവ

என்ற குடும்பங்கள் கூடுமண்ணங். மகாரிக்கை கூடுமண்ணநிலை அதாராமாதாஷ்டி. அவற்குப்பதிமாராயிடிலிருந்து. இதைகெயிரிச்சு கை யஜமானாக்கு மாயவங் அந்தகை நில்கைவை அறாத்திடாட வேலக்காரனிலை அதாராமாதாஷ்டி குடும்பதேவையிலோடு உகரங்கள் “கூடுமண்ணநெங்கள்பூ” தெ “கிள்ளா புரியதமல்ல” எடுங் பார்த்துமொ. இக்கால முறை அதுகூட பார்த்துக்கூடிலிருந்து. வாய்ந்கால் அதுவேஷபித்து நோக்கெடு.

மகாரிக் பித்துப்பதவு வாழி போய்தினென்றஞ்சே பீங் மாயவங்கள் விசாரணைக்குத் தெள் தாഴை காளங்கு ழேரோக்கத்தில் காளிட்டிரிக்குனா.

ஙங்கியோடுவிரிவாக் கிண்ணிவிப்புநை குடும்பக்குண்ணக்கில் தானிவிண்ணிக்கும் கங் மரங்மளமாக்கானபூப்பவமான! நீ அங்குச் சுப்புவாய்ந்தாங்கியாக்கமெங் சுப்புவகூப்பியுடை மெழுள்ள ஸ்திணுவாமம் மனியைக்கையையாகபோலெயைங்க தழுக்குளம் ஹது மஹியிசாலால் காங்குரியுடை ஓய்வுவைப்பையுடு விலை தாழை சேக்குநை ழேரோக்கத்து ஸ்துரிப்பிக்குனா.

பேசுவாங்க! பவமாங்கபோத! காலங் வெங்குவதுவர்த்தை நால்காலமயுங்கா நழுகினியையாக்காய்க்கு “பாயாமது.” அதனுசெய்கினியைப்புலிக்குநை நால்கேளுவேங் மெய்க்கித்துக் கைக்கிடேக்குவதவிக்கு ஒளியுரிக்கூடியே ஸங்க! ஸங்குப்புத் தெள்ளாக்கும் அவசுபானிப்பிக்குக்கூடியும் மாயவங்கள் அதனுக்கு கூடுமையை புதுக்கிப்பிக்குக்கூடியும் சொன்னும் ழேரோக்குப்புமிகு ரங்கும் ஸாமாங்கும் நெள்ளாயிடுக்குடும். அவதை தாழை சேக்குநா. அதூராஸக்கியவைக் கிளின்று வலிவாயிடுக்கு நோட்டுக்கூடுமே கொட்டுவதைப்பார்த்து கொட்டுவதைப்பார்த்து

வய்க் கேதங்குக்கண்ணுமின்றும்வகைதான் முனியும்பினியும்
பூதேகிழுக்கம் எடுத்துமியங்கும் வெள்ளகாலாக்கால்.
பேர்மர்ட்டிலெழுதுக்கையை கிருமதாங்குகிருக்குதேகிடுக
மோவாபேர்த்துங்கிதாகம் கரண்ணிரயதிக்குக்கிரைபூக்கிடுக
விடுங்பாங்காக் யரிக்குதீரு புகுறதுநாகாவயில் குறைக்காரை.

II

ரண்டாம் அந்தாங்கும் பூத்துங்கா.

இது ரண்டு சேர்க்கப்பதமில்லை கடு ஸஂலாபினாமா
க்கால். மாயவங்கிருக்குத்துக்கிருக்குமால் வா
பீசுக்காண்டுவகுவாநாயி அதையூக்குக்கிருக்கு வாய்க்கு
க “திரிசுவகுபூப்பார்த்துக்கு ஏற்றுக்காரிக் கைக்குப்பி
கிழுங்காண்டு பரிஜ்ஞாப்பார்த்துக்காதெ முக்குலிலதெற
வராக்குவேக்க குறிபூயியிருநூ சேர்து வருத்தமு
மாலதிமாயவங்காக்கெட தாஞ்காலிகாவங்கைக்கு அதுலோ
கிக்குவேப்பார்து கார ஸபாலாவிகாங்குக்குத்துக்காண்டு
தெ ஒரு பூத்துங்காக்குத் துபங்குப்பார்த்துக்காயி தொங் காலங்
காண்டுக்கு. அதுது அதுகேப்பாஸ்பார்த்துக்காய் ரண்டு
ஸங்கதிக்கு எங்கிருக்குத் துக்குபூக்கிடுக்கூடு. (1)
மாலதி “அது மாராக்காவங்கிரு வாத்துங்காக்காண்டு ஒ
பூப்பார்த்துமாவிக்கெனோலிப்பிக்கையைால் நிஶுங்கு”
எங்கு காமதெட சேர்து வருத்தமுப்போர்து ரண்டாமதெ
வப்பு:—(கெஞ்சுவிப்பிடுக) “அவர்களைவிக்கெட அதுபொருங்கு
கொங்கா? ஒப்பூப்பார்த்துபோலெல் உள்ளாய் ஒரு தூக்குக்கூழு
கொங்கா அவத்துக்கெட உத்தக்கூழு அதிகாங்குத்துக்கையே ஒ
கூழு. எங்கு மாருமூழு ஏற்றுக்காரிக்கால் நாங்காரை கொஞ்சுக்கை

ബാമനം അപേക്ഷിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മഹാരാജാവി
ന്റെ അട്ടക്കൽ ഇന്നറാവിലെ അമാത്രുന്ന അവിയികയും
മെഞ്ഞു.” തങ്ങളിൽക്കാഡാർത്ഥമിൽ അന്നതാഴം തുട
ഞിയാൽ വിവാഹത്താലോ മറുവിധത്തിലോ ശാശ്വത
ഭായ അവക്കട എന്നുകും സിദ്ധിക്കുന്നതുവരെ ഉൽക്കുണ്ട്
കൂടിക്കുടി വരിക എന്നാതു എല്ലാവശ്ശം അറിവുള്ള ഒരു കാ
ഞ്ഞമാണ്. ഈ സംഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കുതിനകത്തുള്ള ഉൽക്കു
ണ്ട് ദൈവാസ്തുതേനാട് കലപ്പയുള്ളത്തല്ലാത്തിനാൽ പ്രേമ
തേതയും വരവാനുള്ള സംഗമത്തിന്റെ മാധ്യമ്യുള്ളതേയും വ
ല്പിപ്പിക്കുത്തക്കുത്താകയാൽ അവക്കട അത്രുതിനുംകൊണ്ട്
ഇഷ്ടനാക്കണ്ട ഗൗഢവിപ്പിനുനും വിഷാദത്തിനുനും സംഗ
തിയില്ല. എന്ന തന്നെയല്ല തുംഗാരസമുള്ളിത്തമായ ഒരു
മാതിരി അനുനദിമേ ഉണ്ടാക്കുള്ളൂ. അദ്ദേഹയിരിക്കു
ഇല്ല ചേടി “അവിംഗകവിട അതശപാസമുണ്ടാകുന്നു” ?
എന്ന ചോദിച്ചിട്ട് അതിനുള്ള കാരണം പറയുന്നാതു ഇ
പ്രൂഢി നല്ലപോലെ ഉണ്ടായ ഈ കൂടിക്കാഴ്ചകൊണ്ട് അ
വള്ളടക്ക ഉൽക്കുണ്ട് അധികമായി തീരുകയേഉള്ളൂ.” എന്നാണ്
ണ്. ഇതു വളരെ അസംഖ്യംതന്നു. മാലതിയെ
നന്ദന കൊടുക്കുന്നതിനുകരിച്ചുള്ള അമാത്രുന്റെ അ
റിയില്ല ഈ ചേടിക്കു ഗൗഢവിപ്പിനു മേതുവായെങ്കിൽ
അതിനെക്കാൾച്ചു എൻഡൈക്കാരു അതുകൊപ്പവും പറയുവാം
നില്ല. എന്നാൽ അതു കാഞ്ഞം ഈ ചേടിയുടെ വിഷാദ
ത്തിന്റെ രണ്ടാംതത്ത ഒരു മേതുവായിട്ടാണ് പറഞ്ഞിരി
ക്കുന്നതും. അതുപേരുതെ മേതു മാലതിമാധ്യവന്നാർത്ഥമാണ്
നല്ലപോലെ ഉണ്ടായ കൂടിക്കാഴ്ചയാണോപോലും. ഇതിനു

യാണെ തോൻ ന്റുകേൾപിക്കുന്നതു്. കവി ഈ രണ്ട് വാക്കുങ്ങളിൽ മരായ കീഴുമേൽ അച്ചിക്കുന്നുകിൽ എല്ലാം ശരിയാക്കുമായിരുന്നു. എങ്കാബാധയുണ്ടാൽ, അരപ്പും താലതിനെ ദാദനാജ കൊട്ടക്കുവാനിരിക്കുന്നതു അതുപരേതുവും മാലതിമാധ്യവന്മാരുടെ പരസ്പരം മേഖലയിൽ തീരാത്ത വ്യസനത്തിനു ഇടവരുത്തുകുളിക്കുന്നതു ചേരിയുടെ ഭാവത്തിന്റെ രണ്ടാംഗമേതുവും അനുയിൽത്തിയം.

(2) റണ്ടാമതത്തു ചേടി മാലതിക്കു ശാധ്യവന്നുക്കുറിച്ചുള്ള അരഗാഗാ അരുജിവന്നാറ്റം സ്ഥാപിക്കുവായിൽത്തിരുമെന്നു പറയുന്നതുപോലെ, ഗ്രേവത്തി കാമറക്കി ഈ കാഞ്ഞത്തിൽ തന്റെ മാഹാത്മ്യം കുറഞ്ഞതുനാം കാണിക്കാതിരിക്കുമോ എന്നു കണ്ണാമതത്തു ചേടി മോബിക്കുനു. ഉടനെ റണ്ടാമതത്തുപരിശീലനം അംഗീരാജും അംഗീരാജും വിചാരിക്കുന്നവരെള്ളു!“ എന്നു കണ്ണാമതത്തു ചേടിയെ വിളിക്കുന്നു. ഇവിടെ സ്നേഹപ്പീക്കരപ്പുട്ടുന്നതു ഇന്നി വരവാംപോക്കുന്ന ചെണ്ട്രവിവാഹകുളാജിരിക്കുന്നതു്. മാലതിയെ നദനാജ കൊട്ടക്കുവാനുള്ള നിശ്ചയത്തു വിഫലിക്കിവാനാണു കാമറക്കിച്ചെങ്കുക്കാവുന്ന ഗ്രഡപ്പ്രയോഗ തുടങ്ങിപ്പാരാ “അംഗംബന്ധം” എന്നു. റണ്ടാംഗചേടി പറയുന്നതു്. ചെണ്ട്രവിവാഹകും വഞ്ചനയായുള്ള എന്തെങ്കിലും സംഭവിക്കുന്നതിൽ സന്ത്രാസിനിയായ കാമറക്കിയെ സംബന്ധംപ്പീക്കുന്നതു ഒരു “അംഗംബന്ധം” മാംഗനാജ ഒരു ചേടിക്കപ്പോളുംതോനാനിയിരിക്കു ഇം കുമറക്കിയെ കവി ഒരു “ചരവിരിമാതുമുള്ളവളം ലിക്ഷ്മൈയുടുക്കിട്ടുന്ന അന്നാമതക്കണ്ണാഞ്ചുമാതും പ്രാണധ്യാരണം

ചെങ്ങന്നവഴിം സംസാരഭാവങ്ങളെ ഇല്ലിച്ചിരിക്കുന്ന അതു തന്മാവും” എന്നാൽ നിലയിൽ ടന്റാം അംഗങ്ങൾക്ക് അതു അധികം ഭക്തിജനകമായവിധത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കേ ണിക്കിന്നില്ല. അംഗങ്ങൾതന്നെ പ്രവേശിപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം ചൊഞ്ഞവിവാഹത്താൽ കാശനകി ചെങ്ങന്നിരിക്കുന്ന ശുശ്മ മേൽപ്പറത്തെ വല്ലുന്നയെ വേണ്ടുവേംപും പ്രത്യാമ്പാനിക്കുമെങ്കിലും അല്ലയായ ഒരു ചേടിയെക്കാണ്ടു അതു അനുപദ്ധത്തിലെ കാശക്കി സ്വഭ്വകരിക്കുന്നും ചെങ്ങുണ്ടിയിക്കുന്നും അനുലോദത്തുതന്നെ അനുപദ്ധത്തിയായെന്നു വെള്ളി ഗ്രഹിച്ചതായി തൊൻ ത്രാവിടുന്നുകൾപിക്കുന്നതു നിരാധാരമല്ലെ എന്നു എന്നിക്കായ ശക്കയണ്ട്.

ടണ്ടാം അംഗം.

ഇതിന്റെ അതുരംഭത്തിൽ ലവാൺഗിക മാധ്യവനെ ഇ പ്രകാരം വല്ലിച്ചിരിക്കുന്നു. “മനമാകതനെക്കാണ്ടിളുക്കുന്നതും വികസിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ താമരപ്പും പോലെ അംഗിയുള്ളവയും അനുലോദ അതുരംഭിക്കപ്പെട്ടുകൂടിയെന്ന ഇല്ലത്തിലെ മാല കോക്കക എന്നാലുംവ്യാജേന കാമവികാരത്തെ അടക്കണാതിന്റെ ശക്തികൊണ്ടവിടന്നിരിക്കുന്നവയുമായ നേതൃത്വാലക്കാണ്ടു വല്ലിച്ചിരിക്കുന്ന അതുരംഭത്തം ദേഹത്വായിട്ടു നിശ്ചലപദ്ധതുായി, അതുരംഭത്വായിരിക്കുന്ന സമീപസ്ഥലങ്ങളെ ഒളി അടക്കുന്നതുകാണ്ടു മനോഹരപദ്ധതുായിരിക്കുന്ന പുരികുകൊടികളിൽ വിലാസത്താൽ പ്രകാശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാമപാരവയ്ക്കുംകൊണ്ടുമനോഹരമാകുംവല്ലും നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു അതുരംഭത്തെ പ്രിയസവിത്രതനു കൂട്ടുവണ്ണും.”

“ ഈ വാക്കുത്തിലെ അർഹരണങ്ങളെയൊ പദ്ധതിയേ
യോ വേദ്യേരം എടുത്താൽ എവരിക്കു മനസ്സിലാക്കു
ണ്ടെങ്കിലും അവയുടെ എടനയാൽ കവി ഏതു ഉദ്ദേശി
ചീരിക്കുന്ന എന്ന വളരെറേറം അതഥോചിച്ചിട്ടും എന്ന്
കൊന്നും തോന്നുന്നില്ല. “തീവണ്ടിഗോപ്യം എൻ്റെ
വിന്റെ തേദാക്കലെ പുഞ്ജോളം നിംബതുവിണാ മഹിഷപ്പു
യോട് വെറുതെ അതികമനിയമായ എവിടെ പോത്തിന്റെ
കട്ടിയേക്കാഡി അതിജീവനാന്തം സംശയമില്ല.” ഈ വാക്കു
വുംകൂടി നോക്കിയാൽ എത്രാണ സുഗമതരം?

കാമവികാരത്തെ അടങ്കുന്നതിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു
നോട്ടേണ്ട വിടുന്നിരിക്കണംപോലും! എത്ര ശാസ്ത്രപ്രകാര
മാണിതു? വികാരങ്ങൾ അടക്കവും പാടില്ലാതെ പ്രദ
ർഖ്ഖുക്കപ്പെട്ടേണ്ട കണ്ണുകൾ ഇന്നും ഇന്നും അവ
യെ അടക്കുന്നതിലുള്ള ശ്രദ്ധാനിശ്ചയം സർവ്വാംഗങ്ങൾം
കഴുംഭാധയക്കാവുന്ന തജ്ജമ്പ്യാൽ കണ്ണുകൾ അടങ്കത്തിരി
ക്കേണ്ട അടങ്കുവാൻ പോകുവായാ ചൊല്ലും പതിവാണ്.
മാധ്യവന്നും അനാഭവം നേരു കിട്ടായിട്ടാണ കാണാനു
തു.

മാധ്യവന്നുക്കരിച്ചുള്ള വണ്ണനം കേടുള്ളതനു മലതാ
ഉവംഗിയെ അതലിംഗനംചേരുതും “അദ്ദേഹത്തിന്റെ
അ വിമേശൾ സ്വന്തേ ഉള്ളവതനു അയിരിക്കും
അതോ, പ്രിയന്നീ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെയോ?“
എന്ന ചോദിച്ചതും മലത്തിലുംയവന്നാരുടെ താൽക്കാഡി
മാവസ്യങ്ങൾ ചെച്ചുയായിട്ടുള്ളതുവന്നു

“அனு ஸமயத்து பாடக்கூடாத நியூ முறைவெழு வெஸ்டா. அனு ஸபாலாவிக்காலிட்டுஇல்லார்களா?” என்ன லவங்சிக ஹோலிஷ்டேபூர் லஜ்ஜிஷ்டாயி கவியால் நடிப்பிக்கொண்டு அனு மாலதி ஸல்லிரேஞ் கஷிளதை உடனை மாயவரவிதமாய ழோகஂ வாயிஷ்டிட் புதுக்கூலாயி. “அல்லேயோ மஹாலாக! அநையுடாக வாங்மொழுதி அத்து திக்க சேள்க்குத்தனா. பின்னா, ஒர்க்கா தல்க்கால மனோஹரவு அவசாங்கத்தில் வலியுரையிரிக்குனா ஸ ந்தாபங்கொள்ளு தோற்றாவுா அறுவிட்டில்லதாக்குனா. வே என காணாங் ஸஂஶ்தியுக்காவதைக்கொடிரிக்குனா அனு ஸ்டீ கம்பிடதென்னாலோ யரூக்கம். கள்கிட்ட ஶரீரதேந்தலும் மாஸ்டினேந்து ஸபாயினத்தில் நிருத்துவாங் கஷியூநா வதாம்!” என்ன பாலத்து என்விக்க வழைதா அநைங்காத மாயி யப்புக்குனா. மாலதி குதை கருப்புக், ஞாஷ்குத் தூத், குதை மறுக்குமாரி. ஹாலைக்காயிரிக்கை, தைந்து பூங்காவஸ்திக்காக்குன மாயவங்குர ழோகதேந்தலுா அநேடு ஹால் எழுதிய சிறுபடக்குத்தலுாக்கொடிட்ட அநேடுவத்தில் ஸிமாரஹிதமாயி அநாராயா உள்ளையேக்காவதெனாம் “வி ஹாரு”மாயி பலதும் பாலத்திரிக்காவதெனாம் அல்லாத ல வங்கிக்கூட சுப்பிர்வெஷ்டு சாயவாலிலுநித தைந்து பே மாதிரேக்குதை ஹாலு பசுப்பாயி குதை கருப்புக் கொட்டித்தும் நூ பாலத்து என்ன விஶபஸிக்குவாங் புதாஸ்மாயிரிக்கை. குடிக்கைத்தூய ஏறுஷலாங்காக்கும்போலும் ஹாலை “புகாஶு”மாயி பாலுஷா என்ன ஸஂஶலிக்குனா. என்னால் ஹதுகொள்கூலையா? ஹனி வதவாநிரிக்க ந்து மேல்வாதத்தில்வயிகஂ அறுவாஸ்வா அநைங்குவதும்

അതുകൗം. മാലതി പറയുന്നതു കേരംക്കുവിന്. “കണ്ണി
രോട്ടുടി) “എന്നാക്കിനി അതുപാസം അത്യുഗ്രം ഭർഖ
ംതെന്ന.

ശീമംവ്യാപിച്ചിട്ടുന്ന ഗരുഡസ്ത്രധനാമിയാൽ ചിത്തതാപം
യുമംകൂടാതെ വാഴച്ചുംരെരിക്കുവരുപോലുംപരിഷക്കുന്നിരും
കാമംപെച്ചക്കുന്നിതംഗംപ്രതി, അജയനിശം ദോഹരാകംജപരംപോ
ലീമാം രക്ഷിപ്പുതിനേന്ന ജനകുന്നമിലെ മാതാവുമാളുന്നീയും.”

ഈ വാക്കുംദൈഹിളി എടുത്തു പറയുവാൻ എനിക്കു
തന്നെ ലജ്ജയോന്നുണ്ട്. എങ്കിലും ഈ വഹനങ്ങൾം പു
രാഷ്ട്രസ്ഥം അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാതെവള്ളായി, മാനൃയായി, കേ
വല കല്ലുകയായിരിക്കുന്ന ഒരു ബാലിക പ്രകാശജായി
പരംതുതാണോപോലും! വാസ്തവം എങ്ങനെന്നെന്നാൽ:—
ഭാരതീയകവിക്കർക്കു സാധ്യാരണായായി അതിശയോക്തി
യിൽ വള്ളരെ ഭേദബന്ധും. അതിവൃഥാഭം ഒരു ഭംഗിയാ
യിട്ടാണ അവർ കണാക്കാക്കിട്ടുള്ളതു്. ഒരാളെ സ്ത്രിക്കു
വാൻ തുടങ്ങിയാൽ പിന്നെ പ്രഥ്യാഗ്രിക്കുന്ന വിശേഷ
ബാദ്ധ്യക്കാണ്ടു് അയാൾ ലോകത്തിൽ പെട്ടുന്ന അര
പ്രീതിയന്നായിപ്പോകുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ഭാവ
തന്ത വണ്ണിക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടുകാൽ അയാൾ ഹത്തു എന്നു
പറയാതെതായിരിക്കും നമ്മക്കുള്ളതു്. ഇങ്ങനെതന്നെന്ന
ആംഗാരവണ്ണനം തുടങ്ങിയാൽ ഇന്നാതേ പറയാവു എ
ന്നില്ല. അമാത്മകവിത ഇതോ? ഈ രാജുത്തിലെ പ്രാ
ചീനകവിക്കർക്കു ഇപ്രകാരം എഴുതുവാൻ തോന്തിയതു
പക്ഷേ പരിപ്പൂരകരവുക്കാണ്ടു് അന്തുശേഖരിയകവിക്കുള്ള
ടെ കുതിക്കേണ്ട തന്ത്ത്വങ്ങൾതിനെ കൂത്തുനോക്കുവാൻ കഴി
യാണുക്കാണ്ടു് മറ്റൊരുന്നാവേശാം. എന്നാം ഇതോ

കൈ തിരിച്ചറിയുവാനാം യമാത്മകവിത അനാഭവിപ്പാ നാം സംഗതിയായിട്ടുള്ള ആധുനികമാർപ്പോലും ഈ ഫു ചീനപദ്ധതികാരംബന്നു മുഖംസിക്കുന്നതിൽ ഭേദമുണ്ടുവരാ ഡിരിക്ഷന്നു എന്നു അത്രത്തെപ്പുള്ളതുന്ന ഒരു കാൽന്തരാ സംശ്ലിഷ്ടം.

ലവംഗികയും ദാഖതിയും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരി കഴുവോപം കാമന്ദകി ഒരവിഭേദ വരുന്നു. മാലതിയുടെ ശരീരം മെലിഞ്ഞതിരിക്കുന്നതിനേയുംമറും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടു കാശന്ദകി ഇങ്ങനെ പായുന്നു.

“ഈവർ സങ്കൽപ്പനിക്കിനിതമായിരിക്കുന്ന പ്രിയതമ സമാഗ്രഹത്തെ അനാഭവിക്കുന്നുണ്ട് നിശ്ചയം. അപുകാരം ഇതു ഇവരെല്ല —

“എവാടക്കൈടിന്തും പുനരധരപ്പംതുള്ളിയും വേപ്പുണ്ണിന്തും കൈവള്ളാതേ കൂടാനും മിചിമധുരൗഢന്തിനിന്റെയും മാലയും തെപ്പുടന്തും മെമംട്ടിസ്സുംമോന്നം മുലകളിളകിയും കണ്ണിടന്തു കപോം. താവുംരോമാജ്വാണ്ടം മുള്ളപിബതുരുത്തിച്ചിഉചെതന്നുമാന്നം.”

ഇതിൽ രണ്ട് സംഗതികൾിൽ സൃഷ്ടിപ്പിക്കപ്പെട്ടുന്നു. ഒന്നും മത്തു മാലതി തൽക്കാലം സങ്കല്പനിക്കിനിതമായ മാധ്യവസ്ഥ മാഗ്രഹം അനാഭവിക്കുന്ന എന്ന്; രണ്ടാമതു ഈ സമാഗ്രഹത്തിന്നും മഹാശാഖി അവസ്ഥയുടെ ഭേദമായിരിക്കുന്ന ഏന്തും കൈബാപ്പെട്ടുന്ന എന്ന്. എക്കാളും; ഇവയിൽ ഒരു രോന്ന് എത്രമാത്രം യുക്തിയുക്കുവും സ്വന്വാലിക്കുവും അതിന്റെ കമ്പാഡലാചരിക്കാം. മാലതി അഭാൻ ഇതി നാശവിശ്വാസിൽ പരഞ്ഞപ്രകാരം പുരാഖ്യസ്സും ഉണ്ടായിട്ടില്ലോ തത ഒരു ക്രമക്കയായിരിക്കുന്നതു അവർമ്മക്കു തന്നെ കാന്തനാശവാനിരിക്കുന്ന മാധ്യവാനിൽ എത്രതെന്ന പ്രശ്നം

യാ ഉണ്ടായാലും ശ്രദ്ധമായ അവഴിടെ പ്രഭാതത്തിൽ മായ
വരദമായുള്ള സഹാരാസത്തിനായി ആലുറം ഉതകവിച്ച്
എന്ന്പോതെ കാമനകിയാൽ സൗചിപ്പിക്കപ്പട്ടിരിക്കുന്ന
അകാരം “മരറാ” സംസ്കർത്തതിന്റെ വിചാരം ആളും
തന്നെ ഉഭിച്ച് പുനഃമാറ്റു തീരെ വരാത്ത ഒരു കാഞ്ഞമാ
ണ്. ശ്രീപുത്രജന്മായെടു കൈമുറിന്റെ സപ്രാവം ചില
സംഗതികളിൽ പരസ്യരവിക്കലബന്ധങ്ങൾ. ഈ അറിത്തി
രിക്കുമ്പോൾ അതായും ശ്രവണരംഘളിൽ ശ്രീകർമ്മ ശ്രീകൃഷ്ണേടു
മനസ്സിന്റെ സപ്രാവത്തെ അറബാസരിച്ചും പുത്രജന്മാർ
പുത്രജന്മായെടു മനസ്സിന്റെ സപ്രാവത്തെ അറബാസരി
ച്ചും മുഖ്യത്തിച്ചുതായി നടപ്പിക്കയും ചെയ്യാത്ത ഒരു നാ
ടക്കാരണ കവിയെന്നും വിളിക്കുവാൻ പ്രയാസം. പ്ര
സ്ത്രീസംഗതിയിൽ മാലതി ചെയ്യുന്നതായി നടപ്പി
ക്കുപ്പട്ടിരിക്കുന്ന സകല്ലുസംഗമം പ്രശ്നയന്നായും കാമി
യായുമിരിക്കുന്ന ഒരു പുത്രജന്മായെടു ആലു ഹത്തിനൊരു ദ്രും
നത്തിനൊരു ചേച്ചയുള്ളതാക്കുന്നു. നില്ലുള്ളക്കയായി കുറു
കയായിരിക്കുന്ന ഒരു ബാലികയിൽ ആ വക വിചാര
ങ്ങൾ ആളും അങ്ങരിക്കുന്നതല്ല. എന്നതെന്നായല്ല സാ
ധാരണയായി ശ്രീകർമ്മ പുത്രജന്മായെടു നേരെയുള്ള
പ്രണയം ശരീരസംസ്കർണ്ണവാനാഭവത്തെക്കാരിം അധികം
ശ്രേഷ്ഠമായ എത്തക്കിലും ഒരു ഫൈറ്റവിനേരു ആളുള്ളി
ചുഡിക്കും. ശ്രീചിത്രത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു പുത്രജന്മാളു
ദയവത്തെ അഭവല്ലഭായി കൊണ്ടുവക്കുന്നോച്ചാണ് അ
സപ്രാവികമായ ഇം വിധം വർഗ്ഗാജ്ഞാജ്ഞാക്കു കാരണാജാ
ക്കുന്നതും.

ഈ പ്രശ്നമായ അസംഗത്യത്തിന്പുറമെ ഭേദപരം എത്ത് സകലസംഗമത്തിൽ വേരു ഒരു ഒരു ഘുക്കിരാഹിത്യും തുടി തോൻ കാണുന്നണ്ടു്. മഹാരാജ്ഞിയി സംസാരി ചുവകാണ്ഡിരിക്ഷനാതിനിടയിലാണ് ഈ സകലസംഗമം ഉണ്ടായതായി വർന്നിക്കപ്പെട്ടിരിക്ഷനു്. ഇതു് എത്ര അസംഭവം. മാലതി ഏകാകിനിയായിരിക്ഷവോടം അതു സീർ ഇപ്രകാരം സംഭവിച്ചതായി പറയപ്പെട്ടിരിക്ഷനാണിൽ വല്ലതു് അതുകെട്ട് എന്നോ വൈക്കാമായിരുന്നു. എന്നതു നന്നായല്ല സകലത്തിനുറു ഭാർവ്യും നോക്കുക. ലവം ശിക മാലതിയെപ്പിടിച്ചു കൂടുക്കിയപ്പോൾ മാത്രമേ അവർം ഉണ്ടായാളും.

ഈനി രണ്ടാമത്തെ സംഗതിയെ അലോചിക്കാം. ഭേദപരം ദ്രോക്കത്തിൽ മാലതിക്കു സകലസംഗമ തതാൽ വന്നതുടിയ കശ്യപ്പാടുക്കളു കാത്തുനോക്കുക. പുംബക്കട്ടഴിന്നു; അധിരംഭം തുള്ളി, വിയപ്പു ചൊ ടിന്നു; ഒക്കെ കുഴഞ്ഞു; അതും കുറച്ചുനാമല്ല, “വല്ലാ തെ?” കുഴഞ്ഞുപോലും; മിചി തെപ്പുടന്നു; ഒക്കെ വാടി; മു....ം ഇളക്കി; എന്തിനയികും പറയുന്നു? രോമാന്തു ണഡായി ടുടക്കം മുർച്ചിച്ചു!! കശ്യം, ഈ അവസ്ഥയിൽ മാലതിയെക്കരിച്ചു ദേ തോനാത്തവരാരാണാളുതു്? എ) നാൽ നിജപ്രതിയെത്തമനോടുള്ള സകലസംഗമംകാണ്ഡാണാ ഇതൊക്കെ ഉണ്ടായതുതാനും! ഭാരതീയകവികളിടെ അഭി പ്രായപ്രകാരം സ്രീപത്രാഖസംസ്ക്രം ഇതു കുറംബഃഃവ തേപിക്കു കാരണമാകന്നവെക്കിൽ പിന്നെ എവിടെയാ സീർ അതിലുണ്ടെന്നു ഭാവിക്കപ്പെട്ടുനുണ്ടു് ഭേദപരം

எனத வழிநூல்காலக் காலாங்கரம் வோட்டுக்கொல்லுத் து புக்கல் முடிவுகள் செய்திக்கொண்டுள்ளன. காலாங்கரம் முடிவுகளை விருக்குகிற கிரி வல்லுக்காவானா ஓரமுறை புமக் கு மன அதிகிழாங் நடனம் பூலிஷுக்காவானா அது கூட பாவப்பூட்டு தூலிவேலக்காரன்று கஷ்டாவஸ்மயைத் தூர் ஸ்தானம் ஏதென்ற மஹாஸ்தி உள்ளாக்கானது. நவாயை வாயுக்காலம் தமிழ்த் தெதிவிவானராக்குத்திவதையு தைளிதைளாமாக்கட ஞாஶாரராஸஸம்புள்ளிமாயி, ம நோமோக்கமாயி, நிதாந்தாநாக்கமாக்மாயிரிக்குனா ஸ ரவாஸஸுவத்தின்று நான்யலூ. காஷ்டுகி காத்து நோ காக. வியப்பு பொட்டினதூ, கெக ராசினதூ, கேராந் வாடி, ரோமாநுஷாயி முந்திமுநுபோவலூ! கஷ்டம்! ஹதுயை கை கஷ்டப்பாட்டுக்குத்தித் தூ மலூபள்ளியும் கிராந்துவேல யுமாளா ஹது? கெயன்தினால்காரகாரிமு ஹதுபோ வெத்தனா சுரோத குவி பரங்கிரிக்குன்று ஸ்தாந் கா ச்சுநால்கு?

குரஜஸ்ரகேகூலீத்தாஸ்ரூக்குத்தானாங்

குரிக்குபவிமஞ்சின்மாராவலிகாங்.

ஹதுாலி. ஹதித் பரங்குத்தபுகாங் ஶஸ்ரூக்குத்தாங்குத் து சுமி நாமாரங்குத் து உள்ளாயி ஏதுகித் திக்கூனியத்திலெ வகப்புக்கிற உபயோகிமு மாஜ்ஜு செய்துக்கொல்லுமா? பகை அக்கைலத்து ஹா நியமா உள்ளாக்குப்புக்கொல்லுா. சுரி தகனா.

ஏடுக்கினேரைப்புரையும். அதிவள்ளிக்காங் ஏடுக்காது நஞ்சுத் தகவிக்குத் தூ அங்குப்புக்கொக்காக்காங். அத்து

ചുണ്ടിക്കാനാഖണ്ടാതു ചിലക്കംഞ്ചു അതു റസാരകൾ
മില്ല.

ഒരുപറമ്പത് സംഗമവല്ലം “സംസാരദിഃവദൈ
ക്ഷേ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു” അതുമാവോട്ടുകൂടിയ ഒരു സംസ്ഥാ
സിനിയുടെ മുഖത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുത്തില്ലെങ്കിൽ അവൻ
പപ്പത്തിയെക്കരിച്ചു ശ്രാവം അത്യുംതന്നെ പറഞ്ഞതിട്ടു
ണ്ടബ്ലോ.

“ശൈവത്തിക്കു സൗഖ്യം തന്നെയല്ലോ?” എന്ന മാ
ലതി മോചിച്ചതിനു കാമന്ദകി നെടുവിപ്പിട്ടുകൊണ്ട്
“ഹാ, സൗഖ്യമെന്നതനെ പറയാം.” എന്ന മറ്റപട്ടി പ
റഞ്ഞതു ഉടനെ “ഈതു കപടനാടകത്തിന്റെ പ്രസ്താവന
തന്നെയാണോ?” എന്ന ലവംഗിക വിചാരിക്കുന്നു. ചെം
ഞ്ഞവിവാഹത്തിനാളുള്ള എപ്പോടുകൂടി കാമന്ദകി ചെയ്യാതി
രിക്കുന്നതിനെ ലവംഗികയുടെ വിചാരം സ്നേഹിപ്പിക്കുന്നു
എന്നാണോ എന്നിക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നതും. അങ്ങിനെ അതു
യാൽ ഈ സ്നേഹന്മാരുടെ നാടക്കീയജായ അവലുകുത് തൊ
ന്തു കാണുന്നില്ല. എന്നതന്നെയല്ല ഈ സ്നേഹന്മാരുൽ
മാലതി ലവംഗികയെക്കാലം മറ്റൊരുഭിയാണെന്നാംതുടി
അറിതർഭവിക്കും. എന്തുകൊണ്ടുന്നാൽ കാമന്ദകിയുടെ
നെടുവിപ്പുകളും പ്രായ്യഭരവും കൂതുമെഖലാനും മാലതി
ക്കു ലോശബഹക്കിലും സംശയമുണ്ടായതായ്ക്കു തന്നിലും കവി
നടപ്പിച്ചിട്ടില്ല.

അനന്തരം “ഉഹാരാജാവിന്റെ വാക്കിനെ അവൻ
സരിച്ചു് മാലതിയെ റാറ്റനു ഏകാട്ടത്തുവണ്ണു.” എന്ന
ലവംഗിക പറഞ്ഞത്തേപ്പോലെ മരാത്തിയുടെ വിചാരം അദ്ദേഹം

“ സ്ത്രീനാ മഹാരാജാവിനു കാഴ്ചപ്പെട്ടുകാണിച്ചുള്ളവോ? ”
 എന്ന മാത്രമായിരുന്നു. മാധ്യവനിൽ ഉള്ളതായി കവി
 അൽ വർഗ്ഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മഹാരാജാഗന്തയും അതിനു
 വിരോധമായി വല്ല നിശ്ചയവും ചെയ്യപ്പെട്ടുനാപക്ഷം
 അവർക്കുണ്ടാകേണ്ടിയും സംഭൂതവെച്ചപ്പെട്ടതേയും അതു
 ലോചിക്കുന്നോപ്പം മാലതിയുടെ ഈ വിചാരം അത്യുത്തം
 മറ്റൊരിക്കുന്ന ഏന്നു അഭിപ്രായപ്പെടാതിരുന്നുടും.
 ഈ അഭിപ്രായത്തു ‘അപ്പുറ രാജാരാധനം തന്നെയാ
 എന്ന വലിയതു് അല്ലോരു മാലതിയല്ലോ.’ എന്നുള്ള മാല
 തിയുടെ രണ്ടാംവിചാരം സ്ഥിരികരിക്കുന്നോ ചെയ്യുന്ന
 തു്. മാലതിയുടെ മുന്നാമെത്തയും നാലൂമെത്തയും വി
 ചാരണദിശയിൽ അവളുടെ താൽക്കാലികാവസ്ഥയോടു് അഡി
 കും യോജിപ്പുള്ളവയാകുന്നു. അവ എന്നതനാൽ “അം
 യോ! അനന്തമാകുന്ന ഇടിത്തിവീഴാനുഞ്ഞിരിക്കുന്നവ
 ഇണി, ഓഗ്രഹിനയായിരിക്കുന്ന എന്നും കൂടു കഴിഞ്ഞു.
 അയോ! അപ്പോൾ! അവിടും എന്നുകരിച്ചു് ഈ വിധ
 മായപ്പോം. അതിനാൽ സുവത്തിലുള്ള ശോഹം എല്ലാ
 ദിനിലും വലിയതുതന്നു.” രണ്ടാംക്കത്തിന്നും അവസാ
 നത്തോട്ടുകൂടിയുള്ള അവളുടെ അഭ്യന്തരാംവിചാരം ഒന്നും
 രണ്ടും നാലിന്നും അതുവരെയാകുന്നു. മുന്നും നാലും
 നഞ്ചു് വിചാരണദിശയിൽ അതുപുറം കൊണ്ടുകൊടുക്കാതിന്നും
 ഒന്നുമില്ലോ കവിയുടെ പ്രഭയത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചാണ്ടത്തു എ
 മുകുടക്കാണുള്ള ചോദ്യത്തിന്നും ഉത്തരം വായന
 കാർത്തന്നു കണ്ടുപിടിച്ചുകൊള്ളുക്കു. കേവലം ദോഷാവാ
 കൂടുക്കുന്നുള്ള അപവാദത്തിൽനിന്നു മഴിയുണ്ടാക്കുന്നു

ഇം കഴിഞ്ഞിരിപ്പാൻ തോൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. കാണാൻ പോലും കൊള്ളാത്ത ദിക്കൾ എന്നും മറ്റൊ ലവാഗികളും കാമറകിയും നടന്നെൻ്നു ദോഷാംശങ്ങൾക്കു വർദ്ധിച്ചതു കേട്ടപ്പോളാണ് മാലതിയുടെ വ്യസനം ഒന്നുട്ടി ഇളക്കിയതെന്നും അതിനാൽ മുന്നും നാലും നൃപ് വിചാരങ്ങൾ അതാതിനും ശരിയായ സ്ഥാനത്തു തന്നെയാണീരിക്കുന്നതെന്നും പ്രക്ഷേ ചിലർ വാടിച്ചേക്കാം. എങ്കിലും ഈ ഘക്കി സാധുവായിരിക്കുന്നില്ല. എന്നു കൊണ്ടുനാൽ അതു സാധുവായിരിക്കുന്നെങ്കിൽ നടന്നെൻ്നു ചെവരുപ്പും മാലതിക്കു് അവിടിത്തപൂർവ്വായായിരിക്കും. എന്നാൽ മാലതി പത്രാവതിയിലെ മന്ത്രാധാര ഭരിവസുവിനും പുത്രിയും, നന്ദാൻ പത്രാവതിയിലെ രാജാചിന്നും ഇണ്ണുനും മാലതിയുടെ സവിയായ ദമയന്തികയുടെ സഹോദരനും ആകും. ഈ അവസ്ഥകളിൽ മാലതി നടന്നെന്നു കണ്ടിരുന്നുനും ഒരിക്കലും ഈ നിക്ഷവാൻ പാടില്ല.

“ഹരാചെള സൗതിക്കവാൻ തുടങ്ങിയാൽ പിന്നാ മുഖാഗ്രിക്കുന്ന വിശ്വാസങ്ങളുടെക്കാണ്ട് അയാൾ ലോകത്തിൽ പെട്ടുനും അദ്ദീനിയുണ്ടാക്കുന്നു” എന്ന തോൻ അല്ലോ മുവിൽ പറഞ്ഞുവരുപ്പാ. അതിനൊക്കെ ഹരാബാം ഇതാ കാമറകിയുടെ ദേവരാതവർദ്ധനയിൽനിന്നും നാ ലഭിക്കുന്നു. “പിഠേരാജാവിനും അശാത്രുനായി സകലപുത്രങ്ങളുമാരുടേയും സമൂഹത്തിനും മകടക്കായായി.....സകലത്തും മാലതിരിക്കുന്ന പുന്നുമാഹാത്മ്യത്തോടുള്ളടപ്പിയിരിക്കും.”

കാമന്തി മാധ്യവനന്നുള്ളിച്ച്

സപ്താതായവപ്പെട്ടിയിൽ കവലയം

പുത്രത്വാഭാമാം പൂരിതി

വിദ്യാഭ്യാസത്തുമിടത്തിലുംഭാര്യം

നാരീകടക്കമാണ്ണുാൽ.

എന്ന പരഞ്ഞത്തിൽ കരു മരത്തകാരമാണെന്നു സമർപ്പിക്കാമെങ്കിലും, താഴര, അമ്പൽ, കരിംകുവള്ളും മുതലായി കുറച്ചതരം പുണ്ണികൾ മാത്രമേ അതുംബന്തത്തിൽ കവികളുാൽ കാണാപ്പെട്ടുനാശി എന്നുള്ളതിനും അത്തുംബന്തം ഖവിടെ പ്രസ്താവിക്കാതിരുന്നുണ്ടാ.

പാപിതചവ്യാത്രത്തിനു മരോങ്ങ ഉദാഹരണാവും അടുക്കുത്തെന്ന കാണാൻ. “അതു മഹാരാജാവൻ കല്പിന നാശാണോ?” എന്ന ഭാലതി മാധ്യവനനു ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞു ഉടൻ “സവീ പാരിജാതം പാൽക്കടലിൽനിന്നു ല്ലാതെ എവിടെവിന്നണണാകും” എന്നുള്ളതിൽ കവിയുണ്ടെന്നു അഭിഭ്രാന്തം ചേച്ചുഭ്രാന്തം സ്വാഭാവികതയുണ്ടംതുടർന്നു ഒരു അലങ്കാരത്തെ ലഭംഗിക്കുവെടുത്തു നാവിനേരുൽ ഏംബാട്ടു വെക്ഷവാൻ ഭേദത്തില്ലെല്ലാം!

ഈ പാൽക്കടലെന്നും പാരിജാതനെന്നും മരുമുള്ള പാദങ്ങളും അവ ചേരുത്തണാക്കപ്പെട്ടുന്ന അലങ്കാരങ്ങളും അതും അതും കിക്കാവുകാരമാരിൽ വല്ലവരേജും ദാരായിട്ടും അനന്തിപ്പിക്കുന്നണേണ്ടോ? തൊൻ കാഞ്ഞംഭായിട്ടാണോ ചേംദിക്കുന്നതും. അങ്ങിനെ വല്ലവരുത്തുവണ്ണിയിൽ, പിക്കാഡോവിലെ എക്കുസിബിഷ്യൻ കഴിഞ്ഞുവോയശ്ശേണ്ടും, ഇനിയെത്തു മഹാപ്രദംനന്തിലേക്ക് അപൂർണ്ണാധനങ്ങളെ അന്നേപ

యిచ్చిరికణవంశి ఈ సంగతి అనివుఏకాఫతతాత్త
వష్టత్తుం లభించుతానో. ఈత్తుం తొసు కళీయాయికష్ట
పాఠునుత్తు.

ఉటఎన కామంకి పాఠునుత్తు కెట్టుల్చం:

“ఆయ! సహయతిగెను ఈ పోశం. ఈతా ఈ
ప్రోపి —

కంప్పుక్కియతిగెన్నిక్కునాశకిలెంధిం
గిట్టేయచ్చాకువాక..

ప్రెంతంకపొత్తాన్నిచూకి అమమిలయిం-

ప్రీచ్చుచుకొణ్ణుచ్చుబాణి,
చెచుగెస్సుయాగతరాలైజ్యల్లిటుగెనకక
స్తురించుచుండుచుండుంచు..

చ్చిగంం సాయావుగంంవయసుపనియిత్తువిచు—
రికణు పారంగణెస్సిత.

కేవచు ఈ సగ్గుసియువడ ఔతయతనితి అంజలికణు
తిన ఏట చెప్పుచుండ విచువారణాం! ఎంపాతగును
స్తు, గ్రంథారణం వణ్ణించుచుండువిత చాక్కువాక్కుషియె
అనగు వేగం వికాశో! చ్చుండం ఇక్కుండ ఉణ్ణాయాత పి
గు తిప్పులి తగువుకుచ్చుండు?

“గెవతియువడ ఉభాసీగత వ్యుతిర అయికమాయి
రికణు” ఎంగంం మద్దా పాఠుత్తు కామంకియె కణియు
గీటగెనుత్తుం ఉత్సాహించ్చుచుకొణ్ణుతిగు అంవలోకి
తిప్పు “తొసు నమ్మిశుమయాయితగు ఇంప్రోఫం మాలతి
యెంజలిచ్చు చుంతలవెంట్కితగు చ్చుత్తుతనిగెను భారం మి
శవాడు లాఘుకరిచ్చు” ఎంగంం ఆతిగాన్ని కూరుణుం

കാമദകി പരഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചപ്പോൾ യാത്രാനം ദുവടി പറയുവാനണായില്ല. കമലുടെ സപ്ളാവം നോക്കേണ്ടി കാമദകിയുടെ ഈ തൃതായ്മര കണ്ണ ഉടനെ അവലോകിതെന്നു കണ്ണിൽ സന്തോഷാള്ളത്തെള്ളു കാണാൻ വല്ല വചനങ്ങളിലും ഉച്ചരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. എൻ കിലും ഈ അവസ്ഥക്കു കണ്ടിട്ടു കാണാതെന്നു അവ ലോകിതരയക്കാണും പറയിക്കാതെ രണ്ടാമങ്ങം അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

III

മുന്നാം അങ്കത്തിന്റെ പൂർണ്ണംഗത്തിൽ വിശ്വേഷിച്ച പരിയതക്കുതായി ഒന്നം കാണുന്നില്ല. ശക്രപൂരത്തു മുള്ളു കൂമുകരോള്ളാനത്തിൽവച്ചുണ്ടാക്കവാനിരിക്കുന്ന മാലതിമാധവമാരുടെ പരസ്യരംഗത്തെയും മദ്യത്തിനു കുറവന്നാരുടെ ഭേദിപ്പുത്തായ ഫ്രണയത്തെയും ഈ പൂർണ്ണംഗം സൗചിപ്പിക്കുന്നു.

മുന്നാം അങ്കം

ഇതിന്റെ അത്രഭാഗത്തിൽ മാലതിയും ലവംഗികയും ഫ്രേഡിച്ചു ഉടനെ മാലതി “അപ്പോൾ എന്നു മഹാരാജാവിനു കാഴ്ചപ്പെട്ടുകൊണ്ടുവെബാടും അപ്പോൾ രാജാരാധനംതന്നെയാണു വലിയതു; അപ്പോൾ മാലതിയല്ല (കണ്ണിരോട്ടക്കുടി) അയ്യും അപ്പോൾ! അവിടും എന്നുക്കുറിച്ചുള്ള ഇവിധായിപ്പുണ്ടെല്ലോ” എന്നംബന്ധം വിലപിച്ചിട്ട് (അതുനുംതന്നോട്ടക്കുടി) “എന്തു ചഹാഭാഗം കുലിനം അതിബന്ധാണെല്ലു പറഞ്ഞതുണ്ടും! ഇത്രുംഭി വിചാരിക്കുന്നു.

മാലതിയെ നന്ദന കൊടുക്കുവാൻിരിക്കുന്ന എന്ന കേ
രിവിയാൽ അതുനും ഭാഗരാശ്രൂഷണാധിക്രമം അവർ
ഇന്ത്യൻ കരയുംവന്നതു്. എക്കിലും പെട്ടുന്ന അതു
നന്ദമുണ്ടായി, മായവന്നു കല്പിന്തപും അവർക്കാശപാ
സപ്രദമായിതീന്നതു് വിചാരിക്കുന്നോപം താൻ നന്ദന പിതാവിനാൽ
വാദാന്തയായിരുന്നാലും മായവന്നതെന്നു
വരണ്ണംചെയ്യാൻ മാലതി നിശ്ചയിക്കുവാൻ തുടങ്ങി എ
നു നമ്മുടെ ഉശരിക്കാം. മേരപറമ്പത വിചാരത്തിൽ
കണ്ണിനിൽക്കും അതുനും ഇതു അടുത്തുകൊണ്ടുവെക്കു
പ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ യുക്തിയുക്തമായ വേറു ഒരു ഒരു
നമാനത്തിനും ഇവിടെ വഴിക്കാണുന്നില്ല. പൂർവ്വംഗ
തതിൽ “കരുക്കാലമായിട്ടു ഗ്രഹത്തി അപ്പുംബാധിക്രമിക്കുള്ള ക്രഷ്ണ
ബാത്തിന്നു സൗഖ്യത്തെക്കൂട്ടി അനിക്രമിച്ചു മാലതിയെ
അരവത്തിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നോണ്” എന്ന അവലോ
ക്തിയും, മുന്നാം അക്കത്തിൽ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ
നടക്കുമെന്ന എനിജ്ഞരുമ്പ്രതോന്നാനാളുള്ള കാരണം ഇതു
മാണോ.

“പെട്ടുന്നുപരാജ്യാംമോചിക്രമ കുറഞ്ഞുമാന്തരംകുറഞ്ഞു
തെരുട്ടുള്ളം പുരാണസത്കമൈക്കുള്ള ചൊല്ലുന്നതെല്ലാംപരം
തുംബുമനുടിയിൽക്കിടന്ന സരസംകുടിപ്പുംഭേദംകുറഞ്ഞു
തന്ത്രിക്കുന്നാൽ വിനയംവയ്ക്കും നിജുദ്ധയാകുന്നതോ”

എന്ന കാമന്ദകിയും, പറഞ്ഞതിരിക്കുന്നതു് എന്നു അരവിനു
മാനത്തെ ഉറപ്പുക്കിടന്നു. മാലതിയുടെ നിശ്ചയത്തെ അതു
വകുളകൊണ്ടു സ്ഥാപിച്ചായി പറയിക്കാതെ കണ്ണിരിക്കും
യും അതുനുംതുന്നും ഇം സാമീപ്യത്താൽ അതിനെ
സുചിപ്പിച്ചുള്ള കവിയുടെ ഒരു “പൊടിക്കയ്ക്കുതന്നു” എ

നാ ചീലൻ പ്രശ്നസിച്ചുക്കാരെങ്കിലും ഈ പ്രശ്നസ തിൽ യോജിക്കേവാൻ തോൻ ശബ്ദിക്കേന. എത്രുകൊ ണ്ണന്നാൽ ദാഡാതി അന്തിവ ശ്രദ്ധയുടുകളജാതയായ ഒരു ക സ്വീകാര്യാക്കാൽ പിതാവിന്റെ പ്രസിദ്ധവാദാന്തത്തിനു വിശേഷമായി രാജാവിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനെതിരായി, നന നെന ഒഴിച്ചു അന്തുപ്പരുമ്പെനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനാലു ണ്ണാകനാ മഹത്തായ ഫലാക്കാപവാദത്തെ അവർം സഹി ചുകോള്ളാമെനു നിശ്ചയിക്കേതെങ്കുവെന്നും ഉള്ള മനോഭാർ സ്വരൂപം പ്രേശംതയും അവർംക്കണ്ണായിരുന്നു എന്ന വി ചാരിക്കേവാൻ പ്രയാസം തോന്നുനു. പിതൃനിശ്ചയത്തി നാ വിശേഷമായി പ്രവർത്തിക്കേവാൻ ചില ദിഷ്ടാന്തങ്ങളെ കാമന്നകി മാലതിയെ പറഞ്ഞുമനസ്സിലുക്കിടയുന്നതി എ തോൻ ഇവിടെ വിസ്തൃതിക്കുന്നില്ല. ഈ ദിഷ്ടാന്തങ്ങ എല്ലതനെ ഒന്ന് ചരിക്കുചുകളുംയാം. 1. വിശ്വാമിത്ര പുത്രിയായ ശക്രതു ദിഷ്ടാന്തതനെ കാമിച്ചു. 2. ഉർവ്വര യാകനാ ദേവസ്ത്രി പുത്രുവസ്സിനെ കാമിച്ചു. 3. വാസ വദത്ത തന്റെ പിതാവിനാൽ സജ്ജയനാകനാ രാജാ വിനായിക്കൊണ്ട് കൊട്ടക്കപ്പെട്ടിട്ടും അവർം സപയമേവ ഉദയനന്റെ ഭാത്യയായിതീൻ. ഈ ദിഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ 1_0 2_0 അപ്രകൃതങ്ങളാണ്. എത്രുകൊണ്ണന്നാൽ, ഇവിടെ മോത്രം ഉന്നതവംഗജകളായ വധുകൾിൽ അവ രേക്കാഡി താനാ കുല്തതിൽ ജനിച്ച പുത്രപ്പുന്നരു സപയ ദോവവരണം ചെയ്തിട്ടുണ്ടാ ഇല്ലെന്നു എന്നല്ല. ഈ സംഗതി തന്നെ നോക്കിയാലും ഇവിടെ മായവൻ കല ശ്രദ്ധിക്കൊണ്ട് മാലതിരെക്കാഡി ഒട്ടും കുറവുള്ളവനല്ല.

എന്നാൽ പ്രസ്തുത ചോദ്യം പിതൃനിയുയെത്തെ ലംഗലിച്ച് അനുഭവിക്കുമ്പോൾ കമാറി പരപ്പുകളിലെവരണാം ചെയ്തിട്ടുണ്ടാവുന്നാണ്. തിാമതെത്തെ ദ്രശ്യാന്തതം ഇവിടെ സംബന്ധമുള്ളതുതന്നു. എങ്കിലും കാരണക്കി മാലതിയെ ഈ ദ്രശ്യാന്തങ്ങൾ പരിഞ്ഞുകൊംപിച്ച് ഉടനെ അതും കേവലം സാഹസംതനന്നാഡിരിക്ഷന്റെനാൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ട് ടാവുന്നതല്ല” എന്നാണു ഉപദേശിക്കുന്നതു്. പ്രസ്തുത മായ ഈ തിാം ദ്രശ്യാന്തതെത്തെ അനുകരിക്കണമെന്നാലും കാരണക്കിയെ ഒരു സന്ത്രാസിനിയെന്നംമറുള്ള നിലയിൽ മാലതി അന്തുന്തം ഭക്തിയോടുള്ള വിചാരിക്കുന്നണ്ടു തന്നും. അവസ്ഥകൾ ഇപ്രകാരമായിരിക്കേ തന്നീറ പിതാവായ ഭരിവസുവിനീറ നിശ്ചയതെത്തെ ലംഗനം ചെയ്തു് അന്തുപുത്രജന വരിക്കുന്നതിനും ശാലതിയെ ഫ്രാസാഹിപ്പിക്കുന്ന സംഗതി എവിടെ?

മാലതി ഇന്തേനെ വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയിൽ ലഭിക്കുന്ന അതിലീംമായ ഒരു വിശ്വേഷണാത്മാൽ മാലതിയേയും കമുഖാകരോദ്യാനത്തേയും വണ്ണിച്ചിട്ടു് “നമുക്കിവിടെ ചുററിനടക്കാം” എന്ന ഭാലതിയോട് പറയുന്നു. ഈ വകുപ്പിലീംവിശ്വേഷണാദ്ധ്യാട്ടം വകുതയേയും മറുപാടം കറിച്ചു തന്നു ഇതിനാമുന്നു വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനും ഒപ്പുടക്കാണില്ലെന്നു. എങ്കിലും ഇപ്പോഴെത്തെ വിശ്വേഷണത്തിൽ കേവലം ഗംഗാനീയങ്ങളായ ചില അലക്കാരങ്ങൾം ഉള്ള പരയകൾിച്ചു ഒന്നാം പറയാതെ കടന്നപോകുന്നതു ശരിയായിരിക്കുകയില്ലെന്നു. 1. “വിഞ്ഞപ്പുത്തിരിക്കുന്ന അഞ്ചി

തുക്കന്നാട്ടെളുകൊണ്ട് ശ്രോംഭിച്ചിരിക്കുന്ന നിന്മം മുവച്ച്
ആണ്” പായർപ്പുത്തുള്ളിക്കെളു അമുതക്കന്നാട്ടേം ഉപമി
ക്കുന്നതു എത്ര നിന്മ്മുമായിട്ടുള്ളതാകുന്ന! എന്ന തന്നെയ
പ്രി ഈ തുപക്കത്തെ ഉപചായാക്കി മാറ്റിയാൽ ഇവിടെ
ഉൽക്കർഷ്ണത്തെ കാണിക്കുന്ന സാധാരണ ധർമ്മം എത്ര?
2. “പുത്രാകാരമായിരിക്കുന്ന ജാലനഭാരതത്തെ വഹിക്കു
ന്നതുകൊണ്ട് ശരിയ്ക്കുവതെങ്കിലും ഇടരിയും ഇരിക്കുന്ന പദ
വിന്യാസങ്ങൾ” അബദ്ധാരങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതു ച
മർക്കാരത്തിനാംബന്നകിൽ ഇവിടെ മലബാ നേരെ മറി
ചൂഡിരിക്കുന്നു. എത്രുക്കാണഞ്ചും മഹതിയുടെ തുട
കളിടെ ഭാരംകൊണ്ട് പദവിന്യാസം ശരിയ്ക്കുവതെങ്കിലും ഇ
ടരിയും ഇരിക്കുന്നപോലും. ഇതു അവച്ചിടെ സൗംഘ്യം
തത്തയ്ക്കു ചില ചീതുരോഗങ്ങളുള്ള ലാപടമാരുടെ പ
ദവിന്യാസവെയ്യാനു സ്ഥാപിച്ചിക്കുന്നതു്. 3. “ചുദനം
എന്നാഹോലെ ശീതളപ്പുംനായിരിക്കുന്ന ഈ ക്രമംകു
രോദ്ധ്രാനമായതു് നിന്മാ ആലിംഗനംചെച്ചുനു്.” മാരു
തന്നു ഇതു ശാഖികും ശീതളനായിരിക്കുന്ന എങ്കിൽ “വി
യർപ്പുത്തുള്ളിക്കൂട്ടുകുന്ന അമുതക്കന്നാട്ടു്” എവിടെനീ
നു ജകിച്ചു് മാലതി അവിടെ സ്വപ്നങ്ങളായി നടക്കു
പ്പാതെ ചാതുവെച്ചു് ഓട്ടക്കയോ വിറക്കുന്നിനി വലജ്ജുകുമ്പു
ചെങ്ങുന്നിപ്പി. പക്ഷു പതിവുപോലെയുള്ള ചില വാദ്ദി
നങ്ങൾ ചെയ്യാമെന്നുംതെ ജുക്കിയുക്കുന്നും ഇ
വക വിചാരങ്ങൾ ഭവത്തിക്കണ്ണായിരുന്നുവോ എന്ന
സംശയമാകുന്നു.

മായവന മഹതിയിലുള്ള മുണ്ണായിക്കൃതതു കുഞ്ഞ
നുക്കി അവരെല്ല ധരിപ്പിക്കുവാനായി ഒരുജീവാതായതു്

“അതിനാൽ ജീവധാരണാത്തികൾ നിരാശയഹായിരി ന്നിരിക്കുന്ന അവൻ ഭാഗ്യരഹായിട്ടുള്ളതെന്നായും ഒന്നം ചെയ്യാതെ ഇരിക്കുന്നില്ല. അപ്രകാരംതെന്ന്.

വാട്ടംതന്നെന്നി നീത്താമരായിലെ മഹുട്ടിവൻ ചാകവാനായെ പാടേമെംട്ടാന്തരങ്ങോകിലനിന്ദമെഴും മാവിൽനേനാക്കുന്ന; പിനെ തേട്ടംന്നീകേസുരുപ്പുമാനമാടണ്ണായുമാക്കരറിൽമെച്ചത്തിനു തുടങ്ങിട്ടുവാൻഡിപ്പിയതെന്നാട് ജീക്കുനബന്ധംനുജാലം”

ഈവിടെ ജീവധാരണാത്തികൾ നിരാശയഹായിരിക്കുന്ന എ നം ഭാഗ്യരഹായെതന്നും പറയത്തക്കവിള്ളും എന്നതാണോ മാധവൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്? മേനീ നീത്താമരായിലെയിൽ മരക്കുക, മാവിൽ നോക്കുക, കാാറിൽ മെച്ചേക്കുക, ഈ വക്കു അപ്പുത്തികൾ മരണാം സംഭവിപ്പിക്കുന്നവെന്നോ? എകിലും “ഈദൈഹാ വല്ലതും സംഭവിച്ചുംഭേദമാ എന്ന ഇതു വിവാഹംകൊണ്ട് പിച്ചു് പിടിച്ചുവരുന്നാപോലെ”മാ ലതി ആളി തിന്നിരിക്കുന്നതാണി അവർ പറയുന്നു. ഈ തു അതിശയോക്കിയിലുള്ള എന്തുകവികളുടെ ഭൂമതി എന്നു ഒരു ഒരു ഒരു ഉടാഹരണായിട്ടു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ.

അന്നത്തോ ലവാഗിക മാലതിയുടെ സൗഖ്യത്തെ യും താൽക്കാലികാവസ്ഥകളേയും വന്നിച്ചു് തീംഖായ ഒരു പ്രസംഗാശചയ്യും. ഈകാലത്തെ പരിപ്പുാരമുള്ള ജനങ്ങൾക്കു ചെന്തപ്പേരോന്നിക്കുന്ന അന്നോക സംഗതി കൾപി ഈ പ്രസംഗതിലുണ്ടോ. അവെയെ എല്ലാം പ്രത്യേകം എടുത്തു മന്നാഡോഷനിത്രുപണം ചെയ്യുന്നപക്ഷം വായനകാർക്കു നീറണ്ടോനുമെന്നുള്ള ഭയത്താൽ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നില്ല. എകിലും അതിൽ ഉപയോഗിക്കുപ്പട്ടിരിക്കുന്ന അലങ്കാരങ്ങളുടെയുംകൂടും എക്കുദേശമായ

സപ്രാവത്തപരിയുള്ള ഒരീവു വായനക്കാർക്കുണ്ടാക്ക വാഹായി അവയിൽ ചിലതിനെക്കാത്തം ഇവിടെ എഴുതു പറയുന്നു.

(1) “താമരപ്പുപോലെ മനോഹരമായിരിക്കുന്ന കൈത്തലം” ഇവിടെ സാധാരണയമ്മം എന്തു? കിരുമാ, അകൃതിയൊ, ഗന്ധമാ, ആയിരിക്കവാൻ പാടി സ്പി. എന്തുവകാണ്ടുന്നാൽ, ഇവയിലേത്തുകിലുമായാൽ മനോജ്ഞത്തുപകരം മാലതിയുടെ ഹസ്തം സപ്രാവവി അല്ലെന്ന് നിന്മവും അനുഭിരാശം. (2) “വിടന്നിരിക്കുന്ന താമരപ്പുകളിലെ തേനിന്റെ ഒഴുക്കുകൊണ്ട് ഉന്നോഹര മായും” ഒഴുക്കുവാൻമാത്രം തേനെള്ള താമരപ്പുകളിലെ വല്ലു വരും കണ്ണിട്ടുണ്ടാ? ഇന്തേനു സ്വഭാവത്തിനു വിരോധ മായി ഒഴുക്കു എന്നതുനാവച്ചാലോ, ശാസ്ത്രിനു ഹ നികുത്തങ്ങൾാം അതിൽ ഏതൊന്നുണ്ടെന്തു? (3) “കൊ ത്രക്കതാൽ പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കുന്ന യോഹോ ണ്ണുള്ള സംഭരം” ഇതിൽ വല്ലീക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മനോ വസ്തുവയ ഗ്രഹിക്കവാൻ കഴിവുള്ളവർ വല്ലുവരുമുണ്ടാ? “(4) പുല്ല്‌ചാരോദയത്തിക്കൽ ഇള്ളന്താമരയെന്നപോ ലെ വാടക്” ചാരോദയം ധാതൊന്നാനേയും വാട്ടനാതാ യി കേട്ടിട്ടു കണ്ണിട്ടു ഇല്ല. (5) “ഇടവിടാതെ പോ ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിയർപ്പുത്തുള്ളിക്കൊള്ളുകൊണ്ട് മനോ ഹരവും” വിയർപ്പുത്തുള്ളിക്കും എല്ലാവക്കും “അരംപുതോ നിക്ഷുന്നതായിരിക്കു ഇവിടെ നേരേ മറിച്ചുണ്ടാണു കാണാനു (6) പുല്ല്‌ചാരുവാൻറെ രണ്ടി സൗഖ്യസ്ഥംകൊണ്ട് അര ലിംഗത്താലിക്കുന്നവയായി മാറ്റകാറത്താദ്ദേശംകൊണ്ട്

ഇള മാലശയ ധരിക്കുന്നവഴ്ചി കർപ്പൂരപ്പുട്ട് ധാരാളമായി ചെത്തത്തുകൊണ്ട് എറബും തന്നെപ്പോട്ടുകൂടിയിരിക്കുന്ന ചുവന്നചൂട് ഫോറൈയാഴിച്ചിട്ടുള്ള ഇളയ വാഴയില കിൽ കുടക്കുന്നവഴ്ചം.....വിയത്തിരിക്കുന്ന പാദങ്ങൾ തിരികീറു ഒഴകുക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന ചെവപ്പെത്തിച്ചാറി നോട്ടം.....” ഇവിടെ നിന്തിക്കുള്ളയാം. വായന കാർഷ കാക്കാനാം വരുത്തിട്ടു എന്നിക്കുള്ള കാര്യം?

ഇവർ ഇങ്ങനൊ സാസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുയിൽ ഈ അടുക്കിയിരിക്കുന്ന ചാഞ്ചലപൊട്ടിച്ചു പുറത്തുചാടി മുഗ്ദങ്ങളുംബറും കൊല്ലുന്ന ഒരു പ്രാലൂം വരുന്നതായി അണിയരയിൽനിന്നു ഒരു ശബ്ദവും കേൾക്കുന്നു. ഈ പ്രാലൂംത്തിനും ഭക്ഷജനത്തേയുംബറും വന്നിച്ചിരിക്കുന്നതുകൂടിക്കിടക്കുള്ള ഒരു പാശപുസ്തകത്തിലേക്കു ചേർത്തുണ്ടു. ഓട്ടായിരിക്കുന്ന ഓട്ടാ ജീവനു രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ” എന്നാശാന്തം പാജുവാൻ ആവശ്യുള്ളുള്ള ഒരു സംഘട്ടനയും തീരെ യോജിപ്പിപ്പാത്തതാകുന്നു. എന്നതെന്നയല്ല ചുവിഞ്ച ലീംവന്റെ മുഴുവനാക്കുന്നേരംകൊണ്ടു അതിനു പത്താഴുക്കുപൈ എക്കാല്പാം. പ്രാലൂം വന്ന മദ്ദനത്തിക്കു ഒരു അനുകൂലിക്കുന്ന എന്ന ബുദ്ധാരക്ഷിത നിലവിളിക്കും ഉടനൊരു മാധ്യവാസം സംഭവത്താട്ടുട്ടി അട്ടത്തുചെയ്യാം “ബുദ്ധാരക്ഷിത അവൻ എവിടെ?” എന്ന മോഡിച്ച പ്രോഡി മാലതി സന്ദേഹത്താട്ടം ദയത്താട്ടം “അതുവും! ഇതേരവും ഇവിടെത്തെന്നായണ്ടപ്പോം.” എന്ന വിചാരിക്കുയും, മാധ്യവാസം ശരംപൂഠം “അതുവും! തോൻ

പുണ്യവാനായിതീന്തിരിക്കേന്നു. എല്ലുകൊണ്ടുനാൽ
വിചാരിച്ചിരിക്കാതെ പൊട്ടുനാട്ടാലെ കാഴ്ചിച്ചിത്തും സ
ന്റോന്നുങ്ങെന്നുള്ളടക്കിക്കിരിക്കുന്ന ഇവർ

ചാരംതുന്നമിച്ചിക്കൊണ്ടു പിഴ്ഞ്ഞിയോ, നീർത്താരിന്നുറ
മാലയതിനാൽ ദുഷ്മായ് പതിവെന്നു
ക്ഷീരപ്രവാഹമതിനാൽ മുഴക്കിച്ചിതോ നല്ലോരാസു
ധാന്മുതിരക്കൊണ്ടു നനച്ചിംതാമാം”

എന്ന പറയുകയും, ചെയ്യുന്ന. ഇവിടെ മാലതിയുടെ “വി
ചാരം സന്നോധ്യവിന്നിത്തമായിരുന്നു” എന്നുള്ളതു ചേച്ച
യില്ലാത്തതാക്കും; മായവന്നുറ “വിചാരം” മുഴവനം
അതിലധികം പ്രത്യതി വിശ്വാസിക്കേന്നു. എല്ലുകൊണ്ടു
ണ്ടുനാൽ ഇവിടെത്തു അവസ്ഥ ആലോച്ചിക്കുന്നും; ഒ
യങ്ങരന്നായ ഒരു കട്ടവാ കൂട്ടിൽനാണു ചുറ്റുമുച്ചാടി കണ്ണു
വഞ്ചരയെല്ലാം പിടിച്ചുകൊണ്ടു വലിയ സംഭേദത്തിനു ഫേ
തുവായിട്ടുള്ള ഒരു സമയമാക്കും. മാലതിയും മായവനം
മറാളിനാവരേയുംപോലെ സംഗ്രഹിക്കുന്നുംതിരിക്കു
“അം
സ്തോ! പുലിവക്കേനാ! കാടിക്കൊംബിന്” എന്ന നിലവി
ളിച്ചു സപ്രാണരക്ഷാത്മം കാടിപ്പോകുന്നു മരുന്നു എവ
യുണ്ടുന്നുതെ “ഇംഗ്ലീഷ് ഇവിടെതന്നുണ്ടെല്ലാ”
എന്ന മാലതിക്കും, “ആക്കുച്ചും! തോൻ പുണ്യവാനാ
യി തീന്തിരിക്കുന്നു” ഇത്തും മായവനു, വിചാരിക്കു
വാനുള്ള സമയമല്ലെ അതു്. കട്ടവ വരുന്നോള്ളു ഏ
പിന്നുണ്ടാക്കംഡും യറുവാനുള്ള ദോഹം. ഇതുംശാത്രംല്ലെ
കട്ടവയുടെ ഇം ഫോരമായ വരവിന്നുറ കാഞ്ഞും അഭിം
യറയിലെ കൂളിക്കൂളിത്താലും പുശ്വരക്ഷിത്തയുടെ ദഹം നാം

ഭരതോച്ചക്രമിയ വചനാദാദാലും അറിത്തെ ഉടനെ ഒ ലതിക്ക പറയുവാണണായതു എല്ലാംകൂടി “സവി ലവം ശികേ! അരയേം! പലിയ വൈഷ്ണവായാല്ലോ” എന്ന മാ ഗ്രാഹിക്കനു. തൊൻ ഈ സംശയത്തു ലവംഗികയുടെ സ്ഥാനത്തായിരിക്കും കുടവ എന്ന പിടിക്കയില്ലെന്ന എന്നിക്ക ക്രാംട്ടാസു ഉറപ്പണായിരിക്കുകയും ചെയ്തിര നു എകിൽ, കാ കുരു വൈഷ്ണവംപോലെ ഈരിക്കനു കാഞ്ഞം, എക്കംഖം അരുംലാചിച്ചു മുപടിപരിയാം” എന്ന തൊൻ ഈ പരമമുഖ്യായ ലാലതിയോട് സാവധാനമായി ഉത്തരം പറയുമായിരുന്നു. ഇവർ ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ചു നില്ക്കയിൽ വ്യാസ്രാ മകരന്ദരാഹായി നേരിട്ടുകയും മകര ദാനാ അതികറിനമാംവള്ളം പ്രഹരിക്കുകയും കുടവായാൽ കൊല്ലപ്പെട്ട കണ്ണറാളുടെ വാദം വഴിയിൽനിന്നു കിട്ടി യതെട്ടത്രു മകരന്ദൻ കുടവയെ വെട്ടികൊല്ലുകയും, ഏ ആ ആ മകരന്ദൻ മുർച്ചരിക്കുന്നതുകണ്ടിട്ടു മായവൻ എ റാവും വ്യസനിക്കും എല്ലാവയംകൂടി അടയ്ക്കുമാല്ലുക യും ചെയ്യുന്നു.

ഭരതോച്ചക്രമി മുന്നാം അങ്കം അവസാനിക്കുന്നു.

IV

അനന്തരം ഫോഹാലസ്പ്രതോച്ചക്രമിയവരായ മാധ വന്നേയും മകരന്ദനേയും താങ്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു മാലതി യും ക്രയന്തികയും, സംഘരണതോച്ചക്രമി കാമന്ദകിയും ബു ഭസരക്ഷിതയും ലവംഗികയും അരന്മോന്നും ഉണ്ടെന്നുള്ള പ്രസാദം പ്രസിദ്ധശാഖിരിക്കും, ഈ സംഗതിയെ ഉണ്ടെ

ശിഞ്ചു മാലതി ഇതിനാമവിൽ ലജ്ജാഭാവം കാണിച്ചിരിക്കാം, ഈ രണ്ട് സ്കീകളിലും കേവലം കുപ്പകകളായിരിക്കും, ചെങ്ഗുനാ അവസ്ഥയ്ക്കു കാശനക്കി മുതലായി അവിടെ വേറെ പലതം ഉണ്ടായിരിക്കും, മാധ്യവന്നേയും മകരന്ദനയേയും താഴീപ്പിടിക്കുന്നതിനാം അവക്കു മറ്റ് ശ്രദ്ധ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനും മാലതിയും മദ്ദസ്തികയും പുരാപ്പെട്ടതു അതു ചേർച്ചയിൽത്താണ്. (ഉദയതിക്കാണു മകരന്ദന എന്ന താന് അറിഞ്ഞതില്ലെന്നു നടക്കാതുനാം, ദേഹപരം നൊത്ത് അതുകൊപ്പത്തിൽനിന്നും ഈ വിധത്തിൽ അവരെ ഒഴിവാക്കാമെന്നും, ഒരിപ്പുരാധമ്മതായി താന് അറിയുന്നണ്ടോ. എങ്കിലും താഴീ പറയുന്ന കാരണങ്ങളാൽ ഈ ശാഖിപ്പുരാധമ്മതിൽ യോജിക്കുവാൻ താന് ശക്കിക്കുന്നു. ഒന്നാമതു അപരിച്ചിതയായിരുന്നാവെക്കിൽ സാധ്യാരണായിരിൽ കവിത്തെ അട്ടപ്പുത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന മകരന്ദപ്പു സ്ത്രീചാലുക എന്ന പദം അവരിൽ പ്രയോഗിക്കുവായിരുന്നു. രണ്ടാമതു മാധ്യവമകരന്ദനാവൈദ്യത തലയിൽ കാമന്ദകി ചുംബനും ചെങ്ഗു ഉടനെ ബുദ്ധാക്ഷിത മദ്ദസ്തികയോടെ സപകാഞ്ചമായിട്ട് “സവി” മദ്ദസ്തികേ, ആ ആ ദി ഇദ്ദേഹംതന്നെയാണോ”, എന്നും, ശത്രതിനു മദ്ദസ്തിക “സവി, ആ ജനം ഇതാണെന്നും മറേറുതു മാധ്യവനാണെന്നും താന് അറിഞ്ഞു” എന്നും പറയുന്നു. ഇവിടെ “ആ ജനം” എന്ന വച്ചന്നതെ ഒന്നാമങ്ങം പൂർണ്ണംഗത്തിലെ ഒരു ഭാഗം തെളിവാക്കുന്നണ്ടോ. മകരന്ദൻ നും നും സഹോദരിയായ മദ്ദസ്തികയെ വിവാഹം ചെങ്ഗുനാവെക്കിൽ അതു മാധ്യവന്ന രണ്ടാമതെന്നതു പ്രിയമായി

ഡവിക്കാ എന്നാളുടെ അവലോകിതങ്ങൾ അടിപ്രായത്തെ
അഭാസമിച്ച് “എന്തു കാര്യം സാധിക്കാതിലാമിട്ട്” എന്നു
നേരം പ്രിയസവിയാശ ബുദ്ധാർക്ക്ഷിതശയ തൊൻ പറഞ്ഞ
യച്ചിട്ടണ്ട്” എന്ന കാരണങ്കൾ ഉത്തരം പറയുന്നു. ഈ
സംഗതികളാൽ മകരന്ദനക്കരിച്ച മദ്യന്തികളും സഭായി
രാജാ ഒഴുവുപരിചയം അറബിമുഹമ്മദനും. മകരന്നും ഈ
സാളാശാനന്ന് അറിഞ്ഞതിനേരും ശൈലം അറിയാത്ത
പ്രകാരം ഭാവിച്ചുകൊണ്ട് മകരന്ദനപരശം ചെയ്യുവയ
നാളു കേവലം ക്രാറിയായ ഒരു ഗാരിയുടെ സ്വപ്നാവത്തി
നു വിതലുംശാക്കുന്നു.)

മാധ്യവന്നേരും മകരന്ദനേരും റാലതി മുതലായവർ
വസ്തുംകൊണ്ട് വിശി കുറ നേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മക
രന്നും അതശ്ശപസിച്ചു. നോക്കിട്ട് തനിക്കു സുഖജായിരിക്കു
ന്ന എന്ന പറഞ്ഞ ഉടനെ മദ്യന്തിക “ഇതാ ഇപ്പോൾ
മകരന്നും പുണ്ണംചരുന്നു ഫോധാ വിശാ” എന്ന പറയുന്നു.
വ്യാമും അടിച്ചിട്ടു നബ്ദാദിം കൊള്ളുകയാൽ രക്തപ്ര
വാഹനത്തോട്ടുകൂടിയവനായി മകരന്ദനം, ഭയംകൊണ്ട്
മുർക്കിച്ചുവന്നായി രാധവനം കിടക്കയും ശന്ദളിവർ അര
ത്രിന്തം സാമ്രാജ്യവരവശക്കാരായിരിക്കുന്നും ചെണ്ണു മകരന്നു
നേരും പുണ്ണംചരുന്നുപാശതൊയക്കരിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുവാൻ
ശക്ക് തൊന്നാഞ്ഞതു മദ്യന്തികയുടെ നിർബ്ലജ്ജതു വലിയ
തുതുന്ന.

ഇതിനാട്ടിലും തൊൻ ഗസപ്പലും ചോദ്യം ചോദിച്ചു
കൊള്ളുന്നു. ദയവനാരാഥന്തിനേരും തിളപ്പുനിന്തനം സ
ഹിക്കാൻ വരവിയാതെ വല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഇഷ്ട്യുംബും കോ

പവും ഹത്തുവായിട്ടു് ഇതരവുള്ളടക്കിനെല്ലും ചാൽക്കലയേല്ലും തകർത്തുകളിൽനിന്നും, പ്രൂറാവും കർന്നവും ഭയങ്കരവും ഡിരിക്ഷനാ ശരിരത്തോടുള്ളടക്കിയവനം, എറാറാവും ലീമമായ ഒക്കന്തലത്താൽ അടിച്ചുപൊടിക്കപ്പെട്ടു കൂപ്പുരോധും കതിരകളേയും ചുറവിട്ടു തിന്ന തികച്ചുനാതുകൊണ്ടു കു സ്ഥാഗഹ്പരത്തിൽ ഭയങ്കരായിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും രഘവും തോട്ടുള്ളടക്കിയവനം മാസിക്കുന്നാശയത്തിലുള്ള വലിയ അലപ്പുകൊണ്ടു് അതുകാശമണ്ണം മുഴുക്കുന്നവനം എന്നും മറ്റും വല്ലിക്കപ്പെട്ടുകിടക്കുന്ന ഈ ദോശവും അതു ഒക്കു രഭന്ന് “ശ്രീക്രൂം പീപിഹനിച്ചുംബാമിക്കുടയവാദി” എക്കാ ണ്ടു എക്കാനു എന്നും ഒരിലാജ്ഞത്ര നാം വിശ്രദിക്കണാമെന്നാണെന്നും നാടകകത്താവിന്നും അഭിലാഖ്യം? എന്നതെന്നായപ്പും, പ്രത്യും ഭയാനകനായ പ്രാണി മകരറദവും “ഉഞ്ചോട്ട്” അടിക്കയും രക്തപ്രവാഹം ഉണ്ടാക്കയും ചെയ്യുന്നിൻനു ശേഖം മകരറന്നു ഒരിച്ചിപ്പുന്ന മാത്രംപ്പും, ആജാ പെണ്ണും ദൈംപ്രൂഢി വസ്തുംകൊണ്ടു വിത്രുകയും കാരണക്കി കൂദണ്ണ ദുജലംകൊണ്ടു തള്ളിക്കുവും വെള്ള ഉടനേ സ്വഭവപ്പെട്ടു എന്നും നാജ്ഞത്രും നാം വിശ്രദിക്കണാണും?

മകരറന്നു കാമറക്കിയോട് പാശ്ചാത്യായന്ത്രം:—
 “ഞാൻ ഇപ്പോൾ നഗരത്തിൽ വെച്ചു തന്നെ ഒരു വന്തു മാറാം കേട്ടിട്ടു പരിഞ്ചിച്ചു കാടിവരുക്കുവാം, കല്പിനാശായി റിക്കുന്ന ഈ കൂപ്പുകെയ (മദയന്തിക്കുവായി) പ്രാണി അന്ത്യ മിക്കാൻ ഭാവിക്കുന്നതായി കണ്ടു അട്ടത്രും ചുന്നതാണോം പ്രാണി എന്ന പദത്തിനു് നായു് എണ്ണാം പേരുകുന്ന എണ്ണാം മകരറന്നു അതുമും കല്പിച്ചു എണ്ണാം എവരച്ചുഡിച്ചു

ഇവാക്കുത്താൽ സുചിപ്പിക്കേപ്പുട്ടനാ അയാളിട സാരം ലില്ലായ്ക്കും നിർഭയത്രവും സ്വാഭാവികമാക്കും. ഒക്കെ അതുകൊണ്ടോ പോതന്നു തോന്നുന്നു. വ്യാസ്യ തതിന്റെ നിറവും മുപ്പും ഭയങ്കരത്രവും തെളിവായി തനിക്കു കാണവാൻ പാടില്ലാത്തക്കവണ്ണം മകരന്തെന്നും കണ്ണുകൾക്കു ഏകദശം മുത്തും കുറവായിരുന്നു. അബ്ദുക്കിൽ മകരന്തും സ്വപ്രാണാര ക്ഷയ്യായി ഭയപ്പെട്ട നിലവിന്തുചൂടിപ്പൂക്കമായിരുന്നു.

മാധ്യമം മാലതിയും തമിലുള്ള ഭരണരാഗത്തെ വല്പിപ്പിക്കേതെക്കവണ്ണം കാശംകും പാശുനാതായതു്:—
“വത്സാ മാധ്യമ, ഭാഗ്യം ഹൈത്രവായിട്ട് മാലതി നിന്നു സുവപ്പുട്ടത്തി. . . .” അടക്കും മാധ്യമൻ “അബ്ദ യോ ശ്രീവത്സി! ശ്രീ മാലതി

ശീമൻവ്യാസംജീച്ചിട്ടിമമമസവിചുർച്ചിക്കയാണ്ണുർച്ചുംനുംനും രീമാംപാഡിച്ചുപാരം കുപരയംട സുവമാക്കിടിനാരെന്നുംലും.”
ഇത്രും ജല്ലിക്കുന്നു.

ഇവിടെ മാലതി മാധ്യമനാ “സുവപ്പുട്ടത്തിം” എ നാം “പാലിച്ചു്” എന്നാം “കുപരയംട സുവമാക്കിം” എ നാം ഒരു വലിയ കായ്യമായി കാമംകുംകും മാധ്യമം പരിപ്പുന്നു. കനാംതു തന്നെ മാധ്യമൻ വ്യാസ്യത്താൽ മുറി വേറാടിപ്പി. മുയലിപരാസ്പൂഖല പേടിയുള്ള ഇം സാധു മോഹാത്മപ്പുട്ട വിണ്ണതു വ്യാസ്യവും മകരംഭനാം തമി ദൃഢായ സമരംക്കാത്താൽ മാത്രമാണോ. ഇം മുർച്ചുക്കും വിശേഷിച്ചും എന്നവധിയും വേണ്ടെന്നാണ്ടായിരുന്നില്ല. കവറ പച്ചവെള്ളം മുഖത്തു തളിച്ചും വേണ്ടുവോളം

മതിയാക്കമായിരുന്നു. ഒന്നാം ചെങ്ഗില്ലേജിലും, കരറ നേരം കഴിയുന്നപാടിൽ മാധവൻ എഴുന്നോടു തന്റെ പാടി ഫോകി പോങ്ങുന്നുമായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെന്നെന്നു കൈയിരിക്കും, മാലതി മാധവനെ പാലിച്ചു സുവമാക്കി എന്ന പറയുന്നതു തുണികൊണ്ട് വീശിയതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു നോ? മകരംഭരം ഉദയതിക്കും തമ്മിൽ അന്നോന്നും അവരാഹം ഉണ്ടാക്കുവാനോ ഉണ്ടെന്നു കാണിക്കുവാനോ വലിയൊരു കുട്ടിവരയെ കൊണ്ട് ഇരുന്നുത്തുടം ചാരപലയും, ഏഡ്രിപ്പിക്കും, അനേകം മനസ്യരേഖയും മുഹമ്മദേശുയും കൊല്ലിക്കുയും, ഒട്ടകം സാധ്യവായ അതു മകരംഭരാ കുറി നമായി അടക്കിച്ചു മറിവേല്പിക്കുയും ചെങ്ഗിനാമുന്നു നിശ്ചയിച്ചു ഒരു കുടക്കക്കാരൻ മാലതിയുടുടർന്നു മുഴുവാമാത്രമായ സാഹായ്യത്തെ ഇതു വലുതായി ഭാവിച്ചിരിക്കുന്നതും അതുംതന്നെ. പ്രക്ഷേ കർപ്പനാസ്വാലിത്തും ഇന്നവിയത്തിലേ വന്നാൽ എന്നില്ലെല്ലാ.

ഓന്നന്തരം ഒരു പുത്രവൻ പ്രവേഗിക്കുയും ത്രിവസ്തു നിജപുത്രിയായ മാലതിയെ നന്ദനാ കൊട്ടത്തിരിക്കുന്നു എന്ന അറിയിക്കുയും ചെങ്ഗുനു. ഇതു കേട്ട മാലതിയും മാധവനും വിഷാദത്തെ നടക്കുന്നു, മുഴുവാമാത്രം മാലതിമാധവനുകൾ മാത്രമല്ല, അവരുടെ വിവാഹത്തെ മുഴുവിക്കുന്നവരും അതിനായി സംശ്ലാതമനാ പ്രയത്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമായ ലവംഗിക, കാമംഭകി, എന്നാവക്കും ഉണ്ണായിരിക്കുമെന്നാതിനു സംശയമല്ല. എന്നാൽ കവി ഇവരുടെക്കാണ്ട് അതു സമയം സംസാരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികളും അലോചിച്ചാൽ ലവംഗാക്കും. കാമംഭകിയും വ്യസനമുണ്ടായതായി കാണപ്പെടുന്നില്ല. അതു അ

വർ മദ്യന്തികാശകരംമുഖത്വാട സകലസംഗമസുവാന
വേവത്തെ കർച്ചാൻ അവിടെ വെച്ചു പ്രവഹരിക്കുന്ന
തും.. കാമറക്കി “ചിരിച്ചിട്ട്” പറയുന്നതായതും:— ഉച്ച്
ഈവർ പരപ്പും സജ്ജുത്താൽ തിന്മിക്കപ്പെട്ട സാഡോഗ
സുവേത്തെ അനാവിക്കുന്നാണ്. എന്നെന്നാൽ
“സപ്ലീം ഹംഗരും ഹരിത്രും കടിലത്രയാടസങ്കാഹമാണും തെ
ളിഞ്ഞും

അംഗപ്രമത്താം ചലിക്കാതെയുമലിവൊട്ടന്തച്ചില്ലിരുമല്ലച്ചിന്തും
അന്തേമ്മാഡാൾമിന്തും പരമയവാട കണ്ണപീലിനിജ്ഞയമായും
ചിത്രുംതൃംഗം എന്നിതുവിശദമതായാരുംഹാസിച്ചിട്ടും.”

കുഴ്റം! മലത്രിച്ചാധിവന്മാരുടെ താൽക്കാലികാവസ്ഥയെ
കണ്ണാൽ ഇവർക്ക് ഇപ്പുകാണും ചിരിക്കുവാനും ശ്രദ്ധാരകയു
മായ സാഡാവിനാം ചെപ്പുവാം തോന്നുന്നോ? കവി ഇവി
ടെ ചൗക്കിരിക്കുവാം അവബദിം കാശപ്പുള്ളടയത്തിന്നും
സപ്ലാവജ്ഞാനാദിശമുള്ള അതുകൂടും ചെയ്യുന്നതുപ്പായിരുന്നു.

മദ്യന്തികാശകരംമുഖത്വാട സജ്ജുസംഗമത്തെക്കു
റിച്ചു ചുരുക്കയിൽ “അത്രുതം കൊണ്ടും അതുനുംകൊ
ണ്ടും ഭാഗിക്കാട്ടുകുറി ഇളക്കാപ്പെട്ടുന്നാലും ദൈയത്തോടു
കൂടിയിരിക്കുന്നതുംായ സചീപപ്രശ്നശാഖ” എത്തുകരിച്ചു ലാ
വംഗിക പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇവിടെ “ദൈയത്തോടുകൂടിയ
സചീപപ്രശ്നശാഖ” എന്നതിന്നും അതുമാം എന്നിക്കു മന
സ്ഥിലാക്കുന്നില്ല.

മലത്രിച്ചു ചുമ്പവനും തമിൽ പിാണ്ടുപോകുന്ന
സംശയം ഉണ്ടായ സംഭാവിനാം അവക്കുട അപ്പോഴത്തെ
അവസ്ഥ അലോചിച്ചുണ്ട് അതുനും വിരുദ്ധഭായിരിക്കു
നു. അവർ അങ്ങുമാം എറബവും മനസ്സാപവും ചിത്ര
വികാരവും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പ

കലുറക്കത്തിൽനിന്നും ഉണ്ടാവുന്ന കോട്ടവായിട്ട് അതിശാംഗ്ര തേരാട്ടും ചുണ്ടായില്ലായ്ക്കേണ്ട പത്രക്കാപ്പിത്തുകൾ വല്ലതും സംസാരിക്കവാൻ തുടങ്ങുവരെപ്പൂശലയാണ് ഇവർ അപ്പോൾ സംഭാവനാം ചെയ്യുന്നതു്.

മാലതിയെ തുട്ടിക്കാണ്ടു വേഗത്തിൽ എഴുന്നുള്ള ഗാമെന്ന അഖിയിരായിത്തനിന്ന് ഒരുദാ വിശിഷ്ട പറയുന്നതിനെ കേട്ട ക്ഷബന്ധത്തിൽ മാലതിയും മാധവനാം അന്നരാഗതേരാട്ടും വ്യസനതേരാട്ടും പരമ്പരം നോക്കുന്നതു ഉചിതംതന്നെ.

മാലതി മുതലായവർ പോയതിനീൻ്റെ ശേഷം മാധവൻ വരദയും സിസ്യവുമാകന്ന ക്ഷബന്ധികൾ തുടിച്ചുകന്ന അതു സ്ഥലത്തു സ്ഥാനം കൂടിച്ചിട്ടിട്ടു ഗാരത്തിലേക്കുതെന്ന പോകാമെന്ന പറഞ്ഞു. മകരംദനാട്ടുടെ ഏറ്റവും ഇപ്പോൾ മാത്രമായ സ്ഥലത്തെത്തിയുംപൂശ്യാം, മകരംദന മാധവൻനീൻ്റെ വിശ്വന്നതപ്രതേതയും ഇച്ചുംഗതേതയും മറ്റും അതുലോചനിക്കാതെ, അവിടെ സ്ഥാനം ചെയ്തിരുന്നവരായി സ്ഥാനംരവനിക്കുകയെല്ലാം പുരപ്പുട്ടും. മകരംദനീൻ്റെ പറയുന്നതെന്നനാൽ: —

താണംപൊണ്ണിയുമാശ്ശൂരംഗമവിം വ്യക്തിവിക്കന്നമ്.
ട്രേസാക്കീമണിംബർ കളിച്ചുജ്ഞവമേംടിം ഡരിച്ചുണ്ടെനെ
പേണാന്നുംപ്രായ ചൊന്നകടക്കുംബൈഡ്യും കൊങ്കന്തടങ്ങിക്കുമേൽ
പാണിപ്പന്നപ്പരമിണച്ചുവച്ചു നബിതന്നവക്കുള്ളിന്നുക്കുന്ന തെ.
കാധവൻനീൻ്റെ അപ്പൂശത്തെ അവസ്ഥയിൽ ശായാളോട്ടു
ഞാകുവാക്കുംഗരാഹിതശാഖി, അതുനാചിത്തശാലിരിക്കു
ന്ന ഇം ദ്രോക്കതേരാട്ടുടെ നാലാം അങ്കം അവസാനി
ക്കുന്നു.

V

ഒരാറ്റരം ദയകരവേഷിതോട്ടുടർന്നില കപാസിക്കണ്ണ അക്കാശമാദ്രീണ പ്രവേശിക്കുന്നു. ഈവരിൽ ഉറു മുത്തിയായ പാടിണ്ണിയുടെ അവലത്തിൽ ശാന്തിക്കാരനായ അരോഹാരഘണ്ടൻ എന്ന ഒരു ശാക്ഷതയേംഗിയുടെ ശിശ്യയായ ഒരു ഫോഗിനിയാണ്. ഈ അങ്കന്തിലെ ക്രമാധികാരി അവിടെ അത്രുംതന്നെ സംക്ഷേപിച്ചുചേക്കുന്നതു യുക്തമെന്നു തോന്നുന്നു. മാലതിയെ ലഭിക്കുന്ന തിരു ഭദ്രകാളിക്കു വരവെല്ലാ കൊടുക്കകയല്ലാതെ വേറെ വഴിയില്ലെന്നു കണ്ട് മായവൻ അവിടെയുള്ള ഒരു ശ്രൂഢാന്തത്തിൽ ചെന്നു. അപ്പോൾ അവിടെയിരുന്ന മനുസിലും വരുത്തിക്കിട്ടുവന്നായി അരോഹാരഘണ്ടൻ എന്ന ശാക്ഷതയൻ തന്റെ ശിശ്യയായ കപാലക്കണ്ണലും ഒക്കാണ്ട് അക്കാശത്തിൽനിന്നുട്ടി വകത്തിയ മാലതിയെ അവിടെയുള്ള ചുടലഭദ്രകാളിയുടെ നടയിൽവെച്ചു വെട്ടി ബെലിക്കിക്കാനായി ഭാവിക്കയായിരുന്നു. മായവൻ ഉടനെ അവരുടെ കൊന്ന മാലതിയെ കുറിച്ചു. മാലതിയെ അനേപിക്കവാൻ വന്ന രാജഭടനമാരോട്ടുടർന്ന മാലതി പോയി. മായവൻ വ്യസനിച്ചുവന്നാണ് മന്ത്രിപാതകയും ചെയ്തു.

“പഴയ വേപ്പുണ്ണയിൽ ഉള്ളിവറുത്താൽ ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെയുള്ള ഗസ്യതോട്ടുടർന്നില ശവസംസ്കാരയും മന്ത്രിക്കപ്പെട്ടു അഡ്യാലാഗത്തിക്കൽ ഉഞ്ചിക്കപ്പെട്ടതായ ശ്രൂഢാന്തമലത്തിന്റെയും അടുക്കയുള്ള കരാളുക്കുന്നതിന്റെയും, ശ്രൂഢാന്തവാസികളായ കടപുതനാഡി പി

ശാച്ചുക്കളും, ദയകരാക്കുതിക്കൂഡായ തുഗണംകളിലേ
ഡാ, ഇവർ പ്രധാനമായി ഉസ്സാൻക്കവാൻ എറബ്പുടനു
രാത്രിസംശയത്തിന്റെയും, മറ്റൊരു വസ്ത്രം വളരെ വിശ്വ
ഷ്മായിരിക്കുന്ന എന്നതെന്നായല്ലോ, ഭയാനകവീഭവിത്തുരസ
ദൈഹി സ്വീകരിപ്പിക്കുന്നതിന് ഇം കവികൾ വളരെ സാ
രംത്രം ദശാഭ്യർഥം ഇം അങ്കത്താൽ സൗഖ്യപ്പൂർണ്ണമാകുന്നു. പി
ശാച്ചവവസ്ത്രത്തിന്റെ മാതിരി കാണിക്കുവാനായി രണ്ടു
കൂന ദ്രോക്കുന്നെല്ലെല്ലാം ഇവിടെ എടുത്തു മെക്കാം:—

കേരംലംത്രം, തോറനിതംവംഘത്രകമതുദത്ഷുംരംഗങ്ങൾക്കും
കുംഘം ദശ്രംഗംരം പുന്നപിശാത മരിച്ചീജിളപ്പേരുതമിപ്പോൾ
വാലേക്കുന്നംതരന്നും കടലുടനെന്നതാലുവാസമില്ലിടക്കാ—
ടട്ടലം മാംസം ദജിക്കുന്നതുകരാനമയോ പല്ലിക്കിച്ചുപ്പിലെന്നു.

ചുടേറംസ്വിതപിച്ചുൻ വസരൈഡിച്ചീടം ശവസ്ത്രമോ—
ടീടേരം വിരിയിക്കുന്നിനിമവലിച്ചിട്ടിട്ടു മാംസാഗികൾ
പാടേരംസംശരമരിഞ്ഞു സസ്യികൾ മുറിഞ്ഞിട്ടാനുജംഘംസമിയിൽ—
സ്ത്രീട പാതേരാഴകന മജ്ജരു സദമാടിനിവാശടിക്കുന്നിടതെ.

പാരം ജീണ്ണുമതായും പടച്ചതരവോടൊന്നുജീണ്ണരിസ്ത്രി.—

നേരംനീണ്ടുതട്ടിച്ചു നാവിളകിട്ടും വംഘംപിളന്ത്തുനെ
സെപ്പരം ചെറുവാലിച്ചുകാണംഗരം തുണ്ടുനോംരംകേരംരം
ചെങ്കേരുങ്കരിന്തു ചെന്നമരിയിൽ മേംടിതേടുന്നതെ.

രാത്രിസമയംതിൽ മേൽപ്പാഞ്ചത ദ്രോഗനത്തിന്റെ ഫോ
രതബൈ കവി ഇപ്പുകാരം വസ്ത്രിക്കുന്നു:—

മുഖംസ്ത്രം ക്കുവജ്ഞിക്കടിഭുക്കളിലിക്കുന്നാനുഭൂതിചെവംദ്രോംം
മോഞ്ചുംകുറഞ്ഞുകുമിതന്നനിജ്ഞും നന്നിനാമേഴ്ചം യോരതിന്മാജ്ഞകുംനാം
എങ്ങംസക്കിവസ്ത്രം ശവനികരകപംഘങ്ങൾ മുടീട്ടതിങ്ക.
കിഞ്ഞിഗും ഒമ്പരാരവതോടുകിനപുശയീപ്പേരുതുസീമയശ്ലം.

അരന്നതരം ദേവതാപുജയിക്കൽ സത്പരജാരായ കഹാല
കണ്ണഡയും അരോളാരാലുണ്ടെന്ന വല്ലുപ്പിഡാന്തമിലും ധരി
ചീർക്കുന്ന മാലതിയും പ്രവേശിക്കുന്നു. തന്നെ ബലി
കഴിക്കുവാൻ തൃട്ടുകയാണെന്നാറിണ്ടു മാലതി അന്തു
നീരാ ഭയപ്പെട്ട് പ്രസന്നിക്കുയും, പിതാവിനേയും സബി
ലവഗ്രികയേയും വിളിച്ചു കരയുകയും ചെയ്യുന്നു. മാല
തിരുട്ടു ഗസ്പരം കേട്ട ഭാധവൻ അവക്കു മാധ്യമിയെന്ന
റിണ്ടു. എങ്കിലും “കഞ്ചം! ഇപ്പോൾ എന്നുറ സംശയ
മൊക്കെ തിന്നം. ഇവഴ്ത്തു ജീവൻ ഹോക്കുതിനുമുൻ
പേ അട്ടത്തു ചുന്ന സംഭാവന ചെയ്യാൻ കഴിയുമോ?”
എന്നല്ലാതെ, ഇതു അനുകസ്തികമായ അവളുടെ സാന്നി
ദ്ധുരത്തക്കറിച്ചു വിസ്തൃതമാക്കുട്ട് ഭയസംരഹിഷ്ടാക്കുട്ട്
തനിക്കണ്ണാഡതായി സൂചപിപ്പിക്കുന്ന ധാരതാനം മാധ്യ
വൻ ആ സ്വരം ഉച്ചരിക്കുവായില്ല. ഇതു നാടകി
യമായ ഒരു ഏവകല്പം ചുന്നുണ്ട് എന്നുറ അഭിപ്രായം.
മാലതിയെ ബലിയായി അരംഭിക്കുവാൻ തൃട്ടുനുന്നു
പിൽ കഹാലക്കണ്ണഡയും അരോളാരാലുണ്ടും പാട്ടപാ
ടി ഭേക്കരമായിട്ടുള്ള വിധത്തിൽ മുതൽ ചെയ്യുകയിൽ മാ
ധ്യവൻ “ചെവുപ്പെന്തിച്ചാറുതേച്ചിച്ചുവച്ചുവെവിലുന്നും മാ
ല്ലവസ്തുങ്ങളും” എന്ന തൃട്ടുനു ഒരു ദ്രോകത്താൽ മാ
ധ്യവിഴുട്ടു ദയനിയാവസ്ഥായ വണ്ണിക്കുന്നു. ഇവിടെ
യും വരുന്നു “ചെവുപ്പെന്തിച്ചാറും”! ഇതു പ്രധാനമായി
പലേടത്തും പറയപ്പെട്ടുനു ഈ മാറ കുറ കിട്ടമോ?
അന്തു എന്തിനെയുള്ള ഒരു മാറാണെന്നും ഒന്നു കണ്ണാർ
ക്കുറള്ളുചൂണ്ടിയുണ്ട്.

മാധവൻറു സ്വരം കേട്ടപ്പോൾ ശാമതി “അരങ്ങ്കും മാധവ! ഈ ജനം പാരലോകഗത്തായാണ് എന്നെൽ ഓ ത്രഞ്ചകാളിഞ്ചനാ” ഇതും വിളിച്ചു പായുന്നു. ഇവിടെ ഒരു മാധവൻറു അക്കസ്ഥിക്കായ ഗാനാഖ്യാനത കണ്ടു ശാമതിക്കണാക്കേണ്ടിയിരുന്നു അതും അതിനേക്കും ലോഗ മെക്കിലും സൃഷ്ടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

ഉടനെ അഴിയാരാലണ്ണൻ വാദ്ധിജക്കിട്ടു ശാമതിയെ വെട്ടി ഭഗവതിക്കു പുജചെയ്യാൻ തുടങ്ങുന്നു. മാധവൻ ഇതുകണ്ടു അടച്ചതുവരും വേഗത്തിൽ കൈത്തണ്ടുകൊണ്ടു വാദം തട്ടിക്കൈത്തിട്ടു “എനി കൂളി! കാപാലികനിച്ച! പോ! നിന്റെ കമ കഴിത്തിരിക്കുന്നു” എന്നു ചരഞ്ഞു ശാമതിയെ രക്ഷിക്കുന്നു. അതിഭയങ്കരന്നും, ശക്തി മാനനും, കപാലങ്ങൾക്കും മുരുക്കുവനും, വാദ്ധിക്കു പ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ അഭ്യോരാലണ്ണനെക്കരിച്ചു് ഇതുവരാ വായനക്കാർജ്ജഭാഗിട്ടുള്ള ഡേം ഇവിടെ തീരം പോല്ലു കുന്നു. ഏതു കാണണ്ടുന്നതു, ഈ ശാന്തിയും ദിവസിലെ മാധവൻ നാഷ്ടപ്പെടുമായെ ജയിക്കുന്നും ഒട്ടകം കൊടുക്കുന്നും ചെയ്യുന്നു. അഭ്യോരാലണ്ണനു മാധവനു ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിത്തിട്ടുമില്ല.

ശാമതിയെ ഉല്പന്നിച്ചതിന്റെ ശേഷം മാധവൻ ഒരു വള്ളമായി സംഭാബ്യിച്ചു അതു അവസ്ഥയിൽ അവൻകു ന്നു യഥായി ഉണ്ടാക്കേണ്ടിയ അത്രതം ഭലഗ്രഹജ്ഞിംബിം കുഹി ഇവിടെ സംഗ്രഹിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അഭ്യോരാലണ്ണനു നി അഗ്രികൾനാതിനുമുഖ്യായി മാധവൻ ശാമതിയെ പുന്നുജന്മപ്പെട്ടു അടക്കത്തു ശ്രൂക്കവാൻ ഭാവിക്കുന്നു, “എന്നീ!

എടുത്തെന്നു കൂട്ടാ! ” എന്ന് അംഗോലാരഹമണ്ണനം, അദവ
നൊ മ്രോതസാരവനം മഹയുഖാന്വി ചിലതൊക്കെ കുംഭാ
ലക്ഷ്യലയും മഹത്തേരാച്ചട്ടം പറക്കുണ്ടായി എന്ന
പ്രിയാതെ തദ്ദേശം ശക്തിയെ കുപാലക്ഷ്യലയെയും അവ
ഒരു ഗൃഹവാം ഒരു പ്രതിപ്രിയക്കയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇതു
വായനക്കാരുടെ പ്രതീക്ഷയും വിരോധമാക്കും.

ശ്രദ്ധാം അരക്കം.

കുപാലക്ഷ്യലയും പ്രവേശിച്ച “മഹാമഹൈ നിറ
ഹിച്ചുവന്നു പിടിയാത്തവന്മായ ശായവാ” എന്ന മാധ
വനെ വിളിച്ചു്, അവച്ചട്ടം കോപത്തിന്റെ മലം അ
വൻ നിശ്ചയമായിട്ടും അവാദിക്ഷമെന്നു പറഞ്ഞു മാധ
വനെ തേപ്പുട്ടത്തുനാ. ഉടനെ ചാച്ചകാർ വന്നുകൂട്ട
നീതിനമുഖ മാലതി വിഹിനം തുടക്കതെ മഹാളം സി
ലിക്ഷനാതിന്നായിട്ടു് ദേശവരദേവതയുടെ ക്ഷേത്രത്തി
ലേക്കെ പോക്കാശനും ഭഗവതി കാമന്ദകി കല്പിക്കുന്നു.
കാമന്ദകിയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം മാധവചക്രവർത്തനാർ ഈ
ക്ഷേത്രത്തിൽചെന്നു കളിച്ചിരുന്നു. മാലതിക്കു വിവാഹ
ത്തിനു അഭ്യർത്ഥിക്കാനുള്ള ഒന്നിലുംരാജന്മാളിട്ടും വന്നു
ഈ മറുംകുംഭം മകരാസനെ മാലതിയുടെ ഫോഷിം ധരി
പ്പിച്ചു്. സാക്ഷാത് മാലതിയേയും മാധവനും തുടി വേ
റു വഴിയെ ഇരകി വിജയങ്ങായ ഒരു ഉദ്ധാരണത്തിലേക്കു്
അയച്ചു തുറുമാലതിയായ മകരാസനെ നന്ദനാനന്ദക്കാ
ഞ്ചു വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു്. ഇതാണും അനുബംഘം അരക്കാരിന്റെ
സംക്ഷിപ്തം.

இலு கபக்கம்பதித் ஸ்ரூபஸினியாய காமரக்கி
ஒவ்வ ஸாஹாய்யு பற்றாவதியிலே ராஜாவு நான்ம
நா தீர்வள்ளுவு இலு காபட்டு அறிவித்து வகையோல்
உள்ளக்கணதாய யைக்கரஸங்கவ்வைசெலு கவி காமரக்கி மு
தலாயவரைக்கொள்க விஸூரிப்பிச்சிரிக்கணது, ஏனு
அவைவிதமாக்கணம் என்க இத்தினதுக்கைப் பை தெள்ள அ
ஸ்ரூபவிச்சிட்டுக்கொள்கிறோ. இதி இலு கபகவிவாகை நடன
ஸமயத்துள்ளாயத்தாயி பரயப்பூட்டிரிச்சன ஏற்றாவு அர
ஸங்கவ்வைலாய மில ஸங்கதிக்கை பூஷ்டிக்கொள்கிறோ.

காயவனை விவாஹம்செல்லுங் ஸஂஸ்திவரலை
 யால் கந்துபாதம் வழங்கிறீர்களோ மாலதி தாங்கள் ஸ
 விழாய லவங்ஶிகஷைஞ் ஸஂஸ்த சூத்தகாளிக்கையில்
 “பராயினதபாம் ஹெறுவாயிட்டு” எனு டேவங்கள் விழாய
 தடித் தீவராயதெதாஞ்சூத்தியதையிருஷாவா கந்தமாவி
 என உபேக்ஷித்திட்டு வரமானங்களை அங்கவிக்களோ”
 எனின கொராஸ்தெதாஞ்சூத்தியத பாந்தபூப்பாலிம் லவங்ஶிக
 மீயவனை கந்தமாஸு காஞ்சி விஜிதிகளையும், உகரங்கள் மாய
 வகோஞ் லவங்ஶிகஷைஞ் ஸமாக்கது போயினில்லைவாங்
 பரக்கும் செல்லுங். மாலதி புதியனை செல்லுபோன்று
 கந்தமதுரைத்தினர் கணவைஞ்சுக்கயில் மாயவங் லவங்ஶிக
 கஷைஞ் தொவத்தில் மாலதியைஞ் “ஸாஹஸ்கம்மோஹ
 நெத” கூட்டுவானாயி அரபேக்ஷிக்கையூ கந்தின மால
 தி “ஹூ நமஸ்காரதெத லங்பவிக்கைத்து” என்னதற்கு
 பரக்கும் செல்லுங். உடனை குபடலயங்கிக்

“யാദു വിക്രയാഗംതിനാലത്തിസാഹസരം...
നാനാനാൽനാട്ടുകമ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്?
ശ്രദ്ധിപ്പുമായതിനാലോചയുള്ള ശാഖഗാമം...
മെന്നെല്ലാന്നീടിക്ക സാമ്പ്രദയത്തുമാണ്.”

എന്ന പറയുകയും മാലതി സന്ദേശവത്തോടുകൂട്ട് എഴു കേരൂ കവടപ്പവംഗികകയെ ആലിംഗനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നൊന്ന് “ബ്രാഹ്മപ്രവാരംകൊണ്ട് എന്നും പ്രിയ സവിശേഷ ഞാൻ പ്രത്യക്ഷമായിട്ട് കാണുന്നില്ല” എന്നും ശായവൻ വരണ്ണം ചെയ്യുന്നു കഴിയാണതുകൊണ്ട് തനിക്കുള്ള ഭാവത്തോടു ഏതൊഴും തുല്യതയും വിശദയിക്ക, ഒഴു അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രാശം ചെയ്തു “മാധവൻറെ വിശിപ്പുമായിപ്പിക്കുന്ന ഇം ശ്രദ്ധംതിമാലയെയും എന്നും പ്രായസവി ശാലതിനെപ്പുണ്ടാവലതനു ദോഷിക്കൊള്ളുകയും ചുട്ടുപാളുകയും ഉറീടത്തിൽ ധർമ്മക്കൊള്ളുകയും ചോണാം” എന്നും കവടപ്പവംഗികകയോട് ശാലതി പാഠത്തും ഒരു മാല തന്റെ കഴുത്തിൽനിന്നൊടുത്തു ശാധവൻറെ കഴുത്തിൽ ഇട്ട് ആളുവിജ്ഞത്തായി നടപ്പിച്ചു പെടുത്തുന്നു അം കത്തുന്നിനാംകൊണ്ട് പ്രായംചെയ്യാട്ടുകൂട്ട് വിശദമാണ്. പിന്നൊന്ന് കാക്കുകയില്ലെടു ശാസ്ത്രാശ്വരാജാം ശാധവൻ ശാല താരെ സ്വപ്നികരിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

ഈവിടെ തെണ്ണംപ്രവൃത്താദിം അഥവിട്ടുക്കു പാപ കാര്യമേ കൂടം ഉണ്ടായതായി വായനക്കണക്കു സ്വിഷ്ടപ്രഖ്യാസം അണി ക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണോ. തന്നുംതു, ദാവശികയും ശാലതിയും തമ്മിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് നിന്ന് ക്കു, ലവം ശിക്ക ശാധവനെ ആളുപ്പുകൊട്ടി വിജ്ഞിച്ചു തന്റെ സ്വന്ത

സുമാന്തര നിത്തിപോലും പ്രത്യക്ഷത്തിലുണ്ടായ ഈ അതിഥാരാട്ടം മാലയി ശരവിയാതിരിക്കാശഭിൽ ആ വർഷ ക്രിക്കറ്റായിരുന്നാൽ തന്നെ ഫോറ; ക്രിക്കറ്റായി ശിക്കായി മായവൻ മാലതിയോട് കൊ സംസാരിച്ചിട്ടും ഒരു അമാത്മലവാഗ്രിക്കരുടു പരിചിതസ്വരൂപത്തെ മായ വന്നേരംതിൽനിന്നു തിരിച്ചറിയുവാൻ മാലതിക്കു കഴിഞ്ഞി എപ്പുകും അവരിൽ ഏവിടിയും അതയിരിക്കണാം. ക്രിക്കറ്റായി ശിക്കാക്കാണും എപ്പു സംശയം “ബോ ഐപ്പുവാരാക്കാണ്ട് എന്നും പ്രിയസവിയൈ തൊൻ പ്രത്യക്ഷമായിട്ടു കാണാനില്ലോ” എന്നും ഒരു ഏവിഡ പോട്ടിക്കയും നാടകക്കാരൻ ഇവിടെ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ തൊൻ മറന്നുകളുന്നില്ലോ. എങ്കിലും ഇതും എത്ര ദി പ്രായ കൈ ഉപായമാക്കുന്നു. എന്നാതനാൽ തൊൻ ആ ദിഗ്ഗഹം എപ്പുന്നാതു് അതാരയാജന്നനു തിരിച്ചറിയുവാൻ ചാടില്ലാതിരിക്കേണ്ടവന്നും തൽസ്വയം കണ്ണുവീം രിഞ്ഞും കൈ പുഴ അവളുടെ കണ്ണുകളിൽത്തുടരുന്ന കഴകിക്കാണിക്കുന്നു, എന്നാതനെ എപ്പും, യഥാത്മലവാഗ്രിക്കരുടെ പരിചിതസ്വരൂപത്തെ മാലതിക്കു വിവേചനംചെയ്യും കഴിഞ്ഞതിനുംകൂടുതലുണ്ടായി. പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുമാത്രം അതുപുറമാക്കാ അര പെഡപ്രസംഗംചെപ്പുന്നാതു തന്നുണ്ടോ. എന്നതനും മാലതിയുടെ കൂക്കാക്കനു പർവ്വതത്തിനേക്കാൾ കടക്കണ്ടുണ്ടിൽനിന്നും ഉപ്പാലിച്ചു ഓരോ കണ്ണിൽത്തുടിയും കഴകിക്കാണ്ടി അന്ന കാരണം പുഴ ശ്രൂത്രസ്വരൂപമാക്കുന്ന ഓരോ കടലിൽ

മഹാര പത്രാംവല്ലുഖാൻ മഹവിരണ്ടം തീരെ അട എത്തുപോയിരുന്ന ഏറ്റവും ദൊൻ അതുംഖാച്ചിക്കേണ്ടതായിരുന്നു.

ഒരുന്നതരം ഇവരെല്ലാവകാംക്ഷി മകരങ്ങളെ ശാല തിരുത്തെടുവോ കെട്ടിച്ചു കൗദ്യത്തെ ചതിച്ചുവാനുള്ള വക്കംകുട്ടിനു. അപ്പോൾ കാമരകി ശാലത്തിമാധ്യവന്നാരോടു അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ട സ്ഥിപമുള്ള ഒരു തകാക്കത്തി നേരം കൂക്കായിൽ ഒരു ഉദ്രാനത്തിൽ ചെന്നിരിപ്പുനു, മദ്യന്തികാശകരുദ്ധമാർ വരുന്നാതുവരെ അവിടെതന്നെ താമസിപ്പുനും അതുപോലെക്കുന്നു. അപ്പോൾ മാധ്യവൻ സന്ദേശത്തോടുള്ളടച്ചി “കല്പപ്രാണത്തിനല്ലക്കാരമായിട്ട് അതിനാ മുകളിൽ മരോയ കല്പപ്രാണംകുംടി ഭവിക്കേണ്ട്” എന്നും പറയുന്നു. ഇതു മദ്യന്തികാശകരുദ്ധമാർത്തമിൽ ഉണ്ടാക്കാനുള്ള കല്പപ്രാണത്തെയുംബാം സുവിപ്പിക്കുന്നതു്. ഈ നാടകത്തിൽ മദ്യന്തികാശകരുദ്ധമാർത്ത വിവാഹ തെത്തുള്ളട ക്കുണ്ടുവന്നു കലത്തിയിരിക്കുന്നതിനേരു നാടകകീയരായ അവശ്യകത ഏനിക്കു നന്ദസിലാക്കുന്നില്ല.

എഴാം അഞ്ചം

നുദ്ദനും കുത്തിമലതിരുത്തമിൽചെയ്ത വിവാഹത്തിനേരു ശ്രദ്ധം അവക്കു പരപ്പുരാനരാഗം ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതിനാൽ ഓവരെ പറഞ്ഞു യോജിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഭാവേന്ന രാഗ്രിസമയം ബുദ്ധശ്രക്ഷിത മദ്യന്തികരെ തുരിവസ്തുവിനേരു ശ്രദ്ധാദ്വാനത്തിൽ ക്കുണ്ടുവെമ്പിക്കഴി,

കൊമ്പിടകവച്ചു കൂറുമെല്ലാവർക്ക് കുപാസ്ത്രം ഉണ്ടാക്കുന്നു, ബുദ്ധരക്ഷിത് മദ്യന്തിക്കൈ പരാാത്മം ശരീരിലും കുപാസ്ത്രം മദ്യന്തിക്കാമകരദായകവും, മദ്യന്തിക്കാമകരദായകവും, പൊന്തിഗ്രഹണം അവി എവെച്ചതെന്ന കഴിപ്പിക്കയും ചെയ്തു പ്രാണാശ ഇം ഏ ശാം അക്കത്തിന്റെ ഒരുക്കേണ്ടം.

ഈ കുറുമൊലതിയെ നദനദീക്കാണ്ട് വിവാഹം ചെയ്തിപ്പശമയം, ഇം വദ്ദുനായിൽ അതല്ലോമത ത്രക്കേ ഉണ്ടുക്കുളായിരുന്ന കാമദക്കി, ലവംഗിക മുതലായ രണ്ടുനാഡു സ്കൂടികൾ കഴിക്കു ഇം മാലതിയുടെ കുറുമതപം വെളിപ്പേട്ടാതിരിക്കുത്തുക്കവെള്ളും ഇം വിവാഹാത്മവത്തിനു വേറുയാൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലയോ?

കുറുമൊലതിയുടെ ശയനാർഹത്തിൽ മദ്യന്തിക, ലവംഗിക, ബുദ്ധരക്ഷിത് പ്രാണി സ്കൂടികൾമാതമുഖിൽ ഉണ്ടായ സംഭാഷണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മദ്യന്തികയുടെ മുദയത്തിൽ മകരദന്തക്കരിച്ചു അന്നാഹം വല്ലിപ്പുറിക്കുന്നുമൊന്നായിരുന്നു. ഏകിലും മകരദന്തക്കരിച്ചു മദ്യന്തികയും മുഖം പ്രാണാധാരിക്കുത്തു വിസ്തരിക്കുന്നതായ അവ കൂടി ഒരു തീർപ്പുസംഗത്തിൽ കലീനകുളായ കൂപ്പുകകൾ കരിക്കാലും തുംബാപായുന്നതല്ലോന്തു പല കാര്യങ്ങളിലും അടങ്കിയിരിക്കുന്നു. ഇവയെ ഇവിടെ ഉഭാവരിക്കുന്നതിൽ ശേർപ്പണതു പ്രാംഗത്തിന്റെ ഗാന്ധുത കൂടു വല്ലിയ പ്രതിബന്ധമായി കാണുന്നു.

മദ്യന്തികക്കു മകരദന്തിലും പ്രാണാധാരികേകം അതിന്റെ പരമകാംഘരയെ പ്രാപിച്ചു എന്ന കണക്കേപ്പും ഒ

കരംസ്സ് മുഖത്തുനിന്ന് മുട്ടപട്ട മാറി മദയന്തികയുടെ
കൈക്കു ഏടിംഗാ. അട്ടവക്കു കുടിനില്ല ചെയ്യുകൊ
ണ്ടിന്നാ ഈ ഒക്രംസ്സ് യമാത്മാലതിത്വനാഭന്ന
മദയന്തിക വിശ്വസിച്ചു കാണിതിക്കേ, അകരമാം മുട്ട
പട്ട പട്ടിക്കുത്തു വെള്ളിപ്പേട്ടുസ്ഥായാ നദയന്തിക തെച്ചി ഉ
രുപ്പേട്ട വിസ്താരപാവശ്യായി തീരേണ്ടതായിതന്നു. എന്നു
നാൽ കവി ഇവിടെ അവവളുകൊണ്ട് “ആശ്വാസ്യം! ഈതു
മരിയാനായിത്വനാ ഇരിഞ്ഞു” എന്ന മാത്രം പറയി
ചീട്ടുള്ള.

ഉടൻ തന്റെ സഹോദരനായ ദന്തനെ എല്ലാ
വരംകൂടി പഠിച്ചിരിക്കാണെന്നുള്ള സത്യം മദയന്തിക
ജീ നന്ദില്ലായി, “ഭാലതി സാഹസം പ്രവർത്തിച്ചുവോ”
എന്ന അവർം ചോദിക്കുന്നു. അതിനു “പിന്നെയോ”
എന്നും മറ്റൊ ബുദ്ധിക്കുതി ഉത്തരാ പറയുന്നു. ഈതു
കേട്ട മദയന്തിക “ക്ലൗഡിൻ” പൊഴിക്കുന്നു.” ഈ അങ്ക്
ത്തിന്റെ അവസ്ഥാനംവരെ മദയന്തിക പിന്നെ യാതൊ
നും ശബ്ദിച്ചിട്ടില്ല. തന്റെ സഹോദരന്റെ നേരെ
ചെയ്ത ഈ മഹാ വഞ്ചായെക്കറിച്ചു മദയന്തികയ്ക്കുള്ള വ്യ
സന്നഹാ, തന്റെ അരാരാഗവിഷയമാകുന്ന മക്കരംനേര
ടുള്ള സമേരുന്നതാൽ ലഭിച്ച സന്തോഷിലോ, എതാണു
മദയന്തികയുടെ മനസ്സിൽ തർസമയം കവിത്തുന്നിന
തന്നുള്ള കാഞ്ഞത്തിൽ വായനക്കരങ്ങ് സംശയമുണ്ടാക്ക
വാൻ പാടില്ലോന്താറിയത്തിലും, പാവപ്പേട്ട ദന്തന്റെ
നോരെ അവസ്ഥം അംബക്കു ജനിപ്പിക്കുന്ന കവിണ്ണിയും
അരക്കു ഈ എഴാം അവസ്ഥാക്കുന്നതു്.

శ్రీకృం శంకర

శుగ్రాం రణశ్రుత్యుభాయ ఈ ఆశం శుశ్రావణ
తనింట శ్లేష్మగాంశ ఏంబిషణ తోంగాను. శుశ్రావణ
తనింట కమాయ శ్లుప్తారం ప్రయక్షిపచయం. ఉకరణ
నా భేషహావరుకారు పిట్టిశ్లేష్మగాంశ్లుప్తాయి వ్యుగు వీ
వరం మాయవాస శరింజతప్పోం అమాదువా సమాయి
షణాతిగాయి కళహంసగోట్టుక పోయి. శుశ్రావ
తనింటాం కామణకించె శరింయిషణవాస శాఖలూకిం
ఘం, బ్యులుపరశ్మితిష్టం, లావంగికష్టం పోయి. శుశ్రావ
ఎ వంతమాయమరింత్రు తిరిశ్లేష్మవణు లువంగీకించె
యోషణవాంగాయి మాలతి శ్లుప్తాంప్యుక్షమ్మోం కపూలుకణు
శవగు అంవశ్లు ఏర్పాత్రు శ్రీచంప్యుతాంతాంషిలేషణ కెగు
ణ్ణుపోయి. భేషహావరుకారోట్టుక్కు శసనాంషిక్కుయ నా
యవమకరణగుం జయిశ్లేష్మ. రాజువు శుశ్రావ జుచుష్టునా
శశంష్టుంమర్దుం కల్పాట అంవశ్మ సమాం ఎంపట్టు. నా
యవమకరణగుంమర్దుం తిరిశ్లేష్మవణుప్పోం మాలతించె
కాణుంతిక్క అంవశ్మ అంత్రుంతం ప్యుసగొశ్లేష్మ. అంవశ్మా
కిం, కళహంసం, కపూలుకణులు, శభయంతిక, లావం
గిక శ్లుత్రుంతి అంవ్యుక్తాసుపలావండణ్ణుంట్టుక్కియ అంశు
కిం పాత్రుంతమితి గుంపు సంగతికాల్కుషాంతి ఎం
జుప్పుంతి ఉం సంభాషణగణ్ణుంతారు శుశ్రావణు
పారి విశేషించ్చుంచు వావాస కాణుంగొట్టు. ప్యు
ంతగుంపు, శుతింట వలా భేషణ్ణుంక్కు నుంచించు

ಯ അവശ്യകതയും കാണബ്ലേപ്പുന്നീട്ട്. കൂറിലുക്കണ്ണല
രെ നാടകകത്താവു രണ്ടാമത്തും അരംഭത്തു കൊണ്ടുവ
ന്നതു അവഹിതംതന്നെ. മാധ്യമകരണമായഒട്ട ദേശ
കാവല്ലോരോടുള്ള മത്സരത്തിനാമരിട്ടും കമ്മിയാട്ട നാട
കിയമായ എന്നു സംഖ്യാശാല ഉള്ളതെന്നു ഏറിക്കേ
ണസ്സിലാക്കുന്നീട്ട്.

ക്രാന്റും അക്കം

കൂദാശകിഴുന്ന പുസ്തകിപ്പുയായ സൗഖ്യവിനി എന്ന
യോഗിനി പുസ്താംഗത്തിൽ പ്രഥമപിച്ച പത്രാവതിപെട്ട
ബാങ്കതയും സിന്ധുനദിയുടെ പത്രാശാന്തരതയുംകൂടും
വർന്നിക്കുന്നു. മാധ്യമകരണമായഒട്ട പ്രസാഡാന്തി വ
ക്രത്തുവാൻ പുരാഭ്ലോദ്ധവജ്ഞാനം ഇം യോഗിനി. എങ്കാ
ഥും മാലതീലോപത്തിൽ അവശ്യാട്ട ഇതു അവകാശം
ഈ ഇവർക്കു ഇം പുസ്താംഗത്താൽ ഹാണാനാപ്രകാരം ഇ
തു ധാരാളായും സാമ്യാനാശായും നശിന്തന്ത്രിയും കാട്ട
കണ്ണും നദികളും വർന്നിക്കുന്നതിൽ അനുസാരിക്കുന്നു
യതു സ്പദാവവിതഃസാക്ഷാത്. മാലതീവിജയാതാൽ കേ
വലാ ഭ്രാന്തവന്നേപ്പുംലഭയായിരിക്കിന്ന് അധിവാൻ തന്റെ
സവാരായ മകരണ്ണാട്ടും പുരാഭ്ലോദ്ധവജ്ഞാനം
വോപഷിച്ച കാണാല്ലെങ്കാൽ കടക്കാ മുൻചുവായ പ്രാപിച്ച്
മകരണ്ണ ഇതു കണ്ട പ്രാണാത്മാശാംഖവയ്ക്കാൻ അതാംഭി
ക്കൈയിൽ സൗഖ്യാശാലി അവിടെ വന്നു, മാലതാരായ താന്ന
ഗ്രീവർമ്മതത്തിൽ താഴുസിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ അ
വർ രണ്ടുപേരേയും അത്രപ്പാസിപ്പിച്ച്. ഇതാണ ക്രാ

തും പാക്കതാൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതും കമ്മയെട റബ്ബോ
ക്കേവലാം.

മാധ്യവന്നൻറുംവാഹാരവശ്വരക്കണ്ണ സഹിക്കാതെ മക
രങ്ങൾ പടലാവതിരയും നദിയിൽ മാട്ടവരൻ തൃട്ടുക
യിൽ സെശഭാമിനിവനം തുട്ടതു. മാധ്യവചകരങ്ങളായ
മായി അല്ലെം സംസാരിച്ചതിന്നൻശേഷം, അവർപ്പം മാല
തികൊട്ടതയെല്ലു ഉല്പത്തിമാല മാധ്യവന്നൻ കൂട്ടിൽ
കൊട്ടതു. അപ്പോൾ മാധ്യവരൻ ഒരതു താൻ മദനോദ്ധൂ
നാതിൽവെച്ചു കോത്തുണ്ടാക്കിഡിവാണാന്നാം മാലതിയു
ടെ കൈവഴം ഇരുന്നാതാണാന്നം മനസ്സിലായി. മാല
തിയോട് ചോദിക്കുന്നായുംവാല ഒരു ഉല്പത്തിമാലയേം
എ മാധ്യവൻ ചാല ചോദ്യംദിംബം സുഗന്ധംവിഭരിച്ചും ഉണ്ടാ
ണ്ടതോടുംകൂടെ ചോദിക്കുന്നു. ഉല്പത്തിമാലയെ തിരിച്ചു
റിഞ്ഞതിന്നൻ ശേഖം ഒരതു എടുവാടുവാനു കിട്ടിയെ
ണ്ണാ മാലതിയെ കണക്കുവോ എന്നാണു മാധ്യവന്നക്കു മക,
രങ്ങാക്കുട്ട കരക്കിരക്കും സെശഭാമിനിയോട് കുറെ
നേരതേക്കു ചോദിക്കുന്നില്ല. മാധ്യവരൻ ഉമാദമായിയ
നാ എന്നായും സമാധാനം പറയ മുപ്പടംകുമക്കും, മകര
ദിനം സൂഖ്യലഭി വേണ്ടുവോളും ഉട കായിക്കുന്നവല്ലു. അത്
ഒരു മാധ്യവന്നൻ മുർച്ചയും മു മു അവനുണ്ടിച്ചു കാ
റിക്കുന്നു കഴിവത്തേപ്പോളുണ്ട് “ഒരുണ്ണു പ്രസാദിക്കുന്നു.
അവിടുന്ന അരയളിചെയ്യാലും. എന്നൻറെ പ്രിയത്വ ജീവി
ച്ചിരിക്കുന്നവോ?” എന്ന പത്രം സെശഭാമിനിയോട്
ചോദിക്കുവാൻ തൃട്ടുന്നതും. അപ്പോൾ സെശഭാമിനി
പണ്ഡിതൻ കരാളക്കേരുതിക്കരുവെച്ചു ഒരുയുധാണിയാ

യിരുന്ന അല്ലോച്ചവളക്കാ മാധവൻ നിന്മിച്ചതും അരുളിക്കിത്തം കുറാലക്കണ്ണായപ്പുടെ കോപവും രഭൂ മാധവകരദംഗാര കാമ്പാപ്പുട്ടത്രാകയും വെള്ള. സൈംഗാമി നി മാധവനോട്ടുടി പോയി. ഈ വർത്തമാനമെല്ലാം അഗവതി കാരണക്കിംഗ് അറിക്കിങ്ങവാനായി കരകരദാ പോയി.

10-ാം അംഗം.

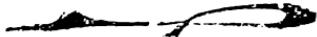
രാജാതിരുവടക്കും മാധവകരദംഗാരയടക്കയും വർത്തമാണു തന്നും അറിയാനുത എന്നും വ്യസനിച്ചിറിക്കുന്ന കാരകരിക്കുമെറും മുഖാന്ത്യാശംചെല്ലും ഭാവിക്കുന്നേവാം ശകരദന്നവനു വർത്തമാവശ്യും അവരെ അറിയിച്ചു. ശാലതിരുവട അഹാമ്മത്തുവിഭിത്തം എററവും വ്യസനിച്ചു ജീവംബാവിവാദത്രാവാനു ഉസ്ബഹിക്കുന്ന ത്രിവസ്തുവും റാമാത്മാബിംബം ദശാധാരയും പശ്ചാധാരയും. രാജാവിനും നന്നാ ദാഡി മാധവകരദംഗാരോട്ടുള്ള വിരോധമെല്ലാം തീവ്രം. എല്ലാവശാദ്ധുടി ഏഴൊമ്പിച്ചില്ല. പിരിയുകയും വെള്ള. മുതാബാ' പഞ്ചാക്ഷരത്തിനും സംകേഷവും. ഒന്നുംപതും പാത്രം അഭ്യന്തരങ്ങൾ പ്രാണത്യാഗം ചെല്ലും പുറപ്പെട്ടു അതുകൂടുടെ ദശാവും ആര്മ്മലാബിക്കുന്നേവാം, ഈ കുടം നാനാതാര്യം വാദവാനാലും ഉന്നവ്യം ജീവനിൽ കൊതി എന്നു വരാഴുന്നു. ഇട്ടുവാഴത്തെപ്പോലെ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടുണ്ടോ താരാന്തരക്കും ക്രമിലഭ്യിക്കും പ്രാണംപെം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നോ സംശയം തോന്നിപ്പോകുന്നു.

ശാലതിരുവടവിനും നാബാംഗംഡാളുകറിച്ചു പ്രാഥിക്കും അതിരുവായങ്ങൾ ദശവിനും ദശവിനും ദശവിനും പ്രാഥിക്കും

പിള്ളക്കഴിന്തു. ഈ പ്രകരണങ്ങളിൽനാം പ്രധാനമായ ഒരു അന്തിമഭ പാതയുള്ളടക്ക നാംഭാവാനേഡിക്ക തമിൽ വ്യക്തമായി കാണാൻപെട്ടാവും കേൾക്കും എന്നംറാതന്ന ഇല്ലെന്നുള്ളതാണ്. ഇതിനോപരി അഭിസംഗതങ്ങളായ അരങ്കുകാര്യങ്ങളെ താൻ ചുണ്ണിക്കണാൻപെട്ടിട്ടുണ്ട്. നാടക കനിമ്മാനാത്തിനാവേണ്ടതായ ഫോക്കപ്പറ്റിച്ചയും കല്പി നാശാത്ത്വരോ ഭവാക്കിക്കണ്ടായിത്താണ്ടായി ഈ പ്രകരണംകൊണ്ട് തെളിയുന്നില്ല എന്തുകവികളുടെ ഫോ സഭമട്ടം നല്ലവല്ലോ എന്നിക്കു നാല്ലുംലൂഹയിട്ടില്ലെന്നും അതിനാലുണ്ട് അവകാട അലങ്കാരങ്ങളേയുംരംഭം താൻ അത്രക്കുപ്പിക്കുന്നതെന്നും പിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതായി കേരംകുമാൻഡ്. എന്നാൽ എത്രക്കുംലും നാടകത്തി നീറ്റി ഗ്രന്ഥഭാഷാവിവേചനാം ചെയ്യുന്നതിൽ താൻ ഉം നോഗ്രിക്കുന്ന നാമങ്ങൾം വിശദ്യിച്ചുായ രാജുത്തി നീരാ ദേശത്തിനീരാ ശാന്തം ചെന്നുത്തല്ലെന്നും, പരുന്ന ചോഡാ സാമ്പ്രതികമായ സ്വപ്നികാരത്തിനു അർഹതയുണ്ടാക്കാതെ തക്കവല്ലോ മനസ്യബുദ്ധിയുടെ ഏകക്രമപ്രവർത്തന അതുപെ മഹാക്ഷേത്രത്തിലുള്ള ഒരു നാമങ്ങൾമാണു അതെന്നും താന്നിവിടെ പ്രസിദ്ധമായി പറയുന്നു. ദേശകാലങ്ങളും അത്രഗ്രാമികമന്ന ഗ്രന്ഥഭാഷാങ്ങൾം ഒരു നാടകത്തിൽ തീരു ഉണ്ടാകയില്ലെന്നും താൻ വാദിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും അവ വളരെ സപ്ലൈങ്ങുകയാൽ, മനസ്യജാതിയുടെ പ്രധാനങ്ങളായ നാശികനിയങ്ങളെല്ലാം അതുകൂടിക്കുവാൻ അവക്കു കഴിയുന്നതല്ല. ഷേക്കുപ്പിലറ്റിനീറ്റി പ്രവാഹി ആത്മായും നാടകങ്ങൾിൽ എന്നീരും ഈ നാടകപ്രാഥിനി

ഉമ്മാന്തിക്കിക്കുന്നു. മാഷ്ട്രെപ്പുലിക്ക് ഇപ്പോൾ കാലാം നാ എക്കറു ദശ പ്രതി നിലവാരില്ലെന്ന കാലഭ്യനാലും, ഏറ്റരാജുത്തിലായാലും, ഔദ്യോഗിക്കാരായാലും, നഗരിയിലായാലും ഈ നാടകങ്ങളുടെ ഘക്കിസ്കത്തയേധും ചാരി ത്വക്കാരന്തെയും നിഃവാധിക്കുവാൻ ആരക്കു തുനിസ്തുന്നതല്ല.

സംസ്കൃതകവിക്കാരു അനുനാസം ബഹുമാനിക്കുമ്പോൾ വന്നിക്കുമ്പോൾ എഴുന്നു ഒരു നാടകപ്പുണ്ടാക്കണമെന്ന ഇടയിൽ ഉണ്ടാനോ എന്നിക്കുവാം. പ്രക്ഷേ നാടകപാരിശോധനയിൽ ആരക്കു പ്രയോഗിക്കേണ്ടതും ഞാൻ പ്രയോഗിച്ചു തുമായ മാനദണ്ഡം എടുക്കണമോ എന്നും മെത്തപരിശീലന കവിക്കുടെ നിലയ്ക്ക് വല്ല ഭേദഗതിയും വക്രതയും എന്നും നോക്കുവാനാണു ഞാൻ മാലാർമ്മാധിവത്തിന്റെ പരിശോധനയും തുനിസ്തതത്തു്. പരിശോധനകാണ്ട് ഈ കവിക്കു ഒളിക്കുന്നില്ല വായനക്കാരുടെ നാല്ലും വല്ല ഭേദഗതിയും അമായ്മായി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലെന്നു എന്നാശ്വരതു കാലക്രമം അനുഭവിച്ചുണ്ടെന്നും ഞാൻ ആശംസപിക്കുന്നു.



I.

“പ്രസാകാരിക്കിയിട്ടി: പ്രസരുക്കരതെ ഭ്രാജിഷ്ഠനാ ബ്രാഹ്മി ഭജാനാപ്രാപ്യമനോധുതസമുച്ചയേഹാപി സംപ്രേക്ഷണാ” എന്ന് ക്ഷേത്രത്തിനും രാജവാരിയർ അവർക്കും എഴുതിയിരുത്തു് ഗേത്യാറാത്ത ക്രതിയെ ഉദ്ദേശിച്ചും കുറഞ്ഞു. ഈ പ്രസിദ്ധപ്രകാശനം വാണിജ്യത്വം നില്ക്കി വാക്കാശാക്കിലും കവികളുടെ കീത്തിയെല്ലാതും അവാ ഒരു സംഖ്യാസിദ്ധജ്ഞ വിദ്യാവിജ്ഞയകമായ നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അന്ത്യാംശക്കീയാൽ ഫോറത്തു് മാല തീരുമായവനിത്രുപണാംബകാണ്ടു് തോന്നുവാൻ എനിക്കു് ഈ ട്രാക്ടിനിനാൽ സുഭ്രാജിഷ്ഠനാ നാടകം നേരു് പാരി ക്ഷണംബെജ്ഞാനായി തോന്ന നിശ്ചായിക്കുന്നു.

നാടകനിത്രുപണാത്തിൽ പ്രയോഗിക്കേണ്ടിനാ നിയമ അനുകരിച്ചു് മുതിനുമുറിൽ പലതവണ്ണയും പല സന്ത്തേഷിലും തോന്ന എഴുതിട്ടുള്ളതിനാൽ അവയെ ഈ പ്രോഡിം അനുവാദത്തിക്കുന്നില്ല. എന്നിലും പ്രസ്തുതനാടക ത്തിന്റെ കാഞ്ഞത്തിൽ ഒരു നിയമംകൂടി പരയപ്പെട്ടവാ നണ്ടു്. സാധാരണായായി പുതിയ റാസ്റ്റുക്കുന്നും ക്ഷരിച്ചു അടിപ്പായം പാറയുന്നോടിം അവരുടെ കത്താക്കരണായടക്ക ബാല്യം വാദിക്കും സ്ഥൂതീപും മുതലാശം അവസ്ഥക്കും പരിശോധകമായാടുക്കും വിചാരിത്തിൽ ഇംപ്രൈസ്റ്റോക്കുന്നു. എന്നാൽ എഴുതജ്ഞിലും ഭാഷിക്കുന്ന പ്രസ്തുതനാമാധികാരിക്കും

என்ற உறுக்கூற்று மூலிகையாவத் பூஷ ராக விசாரா கூட்டுறவு அதுகூட்டுறவு ராகதுதாகவாகவும் ஏற்கன்ற நிதி. வாடக்கண்ணுடைன் மூலாகவாய்விவோசாயா எவ்வளவுபாலே அது வெயை உள்ளாகவியவற் பொலுமாராகதெடு மூலமாராகதெடு, மூலிகூட்டுறவு எழுதுமாலாவதெடு, மூலாகாண்ணாராகதெடு, என்றுமிதாயாடும் மூலவக காண்ணும்போது ஒரு பாரிஶோயகங்கள் தீவிர அரிய குத்தூட்டுறவுகளா. நாட்டுவெளியை பாரதத்து² மேலாகாசுக்கரிமா அதிகால கொட்டுவதாயா எடுக்குவதைதூண்டு மூலாகிழுது³ பாரிக்கூட்டுறவாம். முறைகள்தாவிலை ஸப்பமாயி ஸஂஸ்கிரிதங்கள் ஸஂஸ்திக்கூட்டுறவுகளைத் தீவிர மூலாக மூலாகுதுறுத்துகிறா.

ஸ்வதூஷ்ஜினம் நாடகம் மூஷவாரம் நொங் ஸாவயாந மாயி வாயிச்சுகோக்கி. ஏக்கிலு⁴ மேற்பார்த்த மூவு ஸம தல்லுமக்குறிச்சு⁵ அதிகரிக்காலி ஹபநிக்க வாங் வசியிலூயானா⁶ தோனானது. ‘ஃபாடு’ அது ஸ்வகித்து கமாஷுத தூக்கிக்கெடு⁷ மூஷாநக்கத்தில் ஸப்பூ மெழுஞ்சி புராஞ்சி ஸாஞ்சாஞ்சோஞ்சி ஃாநா தழுவினிழீஞ்சி ஸ்வீஞ்சைஞ்சி ஸஂஸ்ரைஞ்சைஞ்சி. மூதொழிலை ஶேஷமுழு மூளைப்பாலை மூறேகு⁸ விசாரிக்கவாங் மூபூரிய அதுரைக்கா.

நாடக்கண்ணுடைன் மூலாகிழுஞ்சுவென்று விடுக்கவிக்கப் பெரிச்சுவகைப்புக்காரம் ஏற்கிக்கீடு⁹ பால பேஞ்சு¹⁰ தொனிக்குள்ளு¹¹. பால ஓரோங்காடக்கண்ணுடு¹² மூ பூவானால் மாத்தாந்காரங்குவு¹³ கழுமிழுஞ்சி ஸஂஸ்க

ന്യം തീരാ ഇല്ലാതെങ്കിലും പലക്ക് പ്രാണം വഴുവാൽ അമ്മയുടെ
മാസ്തിർക്കണം. പ്രസ്താവനാടകക്കാരിൽ ലക്ഷ്മിക്ക ഗാനവും
കമ്പയിലെ പാത്രങ്ങളുടെ പ്രവേശനവും സരസമായ ഒരു
ശബ്ദദ്രോഹകാണ്ട് എടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് ഒരു വിശ്വേ
ഷംതനനാ. ദ്രോഹരഥായ വസന്തകാലത്തെ ഉദ്ദേശി
ച്ചു് സംഗ്രിതാരഭക്തിക്ക്വാഖ ദളം തുറയാണു് ലക്ഷ്മിയോടു്
പരശ്രമതിരാസ്സം ദാശന്താരാവാസ്സും വിശ്വാസം
താന്ത്രനാ ചെങ്കുഞ്ചിതനനാല്ലെ. എടി നംഗിയായി
പാട്ടപാട്ടകയിൽ “ചോരപ്പുകുക തജ്ജകൊള്ളുമില്ല എന്നിടിൽ” എപ്പന്നപാരംശരു അവച്ചുടക്ക നേരത അട്ടക്കമയും
“ധാത്രാഞ്ജുശക്തിക്കൂദാന്ത്” എന്നു് അവശിശ ഉപാധ്യാ
ഗ്രിച്ചു് പദ്ധതി തെറവിശ്വരിപ്പാളുംചൊങ്കു മുട്ടുനായ കു
ഞ്ചുകിരുചാട അരബിസിക്കതയും അപഞ്ചതയും റസാവഹം
തനനാ.

എന്നാം അക്കാദിക്കാർ മുഖ്യപ്രധാനം കണ്ണിനും ശക്കാം ഇച്ചു
പ്രവേശിച്ചു് ദിവ്യദ്രാപാദത്തിനാവേണ്ടുനാ ഉപാധ്യക്കാർ
അതലോപിച്ചും മുഖ്യപ്രധാനാണു മുതൽവശം പലദ്രുവ
കു എപ്പുഴയുംതുയും ചെങ്കുഞ്ചു ചെണ്ണാറിതനായ കണ്ണി
വൈ കേരംപ്പെട്ടിനാശേണ്ടി “എപ്പുള്ളംചാഞ്ചാം തൊന്ത്
വഴുവര വിവശവായിത്തിന്നിന്നിരിക്കുനാ. ഒത്തുലും കനാം
പരഞ്ഞനാതും ഇല്ലെ.” എന്നു് വിലാപിശ്വാനാതിൽ യാന
അസപഭാവികതയില്ലെ എന്നു് ശബ്ദിക്കുനാ. എപ്പുള്ളംകു
ബണ്ണനാൽ, വിജകാതുലാശനന്നിയിൽവാച്ചു് ഒരുവൻ ഒരു
തയ്ക്കാനിയിച്ചു അന്തിം മുഖ്യപ്രധാനാംപ്പെട്ടിച്ചു് പ്രാണം

നു ചെയ്യുന്നതുവരും അഭിശാധ്യരണാധാരിക്കോ, കാമ വിഷയപ്രാപ്തിക്കാൻ മാത്രമാണുവായും തെരുതീക്കിക്കുട്ടി ചെയ്യുന്നതിനും അഭിശാധ്യവത്തി സ്വീകൃതകനും എ നാതനാന്നായപ്പേരു കപടോചായാദ്ദീതിലിൽവിഗ്രഹിപ്പായ മാത്ര ലഭിക്കുന്നതിലും മുഴുവൻ കാര്യമാക്കാനു കഴിഞ്ഞുനോടാണ ലോചിക്കവാനേ തരുകളും എന്നാളും ഭാജ്യാധാരിക്കുന്നതിലും കാര്യമാരിക്കാൻ “മുഴുവൻ കാര്യത്തിൽ” മാത്രമാണും പ്രവേശനത്തിനായി അപേക്ഷിക്കുന്നതിലും അദ്ദേഹത്തിനും വൈദഹസ്യം അത്യുംതന്നെ പ്രശ്നജിച്ചിരിക്കും പിന്നെ ചേർവ്വാനത്തുപുകാരാ റാപ്പറിക്കുവാൻ ഒരവകാശവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ശക്കാറിയുടെ ക്രാട്ടാഹ്യദാഡ്രിലും വിഗ്രഹിപ്പതു മുഴുവൻ അരങ്ങൾഒഴുവും പ്രാഥമ്യപ്പേരും അഭിശാധ്യപ്പേരും നാമം. അംബുളാൻ തിക്കുറ്റിയുപംബയരിലും വത്തചാരാം കേട്ട പ്രോഡി സഖ്യാസിക്കും സ്കൂളുകളിൽക്കൊണ്ടു യോഗ്യമല്ലാതെന്നാണ് അതു വഴി നാശി എ നും കഴിഞ്ഞും ഭാജ്യാധാരി അഭിശാധ്യവും വൈദഹസ്യം ശക്കാം അതിലും യോജിക്കാതെ അംബുളാനും കപടത്തെ വൈദഹസ്യം കൂടുതുകയും മുഖംഭിലും പ്രാഥമ്യപ്പേരിൽ കണ്ണെന്നതിനു തന്നീക്കഴിയും സാമർത്ഥ്യം കഴിഞ്ഞഭാജ്യാധാരി നാശിക്കുന്നതു പ്രശ്നാസനം ഉടെനു വിഷയിക്കുകയും ചെയ്യും.

ലേവനമഴുതാ കുതാനും കാര്യിൽക്കാട്ടിത്തുക്കാശവും ഭാജ്യാധാരി ഭാജ്യിഗ്രഹിപ്പാം നാശിക്കുന്നതു പറഞ്ഞു ഏതൊന്നും മുതൽ അതിനും അന്തിമതന്നെന്നാണും

എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു തൊഴുള്ളപോയിഎന്നം നടപ്പിലുള്ള ചീരിക്കുന്നതിൽ കരെ മനസ്സാരുള്ളും. സദ്ഗാനത്തെ അവിച്ചുള്ള സകല വിവരങ്ങളും അപ്പോൾ അവ്വീടെയും ശാഖിക്കുന്നവക്ക് അറിവുണ്ടായിരുന്നു. അതു അവസ്ഥ യിൽ ഭാജ്യാധനാ കണ്ണിജപത്രിനു രൂവശ്രൂമം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അ പ്രവൃത്തി ലാടക എന്നിൻ ഒരു വൈകല്യമാണെന്നം പിലക്കു തോന്തിയേ കാണ. എന്നാൽ കാമുകത്പത്രത്തിനു സഹജം വികാരങ്ങളും ചേഷ്ടകങ്ങളും അവിച്ചുള്ള പരിശ്രാന്താം മുഖ്യയേ പ്രതിശ്വേച്യിക്കുന്നതിനു സംശയമില്ല. ഈ വിടത്തെ അവസ്ഥ ആലോച്ചിക്കുക. കണ്ണിജന്റെയും ദക്ഷിയും ശോകാപഹാരകങ്ങളും പ്രാത്യാധകങ്ങളും അ വരാന്നങ്ങളും ഭാജ്യാധനാ അപ്പോൾ എറബും എറബും പ്രധിഷ്ഠിതരായിരുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കു, മോഹനാംഗിയായി നവായ്വുന്നയുക്തയായിരിക്കുന്ന സുഭ്രംഗി തു തനിക്കുള്ള അനാരാഗാതിരേകത്താൽ അനുനദിലൂഹരിയോടും ഉൽക്കണ്ണയോടും കൂടിയിരുന്ന തങ്ങാവയസ്സുന്നായ അ ഭാജ്യാധനാ തന്റെ പ്രേമവിശ്വാസം അംഗാരത്താത്തിന്റെ പ്രാണിക്കായിക്കൊണ്ടു് അയക്കുപ്പുകുന്ന ലേവന്തത്തിന്റെ വാഹകനായിരിക്കുന്ന ഭാജ്യിഡഗ്‌ലൂഡോടും രഹസ്യത്തിൽകൂടി എതാണ്ടു് മന്ത്രിക്കുവാൻ തുനി തെതിൽു് എറബും ഉപചന്നായ ഒരു സാഹസ്രാന്തരനാവിച്ചാരിച്ചുള്ളു.

III

ஒளைமக்களில் பெல்லுட்டுத் தூபுவட்டம் கிழிறாம் என
குண்டிட விவாரத்தைப்பூரித் தநுபொரிசிதழுகூடுகிறிக்க
யோசு கை குதாக் புவேஶிதழு குள்ளாக் அறயதூ லேவு
நம் பெல்லுட்டுக் கொடுக்கவும், பெல்லுட்டு குண்டாயநாம்,
அதிகிழிறுக் கால்ஜிவாம், அரங்கதூலாயி ஸஂஸாரிக்கவும்
ஏவுடு வசிரை அறயதூகொழுதைநம் பெல்லுட்டு பார
எறு குதாக் காக்கவும் எ மயுரம்.

“හා! ගෙවිත්තෙනු. රඟකුවෝස්සං ප්‍රශ්නයේ සුරුවකා ගැඹුවෙදු. මධ්‍යවාචකයා මෙමිතම අනුතාතු යාක්ෂණ ජ්‍යීත් දූෂ්‍රිකුණුවෙන්. එහිතායාලුව විභාගත්තෙනු.” එහි ගැඹුවෙන් ඉතුළු යාචන අනුත්ථාත්තාය වාකුව් ක්‍රිඩ්ත ඉන් තෙත්තෙනු

“ എകാഗ്രതയും നായ നാമനിന്മാനതിലും പ്രിയൻ
 മുഖ്യമായോരുമാട്ട് മുഖമായ ദ്രോഹിണായാണ്
 ദിവണ്ടതെന്നു രാജുപേപ്പക്കിള്ളിയും നായുരക്കാവാ
 നബാട്ടിഡിന്മാരുമായും വിന്റും സിന്റും .”

എന്ന അദ്ദേഹം പറയുന്നു. “എതായാലും വിഷയംതെന്നു” എന്നുള്ളതിനും അത്മം സ്ഥാപിക്കായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥക്ക് ഫേലെഴുതിയ ഭ്രാഹ്മിനും ഉത്തരവായംശം അതിരിക്കുന്നു തോന്തരാ.

സുഖത്വം സ്വന്തമാക്കുന്ന നല്ലതാണെങ്കിൽ ഉദ്ദേശവാക്ക് അടിസ്ഥാനമായതിൽ ബലഭ്രംബം ഫലാജിക്കാതെ സംഗ്രഹിക്കുകയും നിജചരം ക്ഷേമപ്പീജ്ഞാഭാസം മുൻ്നോട്ടു വരണ്ടതു ചെറുതുനാണു്:—

സൈനദായ്മായ്ക്ക് ശൈത്യപ്രക്രിയ പലമുണ്ട്
ചേരാവിവ്യാതി തോട്ടം
മാനൃഹാരാം മുഖം കാഡിത്താവെകാട്
കണാതും സ്റ്റീജനത്തെ
അംഗ്രോഹ്യം ഹോക്കേനാൽ പ്രിയചാട് ഉവർത്തൻ
കാതമാവരബോൾറിഷം
നന്നായ്മിനോ ജനിക്കണ്ണായ ശിത്രവധികം
യോഗ്രാഹായും ഭവിഷ്യം.

വിവാഹം ചെയ്യേണ്ടുടുവാൻപോക്കന തന്റെ സ
ഹാഭരിയിൽ നല്ല ശിത്രക്കരി ജനിക്കന്നതിനാവശ്യക
ങ്ങളായ സംഗതിക്കെളുക്കാറില്ല ഒരുവൻ പ്രസംഗംചൊ
ണ്ണാൻ തുടങ്ങുന്ന സപ്രാവം അനുന്നതം പ്രക്രിയിക്കലാവും
പത്ര സൗഖ്യമായി തോന്നും.

ചുപ്പവംശാധിഗ്രാനായ ദായ്യുംയന്നു സുഖദ്രോഗം വരു
തോ ചേപ്പിയുള്ളവനായിരിക്കുമെന്നു പലഭ്രംബം പ്രസ്താവി
ച്ചപ്പോൾ കൂൺ ഉപായത്തിൽ ഉദ്ദേശവരണേന്നാക്കി ഒന്ന്
ഹാസം ചെയ്യപ്രകാരം നടക്കിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു ഉചിതമാ
കും.

“സാരസൽമുണ്ണാദേണ്ടചോരിലും മഹാജനം
പാരമിന്നനാദരിക്കില്ലായതെക്കു നിപ്പുലം”

കൂൺവൻ ഈ അഭിപ്രായം വരുതെ ശ്രൂഞ്ഞാണോ എന്നു
സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സാരസൽമുണ്ണാദേണ്ടം ഒരു
വനിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവന്തെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർ അവരെ
അനാഭരിക്കുമോവനുവെച്ചു അതു മുണ്ണാദേണ്ട നിപ്പുലം
കും വിളിക്കുമോ? സാരസൽമുണ്ണാദേണ്ട അനാഭരി

ക്കന്നാൽ അഹാജനങ്ങളും കന്നാപക്ഷം അവകാട മഹത്പരി തതിൽനിന്നും സാരസൻമുണ്ടാവിവേചനശക്തി തദ്ദേജം തന്നെ? അത്വനെ തള്ളിക്കഴിഞ്ഞതാൽ അവകാട മഹത്പരി തതിൽ പ്രശ്നപ്പാദജായ എത്രല്ലോം മുണ്ടാദം ശ്രദ്ധിക്കും. എന്നാൽ കുറീഞ്ഞും മരറാറിക്കൽ അജംഗ്നിനോടുപൊലീച്ചിപ്പും നേരു കുറിച്ചായിരുന്നവപ്പേ.

നമാം കമ്മാണിലിംപന്തി നമേ കമ്മംചലേപ്പുഹാ
ഇതിമാം യോഫിജാനാതി കമ്മലിന്സവാല്പുരത്—
തൃക്കപാ കമ്മംചലാസംഗം നിത്യത്രഷ്ടാ നിരാഗ്രയ:
കമ്മംസ്രൂപിപ്പുവത്താപിനവവകിഞ്ചിൽ കരാതിസ:
(ആഭ്യർത്ഥന, അബ്യാസം 4, 12-20 ദ്രോക്കദം)

“പാരിതിൽ നിജപ്പിംഗനരാഗമില്ലയെക്കിലു—
നാരിതവൻറ ചായത്രുചു ശോഭകാണ്ടകിംമലം”
ഇവിടെ പാരിതിൽ എന്ന പദം പ്രാസഹത്തിനായി
പ്രയാഗംചുട്ടിട്ടുതനനു അപ്രതിവാക്കപ്പുരം സമമതി
ക്കേണ്ടതാണെങ്കിലും അതിനാശ്വരം വരുന്ന താഴേ മോ
ക്കുന്ന ദ്രോകം ആ പോഷത്തിവൻറ അഭാവംകാണ്ടം
സാരളുംകാണ്ടം മുള്ളുംകനു.

മതിമാനതി വീരനത്തമന്ന
ക്കതിമാനും പ്രിയനാകമിന്റുത്തു
ഹിതമോടിതു കാലചിന്നുഡ്രോ
പതിയാകിൽ ചിത്രമന്നിനിക്കുപക്ഷം.

ഈ അക്കത്തിലെ പിലു ഭാഗദംകാണ്ടം ഉല്പവകാട
കാപട്ടറും കാലുചിത്തായി സംസാരിക്കവാനമുള്ള സാ
മയ്യും ദാഖ്യാതീകരിക്കുപ്പുട്ടനു. “ക്കേഞ്ഞാധനനോട്

പമിക്കവാൻ ഭായ്യാധന അതുകൂടം ഇല്ലോ” എന്ന ശ്രദ്ധ ഉല്ലഭവരണ സന്ദിഗ്ഗ് ദയാക്രമായ അനന്തരയത്തി നെറ്റി ഉദ്ദേശ്യത്തോ ബഹിഭ്രഹം ഗ്രഹിക്കാതിരന്നതും ഒരു പിൽ തീർണ്ണനം ഉല്ലഭവയംതുടി ഉചായത്തിൽ ശ്രദ്ധാഭ്യാസാ വായ ബഹിഭ്രഹം കൊണ്ടു ഗുഡ്രേയെ ഭായ്യാധന ഏകാ ട്രഷനകായ്ക്കാതിൽ തർക്കാലത്തേക്കു സമ്മതം എക്കാട്ടപ്പും ക്കാതെ കഴിച്ചതും, പശ്ചാസ്ഥായിട്ടുണ്ട്.

വിവാഹത്തകരിച്ചു ഇവർ ഇപ്രകാരം വിസ്തരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ കണ്ണൻറെ ലേവനവും കൊണ്ടു കയ്യു ചുതൻ അരവിടെ വജകളും ബഹിഭ്രഹം എഴു ത്രഞ്ചാഖാഡി മുദ്രപൊട്ടിച്ചു വായിക്കുന്നതായി നടിച്ചിട്ടും സന്തോഷത്തോടുകൂടി സപ്രകാര്യമായി തീർണ്ണാഭ്യാസവമാരോ ട “ഇങ്ങനെയാണോ ഏഴ്തിയിരിക്കുന്നതു” എന്ന പറയു കയ്യും ചെയ്യുന്നു. ഭായ്യാധനൻറെ ബഹിഭ്രഹം വായ തീർണ്ണനോടും ലേവനത്തിൻറെ കായ്യും ബഹിഭ്രഹം സന്തോഷത്തോടെ പാശ്രതത്തു അദ്ദേഹത്തിൻറെ ശ്രദ്ധത്തേയും, “ചുതൻ പറത്തുപോയി നില്ലേട്ടു. പാനൈ വിളിക്കാം” എന്ന തീർണ്ണൻ ഉടൻ ചുംബത്തു അദ്ദേഹത്തിൻറെ പാശ്രതേതയും, കയ്യുപോലെ വെളിപ്പെട്ടുത്തുന്നു.

“എന്നാൽ സപയംവരമാണോ നല്ലതും. അപ്പോൾ കന്ധകയ്ക്കുടെ റിതംപോലെ അതുവും” എന്നാശ്രദ്ധ ഉല്ലഭവരണ അഭിപ്രായത്തെ തീർണ്ണൻ എതിര്ത്തിരിക്കും, ഇങ്ങും തീർണ്ണൻ “ഇക്കായ്യുത്തിൽ കന്ധകയ്ക്കുടെ റിതവുംതുടി അറിയേണ്ടതു അതിവശ്യം” എന്നംരാറ്റു പാശ്രതത്തിലുള്ളതു ആപരവിജ്ഞപ്പത ബഹിഭ്രഹണ അതുകൊപ്പത്തിനു വിശ്വ

യീഴ്വിക്കാതിരുന്നതും കൂട്ടപണ്ണത്തോലെ അദ്ദേഹത്തും
സെറ മുഖഗണിന്റെ പ്രശ്നാന്തരപ്രശ്നത്തും.

താൻ നിനച്ചുകാൽം വിടവതേയും ഭംഗിയായി സം
സാരിച്ചും, എത്രിർക്കഷിയുടെ എത്രയതെത്തു വരീകരിക്കു
വാനും വിരോധത്തെത്തു ത്രുമേനു ഒത്തുക്കുവാനും കൂട്ടിനുള്ള
പാടവം ദ്രോധ്യുമതാനും. താഴെ ചോക്കണ്ണ വാന്നും ഇങ്ങ
നെ പലതുള്ളതിൽ ഒന്നാക്കും.

അജ്ഞന്താതരായ മിച്ചാജബൈയിനും ചേക്കാൻ
വിജ്ഞന്താനുള്ളവർ നിന്മക്കിലെത്തു കുഞ്ഞും
ആജ്ഞന്താവോന്നവിലെ നിന്മറിവുണ്ട് ചാത്താ
വജ്ഞന്താനുലമ്പിതു താനാരചചാള്ളിട്ടുണ്ട്.

III

അജ്ഞന്താന്തിൽ താനിക്കുള്ള പ്രജന്മാതിരേക്കതെതക്ക്
റിച്ചു സുഭദ്ര സവിക്കുള്ളായിച്ചൊരുയുണ്ട് ഒരു ലീംഗസംഭാവം
ബന്ധാണും ഇതിൽ പ്രധാനമായി കാണുന്നതു്. സുഭദ്രയു
ടെ അനുശാം അറിയുവാൻവേണ്ടി ഭൂമ്പിലഗ്ഗേഡുന്ന എന്ന
സ്ഥലം മരക്കുട്ടത്തിൽ മാണ്ണുനിന്നും ഇവയുടെ വർത്തമാനം
കേൾക്കുന്നു. ഈ അജ്ഞം ലളിതപദ്ധതിയും മരിന്നാവരങ്ങ
ഉം രണ്ടു ദ്രോക്കരാവാക്കാണ്ടു അതുംഭിക്കുന്നവകിലും
അഭ്യന്തരം അസംഗതിക്കുന്നതു കൂടാം വികൃതമായിരിക്കുന്ന
വെന്നുള്ളടക്കി പ്രായാന്ത കഴികയില്ലെന്നും.

സുഭദ്ര അജ്ഞന്താന്തിലുള്ള പ്രജന്മപാരവശ്രൂം പല
ഭാഗങ്ങളിലും ഇപ്രകാരം വന്നിക്കുപ്പുട്ടിരക്കുന്നും —

പുത്തൻപ്രസ്താവനത്തികൊണ്ട് മഹാചൂത്തപ്പേ
മന്ത്രഭാഷാനിനികിടന്നരയള്ളനിതാജ്ഞാ
അത്യുംപ്രകാശി ലവചന്ദനസാരമേംഡം
പ്രത്യുംഗംശാശ്രം പക്ഷങ്ങനിൽ തോഴിച്ചായം.
സവിഖാർ—സവി! സുഭദ്ര, ഇപ്പോൾ നിന്റെ താഹം

കരു ക്രമിച്ചുവോ?

സുഭദ്ര—സവിഖാർ എന്റെ താപശാനാക്ഷി വല്ലുതും ഒമ്പ
യുനാണണാ എന്നതുടി തോൻ സംശയിക്കുന്നു.

കലാവതി (സുശീലയോടു സ്വകാര്യമായിട്ട്)

പ്രിയസവിയുംതാഹം പാക്കിലിനാിത്തരംതൽ

പ്രിയനാടവരവെന്നു കേൾപ്പുതില്ലിൽക്കുറ്റം

നയമോടിവിടെ നാമിനന്നുചെയ്യേണ്ടാചാല്ലീ

ടക്കിസപദിസുശീലെ തൽ പ്രശ്നാന്തുത്തമിപ്പോം

സുഭദ്ര—ആ പ്രിയജനത്തിനെന്ന വാദത്തേപോം കേരിംക്ക
നാല്ലു. തോൻ എത്രകാലം ഇങ്ങനെ ദൃതപ്രായയായി ജീ
വിച്ചിരിക്കുന്നു. കിട്ടുന്നായ കാമൻ എന്റെ പ്രാഥാദ
ഒള അപഹരിക്കുന്നതുമില്ലപ്പോ. (എന്ന് ചോഹിക്കുന്നു)
സവിഖാർ—പ്രിയസവി! അശപസിക്ക അശപസിക്ക (എ)
ന് ഹിമജലം തളിച്ചു' താമരയിലകൊണ്ട് വാഗ്മിനാ.)

ഇവിടെ സുഭദ്രജീവ താപത്തിനും സ്വത്താവം മു
ന്നാതെനു സവിഖാർഭം സുഭദ്രക്കു നല്ലുവണ്ണും അർധാശ
യാക്കുന്നു. എന്നതെന്നയല്ല അതിനെ ഗ്രാഹ്യനാബഹ
ജ്ഞാൻ സുഭദ്ര ശ്രൂക്കുന്നില്ല. അന്നുവായിരിക്കു നവ
ചന്ദനസാരമേറ്റാ പ്രത്യുംഗംപക്ഷവാനാക്കട്ട, ഏഴുകു
യിൽ തളിർക്കൊണ്ടോ ഹിമജലംതളിച്ചു' താമരയിലക്കു

ണ്ണോ വീഗ്രാവാനാകട്ട് കരാവശ്രവും ശ്രവിടെയുണ്ണായി
അനില്ലു. കേവലം മഹാസികമായ അത്യിരൈ ശമിപ്പി
ഞ്ചോൻ ചട്ടനാ ഭത്തലായ ശീതലപ്പുങ്കരം വാരിന്തെ
ചൂൽ യാതാഫകാരവുമില്ലു. സുദ്രേഖര പ്രാകല
തതിന്തെന്നറ കാരണം അവർ പ്രത്യക്ഷിംഖായി പറഞ്ഞതുംനാ
ശേഷവും സവിമാർ റീമജലം തളിച്ചു താമരയിലയാണ
പ്രയാഗിച്ചതു്. ഇന്ത്യമരദ ചട്ടനാസരോഹനാനിലാങ്കിടർം
ഉൽക്കുളായ വല്പിപ്പിക്കയും ദഭാഗിരൈ ഉജപലിപ്പി
കയും ചെങ്ഗുന വസ്ത്രങ്ങളും വിസ്പസിക്കല്ലേളുള്ളതി
നാൽ ഈ സവിംഖാരട പ്രപ്രഥി അ വീഡിത്തിൽ നോ
ക്കിയാലും സ്രഹചിതശാകനു. സുദ്രേഖര നിർബ്ലംജി
തയും വിനയരാഹിത്രവും ഒന്നീയമാകനു. പുതതൻ
പ്രസ്തുതത്തിനകാണ്ട് ചുംബു തല്ലെത്തിൽ കിടന്നങ്ങളുണ്ടായും

ഉരസിയെന്നാട നീക്കൊലായിട്ടും

ശാമിതാമഹാരിയുന്നതുമന്ത്രം

എനം മറും നിലവിളിച്ചു മുർച്ചിക്കുന്നതും

പേജുപോൽ ശരകിപ്പും

ജ്വാമയമേറിട്ടവന്നെന്നറ തനവിക്കൽ

സീമവടക്കെന്തു ചൊരിഞ്ഞതി

കാമനഹോഹനത്തും ചതിക്കുനു.

എനംപറഞ്ഞു് കരയുന്നതും ശ്രേഷ്ഠകലജാതയായി കേര
ലഹമാരിയായിപ്പിക്കുന്ന ദയവർഖിക്കു് ചേൻ ചേണ്ടുകളില്ലു.
തളിരുക്കാണ്ടും താമരയിലുക്കാണ്ടും വീഗ്രാന നടപ്പു് പ
ണ്ണണ്ണായിരുന്നോക്കാവക്കില്ലും ഇക്കാലത്രതു് കേരംക്കാരില്ലു.
എനാതെന്നയല്ല തളിരിന്തും രാത്രിവരത്താലും താഴരയി

ലയുടെ ജലത്തോടുള്ള സംബന്ധത്താലും അവയുടെ സാമ്പ്രദാമാ അവയെക്കുറിച്ചുള്ള വിചാരങ്ങു മനസ്സിനു കുറഞ്ഞുപാഠം മാത്രം സമ്മതിക്കാമെന്നല്ലാതെ ശ്രീരംതിനാൽ കാരണക്കാളിലും അവ വളരെ ഉപയോഗമുള്ളവയെന്ന് കരിക്കലും പറഞ്ഞുള്ളൂ. പിടിക്കുവാനാകട്ടേ വീതിരെ മുട്ടക്കുമില്ലാത്ത ഈ വസ്തുക്കൾ മേലുന്നതെ അവയ്യുത്തിനു വസ്തുവകം വസ്തുക്കാല തന്റെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു കാലം ധാരാളം കാരണക്കാട്ടുക്കുന്ന വിശദിയുടെ പ്രയോജനം അറിവില്ലാത്ത തായിനമാവുന്ന് വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പുണ്ണ്ണൽ പിങ്കൊണ്ടു ചെച്ചു കിടക്കുകളിൽ ഇക്കാലത്തു അങ്ങം കിടക്കുന്നതായി കേൾക്കുന്നില്ല. അന്നേന്നു ഒന്നാണുകുറി അതിൽ കിടക്കാലുള്ള സുവം ഉംഹൃതാണുല്ലോ. മാലതിയെ വെള്ളി ഇള്ളയവാഴയിലുണ്ടു്. വിചാരത്തിനുമാത്രം സുവാത്തെ കൊട്ടക്കുന്ന വസ്തുക്കളിടെ നാമ ഓർമ്മക്കാണ്ടുള്ള പ്രയോഗത്തെയും അതു വസ്തുക്കൾ എടുത്തെ തുസംഗതികളിൽ സഹലമായി ഉപയോഗിക്കാമെന്നുള്ള തത്പരതയും നമ്മുടെ ഭാഷാകാരികൾ ഇനിയെങ്കിലും തിരിച്ചറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം. കമ്മുകക്കപ്പേരും യോഗ്രം നായ കയ തയണാവിൽ കലശലായ പ്രേമം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുവാനുതാൻ. എന്നാൽ അഭ്യന്തരായുള്ള അറബി രാഗം അവർ അവിവാഹിതകളായിരിക്കുന്ന കാലത്തു് സപ്ലംബായിട്ടു് മാത്രം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതുന്നതല്ലാതെ (നിർസ്സിജിയായ കലാംഗന നശ്ചയനാണംല്ലോ.) കറിനമായി തീവാച്ചുള്ളുകുംഡാ കംംരാഹായ മനുഷി പിടിച്ചാട്ടക്കുണ്ടു്

ചെയ്യാൽ എന്നപോലെ പ്രണായവിഹപലയായ ഒരു കണ്ണുക, കിടന്നാക്കളും, കരശുക, മുർച്ചിക്കുക എന്ന തൃജകൾ കരിക്കലും ചെയ്യുന്നതാണ്.

സവിക്കാരങ്ങൾ പ്രയതാം നിഷ്പലമെന്ന കണ്ണപ്പൂർണ്ണ സുഭദ്രയാൽ എഴുതപ്പെട്ട അജ്ഞാനൻം ചിത്രപടം സീല എന്ന സവി പോയി കൊണ്ടുചുന്നു സുഭദ്രയുടെ കയ്യിൽ കൊടുക്കുന്നു. സുഭദ്ര ചിത്രത്തിലുള്ള വല്ലേന ഭോക്കി പ്രേമബാരവശ്രദ്ധേനാട്ടുട്ടി'നായി പ്രാണനായക'

“സുക്ഷിച്ചിട്ടുടക്കിലല്ലെമാൻ ചെറുതായും

തത്സ്ത്വസംശ്ലിഖായും

പാമ്പിന്താലതിരമ്മുഖായും സരസിജം

പോലേരാവും കാനതശായും

സാക്ഷിയാൽ ഫ്രേഡസംഗവിരജ്ഞവഴിയും

ചക്രസ്തുനിന്നാലീവിധിയും

വിക്ഷിക്കുന്നതുവെന്തിനിന്നു സരസം

ഈരാന ഭോദത്തിനോടും

എന്ന ചോദിച്ചുപ്പൂർണ്ണ ‘അരല്ല നിന്നു മോദത്തിനാണു എന്ന കലാവതി പറഞ്ഞതുംബുയും സുഭദ്ര ലജ്ജിക്കുന്ന ദോഹം! ഉടനൊ സവികൾ “ലജ്ജിക്കേണ്ട, ചിത്രഗത നായ പ്രിയത്തമാണു ഭോക്കിക്കാണാത്മാവിനെ വിനോ ദിപ്പിക്കു” എന്ന ഉപദേശിച്ചുതുക്കേടു

“ഭന്നാടുംശത്തെന്നുായും” എന്ന തുടങ്ങിയാണുകും അതുരംഭിച്ചു “ഭന്നാടുംശവായശായി” എന്നവെര എത്തിയപ്പൂർണ്ണ ലജ്ജയാൽ സുഭദ്ര വിരബിക്കുന്നപോലും! ഈ സുഭദ്രയും ഇതിനു മുമ്പിൽ സവികളുടെ മുമ്പിൽ

വെച്ച് ലജ്ജാലവം തുടാതെ പരിഹാസാസ്പദങ്ങളായ
അനേകം ഫേശ്യൂകൾ കാണിച്ചു സുഭ്രംഖം ദന്ത തൊന്ത
കയോ?

അനന്തരം സുഭ്രംഖയെ കൊടുക്കവാൻ
ബലഭ്രൂഞ്ഞ നിയുറിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നുള്ള വത്തമാനത്തെ
പുറി കലാവതിയും സുശീലയും സ്വകാര്യാധിക്കം അം
ബ്ലാത്രേയും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് സുഭ്രംഖങ്ക്
കാര്യമെന്തെന്ന് മോഡിച്ചുപ്പാർഡ സവിംബർ വിശ്വാഷി
ചൂനമല്ലുന്ന പരവാൻമാത്രം കൗമില്ലുന്ന മറ്റു
മുള്ള വചനങ്ങളാൽ സത്യം വെളിച്ചുടക്കത്തുനാതിനു ഒടി
ക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു് സുഭ്രംഖ ഇപ്രകാരം വിചാരിക്കുന്നു. “നി
മ്മണിച്ചിട്ടു് ഇവർ ഒടിക്കുന്നതു കാണാംവോ തോന്നുണ്ടോ. അഭ്രം
കിൽ ചായമെടുക്കവാൻ പോയ സുശീല ദാതത്തുക്കാരതെ
വ്യസനത്തോടുകൂടി മട്ടാണി വത്വാം കാരണമെന്തു്?“
സുശീലയെ ചായങ്ങളും തുലികയും എടുത്തുകൊണ്ട് വര
വാനായി അയച്ചതിന്റെ ശേഷം സുഭ്രംഖം കലാവതി
യും അവഴിടെ വരവും കാത്തുകൊണ്ടു് അവിടെ നിന്നിരി
ക്കുന്നും. അതിനാൽ സാമാന്യമാണു തുടാതെ സുശീല ഉം
ഈവക്കുന്നതു കണ്ട ഉടനെതന്നെ അതിന്റെ കാരണമെന്നു
നേതുന്നു് അവരുടും മോഡിക്കവാൻ വളരെ
നൃായമ്പണായിരുന്നു. എന്നാൽ അപ്രകാരം മെയ്യാതെ
അവർം ഒന്തിവന്നു് കലാവതിയായി കൂടാ ദേരം സം
സാരിച്ചതിന്റെ ശേഷവും ദരാരായ സംഗതിയെക്കിച്ചു
സുഭ്രംഖ മോഡിച്ചതിനു വ്യക്തമായ ഉന്നതരം കിട്ടാതിരുന്നു

പ്രോഫിം മാത്രമുായമെട്ടക്കവാൻ പോയ സുഗീല അരതെട്ടക്കാതത മടങ്ങി വന്ന കാൽത്തെക്കവിച്ചു് സുഭ്രദ വിഹാരിക്കവാൻതന്നെ തൃട്ടുന്നുള്ളൂ. ഈ മേഖം ക്കറഞ്ഞപ്പലാവികവും നാടകത്തിന് ഒരു ദോഷവുമാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒട്ടവിൽ സുഭ്രദയുടെ മട്ടിപ്പുകാരണം സവിഖാർ വളരെ പണ്ണിപ്പെട്ടു് പരമാത്മം പറയുകയും സുഭ്രദ മുർച്ചിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ മരജ്ഞിക്കതിൽ മരണതു നിന്നിരുന്ന ഭർപ്പുഭഗ്നഭൂഷണ ഇവരുടെ വത്തമാനം കേട്ടു് സന്തോഷത്തോടെ പറയുന്നതെന്നു നാൽ: “കാര്യക്രമയെ കൊട്ടക്കവാൻ നിയുദ്ധവോ! നനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോരമം സഹമലമാക്കുണ്ടോ. (ഈപ്പുഡ്യോട്) അതിനു് ഈ കലടക്കം വ്യസനിക്കുന്നതെന്നിനാക്കുന്നു” ഇതുാണി. ഇവിടെ ഭർപ്പുഭഗ്നഭൂഷണം കേട്ടു് അവനണ്ണായ ഇംഗ്ലീഷും ഓഗ്രിയായി പ്രഥമിപ്പിക്കപ്പെട്ടു് കുണ്ട്.

ഇവർ ഇപ്പുകാരം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ക്കാരിയെ കാണുന്ന അഗ്രമണിപ്പേഡി എഴുന്നുള്ളുന്നണ്ടു് അണ്ണിയായിത്തന്നും കേട്ട ഉടനെ വിത്രപടം എവിടെയെങ്കിലും മരച്ചുവെക്കുന്നതിനും ശീതോപചാരത്തിനു കൊണ്ടുവന്ന സാധനങ്ങൾ വേഗം മാറ്റുന്നതിനും സുഭ്രദ കല്പിച്ചതിൽ കാണിച്ച പരിശേഷം ആസന്ദിംഠതിൽ വളരെ യോജിപ്പുംളിത്തായിരിക്കുന്നു. അഗ്രമണി സുഭ്രദയുടെ താല്പാലികമായ പാരവഗ്രംകൊണ്ടു് അതിന്റെ ഫേളു ശരറിന്തു ഉടനെ പണ്ടു് ശിന്തുപാല

என தெளு கொடுக்கவான் உள்ளூய ஹவு அலினது தனி
சூளூய பூஸராத்த காத்தறு உபிதமாயிடுள்ளு. பி
என அஸ்மனி, ‘அயி வதை’, .

பித்தத்திலாத்திசெடுதைகிடுமிழுயைனா
லதுக்கமிபுதுதிகோமழுமா ஶரீரங்
அதூருமாயனவயிற்கொள்ளுக்கேரவாடு
புதுதங்குள்ளால் ஸமமாவதிசெறுபையு.

இன சோதிசூதிக் கருவடி பரியந்திகாழுபித் ஸு
பே ஏற்று உதரமான் கொடுக்கேள்ளதெனாழுதிகெ
பூரி அஸ்மனிவேவிழுட முபித்வெஷு ஸவ்விமாய
ஈயி கரை நேரங் ஸபகாண்மாயிடுலோஹிக்கவான் னி
நாது கடும் சேஷ்யாயிடுமூ. அவ்விடுத்த அவுபுமகை
யமாத்மாயி அங்கெயுள்ளாயியென் விஶபஸிக்க
வான் புதாஸநங்கு. ஸுப்ரேயுட க்ஷிணாலோவத்திகீங்க
மேறுவிகெ கரிசூன அஸ்மனிவேவி மோது செய்து
இ. இதிகீங்க உத்தரங் மராரோடு அதுலோஹிக்காதெ
பரியவாகழுதாயிக்கா. கடுக்கண் ஸுப்ரே இபுகாரங்
பரியந:—

எழுபாமரியாமவிட
வொழுபீடாக்கிழு தழுபுமதுழுல
நழுதிகிக்கவதத்தை
நழுபாமொழுந்திக்கப்பு துநியேள்ளு.

அங்கூரிய அஸ்மனி ஸபகாண்மாயிடு எடுதாள்ளு தங்கள்
ஸவியாய லிலாவதியோடு, லிலாவதி ஸபகாண்மா

യിട്ട് പിലതെല്ലാം അഗ്രമിണിയോടും പറയുന്നു. അഗ്രമി
ണി ഉടനെ പ്രകാശമായി ചുരുക്കുന്നതെന്നുണ്ട്,

വേദികകാലാ മാധ്യവി നിന്നാലീപ്പിതം
ബോധിക്കുന്നു മൽപ്പിയനാളുന്നതുകിട്ടം
ഒരുപാടിക്കാൻസോരുന്നുള്ള നാഡി നിന
കാധിക്കുന്നുള്ളില്ലായ കാരണംമുഖം.

അഗ്രമിണി അങ്ങെനെ പറഞ്ഞത്തു തുടിക്ക് ഉന്നുമാധ്യാന
തതിനായിരിക്കുന്നു എന്ന് സുഭ്ര സപകാളുമായി സവി-
മാരോടു ഹോദിക്കുന്നു. പിന്നെ വെളിൽ ആറിയതി
നാൽ അവരെല്ലാവയം അഭിചടക്കിനു പോകുകയും,
സുഭ്രുവയ മുച്ചുംയന്ന ഏകാട്ടക്കവാൻ തീച്ചുയാക്കിയെ
നു കേടു വത്തമാനം അഭ്രേഹത്തിനോടും ഉണ്ടതിപ്പാൻ
മുർദ്ദിലഗ്രീഡു ധാരു പുരപ്പുട്ടകയും, വെള്ളുന്നതോടു
കൂടെ മുന്നാം അങ്ങം അവസാനിക്കുന്നു.

ഈ അഭക്തതിനേരു അഭവസാനഭാഗം സപകാളും
പറയുന്ന ക്രിയയുടെ ആധിക്കൃതകൊണ്ട് കരു വിത്രുപ
മായിരിക്കുന്നു. സവിമാനം സുഭ്രുയും അഗ്രമിണിയുംകൂടി
നില്ലുന്ന സന്ധിയിൽ ഇതു അധികം കണ്ണ്‌വാദം സപാ-
ഭാവികമല്ല. തമിൽ വളരെ സ്റ്റൂഫുവും വിശ്വാസവു
മുള്ള ജനങ്ങൾ തമിൽ ഉള്ള ഒരു സംഭാഷണത്തോടുകൂടി,
തന്മുഴുടെ കക്ഷികളോടും സപകാളുമായിട്ടാലോവാവിച്ചു്
കോടതിയുടെ ചോല്ലുന്നതുകൂടാതെ പറയുന്ന വക്കില
നായംഡെയോ, ചുരുക്കുമെന്നതുമായി വില്ലുന്ന മന്ത
കളിൽവെച്ചു് ഉടമസ്തകനേരുള്ളും ഭാദ്യവാൻ വന്നവകുറ

ജും മല്ലുസ്യമനായി നിന്മാം ഇരകക്കുടികളോടൊപ്പം സ്വപ്നം
ഞ്ചം പറയുന്ന ദ്രോഡി അശ്വുക്കിൽ തരകകാരന്നേരയോ,
പ്രവൃത്തിയാണാം ഇവിടെ സൗരിക്കവുമുട്ടിവാൻ ഇടവര
നന്നു.

V

ഈ അങ്കം ഇം നാടകത്തിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും
ഡ്രോ വെച്ച് വിശിഷ്ടവുമനം ഇതിന്റെ ഒചനായിൽ അ
നമകർത്താർ നല്ലവന്നും മനസ്സിങ്കത്തിട്ടുണ്ടെന്നും തോന്ത
നം. എന്ന തന്നെയല്ല ഇം അങ്കത്തിലെ മിക്ക ദ്രോക
ദാന്തിം ലളിതപദ്ധതോരണങ്ങളുണ്ട്.

കന്നുബ്രഹ്മത്തിൽ ഒരു സന്തുഷ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും
അദ്ദേഹത്തെ മുള്ളുഷ്ടിപ്പും ബലഭദ്രൻ സുഭദ്രയെ ഏ
പ്ലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും മറ്റൊരു സംഗതികളിലേക്കു ഷുഠ്യം
ഗം വായനക്കാരെ പ്രഭവിഷ്ട്ടിക്കുന്നു. സന്തുഷ്ടിയെ
അവിടെ പാപ്പിക്കുന്നതിന്റെ അഭ്യന്തരവിത്രവത്തക്കൾി
ചും ഇടക്കിട്ടും ശ്രീകൃഷ്ണൻ പ്രസംഗം ചെണ്ണും ടുക്കം
“കണ്ണം! കണ്ണം! ഇംഗിനെ പറയുക്കും”. ഇതിനു വരുന്ന
ശ്രാവണാധനമാക്കും നോന്തുവരവാദിയാണാം.” എന്ന
ഈ ഒരു പ്രതിജ്ഞ സ്വന്നാസാ ജ്യേശ്വരനാമാണ്ടു് ചെ
രും കൂടി ചെയ്യുന്നതിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂപട്ട
വും ഒരു തന്ത്രിന്മാരുമുണ്ട്. ഇപ്രകാരം പ്രതിഷ്ഠലാഭിപ്രാ
യം കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞത്തു് പാപകരംഭാണ്ണനാം മാരും വ്യാസ
നാതേരാട്ടം അതുവെച്ചും നോട്ടം കൂടിക്കു ബലഭദ്രൻ ഉത്തരം
പറഞ്ഞത്തിൽ പ്രത്യുഖ്യാക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രൂല
തയ്യം, വളരെ ഒംഗിഡാഡി വന്നിക്കവുമുട്ടിട്ടുണ്ട്.

തക്കാൻവെള്ളുവരൻയതിന്റെ
തരളാക്ഷിമണിയിനാ ഭ്രഹ്മത്താൽ
കത്തീട്ടുകിലിത്തരത്തിലുള്ളോ—
രംഗിടത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുതെന്നില്ലോ.

എന്നുള്ള ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ വാദം അക്കപ്പാടെ എടുത്താൽ
ശരിതെന്നാവണ്ണം സമതിക്കാമെങ്കിലും, നിജസ്വാദരോ
യുടെ ത്രാവലാവണ്ണുതെത്തക്കറിച്ചു് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പ്ര
സ്ഥാപിച്ചതു് അക്കതിവിക്രമമണ്ണ എന്നു് സംശയിക്കുന്നു.

കപടസ്രൂപാസിയായ അജ്ഞന്നന വേണ്ടുന്ന തുറ്റു
പ്രകാരം സുഭ്രൂ വെയ്ക്കുകാണിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ബല
ഭ്രൂക്കുന്നാർ അന്തർപ്പിപത്തിങ്കൽ ഉത്സവത്തിനായി
പോകുന്നവഴിക്കു് അവിടെ വകുകയും ഫോഗിന്റെ അ
സാമ്രാജ്യം വാങ്ങി ധാരുപരിഞ്ഞു് പോകയും, ഒരുക്കം അ
ജ്ഞന്നന്റെ തന്നെത്താൻ സുഭ്രൂക്കു് വെളിപ്പേടുത്തുകയും
ചെയ്തുവെന്നുള്ളതാണു് ഉത്തരാംഗത്തിന്റെ സാരാംശം.

ഈ ഷ്ടൂംഗത്തിലെ മറ്റൊരു കാര്യമെല്ലപ്പറ്റി പറ
യുന്നതിനുമൂലമാണിൽ സ്രൂപാസിവേദം ധരിച്ച അജ്ഞന
നെ സുഭ്രൂ അന്തിയാണതുവെത്തുട്ടുകാണണുള്ള സംഗതി
ഡേ ഓൺ പരീക്ഷാം ചെയ്യുണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സുഭ്രൂ
ധാരം എഴുതുപ്പെട്ട അജ്ഞന്നന്റെ ചിത്രപടത്തക്കറിച്ചു്
മുന്നാം അക്കത്തിൽ ചാറുത്തിട്ടുള്ളതും, “ഈ കല്പകയുടെ
ചിത്രകലാവൈദിക്യം അതിശയനീയം തന്നെ. ഈതു
കണ്ണാൽ സാക്ഷാത് അജ്ഞന്നന്റെ തന്നെ നില്ക്കുകയാണോ
നോ ദോന്നോ?“ എന്നു കരുതുത്തിൽ ഒളിച്ചുവരിനാ ഭ

ప్రింగోలును విస్తుయిచ్చతుం, వాయవాకార కాంసంఖా
యిరికాం. లుత్తుకూడా అంత్యానంద శరీయాయ చూ
య స్వత్రమైట మాన్యుల్ వ్యక్తమాయి పతిష్ఠతిచ్ఛలాణి
కంపావంశాత్మికిగా సంశయమిట్టి. ఏపిల్చుం యాతాన్నిలూ
యి తెచ్చిచ్ఛుత్తే బ్యాటిస్టిస్టింయో వట్ట చూయతిస్టిం
యో మంబిగాఱ అతి పరిచితమాయ కరాన్నె మగిరా
రాథి పాశు తిరచ్చినిష్టిచ్చును వచ్చొకాం. ఏపి
గూత గాలూం అంజతిల్చుత్తే వివరణాతాత లుం వి
యతితితుంజీగాను త్రుపాగతరప్పుక్కించుచెపునోప్పుజ్ఞి
షణిట్టి. అండ్రెమార్తిస్ట గ్రుహ్నయికిలు చెచ్చుకొణి
రికషెప్పొం స్వత్రమై పల సమయాన్నిల్చుమాయి చాలాత వ
చూసినిల్లు నోచుకి: లుండ్రెమార్తిస్ట జగణమాహమా
యిరికణు త్రుపం కొణ్ణం లుం వియథ్యత్తే వాణికషాకులై
కొణ్ణం యతితపతింకిత తాను ఏపినిక్కు సంశయం
జనికణు.:’

“ఏపిట్టిం అవస్థకులైకొణ్ణం లుండ్రెమాన్నిల్లు
షణాయిరిషణు కఱ భింబువచ్చును తోంగాను. ఏపి
గూత కాజ్యుల్ గూత కఱ మహాప్రయాసు ఏపిం లుంహి
షాం.” (అంజ్యుగానులు అంశమం ప్రమేళకం స్వ
షిచ్చునోకిట్టు అతుమగతం) “లుండ్రెమా కఱ యోగియ
ట్టి, నీశుషంతాను.....అత ప్రియజనతివొన్నాయుం లు
ండ్రెమాతిస్టింయుం అతుంతికిష వాన్నిచు సంప్రద్యం కాగా
ను.”

భింబువిస్టి జగణమాహమాయిరిషణు త్రుపతెత
యుం, కాజ్యుల్ గైయుం “అత ప్రియజనతివొన్నా అతుంతి

യോട്ടുള്ള സാമ്പത്തേരയുടു് തിരിച്ചറിയവാൻ സുഭ്രംഖ ക
ഴിന്തുവെങ്കിൽ വന്നുലേപനത്താൽ അജജ്ഞന്നു തന്നെ ശരിരത്തെയോ മുഖത്തെയോ പ്രചനാമാക്കിയിരുന്നില്ലെ
നു അനുമതിക്കാം. അതിനാൽ സാക്ഷാത്ത് അർജ്ജുനന്തര
നൈ എണ്ണുകയാണെന്നു ഭവ്യിദശ്വരം ദേഹവാൻതക്ക
മിത്രകലാസാമത്ര്യേനതാട്ടുടെ അജജ്ഞന്നെന്നു വിത്രപ
ടത്തെ വരച്ച സുഭ്രംഖ ഇം കപടലിക്കും ആരെന്നു ആ ക്രമതന്നു
അവിയുവാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നുള്ളതു അവ്യാവ്യ
യമായി പരിബന്ധിക്കുന്നു.

സുഭ്രംഖ ഓരോ ശ്രദ്ധയുകൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കു,
പ്രേജ്വിനാനാ സംഭ്രാന്തചിത്തനാഡായ അർജ്ജുനന്നു കാ
ണിച്ച ഓരോ ചേഷ്ടകവളു അചാർണം അതിസരസംശയി ഈ
പ്രകാരം വന്നുകൊണ്ടു.

എന്നുക്കാണുന്നേരം രഹസ്യിസരഭസം

പ്രേമമോട്ടേരെ നോക്കാം

പിന്നുന്നതാസ്ത്രാനു ചിന്തിച്ചുയിക്കവിവശനായ്
ദീംമായുംനിശ്ചപസിക്കാം

എന്നാംഗംപാത്രപേത്രം പുള്ളക്കിത്തനവായ്

തത്സ്തുചൊൽവാൻ ശ്രൂക്കിക്കാം

മനംജനം ദാണിപ്പുട്ടുക്കാരുമാഴിപരായും

പിന്നു ചെണ്ണാംയരിക്കാം.

ഈ സന്ധ്യാസി ആരാനുംളു തപെചരിയുവാൻവേ
ണ്ടി അദ്ദേഹത്തിന്നു കൃത്യംപിം ഒക്കെ വിവർജ്ജിച്ച സ്വ
സ്ഥാനായിരിക്കുന്നു സമയംനോക്കി സുഭ്രംഖ അല്ലോ സമീപ
നതാർച്ചവും ചെണ്ണതെത്തു അവലംബിച്ചുവില്ലെന്ന നില

യെ അർജ്ജനൻ വണ്ണിക്കുന്നതും തത്തല്പരംഗിളുള്ളതാം.

സുന്ദരി നിഃനായ തിക്കതിൽ
നിന്മത്തേ മിന്നാൽ പോലെയൊന്നിള്ളുകി
വന്നിഹസനത്തുവിശ്വായ്
നിന്മീമണ്ണിൽപ്പേനയെഴുത്തുനാ.

ഈ ട്രോക്കറ്റിന്റെ ഉത്തരാല്പത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന
സംഗതികൊണ്ട് സുഭ്രദ്ര അർജ്ജനനിൽ കുറേപ്പു അനന്തരക്ത
യായിഭവിച്ചിരിക്കുന്നവും ഉംഗിക്കാം.

അനന്തരം കലാവതിവന്ന ബലഭ്രദ്രക്കുള്ളുന്നാർ വന്ന
വിവരം അറിയിച്ചപ്പോൾ അർജ്ജനനാണായ വൈവർ
ബ്രഹ്മാംഗവും പ്രക്തമായിട്ടുണ്ട്. സഹോദരനാർ
വന്നിട്ടണ്ണേനാകേടു ക്ഷണത്തിൽ സുഭ്രദ്ര അർജ്ജനന്റെ
സമീപത്തിൽനിന്നും അല്ലോ പിന്നാലാഗ്രന്ഥക്കു മാറിനിന്ന
വും വരുത്തിയിരിക്കുന്നതു പ്രശംസനീയമായ ഒരു മ
നോയമ്മാണ്ണുള്ളതിനാ തക്കമില്ല.

ബലഭ്രദ്രക്കുള്ളുന്നാരുടെ ഏറ്റവും അത്രംവും അപുതി
ക്കുത്തവുമായ വരവിന്നന്നതുപരമായിട്ടാകന്ന അർജ്ജന
ന്റെ അവരോധിക്കു വാക്കുകൾ. “നിങ്ങൾ വിജയികളായി
വേഖക്കേടു. ഇപ്പോൾ വരവാൻ പിശേഷിച്ച വല്ലതും ഉ
ണ്ണോ?” എന്ന മോത്രുത്തിനാ ബലഭ്രദ്രർ ഉത്തരംപറഞ്ഞ
ഉടനെ സംഭാഷണം തടിതി കലാശിപ്പിച്ചു അവരെ പി
രിച്ചയക്കുത്തവെന്നും പറയുന്നതായതു്. ‘സംഭാഷണ
യി നിങ്ങൾക്കു മേല്പുമേൽ ശ്രദ്ധയസ്തുവിക്കും സുവാഹയി
ചോയിവരുവിൻ; അർജ്ജനന്റെ വാക്കുന്നട്ടുടെ ഈ അര

തിന്റെപത്ര താൽക്കാലികക്കായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരവ
സമയിൽ എത്രയും സ്പാഡാവികവും നാടക്കിയമായ ഒരാ
വശ്രവമാക്കുന്നു. “തെന്നേപാഠം പോകുന്നു. ഉത്സവം കഴി
ഞ്ഞു വേഗത്തിൽ വരും. എന്ന പ്രലഭ്രൂർ യാത്രപരിശ്രദ്ധ
തിനാപോലും ഉൽക്കുന്നാവിവശങ്ങായ അർജ്ജുനൻ മറുപ
ടികൊട്ടക്കാതെ സുഭ്രദ്രന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു പറയുന്ന
തായത്രും:

“ഉത്തരേ തനുനിന്നിപ്പോ
ഈതുവനിട്ട് സത്പരം
നിന്മുച്ചം മമഹോദ്ഗത്തി
നന്തരം നീ കമ്പിക്കേണാ.

ഒരുന്നതരം സുഭ്രദ്രയെ നല്ലവണ്ണംനോക്കി കണ്ണടച്ചു
ഒരവെള്ള ധ്യാനിച്ചു ഭസ്തുഹമായ മനമതാപത്രത്താട്ടക്കൂട്ടുടെ
ഒരജ്ജുനൻ സ്ഥിതിചെയ്യുകയിൽ സുഭ്രദ്ര അദ്ദേഹത്തിനോ
ക്കി പറയുന്നതായതു: “ഇംഗ്രേഷം സംശയിയിരിക്കുന്നുവോ.
എന്നാൽ ദൈപജലത്താൽ ശരീരമിങ്ങനെ നന്നയുന്നതി
നു കാരണമെന്താക്കുന്നു?” പിന്നെ ഒരവെള്ള അട്ടത്തുമുച്ചു
നു വിശദി എഴുത്തു അർജ്ജുനനെനു വീതുന്നു. ഇവിടെ
സുഭ്രദ്ര അർജ്ജുനൻറെനേരും ജനിച്ചിരിക്കുന്ന അനുക
ന്പയും പ്രേമവും വല്പിച്ചത്തുമിയിരിക്കുന്നുവെന്നു സ്ഥാപിച്ചു
മാക്കുന്നവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭസ്തുഹമായ മനമ
താപം ശരീരത്തെ വിയപ്പിച്ചു എന്ന വക്കത്തിയിരിക്കുന്ന
തു കൂടാൻ കടന്നാകയ്ക്കായി എന്ന തോന്തരനു.

ഇതിനടുക്കെത്തരംനു മരുന്നായ വൈകല്യം കാണാ
നു. അർജ്ജുനൻ കണ്ണമിഴിച്ചു പ്രണയത്താടെ സുഭ്രദ്ര

യെ സുക്ഷിപ്പുനോക്കി അത്തമഗതമായി [ഓവരേ ഇപ്പകാരം വർന്നിക്കൊണ്ട്.

“എതസുക്തതിങ്ങാണ ഇവരെ ഇപ്പകാരമാക്കിയതു?

വിളരിയശരീരമണ്ണശേഷം

കഴുർമുലകറിനംവെടിഞ്ഞു ശോഷിത്താൽ

നളിനായുധഗതെവള്ളു

അഴിയോഗിനിവർപ്പം വിയോഗഭേദവത്യോ?

ശരീരമണ്ണശേഷം വിളരി എന്നാളുള്ളംരൂപം സുഭ്രൂദുക നി
ദ്രാചേരഭം, തന്ത്രപം എന്ന സുരമശക്കളെ സുചിപ്പിക്കു
വാൻ ഉദ്ദിഷ്ടങ്ങളായിരിക്കാമെങ്കിലും, സുഭ്രൂദൈപ്പുംറി
അംശങ്ങളാണ് അല്ലോ മുന്തെ ചെയ്തിട്ടുള്ള താഴേ ചേക്കുന്ന
വർന്നനതോടു ഓവർ യോജിക്കുന്നില്ല.

“പാവസ്ത്രാതിശയേന ഭേദവന്തിരാ

രതാംപിം ഏകക്രമ്പുമ്പി

കാഞ്ചേണിമന്തിരാം ത്രുപ്പമലം

കണ്ടിടിലത്രുള്ളതം

ഇവണ്ണം രതിതന്നാം ഗർബ്ബവിലം

തീത്തിട്ടവാൻ പത്രഭ്രം

വാവുംവണ്ണമമറ്റക്കുള്ളക്കമിഡം.

നിമ്മിച്ചതാം നിശ്ചയം.

അതിരച്ചികലക്കോരംഗസൗന്ധ്യമോത്താ

സ്വതിയിവർപ്പനയേഷാരതാമംസ്യന്മന്ത്രാനം.

കൃതിജനനയനതിനാസ്വം നൽകവാനായും

രതിചതിവിജയ ശ്രീവബനിതോചനിലേവം.”

മെന്നെതരം സുഭ്ര അജ്ഞനൻറു അംഗങ്ങൾ പ്രത്യേകം സുക്ഷിച്ചുനോക്കി സ്വന്തമായി വിലത്തല്ലോ പറയുന്നു. അപ്പോൾ അജ്ഞന്റുന്ന കണ്ണത്രാനു ഇരിക്കുകയായിരുന്നതിനാൽ കലാംഗവായായ സുഭ്ര തണ്ടംഗങ്ങൾ പ്രത്യേകം സുക്ഷിച്ചുനോക്കിയെന്നുള്ളതു കരു അന്നപിതമാക്കുന്നു. “രഹസ്യം കൃകാജനങ്ങൾക്കുചീതമെന്നു വിചാരിക്കുകൊണ്ടു എന്നു അറിയുന്നില്ല, ലജ്ജ എന്ന തട്ടകമുണ്ടോ” എന്ന സുഭ്ര ഉടചനത്തെന്നു പറഞ്ഞതു മേൽകാണ്ണിച്ചു അനൈഥിപ്പിത്രതെന്ന് സ്ഥിരീകരിക്കുകയെല്ലാ പെയ്യുന്നതും? അജ്ഞന്റു നിയുക്കായിട്ടും ഒരു ദോഹിയ ശ്ലോം കാമികളുടെ സ്വലാവമബന്ധകാണ്ണിക്കുന്നതെന്നും മറ്റൊരു സുഭ്ര മനസ്സുകൊണ്ടു ഉണ്ടിച്ചതിനശേഷവും

“തപ്പ്രാദപാംസുപൊഴിയുന്നതു മുലമോത്താ—

ലിപ്പാരശ്രേഷ്ഠയുന്ന പരിത്രാഖലമാത്ര

തപ്പ്രാദസേവകജനം പിഴയാജ്ഞിച്ച

ജല്ലിക്കില്ലാ കരണാദോചപൊരുത്തിണ്ണും”

എന്ന പറയുന്നതിൽ അവളുടെ കൂർമ്മപാവക്കാരായ കപട കേതിയെ പരിത്രാഖലജാതയായ ഒരു കമാരിയിൽ സഹജമായിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തുവിതയെ ഇവയിൽ ഏതു മനാശാ പ്രത്യക്ഷിക്കാനും?

സുഭ്ര തന്റെ ഭാവിയായ ശ്രാവം ദാനൈക്കുന്നിച്ചു അർജ്ജനനോടു ചോർച്ചിച്ചതും,

“ലഭിക്ഷാജ്ഞിവേണി നീ വിജയമാത്തെക്കുത്തുഹലം”

എന്നതിലെ വിജയശ്രദ്ധാത്മാൽ അജ്ഞന്റു അവക്കു പരിമേഖിച്ചതും ഒരു വിധം നന്നായിട്ടുണ്ട്.

“හුදුවර ප්‍රමාදයනායිරික්ෂණ අතු ප්‍රියත
මත්තගෙන අතිරික්ෂණ. එම්බේර මඟ:ප්‍රතිති හූ
වියනාස්වාස මගාරාඳු සාහුරමුලු.” එම සුදු උගෙන්
ඉතෙන්තෙනා පරිජාතිගාත් අවස්ථිත ඩිගුක්‍රා
බවප්‍රෙශු තෙස්සංජීවිතු අර්ථාගතු හුවින්
හරිකෝත්තුකි සුදුරික්කෙනුද්‍රව්‍යවාස හුකාගෙන.

ඝුක්‍රම අරංජ්ඩුන් පාත්‍රිකෝනුපැලුය දුටුක
සැහුරිත තෙනාත්තාස බෙඟිපුද්‍රතුනා.

සරසිජමුවැමුක්‍රිබාල
සාරසායෙග යරිකුනී පාල
සුරවරසුතුනිත පාල
සුරුරිසංසය බරික්මාව කාල
තවායරසුයාත්සං ගකුවවාස්කාත්‍රීචියා
ඩිවානිශමනුහාය් පතිතපිතුවාදුන්තාස්
සරොයහවිලොචන! සප්ලිඡාසතාමගෙනානී
වරාංගිමුක්‍රිතාම! කුණායාකකාක්‍රික්කෙනා

හුණි පුදුස්මිතිපොල අවින්තෙනා නි
දුෂුනාතු යුතුම්ඛුන පරෙනුතුකාංඩු සුදු පොයති
සේරුසේස් අංජ්ඩුන් තෙගේර විරහසනාපනේ
යු සුදුදුයුත ගෞරයුතුතෙතයු පළවියතිලු දුව
අඩුහාය් තාව්‍ය ගොක්කා දුටුකාත්තාත් බැඳුෂ්කෙනා.

මෙනායරමුදුසුෂිතම මගෙකෙනුරංගස්පල
මඟාලසවිලොචනම තහිතරාගරනුයනම
තවානාසරොයරය තයෙනාලොක්කානුගාත්සවම
ඇගෙනායමවිලොක්කාන්කමමසුනාසයාරයෙන්

അപ്പോഴെങ്കാം സന്യാകാലംമായി എത്തുകൊണ്ടിരാൻ
കോകംവിരഹിതയത്താൽ
ഡാഫ്‌കംപ്രിയയെക്കാണിന്ത്യൻകോക്കേ.

സന്യാകാലത്തിന്റെ ശാടയാളിലായി വിച്ചുപിയായ ഈ
ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ മരിഞ്ഞു തോന്നാണ്ടുള്ള ദയവീയംത
നേ. എന്നതനും, ഒരേക്കല്ലുന്നയാലോ ഉരുണ്ട
ഈ പക്ഷിയുടെ വംശം അറിവാൽപോലും നമ്മുടെ ഭാഷാ
കവികളിൽനാം സന്യാവസ്ഥന്തിൽനിന്നും അതിനെ
വിടുന്ന! എത്തുവായും, ഏറോടു പാഞ്ച? പുള്ളുകവികൾ
നമ്മുപ്പാലെ മനസ്സുന്തരനുണ്ടായിരുന്നുണ്ടും അവയു
ടെ തൃതികളിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങളാണവിവേചനംചെയ്യാനും കാ
വുംവാഗ്യത്തിൽ അവരു കവിക്കുവാനും ഇക്കാലത്തുള്ള
വക്ക് സ്പാതന്ത്ര്യമുണ്ടാക്കുന്ന സംഗതിയെപ്പറ്റി പറ
ഞ്ഞ പരബ്രഹ്മ എന്നു തൊണ്ട കാറിത്രംജാ.

സുഭ്രം പരിശേഷതാട പോവാൻ ഭാവിക്കയിൽ
അർജ്ജുവാൻ പറയുന്നതായതു (കാമപാരവസ്തുതോട്)
അയി! പ്രണയക്കീ! നീ എന്നു ഈ സ്ഥിതിയിലാക്കി
പോകുന്നതെ. ഇത്രാണി. ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടാൽ അർജ്ജു
നും ഇഞ്ചുള്ളതു വല്ല പഹാട്ക്കിണ്ണറിലോമരോ വീണാ
നിസ്സുഹായനുമായി കിടക്കുകയാണുന്നതും തോന്നും. ഒരും
നാട്ടിന്റെ പ്രൂഹസ്ത്രിനും അവനുമുണ്ടാം അവ കൂടും ചേ
ഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ സുഭ്രം ഉടുവാ പരബ്രഹ്മ വചനങ്ങൾ
കു ഈ ദോഷമില്ല. തുണ്ണുവന ഉദ്ദേശിച്ച്

ഈ നാമ ഹാ പ്രിയസഹോദരിന്നും
ഞാനായിപ്പുണ്ട് വലയുന്നിതുപാരംമായും

നൂഹംകലാംഗന വഹിച്ചുയെമ്മോട്ട്
പ്രാണംദള്ളോസപദിജയാന നശിക്കേംപ്പൂർണ്ണം
എന്ന പറത്തു പ്രേമവേദങ്ങളോടു അജംജീവന യീ
ക്ഷിച്ചുംകൊണ്ടു പോയതു തന്ത്രം ചോദ്യത്തിനേരിയും അ
ജ്ഞനനില്ലെങ്കിൽ അനാശന്തതിനേരിയും ഗാംഭീര്യത്തെ ഒരു
പാലെ കാണിക്കുന്നു. അനന്തരം അജംജീവനം നാഡുപു
രവും നോക്കിട്ടു സന്ദൃശ്യ വദ്ധിപ്പൂർണ്ണ പോകയും അതോ
ടക്കിട്ട നാലും അക്കം അവസാനിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

V

ക്ഷടസ്വ്യാസിയായ അജംജീവനം സുഭ്രദയ കൂട്ട്
വകാണ്ടോയതും തട്ടക്കിവാൻവെന്ന രണ്ടുത്ത തോല്പീ
ആശം, ഇം സംഗതിക്കെള്ളും ബലഭ്രദാ അവിയിക്ക
വാൻ വിക്രമൻ എന്ന ദണ്ഡന ബലബദ്ധവനായും
സുഖ്യാംഗത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കെപ്പുട്ടുന്നു. അനന്തരം ബല
ഭ്രദർ വത്തമാനംകേട്ട് അത്യന്തം കോപിച്ചു് തുണ്ണുനേയും
ഉല്പവരേയും വരുത്തി വിവരം അവന്റെ അവിയിക്കകയി
ൽ തനിക്കു അജംജീവനാനും സേരെ വല്പിച്ചുവന്ന കോപം
കുറഞ്ഞവാൻ കഴിയാതെ ക്രാന്തുമുഖനു കുലവിച്ചുണ്ട് ശ്ര
തിഖതെചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ പ്രേപ്പിക്കുന്ന അതിനാ റൂം
പ്രൈവറേജമനിശ്ചയം താന്ത്രവന്ന അജംജീവനവാ സം
രംഗിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും തുണ്ണൻ പരാത്തുവെക്കിലും, സുഭ
ദ ബാല്പരവെയിപ്പുട്ടും വമനാദവിക്രൈണിഡിവയരമല്ലോ എ
നും അവക്കുള്ളാവക്കുണ്ടായ ദേശമിത്തം അജംജീവ
ന കൊണ്ടുനാമെന്നും നിയുധത്തെ അവർ ഉപേക്ഷി

ക്കയും, പാണ്യവന്മാരേയും സുഭദ്രയേയും സമാധാനപ്പെട്ട് തത്ത്വാർ ബലഭദ്രത്തിലുണ്ടാർ ഇരുപ്പസ്ഥാനത്തിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടപോകയും അവിടെവെച്ചു് ബലഭദ്രർ സുഭദ്ര ഒര അജ്ഞാനം ഭാനംചെയ്യു് എല്ലാവരേയും സന്ദേഹാശി പ്രികയും, ചെയ്തു് എന്നാക്കന്ന ഉത്തരാംഗത്തിനെന്റെ സം ക്ഷേപം.

പുർണ്ണംഗത്തിൽ ഡിക്രൂമന്നു റണ്ടുടെന്നു സംഭവിച്ചു വേത്തിയുടെ ജിജ്ഞാസയും സരസ്മായിട്ടുണ്ട്.

ബലഭദ്രർ റാഡിപ്പാത്മിതനായിട്ടു് പായനതായ തു്:—

“ദിക്കെട്ടും തെട്ടുംബരാവനതാതരവമവിട
നാംഞ്ചു കേരിക്കുന്നതില്ലപ്പോ

ജീക്കാലം ഹാരുകാണാതിടിയുടെ നിലാം

കേരിച്ചുതിനില്ല ബന്ധം

വക്കാണാതിനാരുകാപ്പിട്ടുംരാമര

നാരുചാനിച്ചവാങ്ങി

നാംഞ്ചുംബരാവില്ലാം പട്ടനിരയടി

അനാതോ മേലാരംഭാരം.?”

ഉവിടെ ഉദിയ്യുമായ ഭേദിരവം ദിക്കെട്ടും തെട്ടുമാ ദുഃഖാരാഭാരാഭാഷ്യം പ്രാരംഖിയിൽനാംനാ അനതർദ്ദീ പത്തിപ്പിൽ കേരിക്കുപ്പുടെബന്നുമക്കിൽ ഇം സ്ഥലങ്ങൾ തമിലുള്ള കുറം ക്രോണബന്നോ നാഴികയിൽ തുടങ്ങും. എന്നാൽ യാമാത്മായ കുറം എന്നാണാവും.

“സന്ധ്യാസ്നിയെ കന്നുകാശനിരത്തിലെക്കയുണ്ടോ സംത്തിനന്ന തോൻ ഇം ഏവയിലുണ്ടാരെ അറിവിച്ചി

ஸ்ட್‍‍” എന്ന് തന്റെ ഭാരം കഴിച്ചു് കീഴ്പ്പെടം, “പുത്രപു സ്വയം ശ്രീക്രിഖ്ണസ്വപാമാക്ക് അത്യന്തം, സ്നേഹിതനാഥയി റിക്ഷനാ അജ്ഞാനന്ന് ഇങ്ങനൊപ്പവർത്തിച്ചുള്ള വഴുരെ സാ ഹസ്മായി.” എന്ന് ഉല്ലഭവതം, പരബ്രഹ്മപ്രാം ശ്രദ്ധ മതിയായ ബലഭദ്രം ഉടനെ കോപാക്രമാന്തനായിത്തീരു നാ.

“എടത്തുമുഖം സ്വല്പത്തിനാശം ദയകിതിയോടി എൽക്കിട്ടുകൾ തുട്ടതമാ കിരിടിതനാം ദാക്കിച്ചുക്കുണ്ടാം
തുടത്തുടരെത്തിള്ളെച്ചാഴക്കമക്കട്ടം ചോരയാൽ
കൈടത്തുവന്നരിഞ്ഞിട്ടം കറിനമായ കോപാശാഖയെ.

കപടനം വിദഗ്ധം സ്വല്പമായ കീഴ്പ്പെടു ഉടനെ കൊടു തെ ഉത്തരം അത്രുതകരമാം വല്ലും സമയോച്ചിതഭാക്തനാ.

“ഇക്കാലം തൊനിരിച്ചയ്ക്കപ്പുത്തുവേണ്ടരിച്ച
ക്കൊല്ലുവാൻ ജേപ്പുനെന്നി
നാഭിക്കാവിൽ പിറ്റെചെയ്യുന്നതു തവസഹജൻ
പോതമിപ്പോരിനിപ്പോം
ശ്രീമും ചക്രായ്യയത്താലരിയുടെ കലവും
കൂടി നീറാക്കിവായ്ക്കു
നാഭിക്കോപം തീരുത്തുകൊണ്ടിട്ടുവന്നരനിമിഷം
കൊണ്ടുവേണ്ടാവിഷ്ണാം.

ശനിരേഖ പാണ്ഡവരിൽ തനിരെയേഷിക്കമില്ല സദ്ഗംഡം
നിന്മവും വടക്കിഞ്ഞുനടക്കും ഒന്മിത്രക്കണ്ടിട്ടുണ്ടും.

എക്കിലും കീഴ്പ്പെടുന്ന കാപട്ടും പരമകാഴ്ചയെ മു പിക്കന്തു് അടുക്കുത്തെന്നവരുന്ന അദ്ദേഹത്തിനുന്ന ച രണ്ടായ വ്യാവ്യാനത്തിലാണ്. “സുഭ്രൂ ബാല്യവെയ

വ്യഥാപത്താൽ തപിക്കുന്നതു് നാം എങ്കിനെ കണ്ടോ സ
ഹിക്കും” എന്ന് ശ്രദ്ധാത്മാവായ ബലഭ്രൂർ ഷോചിച്ചതി
നാപോലും കൃഷ്ണൻ കൊടുത്ത ഉത്തരം കേട്ടാലും—

“ആ താപം കാണാതെ കഴിക്കാം.

പാത്താൽ നിംബനായ യാദവകലത്തിക്കൻ കളിക്കുന്നതിനെ
ചെത്താമാധവിനാരിയൈക്കിയുട്ടുടൻ കൊല്ലാതിരിക്കില്ല ഞാൻ
പാത്മൻ തന്നെക്കണ്ണും പുനരുടൻ ഷേഖരിച്ചുണ്ടു് പോലെ
ചെത്തിടാമിയകാഴ്ചയാൽ ദേനിതീരുന്ന പിന്നെത്തവിച്ചിട്ടോ?
അതിനും ഞാൻ ഇപ്പോൾതന്നെ ഹോക്കൻ. അതും
സാമ്പാടിക്കുന്നതും ദായകനോട് വേഗത്തിൽ രമം കൊണ്ടുവര
വാനായി പറയുക”

ബലഭ്രൂക്കുന്നും രമാത്രയന്നാരായി ഇരുപ്പും
ത്തിക്കലേക്കു പോകുന്നോമി ഭാരകൻചെയ്തു രമവേഗവ
ണ്ണും ഇതു പരിപ്പാരകാലത്തിൽ എത്രമാത്രം ക്ഷിയിപ്പു
മാണ്ണുന്നു് വായനക്കാർ വിധിക്കുട്ട!

“എറിരും വേഗംവരിയ്ക്കും ചവനന്നെടുമെം
പോകവാനെന്നു ഹോലി—

നൗരിരഞ്ഞാദേഹമിയ്ക്കുന്നാതരമാകിതിരിക്കി
നാൽവിക്കം മരത്താൽ
ചുറ്റുന്നില്ലോ ദ്രുമണ്ണം തപരിതലാട്ടുന്ന
തങ്ങളിൽ തച്ചുടാംതും
മുറുംവേഗാലുലഞ്ഞിട്ടിരു ചിലതുമരി
ഇന്തും പാതിയ്ക്കുന്നതുമാണ്.”

ഇരുപ്പുമാതിലെ ഉള്ളാറം എററവും രക്ഷാനിയമെ
നീ ബലഭ്രഹ്മ അത്യാച്ചുന്നോടെ പാറുന്നു. അതിനാശ്വര
കാരണമാണ് ഒക്കാക്കേണ്ടതു്.

“അത്യാറയേനമാവിൽ പുതിയകിസലയം
തിനാടൻ കോകിച്ചേശവം
മത്തന്മാരായിമനും മധുദത്രഹിതാ
ഹന്തുമാ പാടിട്ടന്തു
സ്വത്തംചചയ്യുനവായ്യും സത്രക്കണ്ഠമയ്യു് -
രണ്ടുളാരാമമെന്തും
പുതതന്ത്രേനണ്ടു മത്തലുമരനിരമും
മേളമായ്ക്കുളിട്ടനു്.”

കയിലുകൾ മാവിനളിൽ തിനു് മത്തന്മാരാക്കന്ന സന്ധ്യ
ഭായം ഇക്കാലത്തു് ഉണ്ടെന്നതെന്ന സമ്മതിച്ചുാലും, വ
ണ്ടുകളുടെ സാന്നിഡ്യവും മുള്ളും അധുനികമാക്കു് എത്ര
മാത്രം അത്യുളാക്കരമാണെന്നാശ്വരതു് അലോചിച്ചു് തീ
ച്ചുചൊരുണ്ടാനു ഒരു സംഗതിയാണു്.

കുഞ്ഞൻ പറയുന്നതായതോ്:—

“അള്ളിക്കലകളിൽയങ്കാരം
വള്ളരക്കണ്ണള്ളഹലത്തെ നിംകുനു്.”

ഭാരകൻ:—“ഈവിടെ മധുപാനത്തിനുവനു് നിറങ്കളി
രിക്കന്ന വണ്ടുകളാൽ ഈ സരല്ലു് നീലവർണ്ണമായിട്ട് കാ
ണപ്പെട്ടുനു്.”

ഈതു വിലക്കണമായ ഒരു അതിശയോക്കി പ്രയോ
ഗം എത്തൽക്കാലോച്ചിത്തമായിരിക്കുമെന്നു് പിപേജ്ജിനപ്പ

രിപ്പതയായ ഇംഗ്ലീഷ് അനുകർത്തി വിചാരിച്ചതിനെ പറഞ്ഞു അനുഭവമുണ്ടിനോ.

ബഹാദുർഷാഖ്യമാര ധമ്പദത്താർക്കണ്ഠ് അവകാട നേരവനും അമാധ്യാഗ്രം ഉപമാരം ചെങ്കിലൻറെ ശേഷിം അവിടെവച്ചുണ്ടായ സംഭാഷണം വളരെ ഉചിതവും അവനിൽ ഹാരോങ്കത്തിനും സ്ഥാവത്തെ വ്യക്തമായി കാണിക്കുന്നതുമാക്കുന്നു.

“അംജലിനാവാവിടെ?....തെങ്ങിൽ വന്ന വിവരം അറിഞ്ഞില്ലോ? എന്നുള്ള ബഹാദുരക്കുടെ ചോദ്യത്തിനു

“അറിയാണെല്ലോ.

കത്രാക്കത്രവിവേകക്കൂനുമതിയായുള്ളാണ് വംബൾ വിധി വ്യത്യസാഭാരം നിങ്കുക്കുമ്മാക്കന്നാൽ ചെയ്തീടില്ലെങ്കിൽ അത്രുന്നും കുപയുള്ളതുള്ളും കുംഡിക്കുന്നും മര്യാദനുമുണ്ടാണ് പരമവന്നണ്ടാകമാല്ലോ എന്നും”

എന്ന ധമ്പദത്താർക്കാടുത്തെ ഉത്തരം വളരെ സ്ഥാഭാവികവും, സഫോററേസ്റ്റുവരവും ബഹാദുരാദിക്കൂട്ടുകുടുംബത്തിനേരയുള്ള കൈത്തിയും ഒരു പോലെ പ്രത്യക്ഷിപ്പുകളുന്നതുമാക്കുന്നു. പാശ്വാലിയേയും സുഭ്രദ്രയേയും ബഹാദുർക്കണ്ഠ് അനുത്തം ശതമായി പറയുന്നതെന്നാൽ:—

“കതവനിരവത്തണ്ണകിലോ ഭായ്മാരായും ,
പെരകിയൊരുവിരോധം തമ്മിലുണ്ടാകമല്ലോ.

കങ്ങളുകിലത്തുവിട്ടി ഭ്രാഹ്മിംഗ്രുമുണ്ടോ

ദ്രോഹപസ്തയ്ക്കിനുള്ളത്തുന്തര ചിത്രം.”

സുഭ്രദ്ര തൽക്കാലം ഹാശ്വാലിയാൽ ഹസ്താവലംബിതയായിരുന്നു എന്നുള്ളതുംബാത ബഹാദുരക്കുടെ ഇംഗ്ലീഷ് അ

ଭୂତତିଳା ରଦ୍ଦ ଯୁକ୍ତିଯିଲ୍ଲେ. ସୁଭ୍ରୁଦୟ ପାଶ୍ୟାଳି ର
ଖଳାଲା କାହିଁକାର ସମତିପ୍ରିକ୍ଷଵାନ୍ତିରତ, ସତ୍ର
ମାତ୍ର ଗ୍ରୂହିକ୍ଷଗଠନାତ୍ମିତାର ଲୁଙ୍କ କାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଯାଏ ତେଜିବେଳ୍ପୁକିଲୁଂ ବ୍ୟାଲକ୍ରମର ସପଣାବା ଲୁଙ୍କ ନା
ଙ୍କଳତିଲୁଂ ଶରିଯାଏ ବ୍ୟାଜ୍ଞିପ୍ରିକ୍ଷଗାଣକୁ?

ଲୁଙ୍କ ଅରକୁତିଳିଗଲେ ଅରବାନାକାଗତିର ଶ୍ରୀ କୃ
ଷ୍ଣଙ୍କ ଅରକୁତିଳିଗଲେବୁ “ସବ ଭବାଗ ଏହିତୁ ଅରକୁତିଳିଙ୍କ
ହାତା ତୋକୁ ଲୁଗିଯୁଂ ଗ୍ର୍ୟାମ୍‌କେଣାକୁ”? ଏହିମ ମୋତି
ଶ୍ରୀତିର ମହତତାଯ କିମ୍ବା ଅରଗନ୍ଧମାତ୍ରୁଂ ଉଚ୍ଛବିନୀର ତୋ
ନାମ. ଏହିତୁ କୋଣାର୍ଥ, ସୁଭ୍ରୁଦୟ ଅରକୁତିଳିଗାର
କୋଣାର୍ଥକାହିଁତିର ଅନୁଭ୍ରବନର ଅରବାନାମବର
ଉତ୍ସାହିତ୍ୟର କୁଣ୍ଡଳାକଳା. ଅରକୁତିଳିଗଲେ ସର୍ବାଗ୍ରହ
ବେଶମ ଯତିତ୍ୟତୁମତର୍କରୁଷ କମାଇଲୁ ଶ୍ରୀତିମତିଯାଏ
ବ୍ୟାଲକ୍ରମ କୁଣ୍ଡଳର ବାକିକାଣ୍ଡମ ପ୍ରପୁନତିରକାଣ୍ଡମ ଚା
ତିଶ୍ଚିନ୍ତିତିଳା କଳାକାଳୀଙ୍କ. ଅରକୁତିଳିଗଲେ ଅନୁ
ବକ ବନ୍ଦବନକରୁ ବୈଜ୍ଞାନିକପ୍ରକାଶକାର୍ଯ୍ୟ ନେଲୁବ
ତତ ବଚନାମି ବ୍ୟାଲକ୍ରମକହିତିରେ ବ୍ୟାକୁ କୁଣ୍ଡଳର
ପରିଷ୍କାର୍ୟାଙ୍କାରୁ ତୀର ଅନୁଭବିତାକଳା.

ସୁଭ୍ରୁକୁତିଳିଗାରକରିତ୍ୟାତ୍ମକ ଏହିବାର ଅରକୁତିଳିପ୍ରାୟ
ପାରିତୁ କଶିତିରିକେଣା. ଅନୁକ୍ରମାନନ୍ଦ ଲୁଙ୍କ ନାମକା
ବଲିଯ ଡୋଷାଙ୍କରୁାର ବିକ୍ରିତରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତର ଦ୍ୱୀପରୁ
ମେ ଅରଗନ୍ଧମ ତୋକାନାଲୀଙ୍କ. ଲୁଗିଲେ ପାଲ ଦ୍ୱୀପରୁ
କେତ୍ତିମ ଲାଗୁତିପାରିବୁର ପ୍ରାଣିଙ୍କରୀକଳା. ଏହିକାଲୁମ
ରାତକୀଯାଏ ଗ୍ର୍ୟାମ୍‌କେଣାରୁ ପୋରଗନ୍ଧରୁ ଲୁଙ୍କର ଲୁଙ୍କର କୁ

തിക്കം മറ്റ് പല ഉലയാളിനാടകങ്ങൾക്കും സംശയാർഥം മാക്കുന്നു. ഒരുപ്പുകവികളുടെ പ്രയോഗങ്ങൾ കണ്ണടക്കം അവകാർക്കണ്ടതിനും സന്ദരിച്ച പലേടത്തും കാണും എന്ത്. കമയുടെ ഏല്ലാ ഭാഗങ്ങൾക്കുംതന്മീലും യോ ജിപ്പി നാടകങ്ങൾക്കും ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒരാവശ്യമാ ണ്ണനം, പ്രാചീനകവികളുടെ പ്രയോഗങ്ങൾ ചാലിത ചാൽഞംചെയ്യുന്ന നടപ്പ് ഏറ്റവും തുജ്ജമായ ഒരു ദോ ഷമാണ്ണനം, അതുകൊണ്ടിലും തോനാനന്തിൽ എൻ്റെ ഇം ശ്രദ്ധവും ഇതുപൊലെയും മറ്റ് ശ്രദ്ധങ്ങളും സഹായി കണ്ണാവക്കിം എന്നിക്കു കൃതാത്മതയ്ക്ക് അവകാശമുണ്ടായി രിക്കും.



മാലതീശായവവും മി. സി. അന്തപ്പായിയും.

(പി. എക. നാരായണപ്പിള്ള, ബി. എ.)

മാലതീമാധ്യവത്തപ്പറ്റി ഭാഷാപോഷിണിയിൽ മി. സി. അന്തപ്പായി ചെയ്ത ഗ്രന്ഥങ്ങളാശനിത്രപണം അതിന്റെ അലക്സ്പ്രവും അന്നാദരവും ആരു ഭാഷകാണ്ട് നിത്രപണത്തിന്റെ റീതികൊണ്ട് വായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധാളജ്ഞ വിഷയിലേവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ അന്നേകം വായനക്കാർക്ക് പ്രസംഗകരമായെങ്കിൽ വൈരസ്യകരമായെങ്കിൽ ഉള്ള അഭിപ്രായവൃത്താശം നേരിട്ടിട്ടണണെ പ്രസിദ്ധവുമാണ്. ഒപ്പ് സൗത്തുകളിൽ ദേശം പ്രേരണാപ്രകാരമെഴുതുന്ന ഇംഗ്ലീഷാഗത്തിൽ മി. അന്തപ്പായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള രത്നപ്പാം അഭ്യാസമന്നോ മാലതീമാധ്യവം ആപാദച്ചി ദാം മനോഹരമന്നോ ഉൽപ്പോഷിക്കുന്നതിനു തൊൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. എന്നതെന്നായുമല്ല ഇംഗ്ലീഷുവുന്നതിൽ അതിന്റെ തലക്കട്ടിൽനിന്നു മനസ്സിലാവുന്നതുപോലെ മി. അന്തപ്പായിയുടെ അഭിപ്രായസാധ്യതപ്പേരെ പ്രതിപാദിക്കുന്നവരുടുതെ സ്വന്തം മാലതീശാധ്യവനി ത്രാവന്മാരുമുഖ്യാതെ സ്വന്തം മാലതീശാധ്യവനി ഭാഷാപോഷിണിയുടെ ചരിമിതമായ പഠനത്തിലൂടെ ഇതു ചെറിയ ക്രമ മുഖ്യവും അഭ്യാസവും ആവകാശവും ആവശ്യമുണ്ട്.

മി. അന്തര്പ്പായിക്ക് മാലതീമാധവതേംചുള്ള കല
ഹം, വലുതായ ഒരാക്കമണംതിനാളിൽ പ്രാണികൾനു ഒരം
ശം മാറ്റുമെ അനുഷ്ടനംമുള്ളു. ഹിന്ദുക്കൾക്കു സംസ്കൃതക
വികളിൽ വളരെ ബഹുമാനമുണ്ടെന്നും പക്ഷെ അതു ബ
ഹുമാനത്തിനു കാവുംമണിത്രപണിത്തിൽ താൻ പ്രയോ
ഗിക്കുന്ന മാനദണ്ഡം എടുക്കണമോ വല്ല ഭേദവുമണ്ഡാ
ക്കുമോ എന്നറിയുന്നതിനാണു പ്രസ്തുത ചുസ്തുക്കരെ ഇപ്പു
കാരം എതിരെത്തെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു് അദ്ദേഹം തന്റെ
പ്രസംഗവത്തെ അവശ്യമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. സംസ്കൃത
സാഹിത്യവത്തെ എല്ലാജീവി സർവ്വേ ചെയ്തു ഹിന്ദുക്കളും
ഒരു പ്രശ്നായിൽ സംസ്കൃതകവിക്കുകളും തന്ത്രാളാളി
നാളിൽ മരഹാത്മം ശബ്ദാളംതിൽ മാലതീമാധവതേംചു
ററി ചെയ്തു ഒരു വിത്രപണിത്തിലുണ്ടു് തുടങ്ങുന്നതെന്നു
കാണാവോമുഖം സാമാന്യമാർ സപ്രസാ ചിരിച്ചപോയി
എന്നവരാം. പക്ഷെ കൂടുക്കൊഴി സമൂദ്രതേംചു കലഹി
ചു കൂടുന്നാം എല്ലാവരും കാത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. എങ്കി
ലും പ്രസിദ്ധവുല്ലിമാനാരായ ശ്രേമേ, ഓരോഗർ മുത
ലായ ചൗത്രാത്മക്കുസ്ത്രാനികൾക്ക് സംസ്കൃതകവിക
ളിൽ ചിലരോടുള്ള ബഹുമാനവും സാമ്പത്തികമായ സം
സ്കൃതസാഹിത്യാക്കമണംതിൽ ഉടന്തുപോയെങ്കണ്ണ
നാളിൽത്തുകൊണ്ടു്, ഹിന്ദുക്കൾക്കു ദൈരിടാൻ പോകുന്ന
മഹാനാശത്തിൽ പ്രകാശിക്കുമ്പോൾ കൂടുതലാനികളുണ്ടെന്നു
നാളിൽത്തു ഒരു അതിശ്യാസകാരാഭത്തെന്നു. തന്റെ അഭിരൂപ
യദിച്ചുടെ സംശയിയായ തത്പരം പ്രകൃതി റാക്കഷണലീൽ
അപ്പുന്നത്തിലെന്നാണോവെ ദ്രുതിയച്ചിരക്കായിരിക്കുന്നാണു

നാള്ക്കരാബാനാ വി. അറീപ്പുംപായി ആദ്യതന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിനേലുണ്ടാ അദ്ദേഹത്തിനു നേരു നിത്യപണം നിമ്മിത്തായിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ സർക്കിസ്ഥാനത്തിനേരു പ്രവൃത്താത്മകം എന്ന പരീക്ഷിച്ച നോക്കേണ്ടതുതന്നാണ്. നാടകത്തിൽ കാവ്യങ്ങളിൽ ഒരു വക്കരാബാനം കാവ്യനിർമ്മാണം കലകളിൽ ഒന്നാബാനം വിശേഷിച്ച പരയണബന്ധിപ്പില്ല. കലകളിൽ ഉദ്ദേശം പ്രതിരിഞ്ഞു മറാപ്പുമനസ്സിൽ പ്രവരത്തായി പതിപ്പിച്ച രസസ്വരാണു മുണ്ടാക്കുന്നതും. ഇതുവേണ്ടി ചെയ്യുന്നതിനു കലകൾ പ്രതിരിഞ്ഞു കൂടുതലായി പകരുന്നകമാത്രം ചെയ്യാൻ തത്തിയാക്കുന്നതല്ല. ഇതിനു ദ്രശ്യാന്തികരിക്കുന്നതിനു പിതൃജീവന്തന്നു കലയിൽനിന്നും താനായഭാവം റണ്ടും ഉല്പരിക്കാം. രാളിനേരു പടം യോഗ്യനായ ഒരു ഫിറുകാരൻ എഴുതിയണ്ഡാക്കിട്ടുള്ളതും ഒരു ചരായാപടക്കാരൻ (Photographer) എഴുന്നിട്ടുള്ളതും നിങ്ങളുടെ പകർത്തു ഉണ്ടാനീരിക്കുന്നു. ചരായാപടവും ഫിറുവും രാളിനു തന്നായാണു പ്രതിഫലിപ്പിപ്പാനദ്ദേശിക്കുന്ന തെക്കിലും മറാപ്പുമനസ്സിന്മേൽ രണ്ടിന്നേരയും പ്രവൃത്തി ഭിന്നാഭായിരിക്കുന്നു. ചരായാപടം ആളിനേരു ശരിപ്പുകൾ പ്പാബാനാനിയന്നിട്ടും അതിനേക്കാൾ ചീതും അതും ആളിനേരു സാനാബ്ദ്യത്തു സൗചര്യപ്പുക്കുന്നു. ചരായാപടം മധ്യിലിലും കടലാസിട്ടും അടങ്കിയിരിക്കുന്നു. അതിൽ ചെവതന്നും ലേശവും സ്പൂരിക്കാതിരിക്കുന്നു. നേരെ മരിച്ച ഫിറും ശരിപ്പുകൾപ്പണ്ണുകൂടിലും ചെവതങ്ങാമ്പും

സാക്കാവി കാണാപ്പുട്ടനു. ഇംഗ്ലേഷ്യൻ വരത്തുവാൻ ചി
ത്രകാരൻ പ്രക്തിയെക്കവിഞ്ഞും പല കൊശലങ്ങൾ ആ
ധ്യാഗിക്കും. പ്രക്തിയുടെ പ്രതിബിംബമെങ്ങനോന്നാണ്
ക്ഷവാൻ അവധ്യം അപോക്ഷിതങ്ങളായ ഭാഗങ്ങളെക്കു
ണ്ടെ ചിത്രകാരനു കാഞ്ഞുമുള്ളു. ഇവയെ കണ്ടപിടിക്കുന്നതി
ലാണു അയാളുടെ ബുദ്ധിവെവുമെരിക്കുന്നതു് എന്ന
റസ്റ്റിനും പറയുന്നു. ഒരു കാടിന്റെ ചിത്രം വരയ്ക്കുവാൻതു
ടങ്കുന്നവൻ അതിലുള്ള പുക്കങ്ങൾ, ലതകൾ, തുണി
ങ്ങൾ ഇവയുടെ ഏല്ലാം മുപ്പെട്ടുമെന്നുന്നു വിചാ
രിക്കുന്നില്ലോ. ഇതുപോലെ കൊത്തുപണിയിൽ നിന്നും ഉ
ദാഹരണങ്ങൾ എടുക്കാം. കൊത്തുപണിക്കാർ പ്രതി
മക്കിലും ജീവചൈതന്നും വരത്തുവാൻ പ്രക്തിയിലുള്ള
തിനേക്കാൾ പ്രതിമയുടെ ഉന്നതിയെ തുടക്കാതു പ്രശ്നിലു
മാണോ. ഇതെല്ലാംകൊണ്ടു് സിലിക്കുന്നാതു കലാപ്രവ
ത്തക്കാർ പ്രക്തിയുടെ ദർശനത്താലുള്ള മലഞ്ചെ ഉത്ത
മമായി ചെയ്യണമെന്നല്ലാതെ പ്രക്തിയെ അവർ സു
ക്ഷീമായി പാകത്തണമെന്നില്ലെന്നാക്കുന്നു. മി. അന്ത
പൂണി ആധിപംബരസരേതം പ്രകടിപ്പിച്ചു അധാരത്തു്
എത്രമാത്രം മുൻപുലും അഭ്യന്തരം വായനക്കാക്കിപ്പോർ
മനസ്സിലാക്കുന്നണ്ടെല്ലോ. ഇം മാനദണ്ഡത്തെ കണ്ണടക്കു
കൊണ്ടു പ്രധാനിച്ചതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനു എന്നെന്ന
ല്ലാം പിശകകൾ പിണ്ണത്തിട്ടുണ്ടെന്നു പിന്നീട് പ്രത്യേ
ക്കിച്ചുമാരാം.

ഇതിന്റെ ശേഷം ഒരു പ്രാഥീനികസംഗതികളുടെ
അനുബാംഗത്വം, അഭ്യന്തരി മുതലായ ഫില ദോഷങ്ങളും

രണ്ടാ മുന്നോ സമലത്തുള്ള പരിപ്രസാദങ്ങളും മി. അ ന്തപ്പായി ചുണ്ടിക്കാണിക്കുന്നണാണ്. ഇവയിൽ ചിലതെ ഫ്ലാം ദോഷങ്ങളാണെന്നും ശാന്തം സമ്മതിക്കുന്നു. ഇവ യിൽ ചിലതെ ഫ്ലാം മി. അവത്പ്പായിക്കുമുന്നു ചിലരാൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥിതികൾ (ഇവ വളരെ ഉഭാരങ്ങളെല്ലാം അനേകം എറി എന്ന പറയാൻവില്ല.) ആക്ഷേപപദാർശ്യത്തിനാവശ്യമുള്ള നിംഫുക്കുപാതാവാതിനായി ചെയ്തിട്ടുള്ളവയെന്നും തോന്നുന്നു. മാലതീമാധ്യവം മൃഴവൻ കിടന്ന തക്കൽ ഒരു പരിശേഖരകൾ അതിൽ രണ്ടാ മുന്നോ ഘട്ടങ്ങളെല്ല സ്ക്ര ത്രഞ്ഞായിതേതാനിയുള്ള എന്ന കാണാൻവാർം സാമാജ്യം വിസ്തൃതം ഇനിക്കുന്നതാണ്. സ്ക്രത്രഞ്ഞായ ഭാഗങ്ങളെല്ല ചുണ്ടിക്കാണിക്കാതിക്കുന്നതിരിക്കുന്നതു. അനാസ്ത്വ ദണ്ഡായ ആക്ഷേപങ്ങൾ തട്ടിമുളിച്ചിരിക്കുന്നവയെപ്പറ്റി റിയാബ്ലൂ വിചാരണാവചയേണ്ടതും.

പ്രസ്താവന അനാവശ്യമല്ലെങ്കാം എന്നാണ് ആളുതെത്ത വാദം. ഇം വാദത്തിന്റെ അനുസ്ഥാനം ആംഗലജാതിക്കാരരുടെ നാടകങ്ങളിൽ പ്രസ്താവനക്കു തുല്യമായെന്ന നാമിക്കുന്നം ഇതുകൊണ്ട് ആവശ്യമില്ലെന്നമുള്ളതാണ്. ഇതിൽ ആളുതേതു ആംഗലമാതിരിക്കുന്നതിനും അടിമമട്ടിൽ അവകരിക്കണമെന്നുള്ള ഒരു മോഹത്തിന്റെ മലമെന്ന തോന്നുന്നു. പ്രോഡോഗ് എന്നാൽ വക ഇംഗ്ലീഷ് നാടകങ്ങൾ (ഈ നടപ്പ് ഇംഗ്ലീഷ് നാടകങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല) മുട്ടുനാതിനാമുന്നു പറയുന്നതിന്റെ അനാവശ്യത്തെപ്പറ്റാറി മി. അവത്പ്പായി വാചാനയുമനായിരിക്കുന്നതു

എള്ളൂരുക്കാണോ? പ്രസ്താവനകൾക്കുംകൊണ്ടുള്ള ഉഹാലോഗിയം പലതുമണ്ഡലം³. കണ്ണാക്കാരന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ നിന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കാൻ കിട്ടുന്നതിനുംപുറമെ, ശ്രദ്ധകൾക്കും നിന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കാൻ കിട്ടുന്നതിനും ഇതിൽനിന്നും ചെയ്യാവുന്നതാണ്⁴. വൈദിക യൈപ്പുറി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനകളും ഇതിനും പരിപൂരിച്ചാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നവും മി. അറബപ്പായി ഫോ ക്രീട്ട്. ഇതിന്റെ നാടകകീയമായ അവശ്യത്തെപ്പുറിയും വരാധാരണാണ്⁵. റസകരായ ഒരു മുഖവും എന്തിനും നന്നായിരിക്കുമ്പല്ലോ. നാടകപാത്രങ്ങളെ റംഗസ്ഥിത ഓരോ മുമ്പിൽ പെട്ടെന്നു കൊണ്ടുവന്നു പ്രവേശിപ്പിക്കാതെ സാവധാനമായും ക്രമപ്രകാരവും ഒരു മുഖവും മുഖാന്തരം അവിഭിന്നിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുമ്പെന്നാണ് എന്നും അഭിപ്രായം. ഇതിൽ ഒരു വിനാത്രം സംഭവിക്കുമ്പോൾ തോന്തനില്ലോ. ഇതിനെപ്പുറി വേറു വല്ല ദിക്കിലും സവിസ്തുരം പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളാം.

സുത്രധാരൻ കാമഗകിയും നടൻ അവലോകിതയും ആയിരുന്നു മുഹമ്മദ് മുഹമ്മദ് ഇംഗ്ലീഷ് പറഞ്ഞതാണ് പിന്നു ആക്ഷിപ്പമായിരിക്കുന്നതു്. ഇതിനും അവ ശ്രദ്ധം കൂടിത്തുവരുമാണ് അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലാക്കാത്തതു്. പ്രസ്താവനയുടെ ഉദ്ദേശം നാടകഭാഗത്തിലെ അതുപരാത്യാന്ത സൗമ്യമായി പ്രവർഖിപ്പിക്കുകയാണെന്നു മുൻപ് തൊൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം. ഇതനുസരിച്ച് എല്ലാ പ്രസ്താവനകളിലും തന്നെന്നതം വരുന്ന വേണ്ടിങ്ങളിനാവശ്യം എന്നു പ്രകാശിപ്പിക്കുപ്പെട്ടുന്നു. ശാക്തത്തിൽ മിതലായ നാടകങ്ങളിലെ പ്രസ്താവനകളിലും ഇതു കാണുന്നണ്ട്.

ആ പണ്ണിത്തോമരയുള്ള ജനറാളിരിക്ഷയാ റംഗദാളിൽ
ആളും പ്രവേശിക്കുന്ന പാതയെല്ലപ്പോറി സപ്ലൈമായ ഒര
റിവ് അവസ്ഥയുള്ളതു എന്നു വായനക്കാർ അവലോചിക്കു
ടെ. അതനാസരിച്ചു മേൽപ്പുവേശിക്കുന്നതു കാമറകിയും
അവലോകിതയും ആണുന്നു റംഗസ്ഥിതവാക്ക് മനസ്സി
ലാക്കവാൻവേണ്ടി കവി ചെയ്ത കേശലും മിസ്റ്റർ അന്ത
പ്പായി ഗഹിക്കാതിരുന്നതിൽ തൊൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഈ
തിനെങ്ങവിതുമില്ലെന്നു പാഞ്ചനാതിച്ചും അപ്പും വൈവച്ചി
ത്രപ്രമാണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷ് റാഡിത്തതുകൊണ്ടു വേദിംകെട്ടി
യിരുന്ന ആദ്യമാസിലുംപുന്നുകയും അതുകൊണ്ടു ആ
സ്പാത്ര കുറയുകയും ചെയ്തുണ്ടു ഫീനാബാദ്ദേഹത്തി
നിന്നും ശൈ. ഇപ്പോൾ പതിവുവോലെ സുത്രധാരം,
ടാക്കം വേദിംകെട്ടിയാണു റംഗത്തു വരുന്നതെങ്കിൽ ആ
വേദിംകെട്ടിയാണു അള്ളക്കാടു അരുരുന്നു വുക്കി
മായിരിക്കു, അവർ കാമറകിയും, അവലോകിതയും ആ
യാലും ആ അപ്പുക്കി മാറുകയില്ലെല്ലാ. പക്കു അവിം
ബുരംകൂടാതെ ഒരു സന്ധ്യാസിനിയുടേയും ഒരു ശിഖ്യയുടേ
യും വേദിംകെട്ടിയാണുവർ വേഗത്തിൽ വെള്ളിപ്പേ
ടാവുന്നതാക്കുകൊണ്ടു അധിവാരി ആ ആളും അരിഞ്ഞുവോ
യാൽത്തന്നെയും അചുംകുംജോന്നു തൊൻ വിചാരിക്കു
നില്ല.

കാമറകിയുടെ കണ്ണിലുകുന്നതിലെപ്പോറിയുള്ള അരു
ക്കുപ്പമാണു പ്രിഞ്ചു കാണുന്നതും. ഗൃഥികളുടെ വാമദാ
ഗസ്തുരനം ശ്രദ്ധാശംസിയാണുന്നുള്ള വൈഖിതതിക്കു
ഉത്തരം അടക്കിന്മാരുംകഴിയാണും കൂടി പ്രക്രിയാഗ്രിക്കളാണ്

തു. ഇതിൽ കാമനകിയടക കണ്ണിളകിയതിനെങ്ങും തുടി എൻ അശാസ്യീയതയേണ്ടും അനുബന്ധേരം അനുകേഷപിക്കു ന്നതു. മാലതിമാധവമാരുടെ വിവാഹനിഞ്ചാഹത്തിനാം സാമിക്ഷനാ കാമനകിയടക കണ്ണിളക്കുന്നതിനാൽ സ്വപ്ന പരിഗ്രാമം ശ്രദ്ധമായിതീർക്കുമെന്നു കാണിക്ഷനാതിലെന്ന് ദൈഖിയുമെന്നു എന്നിക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അമുഖം വാ ഇതിനും ശാസ്യീയമായ നിരാധാരതയെ ശ്രദ്ധാ കേഷപിക്ഷനാതെക്കിൽ അതു കരെ ദയനീയവുമാണ്. ഒരു നാഡേളുടെ ഇടയിൽ ഉള്ള മുഖവിശ്രാബ്ദങ്ങളും അന്നുത കള്ളംമറ്റും കവികൾ പ്രയോഗിക്ഷനാതാണ്. വെയ്ക്കുന്നും യർത്തനു ഇപ്രകാരം അന്നേകവിശ്രാബ്ദങ്ങളെ സ്വപ്ന തീകളിൽ പ്രതിഫലിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നു?

മാധവൻും ചിത്രമേഴ്ത്തി ലവംഗിക്കുവുംന്നിരും മാധവനു കൊടുത്തയച്ചു എന്ന പരിഞ്ഞുംകൊണ്ടു മാലതിയെ വിനയരാഹിത്യത്തിനാകേഷപിക്ഷനു. ചിത്രപ ടം മാധവൻ കാണവാൻ മാലതി കൊടുത്തയച്ചു എന്ന പരിഞ്ഞനുതു കളഞ്ഞാണ്. ചിത്രപടം മറാരിക്കുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു എന്ന ലവംഗിക പരിഞ്ഞേംപാം മാലതി എന്തിനായിട്ടു എന്ന മേംബിക്ഷനു. (രണ്ടാമംസം നോക്കുക)അപ്പോൾ ലവംഗിക പരിഞ്ഞും പടം പോയവഴി മാലതിക്കു മനസ്സിലാവുന്നതു. ഇതു കാണാതെ മിസ്റ്റർ അന്തപ്പായി എന്തെത്തു കരെ സാഹസരായിപ്പോയി. മിസ്റ്റർ അന്തപ്പായി ഒന്നാംക്കത്തിലേക്കു കടക്കുന്നതു കരാ കേഷപവുംകൊണ്ടാണ്. മാലതിയെഴുത്തിയ ചിത്രചട്ടവും കൊണ്ടുപോകുന്ന കൂടുംനുസന്നിഹിതം “സൗദാംസ്യസന്ദർഭിലാ

സംക്രാണ്ട മാലതിയുടെ ദുര്യഗാംഭീംഗ്രത്തെ വിരസിച്ചിരിക്കുന്ന മാധ്യവൻ' എന്ന പറയുന്നതാണുകൾപ്പേര് മാക്കുന്നത്. ഈ സ്പാബാവികളാണുപോലും. മാലതി ഒരു മാധ്യവർഷിൽ പ്രേമജ്ഞായതു ചിത്രപടങ്ങളുമെങ്കിലും കളിക്കുന്നതു മലസ്ഥിലായിരിക്കുമ്പോലും. മാലതിക്കു തന്റെ സ്പാമിയുടെപേരിൽ ഇപ്രകാരമുഖായ അനന്തരാഗ ത്രഞ്ചുറി കളിക്കുന്ന വിചാരിക്കുന്നു പറയുന്ന തന്റെ കരു അസ്പാഡാവികം? ആ വിചാരമാണു വിശദ പ്രതിഭിൽ ഹാണിക്കുന്നത്. ഇതിൽ അസ്പാഡാവികത ഉണ്ടെന്ന പറയുന്നതിന്റെ അനാസ്ഥുതപൊം ഇപ്പോൾ ആത്മക്കു മാക്കുന്നണ്ടെല്ലോ.

പിന്നെയും മാലതിക്കു വിനയമില്ലെന്ന കാണ്ടാ സ്ഥാനം അദ്ദേഹം വളരെ പുലിമുട്ടുണ്ടു്. "തനപംഗി ക്ഷേമി നാനാവിധ നവനവന്നോട്ടത്തിനാം പാതുമായ് തോന്ത്" എന്നതിൽനിന്നുണ്ട് ഈ ആക്ഷേപം ഉൽഭവിക്കുന്നത്. ഉള്ളാനത്തിൽവെച്ചു് മാലതി മാധ്യവന്ന കാണാനോപയോഗം മാലതിയുടെത്തുടർന്നുനേക്കം ഇന്നും ഉണ്ടു്. അപ്പോൾ മാധ്യവന്റെ സന്നാധി ഇവക്കുടയെല്ലാവയും ഒരു ശ്രദ്ധാരയ ആക്ഷിച്ചിരിക്കും. എല്ലാവയം മാധ്യവന്ന നോക്കിയെന്നാം വരുന്നതാണു്. ഈ ക്രീടത്തിൽവെച്ചു് മാലതി മാത്രം നോക്കാതെ ആ സ്ഥലത്തുനിന്നു പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ അപ്പോൾ മാലതിയുടെ അനന്തരാഗം അതിൽനിന്നും അവിലുക്കും അനാമേയമാണു്. അന്തുകൊണ്ടു മാലതി അന്യാജനനിർവ്വിശ്വേഷണായേ അവിടെവെച്ചു് ഭാവിച്ചിരിക്കുന്നുള്ളൂ. എങ്കിലും പ്രേമജ്ഞായിരുന്ന

തിനാൽ മാധ്യവനന നോക്കിയതിൽ വല്ല പ്രകാരമേഖലും അററിയാതെ വന്നപോയിരിക്കും. എന്നതനുംല്ലോ “കന്നേഡോട്ടേക്കും നോക്കിക്കില്ലെന്നുള്ളതിൽ തെള്ളു സ ഫോമഹാന്നം” എന്ന പരഞ്ഞതിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നുത നീന മാലതിയുടെ ലജ്ജാമയമായ വിനയം വൃജിക്കുന്നു. റണ്ടോ മുന്നോ നോക്കിയിരിക്കു എക്കിലും അവരാഗാധി ക്രൂംകുണ്ട് മാധ്യവൻ അവ അനുവദിയായും ചിവിയ ഒളളായും മനോരാജ്യത്തിൽ തോന്തിയതായിരിക്കും. അ യാർഡ് അ അതുലോകകിൽക്കുള്ളപുറം വിവാദിച്ചു വിഹാരിച്ചായിരിക്കുന്നു. അവ ഇതുവരെ അനുഭവിച്ചിരുന്നതു.

“സവേ മക്കരാ തബന്നറ ഉശഹം എക്കുദേശം ശരി യായി” എന്ന മാധ്യവൻ പരഞ്ഞതു മദ്ദമായി പോയി പോലും. ഇവിടെ സന്ദേശചാപല്ലും മാധ്യവൻ മു ശിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നുവെന്തു. മാലതിക്കു തബന്നറ പേരിൽ പ്രേമക്കുണ്ണനു മക്കരാൻ പലതുക്കാണ്ടും പാരയുന്നുകും മാധ്യവൻ വിശ്രദിപ്പാസമാക്കുന്നില്ല. “പിന്നൊ എന്താണ്?” എന്ന മാധ്യവൻറ മുൻമേഹാശ്രൂം ഇതു വുക്കിയും കൂത്തുകൂടും. എക്കിലും ചിത്രവടക്കം മാലതി വരച്ചുതാണുന്നാറുള്ളും കാരിക്കുന്നാണ്. പുക്കു മന്ത്രിപ്പാത്രിക്കു തന്നിൽ പ്രഥമമാശുപ്പോയി എന്ന പുണ്ണ്ണമായി വിശ്രദിപ്പിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹം ഇനിയും ശക്തനാക്കുന്നില്ല. ശക്ത പിന്നൊയും സപ്ലൈ കിടക്കുന്നാണ്. ചിത്രംകാണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംശയങ്ങൾ തീരുന്നില്ല. ഇതു മാധ്യവൻറ മുദ്രയാവധാനത്തെ കാണാക്കുന്നു. മാലതിക്കു തബന്നറ പേരിൽ പ്രസാദം ഉണ്ടെന്നു

വല്ല ചിഹ്നങ്ങളുംകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കി സംഗതാരംഗാര വശ്രൂദ്ധകൊണ്ട് പെപാത്രങ്ങൾ കാണിക്കാതെ മായവൻ ഈ അന്നതു നന്നായിരെന്നാണ് പറയേണ്ടതു്. “ഒരുക്കേശം ശരി” എന്ന പറയുന്നതും ഇതുകൊണ്ടെന്നാണ്.

മായവൻ ഉല്പാനതിൽ ഖരനാപ്പോൾ ചിത്രമഴ തുവാനാളി സാമാനങ്ങൾ എങ്കണ്ണ കിട്ടിരെന്നാണ് പി നാതെ ആക്ഷേപം. നോമങ്ങം തുടങ്ങേബാധിതനൊ “ചിത്രപദവം സാമാനവും” എടുത്തുകൊണ്ട്, കൂടും സന്ന പ്രവേശിക്കുന്ന എന്ന കാണാന്നതു മി. അന്തപ്പായി മരയ്ക്കുന്ന കാണാതിരിയ്ക്കുന്ന ചെള്ളിരിക്കുന്ന, നിശ്ചയം. ഇതും പോരകിൽ കൂടുംസൻ കൊണ്ടുപോയി റിക്കയിട്ടുന്ന വാലിക്കാനം ഭാവമുണ്ട്. കാരണം കൂടുംസൻ ഒരു ഭവിഷ്യപ്രാഭിയ്ക്കുതെ. എങ്കിലും ചിത്രപടം കൊണ്ടുപോകുവോം മായവൻ വല്ലതിനേയും എഴുതുന്നതിനാൽ ഒരോ ഉണ്ടായാൽ തിരികെ വരുന്നതിനാളും ഉപദ്രവം ഭാത്തു സാമാനങ്ങൾക്കുടി കൂടുന്നംസൻ എടുത്തിരിക്കാം. ഇതിനൊക്കെ ഭവിഷ്യപ്രാഭവുമാവശ്രമി സ്ഥി. ഈ വിധം പ്രാഭാവികങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങൾ വളരുകയും കൂടുതലായിരിക്കുന്നു. വാസ്തവം പാക എന്നാൽ അദ്ദേഹം തന്റെ മനസ്സിലെത്തെ അധികം നിഷ്പ്പയായിട്ടാണുപയോഗിക്കുന്നതു്. സാമാനങ്ങളുടെ കാര്യം എഴുതുവായി ശബ്ദമായിട്ടുള്ളതു്. അതുകൊക്കാതെ എഴുതുന്നസാമാനങ്ങൾ എവിടെന്നുന്ന വന്ന എന്ന മോജിക്കുന്നതും പ്രധാനപ്രധാനമായിരുന്നു വേർത്തിരിക്കുന്നതിനാളും അപാടവ ഏതെങ്കിലും.

II

ഇത്തവന്ന മിസ്റ്റർ അറത്തപ്പായിക്കു സംഗ്രഹാധിക്കു
പ്പെട്ടതെ ഉദ്ദേശിച്ചുചൊല്ലു ഒരു അടുക്കേണ്ടപ്രത്യേകതകാണ്ടു
ഈ പ്രസംഗം തുടരേണ്ടിയിൽക്കുന്നു. മാലതിയുടെ അറ
നാരാഗത്തപ്പുറി അറിഞ്ഞതിനേൻ്റെശേഷം 10 മായവൻ
ചിത്രംവരക്കാൻ തുടങ്ങുവോടു നായവനീരു കണ്ണിൽനി
ന്നം അശുപ്പവാഹമുണ്ടായെന്നു കവി പറയുന്നാണ്. ത
നേൻ്റെരെ മാലതി സ്വപ്നമേ അറന്നാഗം വ്യക്തമാക്കി
എന്ന ഭോധനേതാടക്കുട്ടി ഇരിക്കുവോടു കാളിഭോല്ല
കരയാനന്തരമുള്ള എന്നാണിവിട്ടെത്തെ ചോല്ലും. നായവൻ
ഈ ഭോധം മാത്രമുള്ളോ? അയാൾ അതു സമയത്തു
മനോരാജ്യത്തിൽ എത്രമാത്രം അതുവുമനനവീച്ചിരിക്കു
ന്നും. അയാളുടെ വികാരങ്ങൾ എത്രമാത്രം ദുഷ്ടവും
നിബിധവും ഉജ്ജഞ്ചിതവും ആയിരിക്കും. അതുവുമന
മായ വികാരത്തിനേൻ്റു ഉച്ചേച്ചസ്ഥിതിയിൽ അശുപ്പവാ
ഹമുണ്ടാക്കില്ലെന്നു പറയുന്നതു മനസ്സുപ്പാവത്തപ്പു
റിയുള്ള അജ്ഞനാനത്താൽ ഫേരിതമാണ്. വ്യസനം,
സന്തോഷം, ക്രൂയം, ഭക്തി, ഇത്യാദി വികാരങ്ങൾ മു
ക്കുവോടു അശുപ്പക്കു സ്വപ്നമേവ ഗളിക്കുന്നതാണ്. ഈ
പ്രകാരം ദുഷ്ടമായ അതുവും മനസാ നായവൻ അറബി
ച്ചിങ്ഗന്നതുകൊണ്ടാണു അയാൾക്കു അശുപ്പവാഹമുണ്ടാ
യതും. അത്തങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നു. മനാർക്ക കൂളിറംസ
നെ കൂളി! കൂളി! എന്ന വിളിക്കുന്നതു നേരുവെച്ചുങ്ങു
ളായിരിക്കാം എന്ന പണിപ്പെട്ട സകലിക്കുന്നതി
രംഗം ഉദ്ദേശമന്തായിരിക്കുമോ? പിന്നൊഴും മാലതിമാധ

വന്മാതെട ഭാവിലാടനം എഴുമിപ്പിച്ച് “മുഹാവിന്റെ സ്വഷ്ടിവിജ്ഞാനമലം കണ്ടോ”വെന്ന മദ്ദരിക എൻതെത്തു തത്പരണാനപിയുംമായിരിക്കുന്നവതെ. അതശ്വച്ചും! ഇതിൽനിന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുന്ന തത്പരണാനത്തിന്റെ അശായതപ്രതീതി ശാഖാംചെയ്യുന്നതു മിസ്സർ ഒരുംബുട്ട് ബൈസ്റ്റംസക്സ്ക്രിപ്പറ്റിയും ശക്രാഡിറിക്ഷമോ? എങ്കിലും ഈ തിൽ അടയിൽഡിരിക്ഷനു തത്പരണാനതേത കണ്ടപിടിച്ചുകൊടുത്തതിനാൽ പ്രസ്തുത പാരിശോധകനോട് മലയാളം വായിക്കാവുന്ന ഇന്നേദിവ് കൃതജ്ഞനമാരായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

മദ്ദരികയുടെ പ്രിയതന്റെ എന്ന കൂളിക്കംസനെ വിളിച്ചുത്തു(മാധ്യവസ്ഥിപ്പത്തിൽ എന്നതു ഞാൻ മരക്കുന്ന ഫ്ലാ)ന്നായാണെന്നു എന്ന തീർച്ചയെല്ലാം വായനക്കാരെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു. ഇതിനെപ്പുറി ഞാൻ പിന്നിട പറിയാം. “ഭംഗിശോചവിരിവാൻ”എന്നതു ദ്രോകം പരിശോധകനെ ഒരു വിധത്തിലും സാധുകത്തവുമല്ലാത്ത ഒരു പ്രതിജ്ഞാനത്തിലേക്കു ആകഷിച്ചതായി കാണുന്നു. ഇം പ്രതിജ്ഞാനത്തിനായി തുടങ്ങിയപ്പോൾ പരിശോധക എ വല്ല ഉദ്ദേശവുമണ്ണായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതു ഇവിടെ പ്രക്രമാക്കുന്നതുമില്ല. കനാക്കത്തിന്റെ പരിശോധന യുടെ ഒരുവാക്കുമായി കാണുന്നതു ഒരു മറമായ സ്ഥിരാജ്ഞനാളിത്തും പ്രസ്താവയോഗ്രംഘംമാണ്.

രണ്ടാമങ്കം.

ഇതിന്റെ പുല്ലംഗത്തിൽ രണ്ടുഓഡിംബരം ഉൽക്കാവനംചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ഒന്നിൽ ഒരു ചേടിയു

ടെ റിശ്പാസത്തിന്റെ അസപാണാവികതയാണ്' അതു കേൾപ്പേതു. ഇവിടെ നില്ലും അന്തപ്പൂഡി ചുരുക്കി അപകടം ഒരു പ്രമാണത്തിൽ അക്കപ്പെട്ടതായി തോന്നുന്നു. തങ്ങിനിത്തണ്ണമാക്കുന്ന അഭ്യന്തരാന്തരാഗം ഉണ്ടായാൽ അവരെ സംബന്ധിച്ചുവക്കുന്ന അനുനദിയുമായ ഒരു രസമുണ്ടായിരിക്കും—പക്ഷേ മായവനു മാലതിയിൽ അനുരാഗം ഗാ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു പാവപ്പെട്ട ഇച്ചേടി അറിഞ്ഞതിനു തായി ഒന്നുകൊണ്ടു പ്രജാക്കനില്ലോ. മാലതിക്കും ഈ കമ്മ ഇതുവരെ മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടെന്ന തോന്നുന്നില്ല. അ ഒരു ദിനയിരിക്കുന്ന മാലതിക്കായവനാക്കട അഭിമുഖദശം കൊണ്ടു മാലതിയുടെ അനുരാഗം വല്ലിക്കയും മായവ ന്റെ അനുരാഗചിഹ്നങ്ങൾം ഒന്നം അവർക്കു പ്രത്യക്ഷിപ്പുകില്ലെങ്കിൽ പ്രദയാസപാസ്ത്രമുണ്ടാക്കുന്ന ചെങ്കുന്നാൽ സപാണാവികമാണ്'. ഇം പ്രദയാസപാസ്ത്രത്തെയും മായവന്റെ പ്രദയജ്ഞാനത്തെയും മാലതിയെ മായവനോ ടു ചേഷ്ടന്തിനാലോച്ചിച്ചു കഴുതുന്ന ചേടിയുടെ ബുദ്ധിമുട്ടിനേയും നുറന്നു മാലതിയെ കൊടുത്തുപോക്കയേ ഉള്ള എന്നുള്ള ദന്തരാശ്യത്തെയും തുടിച്ചേരുത്തുനോക്കിയാൽ ഒരു റിശ്പാസം സാധ്യവായ ചേടിക്കുണ്ടായതിൽ ധാരാത്തായ പരിശോഭനിനും അതുകേൾപ്പത്തിനും വകയുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന തോന്നുന്നില്ലോ. പക്ഷേ ഇതിനെന്നും പ്രദയാവനത്താട്ടുടിയുള്ള അഭ്യന്തരാചന അതുവശ്യമാണ്. ചേടിയുടെ പ്രദയം റണ്ടു ദിവസമുണ്ടെന്നു അതുണ്ടു എന്നിരിക്കുമെന്നുള്ളതു. ഒന്നു മാലതിയിൽ മായവനു പ്രണയമുണ്ടാക്കി അവരെ ധിവാഹംകൊണ്ടു ചേഷ്ടിക്ക.

രണ്ട് റാഡിയോ വിവാഹത്തിൽനിന്നും മാലതിയെ കഴിഞ്ഞിട്ടും പാക്കക്. ഇവകൊണ്ടുണ്ടായ ബുദ്ധിമുട്ടാണു ചേടിയുടെ നിശ്ചാസനത്തിന്റെ ഒരു ഭവനാഭാവാനും വിശ്ചാസം. പക്ഷെ ഇതിൽ റാഡിയോ കാഞ്ഞമാണു കുറവുള്ളതിനെ പാക്കുന്നതും സമ്മതിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നിശ്ചാസനത്തെ അധികച്ചായി പ്രേരിപ്പിച്ചതും ഇതുതന്നു അനുയിരിക്കുന്നും. “മാലതിചന്നോരടാന്തരായായിശ്ചമന്നിശ്ചാസ” മെന്നുള്ള വ്യാവ്യാതാവിന്റെ വാക്കും ദോഷക. പക്ഷെ ഒരിനകാഞ്ഞവും ബുദ്ധിമുട്ടിനും തന്മുലം നിശ്ചാസത്തിനും കാരണമാഭാവനും ഇവിടെ കാണിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

രണ്ടാമതെത്തു അപരാധം മുഖ്യ തന്നെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടിട്ടുട്ടുടർന്നു ഒരു ദോഷത്തെ ദ്രോഗിക്കിരിക്കുവത്തിലുണ്ടിട്ടുള്ളതാണ്. കാമന്ത്രക്കി എന്ന സന്തൃപ്തിനിന്തയെ മാലതീയും ധവസംയോഗത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെട്ടുതന്നുമെന്നു കവിയിശ്വരിച്ചതാണീ അനുകേൾപ്പാണിന്റെ കേന്ദ്രം. ഒരു സന്തൃപ്തിനി ഇപ്രകാരമൊരു കാഞ്ഞത്തിൽ പ്രവത്തിക്കുമോ എന്നാണു പരിശോധകന്റെ പ്രശ്നവും പരിഹാസവും. തന്റെ നിത്യപണ്ടത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളിലെന്നുപോലെ ഇവിടെയും പരിശോധകൻ കവിയുടെ ജീവിതകാലം എത്തു സമിതിഭേദങ്ങളെ ഗണിക്കുന്നില്ല. ഒരു കൂപ്പാഡിളിലെ കവിതകളെ പരിശോധിക്കുന്നോടും അക്കാദം തന്ത്രം സമുദായാഹാരങ്ങൾ മഹാസ്ഥാനങ്ങളുടെതാണ്. അക്കാദം ഓളിൽ രഹസ്യമായി സന്തൃപ്തിനിന്തയിൽ ഇങ്ങനെ തെളുമായിരുന്നുവെന്നു വേണ്ടം ഇതുകൊണ്ടു ഉണ്ടിപ്പുണ്ട്. അമാത്മമുണ്ടായമുണ്ടും ഒരു മുഖവിനായും മുഖത്തിനേയും

വയുവരണ്ടാക്കന്തിൽ ഏറ്റവുംപുമാണെങ്കിൽ. ഈ തിന്ന തുല്യഭാഗി പാതയുംസാഹിത്യത്തിൽ നിന്നും എന്ന ബനാതു ദിശ്യാന്തം ഉല്പരിക്കാം. അതു കവിസാമ്പളം മൻ എന്ന് മിസ്സർ അന്തപ്പായിയുടെ ദ്രോഫയേ സന്ധാ ദിച്ചിട്ടുള്ള ഷേക്സ്പീയരുടെ ഒരു നാടകത്തിൽനിന്നും എന്ന് എന്ന നാടകത്തിന് നാടനേകവിഷയത്തിൽ മാലതീമാധവ വരെതാഴുള്ള സാദ്ധ്യങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ കന്ന് വയുവ രന്നാക്കുടെ എടനയിൽ രണ്ടുകവികളും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള അതുകളുടെ സാമ്പത്തികാം. അതിൽ കൂലിയറ്റ് എന്ന നായികയുടെ അവരാഗാഭ്യന്തര സാധിപ്പാം സൗത്രമായ ഒരു മരന്ന കൊട്ടക്കണ്ണതും കൈശശലഘം പ്രയോഗിക്കണ്ടാതും ലോറിസോ എന്നായ സന്ധ്യാസിഡിയാം. രണ്ടു വസ്തുക്കൾക്കു രണ്ടു കാൽ്യങ്ങൾക്കു ലോറിസോവി എന്ന കാമറകിക്കാം ധാരാളം സാദ്ധ്യമുണ്ട് എന്നെങ്കിൽ നി പിവാദമാണോ?

ഈനിയത്തെ അതുകേൾപ്പും ഒരു അഭിപ്രായത്തെയും അടക്കമാനപ്പെട്ടത്തിയല്ല. അതു കേവലം വാക്കുലട റാഡ ഉദ്ദേശിച്ചാം. ഇങ്ങനെയുള്ള അതുകേൾപ്പും താൻ പുറപ്പെട്ടവികയില്ലെന്നും അങ്ങനെ ചെയ്യാവു തുടെ മാനദണ്ഡത്തിനു ഒരു മാനദണ്ഡില്ലെന്നും പറഞ്ഞ മിസ്സർ അന്തപ്പായി തന്റെ വാക്കു ഒജ്ജിച്ചുചെയ്ത ഈ അതുകേൾപ്പും കവിക്കും തജ്ജിമക്കാരനും പററുന്നതും “മറ്റൊരുതെനുക്കാണ്ടിള്ളുകുന്നതും” ഇതും കുംഖ സംസ്കൃതത്തുലാറുന്നതിൽ ഭീമംസമാസങ്ങളും അതും

ന്തിൻ അവുക്കിയില്ല. തജ്ജിമക്കാരൻറെ വാക്കുത്തിൽ
എന്തെങ്കിലും വൈദ്യുപ്പും റിസ്സർ അന്തപ്പായിക്കു തോ
നമ്മാണ്ണങ്കിൽ അതു തജ്ജിമയുടെ ഗ്രാജ്യിയെന്നോ വ
രാവു. പിന്നെത്തെ അക്കേഷ്യവും തജ്ജിമക്കാരൻ കൊള്ളേ
നാതാണ്. ബൈക്കും വൈക്കും ബൈക്കും വൈക്കും വൈക്കും
ഡേശസംയമന ബൈലാൽക്കാരവിസ്തൃപാല്യാംലോചനാ
ഭ്രാം” എന്നതിന്റെ അത്ഥം “ബൈക്കും വൈക്കും വൈക്കും
എന്ന വ്യാജത്താൽ നിന്നെ കണ്ടിട്ടുണ്ടായ അക്കാരവിക്രി
യക്കാളി മാജ്ജുകു എന്നതിനുവേണ്ട ബൈലാൽക്കാരാക്കാ
ണ്ട് വിടൻ കണ്ണുകൾക്കാണ്ട്” എന്നാണ്. മാധവൻ ത
ന്റെ അക്കാരവികാരങ്ങളെ മറയ്ക്കാതിരിക്കു ബൈലാൽക്കാ
രമായി കണ്ണുതുറക്കുകയാണോ ചെയ്തതു.

ഇന്നിയത്തെ അക്കേഷ്യം കുറെത്തുടർച്ച ഗൗരവമുള്ളതാ
ണ്. അതു ഹിന്ദുക്കവിക്കാളെയെല്ലാം സ്വീക്ഷണാതാണ്. അതിശയോക്കിയുടെ അധികല്പനയോഗമന്ന അക്കേഷ്യ
പും പെശരസ്സപ്രധാനങ്ങു പേരിൽ പാശ്ചാത്യനാർ സാധാ
രണം ചുമതാരുള്ളതാണ്. പ്രകാശമാനങ്ങളായ പുസ്തി
ക്കളും നിവസിക്കുന്നവർ സകാരണമായുണ്ടാക്കാരുള്ള
ഈ അവബലം അതായതു് അതിശയോക്കിപ്പിയത്തും
എല്ലാം ഹിന്ദുക്കൾം എന്ന കാരംതക്കാക്കിരിക്കുന്നു എം
നു വിചാരിച്ചതു പരിശോധകൾ ഹിന്ദുക്കളും കൂടും
ജന്മജന്മായിരിക്കും. അബ്ദവികൾ ചെപ്പനാക്കാൻ ഈ

புஸ்தகங்களில் உலகத்தின் பொருள்களை விவரிதியாக விடுவதற்கு முன்வரை அதே நோக்கம் இருக்கிறது. எனவே சிரமமாக விடுவதற்கு முன்வரை அதே நோக்கம் இருக்கிறது.

രമ്മള കായ്യുംളിൽ പരിപയമുള്ളവരായിരിക്കും. ഒ
ക്കു റാലതിനെ പോചെയുള്ള ഒരു കൂട്ടുക അറാരാഗ
ത്തിനും അലിനവവും അഭിയന്ത്രണിയവും ഓർജ്ജിത്രുമേ
റയത്രും അതു പ്രശ്നാശനത്തിൽ നിന്നുഹായായി ത
നും അതുസവിയോട് ഇത്തന്നെ സപ്പുത്തത്തെ വു
ക്കുമായി പരഞ്ഞുവെന്നാവരാമല്ലോ. “എത്രും ദേശിച്ചി
ടാതെ ഗുഖവുംഗുഖവും ചാഞ്ചകാഷ്ഠിനാ സവ്യാനേരത്രും
ദോഷതാഗതാധേർധ്യേവമിയമനയുകതാവാദേ ദേവബ്രാ
ഡാ” ഇത്രും ശാകന്തളിദ്ദോകം നോക്കുക. ഒ! കാളിദാ
സന്ന ഒരു റിന്ദുകവിയാണൊന്നുള്ള കൂടു തൊൻ മറന്ന
പോയി.



മാലതീമാധ്യവദ്ദു മി. സി. അന്തപ്പായിയും

എന്ന ഉച്ചന്നാസത്തിന്റെ ഉത്തരം.

ഞാൻ മാലതീമാധ്യവദ്ദിന്റെ ഗ്രണ്ട് ഭാഷ്യവിവേചനം ചെയ്തിന്റെത്തിന്റെ ശേഷം ആരംഭാസം കഴിഞ്ഞിട്ടും ഏ. പി. കെ. നാരായണപിള്ള അവർക്കുള്ളടക്ക പ്രസംഗം എഴുതുന്നതിനു പലക്കേണ്ടം പ്രേരണ വേണ്ടിവന്നാവെന്ന ക്ഷാമ പല വിധത്തിലും സാത്മമായ ഒരു സംഗതിയാക്കണം. ഏകിലും എതിർക്കുക്കൂടിക്കാം വല്ലവാക്കുണ്ടാക്കിൽ ഒരു വകുട മനസ്സിലുണ്ടാക്കുള്ള എന്നം ഗ്രാമാധികാരി വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാതെ കരെ വൈകിയാലും പറയുവാൻ തുനി എത്തതു അഭിനന്ദനിയാംതന്നെ.

ഹിന്ദുക്കളുടെ ദ്രഷ്ടിയിൽ സംസ്കൃതകവികളെ തരംതാഴുന്നതിനും ഞാൻ ശ്രമിച്ചുവെന്ന നാരായണപിള്ള അവർക്കാം പറയുന്നതു ശരിയല്ല. നാടകപരിശോധനയിൽ ആകും പ്രയോഗിക്കേണ്ടതും ഞാൻ പ്രയോഗിച്ചതും മായ മാനദണ്ഡം എഴുക്കിനോപാദിം മേൽപ്പാണ്ടു കവികളുടെ നിലയ്ക്കു വല്ല ഭേദഗതിയും വരുമോ എന്ന നോക്കവാനാണ ഞാൻ മാലതീമാധ്യവദ്ദിന്റെ പരിശോധനയ്ക്കു തുനിന്നെത്തതു എന്ന എന്നു നിങ്ങളാത്തിന്റെ അവ സാനാഗാഗത്തിൽ പ്രകതമായി ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നും ഉദ്ദേശ്യപരിപിക്ക ശ്രീ. നാരായണപിള്ള പറയുംപു

കാരം സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തെ എല്ലാം ഒന്ന് സബ്ദം ചെയ്യണമെന്നമില്ല. വാടക്കുവരിശോധനയിൽ പ്രഞ്ചാ ഗിഡണ്ടുന്ന നിയമത്തിൽ ദേശാന്തികരിക്ഷനാതിനു പ്രതി നിയീത്രത്തായ ഒരു നാടകത്തെ നിത്രപണം ചെയ്യാൻ മ തിയാക്കന്നതാണെല്ലാ. എന്നും ഉള്ളൂച്ചം മലയാളത്തിൽ മാലതീമാധവത്തെ പ്രസിദ്ധീചരണം ചെയ്യുന്നതിലൂപാ ണം തുടങ്ങുന്നതു എന്നു ദാരായണ്ണപിള്ളു അവർക്കു പ റിഹാസിക്കുന്നു. ഇവിടെ മലയാളത്തിൽ എന്ന പാദം ചെയ്ത എന്ന ക്രിയയെ വിശ്വേഷിക്കുന്നവുകിൽ അദ്ദേ ഹത്തിന്നും വാദം എത്തക്കിലും ഒരു ഭാഷയിൽ ഉണ്ടാ ക്കുപ്പുട്ട് ഒരു പുസ്തകത്തെ ഒററാക്കും ഭാഷയിൽ നിത്രപണം ചെയ്യുന്നതെന്നും ഉപറാശ്യമായ സാമാന്യവാദ ത്തിനേരൽ അഭ്യുക്തിൽ താക്കിക്കൊടു പറയുന്നപ്രകാരം ഉഡാഹരണത്തിനേരൽ അടിസ്ഥാനപ്പുട്ടേണ്ടുണ്ട്. മല യാളത്തിലും ഒരബ്യുക്തിൽ മലയാളഭാഷയിൽ ചെയ്യു പ്പുട്ട് മാലതീമാധവത്തെ പ്രസിദ്ധീചരണം നാരാധന പിള്ളു അവർക്കുള്ളേടു കൊത്തിച്ചെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷുപത്തി നും തൊന്തു പാതമല്ലെ. എന്നും കൊണ്ടുന്നതു എന്നും പ്രഘാതി അരംഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പിൽ ഒരു കായ്യം അവ ശ്രൂം സകല്ലിക്കേണ്ടിവരുന്നു. അതു സംസ്കൃതത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നുലും ചുരുങ്ഗിയപക്ഷം ഗ്രന്ഥകർത്താ വിശ്വേഷിക്കുന്നും വിചാരണയ്ക്കും പുറത്തുകൊണ്ടുവരത്തക്കവണ്ണം മലയാളത്തിൽ ഭാഷാനത്തെ പ്പുട്ടുണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നും താണാ എന്നു എന്നും അപൂർവ്വവാത്തിൽത്തന്നു തൊന്തു പ്രസാ വിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പ്രകൃതി നാടകങ്ങളിൽ ദ്വപ്പിണിലെനാതുവോ
ലെ പ്രതിവർഷിതായിരിക്കണം എന്നാലും സാരച്ചതായ
വ്യവസ്ഥയെ നാശാനപിള്ളു ഒരവർക്കിൽ അതുപോതെനാ
പഞ്ചാലോചനചെയ്യുവാൻ തുറിത്തതിനൊക്കേണ്ടില്ലെങ്കിൽ
സംഗതാംശികമാണ്. നാടകങ്ങൾ കലകളിൽ ഉന്നാണെ
നം കലകളിൽ ഉള്ളെല്ലാം പ്രകൃതിയെ ഒന്നില്ലെന്നും വെല്ലവെത്തായി
ഒതിനുംപും റസസ്വരണം ഉണ്ടാക്കുകയു
ണ്ണുനം ശ്രീ. നാശാനപിള്ളു അഭിപ്രായപ്പെട്ടുനാ. ഈ
തുവരു അദ്ദേഹത്തിനേറും എന്നേറും അഭിപ്രായ
ങ്ങൾക്കും ഒരുപരിത്യും ഇല്ല. എത്തുകൊണ്ടു
നാൽ, പ്രപഞ്ചത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും സംഭവിച്ചിട്ടും
ഈതോ, കാണപ്പെട്ടതോ ആയ സംഗതികളെ അതു
വോലെ ശരിയായി പകത്തുകൂടം ചെയ്യാൻ കഴിയു
ന്ന ഒരാംകു നാടകക്കാരൻ എന്ന പേരിനു അർത്ഥം
ഞാക്കാത്തില്ല. റസസ് ഹൃഡാന്തത്തിനു അപേക്ഷിതങ്ങളാ
യ സംഗതികളെ തിരിച്ചെടുത്തു നാടകക്കാരൻ എടിപ്പ്
കണ്ണം. ഈതിനു അസാധ്യാരണമായ കല്പനാസാമർത്ഥം
വേണ്ടതാക്കും. എങ്കിലും താൻ വിവരിക്കുന്ന സംഗതി
കൾ സംഭാവ്യങ്ങളായിരിക്കണ്ടാം. ഈ സംഭാവ്യത യാഥാ
തമോ ചരിത്രവിഷയമോ ആയ അനാഭ്യർത്ഥന അതു
കിംഭു കഴിയു എന്നില്ല. പിന്നെയൊരു മന്ത്ര സന്ധിയ
മായ ഒരു സംഭാവ്യതയെത്തു. ഈ തത്പരതനു വേ
റെവിയത്തിൽ റാറുന്നതായാൽ നാടകക്കാരൻ ഉപ
യോഗിക്കുന്ന പ്രാത്രം അവകാശ അവസ്ഥകൾക്കം
ഞാനറുപരായപ്രകാരത്തിൽ പാത്രങ്ങളിൽ ക്രിയകൾക്ക്

மாத்த ஸஂகதத உள்ளால்விர்க்களை. ஹதி லூடுதாபக்ஷம் நாகத்தின்ற சுதி பூத்திவிதமுறையிடதீர்க்கு. இது ஸங்கம செய்துபட்டிருப்பத்திற் புதுக்கூடு ஸஂஸாரிக்க ஏ) நான் நானுவைக்கிற நானாவத்திற் பொட்டத்தாகன். ஏ) கிழும் ஹாலெவரிட் (Hamlet) ஹாலெவன் குது ஸஂகதி உள்ளாய்தாய் பார்ஜுவாதினால் அது நாட்கா அதுகேவு வாஸுதாய் வோக்காலீடு. கஷ்டஞ்சாந தலைஞா மொய்தி கழுநிலை ஷோட்டு (Bottom) எழுநை குது மால்யியகை டி ராத்தியா (Titania) எழுநை தூஷிகழுநை ராஜனி டி யித்திகிடத்தி புதியதைவான வாஸ்தித்து நாவக தூஞ்சுவு கம்பெண்ட்தாய் (Mid Summer Night's Dream) எழு நை நாட்கத்திற் பார்த்திடுஷ்டதுக்காண்டு ஷெக்ஸ்பீயர்கள் நை அதுகும் ஆகத்தவான வாஸ்திக்காலீடு. மாக்கீ வெப்பத்திற் (Macbeth) காளைப்பட்டுநை அரஸ்துமாய அதுகீசுரம் அது நாட்கத்திற் குது வெக்கலுநைகள் அதுகு வியிசுர்க்கீடு. ஶதினாலை காரளை அது நாட்கத்தைத்திலை பாருஞ்சுநை ஸப்ளாவாவும் குதியகழும் பார்ண்பூரம் அரஸ்துபண்டுதாக்கள் வெள்ளத்தெ. புதேருகம் காங்கர ஸப்ளாவழுநிலை பாருஞ்சும் காங்கர ஸப்ளாஞ்சுத்திற் அவைஞா ஹுகாரினாவியமே புவ ஸ்தித்துக் கீழான நாட்கக்காரன் ஷுப்பிக்காண்டு கள்ளு தன்னாலுபமாய புகாரத்திற் அவராவரக்காண்டு ராக்குபு காத்தப்பக்ஷம் அங்கெனாலைஞ்சு ஹெஷாஞ்சுப் புதுதிவிதமுலை ஞாஞ்சும் அதுகேவுபாஸுதஞ்சூ அதுகும். ஶதுதானா சூர கிழுப்புநெற்றால் பாருஞ்சுநை புதுதி அவைக்கை குதிய கழுதிற் புதிமலித்தாய்விக்களை. ஶுபு ராத்பந்தராக்க

റിച്ചുതന്നെയാണ് 1069 മേട്ടാസ്തതിലെ വിഭ്രാവിന്റെ കിന്നിക്കിൽ താഴെ പറയുമ്പുകാരം താൻ എഴുതിയതു്.

“മലയാളനാടകങ്ങളെക്കണ്ണിച്ചു വത്തമാനക്കുടലാണ്ണു കമ്പാ അഭിപ്രായം പറയുന്നോം സാധാരണയായി ഭാഷാ സംബന്ധമായ മുണ്ടോച്ചങ്ങൾക്കാണ് പ്രാധാന്യം കൊ ചുത്തുവരുന്നതു്. എന്നാൽ നാടകത്തിന്റെ ജീവൻ കു മായുടെ നാനാഭാഗങ്ങളുടെ യുക്തിയുക്തമായ സംഘടനത്തിലുാണ് ദിവപാരവശ്ശുത്തിലിരിക്കുന്ന കരാർ മലവിൽ പറഞ്ഞുവരുന്നു മഹാകവിന്റെ കരാർ ദിക്കിൽ വർന്നിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള രൂപം ഒന്നു പറഞ്ഞു രണ്ടാമത്തെ വാക്കിനു ചൊക്കിടത്തട്ട് കഴിച്ചുവെന്നു തൊണ്ണു റാഡവയസ്സുള്ള മതുകിഴവി ശ്രദ്ധാരസം സ്വർഗിപ്പിച്ചുവെന്നോ നടക്കിപ്പിക്കുന്നതു മകരച്ചൂഖ്യ മുഖിലോ സ്ഥിരം വെള്ളിയാഴ്ചയായിട്ടാണ് വരുന്നതു് എന്നു പറയുന്നതു പോലെ മുരിക്കണം” മാലതീമാധ്യവത്തിന്റെ അഭ്യാസം അക്കത്തിൽ ഭയക്കരിയേണ്ടെത്താട്ടുട്ടിയ കുപാലക്കണ്ണലു എന്ന യോഗിനി അക്കാശമാദ്ദേശം പ്രദേശിച്ചു കാഞ്ഞത്തെ ക്കണ്ണിച്ചു താൻ ഒന്നം അക്കേഷ്യപിക്കാതിക്കുന്നതും, എങ്കി ലും മഹാ ഷ്വലരാഡ ദയ കുട്ടവാ വഞ്ചലപൊട്ടിച്ചു മുരിക്കുന്നതിനു പുറത്തുചാട്ടി ശജ്ജനം ചൊള്ളു അന്നേകം മുശങ്ങളേയും മഹാപ്രഭയേയും കൊന്നു എല്ലാവക്കും ഭയവി പെട്ടുതന്നുരായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ മാലതീമാധ്യവന്നു കു പരസ്യരംഗത്താൽ ശ്രദ്ധാരമിന്തിയുമായ വിചാരം ശായപ്രകാരം നാടകകാരൻ നടക്കിപ്പിച്ചുതിനെ ദയ ഫോ ഷൈനനു താൻ ഗണ്ണിച്ചതും മേൽപ്പുരംതെ ദ്രുംതന്ത്രാർ

அறக்கான். அத்தான்பாருணைஸ்டெ அவசியமேயேலும் புதிதி
யேலும் உடுதாழஶ்வராய ஸங்கீதித் சுவரவாகை
குரியகள்த் துதிமலிதமாக்காத்திர விஸ்திள்ளமாய
லோகபரிசயவும் ஷுலிஶக்தியும் வேளை. ஹூ ததப
ததததென உடேஶித்துாள தாசீ பாருப்புகாரம் ‘நாலு
பேரிலொக்கான்’ அமவா ‘நாக்காதுப்புக்கவிதபா’ என
பேராய என்ற மெரிய அதுவுரையிக்கிழ்த் ஹபுகாரம்
தொன் ஏழுதியது. லோகத்திர் அரசுவுமியம் ஸப
லோவதைத்தீடு மநாவுரைள்ளு: ஹூ ஸபாவாவிஶேஷங்களை
கவி தெள்ள ஷுலிதித் கள்ளு பாருக்கப்பு வசியாய்
நூ லோகக்கு அரங்கவெளிலுமாக்களை. ஹங்கை சென்று
நாதின எடுத்தே புதாஸமுள்ளு. ஷுந தானாய்ஜீ
ஷுந்தாவராலும் ஈக்ருவுஷ்ண. லோகத்திலுத்து நாராய்
ஏகாராய மநாவுரைத் த ஸபாவாவங்களை கருப்பு அந்த
நதிரிக்கையும் அரிஞ்ஞாத் தினை நாக்கருவேநை உ¹
அரங்கிக்கையும் சென்று அரசாயார்ணாஷுலியும் லோக
பரிசயவும் வேளை. “‘வெயிக்கீஸ்பிரிவெபூரிவி
ஹங்கீஷுகாராய கை விசுபான் ஹபுகாரம் ஏழுதிய
ரிக்களை.’” மநாவுஜாதிதியித்தெவடக் புதைளை ஏஷுந்
தரக்காரமாய அதுத்துக்கூட்டுதேயும் ஸபாவாவங்களித் தெய்
யிக்கீஸ்பிரிவ் புத்தித்துக்கை பாகவம் அரங்குஸா
யார்ணாக்களை. மநாவுஜாதிதை கை தெப்பாத்திலெ
நாபோலை காளைக்கவாந்து துநாத்தித்தினினம் நமது
எட நாக்கக்கார்ணமால் பின்வாஞ்சுக்கலும் ஜீவந்து க
நாத்தாஸங்கைள்ளு வெயிக்கீஸ்பிரிவ் உண்ணிப்பிது

രംഗത്തിലേക്ക് അടങ്കുവത്തിന്റെ അഭിഗാമികൾ തണ്ടളിടുന്ന സപാപകായ ഒഴുവും മേരുവാൽ അസത്യത ചെയ്ത തള്ളിക്കയറുകയും മെരുത്തു ജീണ്ടതയുടെ നില്ലും ശയമായ ഒരു അടയാളമായിരുന്നു.

എന്നാൽ കലാപുരാത്തകനാർ പ്രകൃതിയെ കവി എത്തും പല കോശലങ്ങൾം പ്രയോഗിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള ശ്രീ. വാരാധരപബിള്ളിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ എന്നിക്കേ ഷീണ്ടമായി യോജിച്ചുകൂട്ടാ. ചെയിക്കുപ്പിയറിഞ്ഞു കു തികളിൽനിന്നും മാലതിക്കായവത്തിൽനിന്നും ഇപ്പോൾ തന്നെ തൊൻ ഉല്ലരിച്ചിട്ടുള്ള കേവലം മനോരമസ്തു തണ്ടളം നമ്മുടെ അവാഴവത്തിൽ പെടാതെവയുമായ ഗസം ശതികളും സംഖ്യയിച്ചുടരുന്നാളും ഈ അഭിപ്രായം സ്വീകാര്യമെന്ന സമർത്ഥിക്കാം. കിന്തു മനസ്സുജാതിയുടെ യട്ടാത്മാഭാവവത്തിൽ പെട്ടന്നതോ പെടാവുന്നതോ അതു സംഗതികളിൽ പ്രകൃതിയെ കലാപുരാത്തകനാർ കവിയങ്ങളെന്നും എന്നും മതം. ദേഹര മരിച്ചു പ്രകൃതിയോട് അവർ എത്ര അധികം യോജിക്കുന്നവോ അതുകൂടം അധികം അവകാടു കൂതികൾ വിശിഷ്ടങ്ങളും ഹിരിക്കുമെന്നു ശ്രദ്ധിഭുമാക്കും. എന്നതെന്നയല്ല തന്നും ഈ വാദത്തിനുംകൂലഭായി ശ്രീ. വാരാധരപബിള്ള കൊ ടുതിച്ചുള്ള ഉദാഹരണംകാണ്ട് അടങ്കുമും അതക്കിട്ടു മായി എന്നും പക്ഷേത്തിൽ മോയും. എന്നുംകൊണ്ടു നാാൽ അടങ്കുമും പറയുന്നതായതും “ഒരാളിഞ്ഞു പടം യോഗ്യനായ ഒരു ചിറകാരൻ എഴുതിയണ്ണാക്കിട്ടുള്ളതും ഒരു ഹരായാപടക്കാരൻ എഴുതിട്ടുള്ളതും നമ്മുടെ പഞ്ചാൽ

ഉണ്ടെന്നിരിക്കേണ്ട്. ചരാചരാപടവും ചിത്രവും ഒരാളിനെ
തെന്നായാണ് പ്രതിഫലിപ്പിപ്പാവാദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതെ
കിലും മഹാസ്വമനസ്സിനേൽക്കു റണ്ടിന്റെയും പ്രധാനതി ലി
നാധായിരിക്കുന്നു. ചരാചരാപടം അതുളിനേറ്റു ശരിപ്പകൾപ്പാ
ണ്ണനിങ്ങനിട്ടും അതിനേക്കാൾ ചിത്രപടം അതുളി
നേര്റു സാന്നിഡ്യത്തെ സൗചര്യപ്പിക്കുന്നു.” ഇതിനാ എ
നേര്റു ഉം താരം എന്നെന്നുാൽ: ചരാചരാപടം ശരി പക്ഷപ്പെ
ണ്ണ. അതിൽ വെള്ളയും കുറപ്പും എന്നിങ്ങനെ റണ്ടു നി
രന്മാർ മാത്രമേയുള്ളൂ. ഒരാളിടെ വരുമ്പുള്ളിം ശരീരത്തി
നേര്റു കാണപ്പെട്ടാവുന്ന ഭാഗങ്ങളും എത്രത്തോ വിവി
ധനിനങ്ങളോടൊക്കെടുത്തിങ്ങനാലും ചരാചരാപടന്തിൽ അവ
വെള്ളയും കുറപ്പുമായിട്ടു പക്ഷക്രൂളുള്ളൂ. എന്നാൽ ചി
ത്രപടത്തിൽ ഈ വെകലല്ലും തുടക്കത കഴിക്കാം. അതാ
തുവല്ലിന്നും ശരിയായ ചായങ്ങൾം പ്രയോഗിച്ചു സൗ
ക്ഷ്യത്തെമായ പക്ഷപ്പെട്ടുക്കുവാൻ യോഗ്യനായ ഒരു ചിത്ര
കാരന കഴിഞ്ഞു. ധാമാത്മ്യത്തിൽനിന്നും അകലുന്നോ
ഈ ചിത്രപടം അക്കേഷപ്പാസ്സുമായി തീരുന്നു. ധാമാ
ക്രമ്മവും ചിത്രപടവും തമിലുള്ള സാദ്ധ്യത്തിനേര്റു അണ്ണാ
നമാക്കണ്ണ കാഴ്ചകാക്കു സുവാദമായ സംഗതി. ആറു
ആളുകളിൽ അലോച്ചിച്ചിരുന്നവേക്കിൽ ഈ ത
പെത്തതു ശ്രീ. നാരായണപിള്ളുക്കുത്തനു കണ്ണടത്താമാ
യിരുന്നു. അതിനാൽ എന്നേയും അധികം വായന
ക്കാരുടെയും സമയം ചാഴാക്കുവാൻ ഇടവരുത്തുന്നതിനേ
ക്കാർഡ് തന്നെറ്റു യുക്തിവാദത്തിൽ അലോചനക്കായി കു
റെക്കുട്ടി സ്ഥലം നീക്കിവെക്കുകയാണ്” നല്ലുതെന്നുള്ളൂ

അലിപ്രായത്തിൽ യോജിക്കവാൻ നാരാധണാപിള്ള അവർക്കാക്ക വലിയ വിരോധമണ്ഡാക്കലിന്മുറാ എത്രംസിക്കവാങ്ങ നിപുണത്തിയുള്ള.

മാലതീമാധ്യവത്തിലെ കാഴ്ച പ്രത്യുക്കസംഗതികളുടെ അസാംഗത്യം, അഭദ്രഗി മുതലായ ഫോഷ്ടേജു തൊന്ത് ചുണ്ടിക്കാണിക്കുന്നബേജു പരഞ്ഞത്തിനും ശേഷം നാരാധണാപിള്ള അവർക്കും എഴുതിയിരിക്കുന്നതായതും. “ഹവയിൽ ചിലതെല്ലാം ദോഷങ്ങളുണ്ടെന്നും സമതിക്കുന്നു. ഹവയിൽ ചിലതെല്ലാം കി. അന്ത്യപ്രായിക്കുമുന്തു ചിലരാൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും നോം.” അതിനാൽ “മുന്തു ചിലരാൽ” പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും തൊന്ത് വായിച്ചിട്ടിട്ടണായിരിക്കുന്നുമെന്ന പ്രചരണമായി ശ്രീ. നാരാധണാപിള്ള സകല്പിക്കുന്നതിനും നിംബു യത്പരത വിസ്തരിച്ചാലും, തൊന്ത് ചുണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളതും നാരാധണാപിള്ള അവർക്കും സമതിക്കുന്നതുമായ ചില ദോഷങ്ങൾ അഭദ്രഹത്തിനു അനുത്പൃഷ്ഠയുള്ളായി അനു എന്ന സ്ഥാപ്തമാക്കുന്നു. മാലതീമാധ്യവം മുഴവൻ കിടന്ന തകർത്ത് ഒരു പരിശോധകനു് അതിൽ റണ്ടോ മൂന്നോ ഘട്ടങ്ങളും സ്ത്രീസ്ത്രൂണായി തോന്തിയുള്ള എന്ന കാണാനേപാർഡം സാമാന്യം വിസ്തൃതം ജനിക്കുന്നതാണുന്നു നാരാധണാപിള്ള അവർക്കും പറയുന്നതിൽ വിസ്തൃതം അതുകൂടി ഒന്നിക്കുന്നതാണുള്ളതുടർന്നു അഭദ്രഹം എഴുതേണ്ടതായിരുന്നു. പഠാത്തുമായിട്ടുള്ളതിലെയിക്കം സ്ത്രീങ്ങളും ദ്വാഗ്രാഡം ഉന്നതുമുണ്ടു് അബ്ദാലുമായി വിസ്പൃഷ്ടാൽ പി

സൂയത്തിനിടവകന്നതിനെക്കരിച്ചു് അതുള്ളതെപ്പുട്ടവാൻ സ്ഥിരമാ.

പ്രസ്താവന എത്തു ഭാഷയിലായാലും അവാവശ്യമെന്നതനെന്നാണ് തൊൻ ഇപ്പോഴും വിചാരിക്കുന്നതു്. ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള പ്രാഡോഗ് അറബക്കരണിയം എന്നു് തൊൻ കരിക്കലും പറമ്പിടിപ്പുതിരിക്കു അതുംഗലമാതിരിക്കുന്ന അടിമമട്ടിൽ അറബക്കരിക്കുന്നെമെങ്ങളും ഒരു മോഹം എന്നിക്കുള്ളതായി ശ്രീ. നാരായണപിള്ള അഭിപ്രായ പ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു തീരെ അനാസ്പദമാക്കും. പ്രാഡോഗിനേയും എപ്പുറിലോഗിനേയുംപാറി ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ തനെയായ ഒരു വിപോൻ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “പ്രാഡോഗം എപ്പുറിലോഗം പിലപ്പും ഒരു നാടക ത്തിനേരം ജയത്തിനാ അധികമായി സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും അവ തീരെ ബാഹ്യമൈഡലായ അന്നും സ്വദേശിക്കുന്നു. എന്നതനെന്നയല്ല ഒരു നാടകത്തിനേരം അഭിയാസത്തെ പരസ്യം ചെയ്യുന്ന സംഗീതത്തിനെക്കും ഒളം, അതിനേരം സപ്രീകാര്യത്തിനായി സദസ്യമായും മനസ്സിനെ ഒക്കും മെയ്യുന്ന സംഗീതത്തിനെക്കുംഒളം, അധികമായ ഒരു സംബന്ധം നാടകരഹമന്നേട്ട് അതുകൂടിക്കില്ല. എന്നതനെന്നയല്ല സമത്വമായ നാടകക്കാരൻ ഇങ്ങനെയുള്ള ഉപാധനമിലും എല്ലാം അനാവശ്യമാക്കി തീക്കാവുന്നതാക്കും. നാടകത്തിനേരം അതുരംഭം നാടകീയമായ പ്രസ്താവനയിൽ ഒരംശംതെന്നായാക്കുവാനും അതിനേരം ഗതി മുഴുവനിലും സ്വീച്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു ഒരു തന്റെയെ നാടകത്തിനേരം അതുരംഭത്തിൽ തന്നെ

ଶୁଣିଛିବାରା ଅରତେବେଳୀ କିମ୍ବା ନାଟକକାରୀ କଥିଲୁ
ଗାତାଙ୍କେ?" ହୁଅସ୍ତିଷ୍ଠାନକଣ୍ଠିରୁ ପ୍ରାଚୋଦାର୍ଗ' ଏହି
ନାତୁ ନୁହିଗ ଏହିତୁବୀତତ୍ତ୍ଵବେଳେଗାଂ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ତତ୍ତ୍ଵବେଳେ
ମହାଭାଷ୍ୟକରେ ଏହିତରେ ହୃଦ୍ୟକିଞ୍ଚିତ୍ତିରୁ ଆ
ସ୍ଥାବନ ହଲ୍ଲାତତ୍ତ୍ଵ ନୁହିଗ ଏହିତୁବୀତତ୍ତ୍ଵବେଳେଗାଂ
ନାରାୟଣାପିତ୍ରୀ ଅରବର୍କମିତବେଳୀ ଏହିତିଯିରିକବେଳୀ
ଏହିନାତୁ ହୁଏ ବକ୍ତା ସଂଶୋଧିକରି ନାଟକତତ୍ତ୍ଵବେଳୀ
କରିବାକାରୀ ନାଟକକର୍ତ୍ତାବୁତବେଳୀ ପରିଷ୍କାରିବେଳୀ
ଅନୁତମପ୍ରଶଂସାପ୍ରଦାନିକାରୀ ବାକୁଣ୍ଡବୁନ୍ଦୀରୁ ତବେଳୀ
ନାମଦେଇଯତତ୍ତ୍ଵରେ ଡେବାଶ୍ରୀତକରେ ଯେବେଳୀ
ନାଟକକର୍ତ୍ତାବୁ
ତବେଳୀ ରଂଗତିରୁ ପ୍ରବେଶିପ୍ରିକଷନାତିବେଳୀ
ନାରାୟଣାପିତ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣାପିତ୍ରୀ "ବାହମ
ଯମକାରୀ ରଂଗତିରୁ ଏହିନୁ କେବାବେଳୀ?" ଅନ୍ତିମରେ କା
ଶମାନୀ ବକ୍ତାବର ମରିବାର ଗୁରୁତତ୍ତ୍ଵବେଳୀ ନିବାସି
କିଛିଲ୍ଲାଗାଂ ତବେଳୀ କାଶମାନୀ ପୋକିନା ନାଟକ ଏହି
ଗତାବେଳେଗାଂ ଅରତିବେଳୀ କର୍ତ୍ତାବୁ ହୁନ୍ମାଉବେଳେଗାଂ
ମରିବା କୋଟିଶହରକାଣ୍ଡରେ ଯେବେଳୀ ପ୍ରକାରତିର୍ଥିବାରେ ଅରି
ଜୀବିରିପ୍ରାନ୍ତି ହୁଏଯକୁତାଯିରିବେଳୀ ଅରୁ ବକ୍ତା କାନ୍ତିକା
କୈତରବେଳୀ ଅନ୍ତର୍ପରିଷ୍ଠେ କିମ୍ବା ଅନୁତମପ୍ରଶଂସାପ୍ରଦାନ
ମରିବା ଗୁରୁମକାରୀ ରଂଗତିରୁ ପିବେଳୀରୁ ପ୍ରବେଶି
ପ୍ରିକଷନାତିବେଳୀ ଅନ୍ତାବଶ୍ରୀକରିବେଳୀ ହୁଏ ହୁଏବ
ତାମ ଅନ୍ତାବଶ୍ରୀକରିବେଳୀ ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣାପିତ୍ରୀ ବ୍ୟବି. ଏହି
ଅରବର୍କମିତବେଳୀ କିମ୍ବା ନାଟକକାରୀ ପିବେଳୀରୁ

ଶ୍ରୀମତୀ କାମଳାକାନ୍ତ ପାତ୍ର ଓ ଶ୍ରୀ କାମଳାକାନ୍ତ ପାତ୍ର ଦେଶଭାଷାକାରୀ ହେଉଥିଲା ।

അ ദാക്കത്തിലും അനുസ്പാത്യത്വയെ കുറഞ്ഞുകയാണെന്നും ഇം പ്രസ്താവനത്തിനു സാക്കിയഥായ അവശ്യം തൊൻ കാണാനില്ലെന്നും ഉള്ള എന്നും അനുകേൾപ്പാത്തതിനും, എല്ലാ പ്രസ്താവനകളിലും തദ്ദീനതരം വക്കാ വേദിങ്ങളിനാവയാണെന്നും പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെട്ടുനബന്ധമാണെന്നും ശാക്കത്തും മുതലായ നാടകങ്ങളിലെ പ്രസ്താവനകളിലും ഇതു കാണാനാണെന്നും അപേണ്ടിപ്പാകരമുള്ള ജനങ്ങളിൽക്കൂടി നാരംശാഖകളിൽ അത്തരം പ്രവേശിക്കുന്ന പാതയെല്ലാപ്പും റംഗങ്ങളിൽ അത്തരം പ്രവേശിക്കുന്ന പാതയെല്ലാപ്പും റംഗമായ കരാറു അവശ്യമല്ലെന്നു എന്നും നാരാധാരിപിള്ള അവർക്കും ഉത്തരം പറയുന്നു. ഇതൊന്നും എന്നും ചോദ്യത്തിനു ശരിയായ മറുപട്ടിയല്ല. എന്നും ശാമലല്ല, അധികംവരം തുടക്കത്തു കൂടി സഹ്യാസിനിയുടെ ഫും കൂടി ശ്രീപാർവ്വതേജും വേദിങ്ങൾം ധരിക്കുന്നവർ വേഗത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടുവന്നാതാക്കുണ്ട് അമ്പവാ അതിൽ അത്തരം അറിഞ്ഞുപോയാൽത്തുവന്നാലും അപാകമംഡണും തൊൻ വിചാരിക്കുന്നില്ലെന്നും അവർക്കും പറയുന്നു. ഒന്നാമതുതന്നു അധികംവരം തുടക്കത്തു വേദിങ്ങൾം വേഗത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടുവെന്നും പായുന്നാതുനിരാധാരായ കൂടി വാദമാക്കുന്നു. ഒരും അതിൽ അത്തരം അറിഞ്ഞുപോകുന്നതു പതിവാണെങ്കിൽ സൗത്താരം വേയും നടന്നേയുംകൊണ്ട് വേദിത്തു രംഗത്തുവച്ചു ഇങ്ങനെ പറയിപ്പിച്ചതിനും അന്നാവശ്യകതയെ നാരാധാരിപിള്ള അവർക്കുംതന്നു സാധിക്കുന്നില്ലയോ?

രണ്ടുപേര് തമിരു ഉണ്ടാക്കവാനാറിക്കുന്ന വിവാഹം മുകളാക്കുമെന്നുള്ളതിനും ലക്ഷ്യാം മുഖ്യാം ശത്രാരൂപങ്ങൾ

ഇടത്തുകള്ളിലുകന്നതാണെങ്കിൽ ഇതിന്റെ ശാസ്ത്രീയ മായ അനുഭാവം എറ്റവും രസാവഹമായിരിക്കുമെന്ന നോൺ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിനെ ഉദ്ദേശിച്ച് അതു ലൈഖി ന്തികമതമാണെന്നും ഒന്നാം ഒന്നാം ഇടത്തുകളുടെ ഇടത്തിലുള്ള മുഖ്യവി ശ്വാസങ്ങളും അന്യതകളും കവികൾ പ്രയോഗിക്കാറു ണ്ണെന്നും നാരാധാരപിള്ളിലും ശരവർക്കൾ പറയുന്നു. ഇവിടെ അഭിപ്രായവെവപരിത്യം കൊമിണ്ണുന്ന സ്ഥാപ്തം നാലു

മാലതി മാധ്യവന്നു ചിത്രമെഴുതി ലവാഗ്രിക മുഖാ നാരം ‘ഓയവനു’ കൊടുത്തയെഴു എന്നു നോൺ പറഞ്ഞത് താഴി നാരാധാരപിള്ളിലും ശരവർക്കൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു സത്യമല്ല. എൻ്റെ വചനങ്ങൾ എൻ്റെന്നും: “‘മാധ്യ വാന്നു അമാത്മമായ പ്രണായവിവയത്തെയും ഏകയെത്തെയും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലോത്തവള്ളും, ഒരു അംബരുചുറ്റിയും കന്ധുകയുമായ മാലതി മാധ്യവന്നു ചിത്രപടഞ്ഞതു എഴു തിജുണ്ണാക്കി ലവാഗ്രികയും ബൈഖലബലയപരിവാരിക, ഡായ മറാറികയും മറും വഴിയായി മാധ്യവൻ കാണാമെ നാളും അതുശ്വേഢക്കുടുടക്ക തന്നു കൈവിട്ടുകൊടുത്തയെഴു സംഗതി അതുശ്വേഡിക്കുവോഡി വിന്നയരഹിതമായ ചാം പല്ലുത്തെന്നും അതിഗംഭീരപ്രക്രിയെന്നും അതുണ്ട് ചാം ലതി വാസ്തവമായിക്കാണിക്കുന്നതും.” യോഗ്യനാം സുന്ദര രഹിതമായ ഒരു തത്ത്വാനുഭവിത്തിനിൽ മാലതിക്കു അറാരാഗം വല്പി അയും അദ്ദേഹത്തിന്നു വിത്തും എഴുതിയുണ്ണാക്കുവാൻ അവർക്കുത്താവാറും ജന്മിക്കുയും ചെയ്തുവെന്നുള്ളതു വരാവു നാതാണ്. എന്നും അതു ചിത്രം തന്നു “കൈവിട്ടു

‘കൊച്ചത്തയ്ക്ക്’ ക്രിയയെയ്യാൻ വിന്നയരഹിതമെന്ന തോൻ വിളിച്ചുത്തു്. കൈവിട്ടിന്റെ ശേഷം അതരെ പ്ലാം അതു കാണബെന്നും എത്തെല്ലാം വിധത്തിൽ മാല തി ലോകാപവാദത്തിനു വിഷയിക്കുകയെന്നും ഉള്ള ഭയലേശം അവബിക്കണംകാഞ്ഞത്തു അങ്കേഷപ്രയോഗ്യമാ കുന്ന. ചിറ്റം മാധ്യവൻ കാണണമെന്നുള്ള ‘അതു’ അവബിക്കണായിരുന്നുവോ എന്നാൻ ഈ അനുലോച്ചിക്കേണ്ടതു്. ശ്രീ. നാരായണപിള്ള പരമാഹംഖ്യത്തോടുകൂടി റണ്ടാം അക്കദത്തിൽനിന്നു ഉദാഹരിക്കുന്ന മാലതി യുടെ ‘എന്തിനായിട്ടു്’ എന്ന ചോദ്യത്തിനു ലഭിക്കുന്നതും പറഞ്ഞതെന്നുനാൽ: “അവബെള്ള മാധ്യവന്റെ ക്രിയയും കൂടുതലംസുന്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. അവബിക്കുന്ന കാമിക്കുന്നുണ്ട്.” ചിറ്റം മാധ്യവനെന്ന കാമിക്കുന്നുണ്ട്. “അവബെള്ള മാധ്യവന്റെ ക്രിയയും കൂടുതലംസുന്ധരിക്കുന്നുണ്ട്.” മാലതി (ശ്രീനാരായണത്തോടുകൂടി വിചാരം) അതു കൂടുതലംസുന്ധരിക്കുന്നുണ്ട് ചിറ്റപടത്തെ തന്റെ സ്വാമിയെ കാണി ആരിക്കും നിശ്ചയം. കൂടുതലംസുന്ധരിക്കുന്നുണ്ട് സ്വാമി മാധ്യവനുണ്ട്. അതിനാൽ മാലതിയുടെ അതു ഇവിടെ വെള്ളിപ്പുട്ടേപോകുന്നു. റണ്ടാമക്കദത്തിലെ ‘എന്തിനായിട്ടു്’ എന്ന വചനത്തെ കാണാതെ തോൻ അങ്കേഷപിള്ളതു കുറഞ്ഞ സാഹസമായിപ്പോയിയെന്നു നാരായണപിള്ള അവർക്കും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്ന വളരെ സാഹസമായിപ്പോയി. അപരീക്ഷാകത്തിലാണ്.

“കാമദേവന്റെ ഗവ്വത്തെ ശിമിലിക്കരിച്ചിരിക്കുന്നതായ സൗന്ദര്യസമ്പദപ്രിയാസംകാണ്ടു മാലതിയുടെ

ഹ്രദയഗാംഭീരുതത്ത് നിരസിച്ചിരിക്കുന്ന മാധ്യവസ്പാമി
ഡെ ഇപ്പോൾ എവിടെ വെന്നാൽ കാണാം” എന്നുള്ള
കളുംഡംസെൻറ് ചോല്ലത്തിലെ വിശേഷണത്തിന്റെ
അതിഭീമ്പത്തെയൊന്ന് തോൻ അസപ്രാണവികമെന്ന പ
റഞ്ഞതും. മാലതിക്കിപ്പുകാരം തന്റെ സപാമിയുടെ പേ
രിലുണ്ടായ അനന്തരാഗത്തെപ്പറ്റി കളുംഡംസെൻറ് വിചാരി
ക്കയില്ലെന്ന പറയുന്നതാലും കുറെ അസപ്രാണവികമെന്ന
നാരാധാരപിള്ള അവർക്കും ശക്തികുന്നു. ഈ ഉത്തര
ത്തിന്റെ അവലോകനം അരുപ്പോലോച്ചു. വിശേഷണത്തി
ലടങ്ങിയ വിചാരങ്ങളുടെ സത്യാസത്യങ്ങളുടെ അപ്പി,
പിന്നുവെയ്യാ അതിന്റെ അസപ്രാണവികമായ ഒരുമ്പു
തെയ്യാന്മാർ തോൻ അരുക്കേപ്പിച്ചുതും. കരാർക്ക മരുവു
രാജുക്കരിച്ചും അനോക്കസംഗതികളും അറിവുണ്ടായി
നിക്കാം. എങ്കിലും അവരെ എല്ലാം വളർച്ചക്കെട്ടി മഹാ
ദീപ്മാരായ ഒരു വിശേഷണത്തിൽ തുള്ളിക്കയറുന്നതു സപ
ഭാവവിത്തുമാകുന്നു. വിശേഷണത്തിലെ വിചാരങ്ങളെ
കളുംഡംസെൻറ് ഒരുരാഹാരുളു ഗ്രഹിപ്പിക്കയാലും ഇവിടെ
ചെയ്യുന്നതും. തോൻ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു രൂനതയുടെ സാ
ധൂതെയും നാരാധാരപിള്ള അവർക്കുംശത്തെന്ന സത്യക്കാ
യി മനസ്സും ലാഡിട്ടുണ്ടും, എങ്കിലും വല്ലതും പറയാ
തിക്കുന്നാൽ പോരാളും എന്നും അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചി
ട്ടോ എന്നും തോനമാറു മേലുണ്ടെ ദീർഘവിശേഷണ
ത്തിന്റെ പാതിയോളം അദ്ദേഹം തുള്ളിനിന്നിക്കി. “സൗ
ജ്ഞ്യസന്ധിപ്പിലാസം” എന്ന പദം മുതൽക്കു തന്റെ
ലേവന്നത്തിൽ എടുത്തുചോത്തിരിക്കുന്നതു മഞ്ഞാദയായി

കില്ലു. നാരായണപിള്ള അവർക്ക് പിശത്തെന്ന കരുഴെത്തെ ഒരുവാൻ ഞാൻ ഒരു ദിവസം കാലത്തു വിചാരിച്ചുവെ നിരിക്കേട്ടു. എൻ്റെ വിചാരം ഈ സംഗതിയിൽ എങ്ങിനെയിരിക്കും? “എന്നിക്കേ നാരായണപിള്ളയും കരുഴെത്തുത്തും” എന്നായിരിക്കുമോ? അതോ “ഇന്ത്യ യിൽ മാതൃകാരാജുവരുന്ന വിഭൂതശായ തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ രാജധാനിയായ തിരുവനന്തപുര ത്തിലെ വിദ്യുത്യലയത്തെ അലക്കരിക്കുന്ന പണ്ഡിതനും റിൽ കയാറും എൻ്റെ മാലതീമാധ്യവനിത്രുപണ്ണത്തെ സഹസ്മായി പരിശോധന ചെയ്യുവുന്ന അനുയ. റാ. പി. കെ. നാരായണപിള്ള ബി. എ. അവർക്ക് പിശത്തെ ഒരുഴെത്തുത്തും” എന്നായിരിക്കുമോ?

ചവർപ്പും തണ്ടപ്പുമുള്ള സെംറല്യും എന്നിക്കേ അഞ്ചാ റ്റുമെന്ന ഞാൻ എഴുതിയിരുന്നവകില്ലും ഈ വാക്കു തന്താൽ കവിയുടെ അത്മം എന്നായിരുന്നവുന്ന വിവരിക്കാതെ നാരായണപിള്ള അവർക്ക് ഇം സംഗതി യെപ്പുറവി നിർദ്ദേശമായി മെംനും ചീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈവൻ മാലതിയെ ദുർഘട്ടനാ കണ്ണവിവരം മക്ക രണ്ടു കേൾപ്പിക്കുന്നു ചെങ്കു വണ്ണനും അതിവണ്ണന മാധിക്കില്ലും എന്നും മറുപട്ടിക്കു എൻ്റെ പ്രശ്നത്തിനും, “രണ്ടാ മുന്നാ നോക്കിയിരിക്കും, എങ്കിലും അന്നരാഗാ ധിക്കും കൊണ്ടു ശായവന അവ അനവധിയായും വിവിധ ഔഷധങ്ങളും മനോരാജുത്തിൽ തോന്തിയിരിക്കും. അയാൾ അതുലോകിത്തും പ്രാറി വിചാരിച്ചു വിചാരിച്ചായി റിക്കന്നും അവ ഇതു അധികം തോന്തിയതും” എന്ന

ഇള നാരായണപിള്ള അവർക്കൂട്ടെട ഉത്തരം സ്പതഃകല്ലി തമായിരിക്കാമെങ്കിലും എൻ്റെ അതുകൊപ്പത്തെ അനാസ്ത വിക്രാന്ത.

തന്റെ ചിത്രപടം മാലതി വരച്ചതാബന്നനാറി എത്തയുടെനെ ‘സവേ, മകരനു, തന്റെ ഉഞ്ചം എക്കുഡേ ശം ശരിയായി’ എന്നുള്ള മാധ്യവവചനത്തിന്റെ മാന്യ തെരു തോൻ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു അതു “മാധ്യവന്റെ ഗൃഹയാവധാനത്തെ കാണിക്കുന്നോ.” എന്നും മാധ്യവനു കുറെ വിശ്രാംപം മാത്രം ജനിക്കുന്നവും നാം മറ്റും ശ്രീ. നാരായണപ്പുള്ളിയുള്ള സമാധാനം ചുറ്റുന്നു. ഇതു മാധ്യവനു മറ്റെന്നും എൻ്റെ അഭിപ്രായത്തെ പ്രത്യോഗ്യാനിക്കുണ്ടോ ദുഡികരിക്കുണ്ടോ എതാൻാം ചെയ്യുന്നതും. ഇവിടെ ഒരു സംഗതിക്കൂട്ടി അതുകൊണ്ടുവരുന്ന നാണ്ട്. മാലതിയുടെ നോട്ടേഷൻപുറി മാധ്യവനു ചെയ്യുന്നതും അതിവർഖിപ്പിക്കുന്നതും അനുബന്ധം തോൻ പറഞ്ഞത്തിനു “രണ്ടോ മൂന്നൊന്താ നോക്കിയിരിക്കും, എങ്കിലും അനാരാഗ്യാക്കും കൊണ്ടു മാധ്യവനു അവ അനുവദിയായും വിവിധങ്ങളായും മനോരാജ്യത്തിൽ തോന്നിയിരിക്കും” എന്നും മറ്റും ശ്രീ. നാരായണപ്പുള്ളിയുള്ള സമാധാനം പറഞ്ഞുവെള്ളു. ഇവിടെ മാധ്യവനെ അതുവേഗൾശിലഗന്നും സാഹസപ്രവർത്തിയെന്നും വരത്താതെ സമാധാനാന്തരമില്ലെന്ന നാരായണപിള്ളാവർക്കുകുറക്കുതോന്തി. എന്നാൽ സപ്പാംഗസുന്ദരിയായ ഒരു തകാന്നിരതാത്താൻ അപ്പുള്ളതുപ്രയന്നായ മാധ്യവനു മാലതി വരച്ചണ്ടാക്കിയ തന്റെ ചൂഡ കണ്ണപ്പേരാം ഉപയോഗിച്ചു മറ്റുവഹനങ്ങളിൽ

ತೊನ್‌ ಅನುಕೋಪಿಶ್ವಪ್ರೋಂ ಇತ್ಯಾ ಅನು ಗ್ರೀ.ಗಾರಾಯಣಾಪಿ
ಅಂತ ತನೆ ಮಾಯವನ್ನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಣಾವಯಾಗಿತ್ತ ಹೋಸಿಹಿಕೆ
ಂ. “ಹಾಯ್ದೈಕಳಿವೊಂ ಚಾತರಂ” ಎಂಂಬು ಗ್ರಾಹಿವ
ತನೆತ್ತ ಇವಿಟ ಎಂಡಿಗೆ ಸೆಮರಿಕಾತಿರಿಕಣಂ.

ಮಾಯವನ್ ಉತ್ಪಾದನಿಲಿತಿಕೆ ಕ್ಷಿಳಂಸನ್ ಅಯಾ
ಎತ್ತ ಮಾಲತಿ ವರಂಚ ತನ್ನಂ ರಿಗ್ರಾ ಕಾಣಿಕಣ್ಯಂ ಉಡನಗ
ಮಕರಂನ್ನಿಗೆ ಅರಪೇಕಣಾಗಣಾರಂ ತನ್ನಿಗೆ ಚಿಗ್ರಾವುಂ ಮಾಯ
ವನ್ ಅರತಿರ್ ತನೆ ಎಂಫಿತಾನ್ ತ್ರಂತ್ವಾಕಣ್ಯಂ ಮಾಯಿ. ಇಲ್ಲ
ತಿಂತ್ತು ಸಾಮಾನಂಡಂ ತರ್ತಂಕಣಾಂ ಕ್ಷಿಳಂಸಣಾಂ ವಾ
ಡಿರೆಯಣ ಪರಾಧಿನಾತ್ ಅಂಸಂಭಾವ್ಯಮೆಂಬು ಎಂಬೆನ್ನಿಗೆ ಅನು
ಕೋಪತ್ತಿಗಿತತರಮಾಯಿ ಕಣಾಮಹಂ ತ್ರಂತ್ವಾವೊಂ ತನೆ
ಚಿಗ್ರಾಪಟವುಂ ಸಾಮಾನವುಂ ಎಂಫಿತ್ತಂಕಾಣಾ ಕ್ಷಿಳಂಸನ್
ಪ್ರವೇಶಿಂಚ ಸಂಗತಿಯೆ ತೊನ್ ಮರಹಣೆಯಾ ಕಾಣಾತಿರಿ
ಹಣೆಯಾ ಮಾಯ ವೆಗಾ ಗಾರಾಯಣಾಪಿಶ್ವ ಅರವರ್ಕಂ ಪರ
ಧಿನ. ಇಲ್ಲ ಸಮಾಯಾಗಂ ನಿರಾಲೋಚನಾಪ್ತಾರ್ಥಿಕಮಾಣಣ
ಂ ತೊನ್ ಎಂಫಿಪ್ರತಿರ್ ಕಾಣಿಕಣಾಂ. ಮಾಲತಿ ಎಂಫಿತಿಯ
ಮಾಯವನ್ನಿಗೆ ಹಾಯ ಕಣ್ಣಾತ್ ಮಕರಂನ್ ಮೆರ್ತಪರಣತ ಪ್ರ
ಕಾರಂ ತನ್ನಿಗೆ ಹಾಯಂ ಅರತಿರ್ತಿತನೆ ಎಂಫಿತ್ತಂವಾನ್ ಮಾ
ಯವಣಾಂಪೋಹಣಿಹಿಕೆಮಣಾಂ ಅತ್ತ ಮಾಯವನ್ ಸಹಂತಿಹಿ
ಮಣಾಂ ಅಂಡಿಗೆ ಸಹಂತಿಶ್ವಾಳುಂ ಉತ್ಪಾದನಿರ್ವಹಣ್ಯ
ತನೆ ಚಿಗ್ರಾಲೇವಣಂ ಚೆಣ್ಣಾನ್ ಮಾಯವನ್ ಕಣ್ಣಾಮಣಾಂ
ಅಂತ ಕಾಂತಿಂಡಂ ಮಣಿವಣಂ ಮಿನ್ತ್ತಿಕ್ಕಿ ಕಾಣಾತೆ ಸಾಮಗ್ರಿ
ಹಣ್ಣಾಂತ್ತಂ ಪ್ರಾರ್ಥಣಿಕಿವಾನ್ ಕ್ಷಿಳಂಸಣಾ ರಿಕಿಲ್ಲಂ
ತೋಣಾಣಾತ್ಲಿ. ಪರಹಣ ಇಲ್ಲ ಮೋಲ್ಲಂ ಗಾರಾಯಣಾಪಿಶ್ವ
ಅರವರ್ಕಿಂಡಿ ಮಿನ್ತ್ತಿಕ್ಕಿ ಕಣ್ಣಿಕೆಣಾಪೋಲೆ ಚಿಗ್ರಾಪಟಂ

കൊണ്ടോക്കോമായവൻ വല്ലതിനേയും എഴിൽ
നാതിനോ മരറാ ഉണ്ടായാൽ തിരിയെ വരുന്നതിനുള്ളി
ഉപദ്രവം കാര്ത്തി സാമാന്യങ്ങൾക്കി കളിക്കാൻ എടു
ത്തിരിക്കാം എന്നും നാരാധാരപിള്ള ശരവർക്കാം എഴി
കിപ്പിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെയുള്ള ഉദ്ദേശംവെത്ത
ക്കറിച്ച വായനക്കാർ നല്ലവല്ലോ അതുലോചിക്കണം. മേ
ൽപ്പറമ്പിൽ ഒക്രൗണുചന്ദ്രയേയും മാധ്യവന്നേറ്റ സമ്മത
തേതയും ഉദ്രാനത്തിൽവെച്ചുതന്നേയുള്ള ചിറ്റലേവന
തേതയും കളിക്കാൻ മുരുജ്ജുപ്പാ കണ്ടു അബ്ലൈകിൽ ക
ണ്ടില്ല. കണ്ടിവക്കിൽ എന്നേറ്റ അതുകൊപ്പം യുക്തമായി
വേഖിക്കാം. കണ്ടിബ്ലൈകിൽ ഉൽക്കുറ്റാവിവശനായി അ
തൃതം കുചിണിച്ചവനായി കുത്രാനത്രരഞ്ജിൽ വിരക്കി
യുള്ളവനായി തീന്തിരിക്കുന്ന മാധ്യവൻ തോട്ടത്തിൽ ചെ
ന്നിക്കുന്ന “വല്ലതിനേയും” എഴിയുണ്ട് വിചാരിക്കു
എന്നതു അതുതം അസപാഡാവികമാകുന്നു. സാമാന്യ
മില്ലുന്നുള്ള ഈ അസംഗതിയെ ഹനിപ്പാൻ നാടകക
ത്താവു കന്നാമക്കത്തിന്നേറ്റ അതരംഭത്തിൽ പാവപ്പെട്ട
കളിക്കാനുണ്ട് സാമാന്യമാണ് ചുമപ്പിക്കുന്നതു അ
നക്കുപുറ്റും തോന്തു കാണാതിരുന്നിട്ടില്ല. എങ്കിലും
ഈ പൊടിച്ചുകൈ കൊണ്ടു ഗ്രന്ഥകാർക്കുന്നുള്ളൂസി
ഡി വനിക്കുണ്ടെന്നു കരിക്കും വിചാരിച്ചുകൂടാം. എന്നു
കൊണ്ടുന്നാൽ കാരോ സംഗതിക്കാംകാഡ ചേമ്പ്രയുള്ളതാ
കുന്നവോ പാതുക്കുള്ളും ക്രിയകളുണ്ടും അനേപണ്ടിപ്പാറാ
ഉള്ള സ്ഥാതനത്രപ്പം വായനക്കാർക്ക് ഷൂണ്ണംബാധിക്കുണ്ട്. എന്നു
താനും അതുകൂടിക്കാം നായാട്ടിനാപോധി എന്നും ഘന്തക്കു

ക്രിൽവെച്ചു മരറായ ഗണം വേട്ടക്കാരിൽ ഒരവനമായി അത്രുതെത്ത ഗണത്തിലെ പ്രധാന പ്രാണഭ്യൂഹം ഉണ്ടാക്കന്നതിനു സംഗതി വരുത്തുവാൻ വേണ്ടി കുട്ടക്കരോഹിണി പൊടിച്ചുതേച്ചും ഉടനെ വിഷ്ടം തീരനാതായ വിഷ്ടതോട്ടുടർന്നിയ ഒരു കാട്ടുകൂമി പെട്ടുന്നു് അയാളെ കുത്തിയെന്നു ഉടനെ തബന്നു വെട്ടിമരുന്നു സബ്രിയിൽ നിന്നും അ മരങ്ങനുട്ടു പൊടിച്ചു മറിവിൽതേച്ചു തൽപ്രാണരക്ഷണം ചെയ്തുവെന്നും വരുത്തുവാനായി ഈ സംഗതിക്കെല്ലാക്കെ ചേത്തെഴുതിയുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു നാടകക്കാരനു അത്രുഗണപ്രധാനിയുടെ തോക്കചുമക്കുന്ന ഭത്രുനൈക്കാണ്ടു അവരെല്ലാവരും പീടിക്കിന്നിനു പുറപ്പെട്ടു നുസമയം കുറു കുട്ടക്കരോഹിണികൂട്ടി വെട്ടിമരുന്നുണ്ടാക്കിയിൽ എടുത്തിട്ടുവെന്നു് എത്തെങ്കിലും കരക്കത്തിനും അരുംഭന്തിൽ നിഷ്ട്രൂപ്യാസമായി രണ്ടുനും വചനങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടും തീന്നാവോ?

സാമാന്യങ്ങളുടെ കാര്യം എത്രയെല്ലാ ത്രംഖാനമം മായവൻ ചിത്രം വരയ്ക്കാതാണിവിടെ ഗണ്യമായിട്ടുള്ള തെന്നും അതു നോക്കാതെ എഴുത്തുസാമാന്യങ്ങൾ എവിടുന്ന വന്നവെന്ന ഫോലിക്കുന്നതു പ്രധാനപ്രധാനങ്ങളെല്ലാ പേര്ത്തിരിക്കുന്നതിനാളും അപാടവത്തെ കാണിക്കുന്നവും നും നാരാധാരപിള്ളു അവർക്കും അവലുായി പറയുന്നു. ശ്രദ്ധയിക്കുന്നിയറിനും നാടകങ്ങളിലെ വിരാമങ്ങളെല്ലാ ക്ഷരിച്ചുപോലും എത്ര കരോറങ്ങളുായ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നാശ്ശത്തു ബി. എ. ഉപാധിയാരിയായ നാരാധാരപിള്ളു അവർക്കും കേട്ടിട്ടുകൂലുമില്ലെന്നു

നാ തൊൻ എങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കും? എന്നതെന്നയ്ക്ക് “കളുകോഴി സമുദ്രത്തെ കലഹിച്ച കമ നാം എല്ലാവരും കാത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്” എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കളുകോഴിജുടെ ഈ കമജ്ഞ നാം എല്ലാവരും കാത്തിരിക്കുന്നതെല്ലാമുള്ള പ്രധാന കമ്പിച്ച ഈ സുക്ഷ്മജനാനി ഒരു പ്രസിദ്ധനാടകത്തിലെ പ്രധാനമായ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ നിന്നും അഥവാംഗത്വത്തെ ആധാരപ്പെട്ടതുനാ എന്നീൽ ഈ വാദത്തെ നില്ക്കുന്നതെന്ന വിധിച്ചുതു അത്ഭുതമാണോ?

മാലതിയുടെ റിതുമെഴുതാൻ തുടങ്ങുകയിൽ അഞ്ചു പ്രവാഹത്താൽ ‘രൂചന നേത്രയുഗമ’ എന്നും മറ്റൊ പരംതു് മാധ്യവൻ അനേകം വികാരങ്ങളെ പ്രതുക്ഷിപ്പിച്ചതി. ഇവിടെ മാധ്യവൻറെ താൽക്കാലികാവസ്ഥയിൽ ഇതു കലശലംബയി കണ്ണനീരെലാഖിപ്പിക്കുവാൻ ആവശ്യമാണെന്നും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും എന്നീൽ പ്രതിയോഗിയും പറയുന്നു. മാധ്യവൻറെ അവസ്ഥയിൽ തൊൻ ശത്രയിരുന്നവെങ്കിൽ ഒരു തുഷ്ടി അഞ്ചു വെകിലും എന്നിക്കണ്ണക്കമായിരുന്നില്ലെന്നും പ്രക്ഷീ ഇക്കാൽത്തിൽ അഭിപ്രായവൃത്താസം ഉണ്ടായെങ്കാമെന്നും മാത്രമെ ഇപ്പോൾ ഇത്തസംബന്ധം പറയുവാൻമാറ്റും. എന്നിലും ഇക്കാൽത്തിൽ നാരായണപിള്ള അവർക്കും ആലോചനക്കരവുകൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ള റാസ്യമായ ഒരു അപൊലുമത്തെ കണഡാലും. “സവേ, മകരദ, തന്നീറു ഉം മാം എക്കേശം ശരിയായി.” എന്നുള്ള മാധ്യവോക്കി യുടെ മാനുത്തെ തൊൻ അക്കഷവിച്ചതിനാ ഇതു മാധ്യ

നീറാ മുദയാവധാനത്തെ കാണിക്കുന്നവെന്നും മന്ത്രി പുത്രിക്കു തന്നിൽ പ്രഖ്യാതമുള്ള ഹോസ്റ്റി എന്ന പുണ്ണി മായി വിശ്വസിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം ഇന്തിയും ശക്തനാ കുന്നില്ലെന്നും സന്തോഷപാരവശ്രൂംബകാണ്ട് പെത്രു ഞൈഡി കാണിക്കുന്നതെ മായവൻ ഇങ്ങന്തു നന്നായി എ നാണ്ട് പറയേണ്ടതു് എന്നും എഴുതിയ അതു ലാരാധന പിള്ളി അവർക്കുതന്നു ഇപ്പോൾ പറയുന്നതു കേൾക്കു വിന്ന്, “അയാൾ അതു സമയത്തു മനോരാജുത്തിൽ എത്ര മാത്രം അനുഗമനമുണ്ടിരിക്കുന്നും, അയാളുടെ വികാര ഞൈഡി എത്രം ദുഷ്ടവും നിബിഡവും ഉംജിതവും അനുയരിക്കും!” മേൽപ്പറഞ്ഞതു മനവചുന്നാരുണ്ടാതെനി നീറ ശേഷം ഭാലതിയുടെ ചിറ്റം വരച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു നോളാണ്ട് ഇം അന്തുപ്പുവരുമണ്ണായതും.

ഒത്തുന്തു സുംഭേദമും തന്നവവക്കെ നിന്നുണ്ടിരും ജനസ്തുലം മുട്ടം സേപ്പദങ്ഗംരും ഭേദവനവിധികളിനിക്കുയുള്ളക്കവാം എന്ന് പാടേപാരംവിംജ്ഞം വിരക്കിരണ്ടാടിരിക്കുന്ന താനെ ഇംവെൽപ്പു. എന്ന ഭായവൻ നിലവിളിച്ചുതും. മേ! നാരാജനാപിള്ളി അവർക്കുഭെ! ഇവരെയല്ലാം മായവൻ നീറ മുംബാവധാന സുചകങ്ങളായ സംഗതികളുാം? പെത്രുഞ്ഞൈഡി കാണിക്കാതിരുന്ന മായവൻ ഇം മായവൻതന്നെന്നും ആ? ഓരോബിക്കിൽ വരുമ്പോൾ അവിടവിടെ വേദ്ധം ഇം വല്ല സമാധാനവും പുര്ണാപരവിൽഉംത കാക്കാതെ എഴുതിപ്പേരു ത്താൽ മതിയോ?

ഞാൻ നാടകപരിശോധനയിൽ മുഖാഗ്രിക്കുന്ന സാരാവരഹായ തത്പരം നാരാധനാപിള്ളി അപേരകളുടെ ഇം ‘പിശകി’നാലും ദൃശ്യാന്തീക്കിക്കുന്നും. മനാരിക്ക ത

നേര പ്രിയതകനായ കൂദരംസഹ കുളി! കുളി! എന്നു
വിളിച്ചതു സ്നേഹവമ്പാദജ്ഞാവിരിക്കാമെന്നു നാദാവാ
ഹക്കായി തോൻ എഴുതിയിരുത്തിനേര ‘ഉദ്ദേശ്യമെന്താ
യിരിക്കേണ’ എന്നറിയാതെ നാരാധാപിള്ള വലയുന്ന
തിൽ എന്റീക്കു വ്യസനമെട്ട്.

കേവലപാർശ്വാരികയായ മദ്ദരിക “ബുദ്ധാവിന
സ്വജ്ഞിക്കലുള്ള വിജ്ഞാനത്തിനേര മലം” കണ്ണതായി
പറയുന്നതിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്തിയിരിക്കുന്ന തത്പര്യം
നെത്തു തോൻ കണ്ണപിടിച്ച കൊച്ചത്തതിനാ മലയാളം
വായിക്കാവുന്ന ജനങ്ങൾ കൂതജ്ഞനാരാധിരിക്കേണ്ടതാ
ണുന്ന നാരാധാപിള്ള ശാവർക്കടം അഭിപ്രായപ്പെട്ട
നാതിനാൽ തോൻ ഉപകൂതനാകുന്ന. എങ്കിലും പാലു
കത്തും തരംപോലെ വേഗുന്നകയും തലക്കെൽ വയനോം
കടകരക്കുള്ള ചെഡ്യുന്ന മത്തപോലെ പടൻ പിടിച്ച
യുക്കിപ്പാദങ്ങളുടെ ഒപ്പുവാഹനവികല്പത്തെയെ കാണിച്ച
കൊച്ചുന്ന ഫുറുത്തിക്കു മലയാളം വായിക്കാവുന്ന ജന
ങ്ങൾ മാത്രില്ലെങ്കിലും കൂതജ്ഞനാരാധിരിക്കേണ്ടതാകുന്ന.

കൂദരംസഹനേര യജമാനനാകുന്ന മാധവൻ അട്ട
ക്കെ ദാതുക്കു “നീനേര പ്രിയതമനു” എന്നു കൂദരം
സഹ ഉദ്ദേശിച്ച മകരങ്ങൾ മദ്ദരിക്കയോട് പറഞ്ഞത്തി
നേര മുസപാലാവികതയെപ്പുറി നാരാധാപിള്ള അ
വർക്കടം “പിന്നിട പായാം” എന്നെന്നുത്തി കടന്നപോ
യിരിക്കുന്ന. ഇം “പിന്നിട” തോനം കാത്തിരിക്കുന്ന.

“ഭംഗിയോട് വിരിവാൻ” ഇത്യാദി ദ്രോക്കത്തിനു
സദ്ധാരണ ദയ ദ്രോക്കം തോൻ എഴുത്തു പറഞ്ഞത്തു കയ വി

യത்தിലും സാധ്യകത്തുപുരുഷാത്ത കയ വൃത്തിയാനമാണെന്നും നാരാധാരിപിള്ള അവർക്കും ശാഖിപ്രായപ്പെട്ടുനും. അസാധാരണമായ ഒരുപറമ്പത്ത സന്നിഹിതത്തിൽ നിന്നും ഒന്നും ചെന്നേയചന്ദ്രവിലെ ഭ്രാഹത്രാം അടങ്കിയ വിചാരങ്ങളുടെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ വായനക്കാക്കും ഉണ്ടായെങ്കാം മതങ്ങളും തൊന്ത് സൗംഖ്യപ്പിക്കമാത്രമാണോ ചെങ്കുതെന്നും നാരാധാരിപിള്ള അവർക്കുള്ളാണ് വൃക്ഷത്തൊഴി പറയേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു.

രണ്ടാമങ്കം.

ഈവിടെ രണ്ടാമത്തെ ചേടി നെട്ടവിപ്പുൾ വിട്ടിട്ടും “അവർക്കുവിടെ അത്രപൊസ്തുണ്ടാകും? ഇപ്പോൾ നില്പോലെ ഉണ്ടായ ഈ കൂടിക്കാഴ്ചകൊണ്ടു അവളുടെ ഉർക്കുന്ന അധികമായി തീരുകയേണ്ടുള്ളൂ.” എന്ന പറയുന്നതിൽ നെട്ടവിപ്പുലിനാവയ്ക്കുമില്ലെന്നും മറ്റൊരു സകാരം തൊന്ത് പറഞ്ഞത്തിനും തന്നെനിരതയാണുക്കും അദ്ദേഹം സ്വാനരാഗമുണ്ടായാൽ അവരെ സംബന്ധിച്ചുവക്കും അതുനുമയായ കയ രസമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും പ്രക്രിയ മാധ്യമം മാലതിയിൽ അന്നരാഗമുണ്ടാണെന്നും പാവപ്പെട്ടു ഈ പേടി അറിഞ്ഞതിനുതായി കൂടുകൊണ്ടും വൃജിക്കുന്നില്ലെന്നും അകുന്ന നാരാധാരിപിള്ള അവർക്കുള്ളം ഉത്തരം. മാലതീചായവന്മാക്കും തമ്മിൽ പ്രണയം വല്ലിപ്പിക്കുന്നതിനും അവസാനമായി അവരുടെ വിവാഹവും സാധിക്കുന്നതിനും പെഡിക്കുത്രുകതേതാട്ടുള്ളുടെ പരിഗ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു അവലോകിതയെപ്പെറ്റി കൊാമത്തെ ചേടി ഇപ്പുകാരം ചോദിക്കുന്നു:—“സവീ!”

സംഗീതശാലയുടെ അട്ടക്കരം നീ അവലോകിതയുമായി സപകാൽം പാരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നതുണ്ടോ?" ഇതിനു രണ്ടാമത്തെ ചോടിയുടെ ഉത്തരം "ഒരുന്നോള്യാന്തിൽ വെച്ചുണ്ടെങ്കിൽ വത്തമാനമല്ലോ മായവന്നുറ ഫീഡസ് വന്നായ എത്ര മകരമുണ്ട് ഭഗവതിനെയും അരാധിച്ചു" ഇത്യും ടി. ഇതിൽ നിന്നു കൈചെറ്റിപ്പു വിട്ടവള്ളായ രണ്ടാക്ക തെത്തു ചോടിക്കു മാലതീമാധ്യവന്നും തമാൽ അതുവരെ ഉണ്ടായ പ്രണയവല്ലാനെയക്കുറിച്ചു അറിവുണ്ടായിരുന്നു വോ ഇല്ലെന്നു എന്ന സംശയിക്കുന്നതിനു തോൻ ഒരു ദായം കാണാനില്ല.

കാമന്ദകി എന്ന സന്ധ്യാസിനിയെ മാലതീമാധ്യവ സംശയാഗത്തിൽ കവി ഉപയോഗപ്പെട്ടത്തിയതു ശരിയായില്ലെന്നു തോൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിനു പൂർപ്പുകാലങ്ങളിൽ സന്ധ്യാസിനികൾ രഹസ്യമായി ഇഷ്ടിനു ചെയ്യുമായിരുന്നു മായിരുന്നുവെന്നു വേണും "ഇതുകൊണ്ട് ഉണ്ടിപ്പോം" എന്ന നാരാധാരപിശ്ച അവർക്കും തീപ്പു ചെയ്യുന്നു. ഈ വാദം കരു തുടി എഴുപ്പുമായ വിധത്തിൽ ഇതുകുറം വ്യാവ്യാമിക്കപ്പെടാം. "സന്ധ്യാസിനികൾ ഈ നാടകത്തിൽ പ്രതിചാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നപോലെ വധുവരം സംഗത്തിനായി ബലുകൈഞ്ഞതുക്കേതാടക്കുടെ പരിശുമിച്ചു നടക്കുക എന്നതു സന്ധ്യാസവുത്തിയെക്കുറിച്ചു നടക്കുക ഇം ജണാനത്തിനു വികലംമാക്കുന്നു. എങ്കിലും മാലതീമാധ്യത്തിൽ ഇം വിധം പ്രസ്തുതികളിൽ അനുസക്തിയുള്ളവ ഇം ജണാനത്തിനു വാദ്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു പാത്രത്തെ വെള്ളി കൂടാതു സന്ധ്യാസിനിയെന്നു വിളിച്ചതായി കാണാനിണം.

അതിനാൽ അക്കാലത്തു സന്ധ്യാസികൾ എതാഴ്ശകമ്മ
ദൈർഘ്യക പതിവണ്ണായിരുന്നു.” ഈ യൂക്തിയിലെ
ആബല്യം നാരാധാപിള്ള അവർക്കരിക്ക ചുണ്ടിക്കാ
ണിച്ചു കൊടുക്കണമെന്തു എന്നേന്ന് ഒരു മറയായിതീന്നിരിക്കു
നു. നാടകദാളിലെ എന്ന മാതൃമല്ല എത്ര സംഗതിക
മുട്ടേയും യൂക്തിയുക്തതയെ അലോചിക്കുവാൻ തുടങ്ങു
വോം യഥാത്മായ നമ്മുടെ അറാഞ്ചവത്തയാണ് അതു
പ്രംതനു അസ്ത്രഭൂക്തണമെന്തു. അതു അറാഞ്ചവത്തോട്
യോജിക്കാതെ സംഗതികളെ സാധുകരിക്കേണ്ടെങ്കിൽ
‘സത്രവോധപ്രൗഢത്തിക്കളും’ കരു തെളിവുകൾ അതു വക
അസാംഗത്യദാശ അനന്ത്രിക്കായി പറയപ്രൗഢവാൻ ഉ
ണ്ടാക്കിരിക്കുന്നു. ഇല്ലാത്തപക്ഷം സ്വന്നാഭവത്തിനേരു
അത്യാരപ്രൗഢത്തപ്രൗഢ വാദങ്ങൾ തന്നെ പ്രഖ്യാപിച്ചുവി
ക്കിം. ഇവിടെ നമ്മുടെ അറാഞ്ചവത്തിനാ വിരോധായ
കൂടു അവസ്ഥയാണ് മാലതീമാധ്യവത്തിൽ ഈ സന്ധ്യാ
സിനിവൈ സംബന്ധിച്ചുടരുന്നും കാണുന്നതു. അതിനാൽ പുഠ്യകാലത്തിൽ സന്ധ്യാസികൾ ഈ വക പു
ത്തികളിൽ ഉള്ളക്കത്താരായിരുന്നവുന്ന സ്ഥാപിക്കേണ്ടു
മെങ്കിൽ സ്വതന്ത്രമായ വേറു തെളിവുകൾ അവഗ്രഹിക്കു
മെന്നു. മാലതീമാധ്യവത്തിൽ കവിയിടെ കല്പനാവേക
ഡ്രത്താലോ മഹാ ഒരു സന്ധ്യാസിനി ഈ വക വിടക
മുന്നോടി ചെങ്കുത്തായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അക്കാ
ലത്തു അദ്ദേഹ ഒരു നടപ്പുണ്ടായിരിക്കുന്നും എന്ന ഈ
ഹിക്കുന്നതു കേവലം ബാലവനാർച്ചപോലും ഉപഹാസ്യ
മായി ധ്രൂവിക്കുന്നു ഒരു വാദമാറു. ഏങ്കിക്കുണ്ടിയൻ

നെറ്റ റോമിലൊ അതുന്ന് ജൂലിയറീ (Romeo and Juliet) എന്ന നാടകത്തിൽ പ്രോഡൻസിൽ എന്ന സ്ന്യാസി ഈ വിധം കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തായി കാണാനു (Middle Ages) മദ്ദു മഹാശാന്തിര സ്പാലാവത്തെ പ്രവാഹിക്കുന്ന പരിഗ്രാമ പരിഗ്രാമത്തിന്റെ ഒരു പ്രകളിഞ്ഞിരുന്നു അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടതിന്റെ ഫലതാക്കന്നു.

“മനസ്സാത്തെനാവാശിളുക്കാതും” ഇത്യാദിയായ ചീമ്പിസംശാസ്ത്രികൾ അത്ഭവിപ്പായ്ക്കുന്നും ചെവരുപ്പ് തേരും തോന്ന മുണ്ടിക്കാണിച്ചതിനു വാക്കുമാടനയെ ഉദ്ദേശിച്ചു തോന്ന അക്കേഷ്യപിക്കയില്ലെന്നു അതുപോതെനു ചെയ്ത വാക്കിനെ തോന്ന അഞ്ചനം ചെയ്തായി ശ്രീ. നാരായണപിള്ള അവലോധി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ ഒരു വാദ്യാനന്തരപ്പു തോന്ന ചെയ്തിട്ടുള്ളതും തോന്ന ചെയ്തിട്ടുള്ളതും. തജ്ജി മയിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള വൈദ്യുതി പദ്ധതിക്കേണ്ടെങ്കിലും അവയുടെ ഘടനയെന്നും അവയുടെ ഘടനയെന്നും ലാളിത്രതേനെയും ചെവരുപ്പ് തേരുതും കുറിച്ചു എന്നിക്കു കാഞ്ഞിക്കുന്നുണ്ടോ മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും അനുസൃതമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും അക്കേഷ്യപഠനം സിലബിക്കേന്നില്ലെന്നാണ് എന്നും അതു കേഷപഠനം. ‘ഈ വാക്കുങ്ങളിലെ അക്കൗണ്ടേഡു പദങ്ങൾ ഒളിയെ വൈദ്യുതിയെടുത്താൽ എന്നിക്കു മനസ്സിലാക്കുന്ന ബന്ധകിലും അവയുടെ ഘടനയാൽ കവി എന്തു നിത്യപി ആരിക്കുന്നവും’ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല എന്നു തിരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടും നാരായണപിള്ള അവർക്കുംകൂടു ഇംഗ്ലാൻഡിലും വേർത്തിരിക്കുവാൻ കഴിയാനെന്നതു ശോഡാന്വീ യാംതെനു. കാമവികാരത്തെ അടക്കുന്നതിനാണും ശക്തി കൊണ്ടു നേതൃത്വം അടങ്കുകയില്ലാതെ വിടവിരിക്കുക

എന്നതിന്റെ സ്വപ്നാവധിയില്ലെങ്കിലും തീ. റാരാ യണാപിള്ള ഒരു സമാധാനവും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

മാധ്യവർച്ചിതമായ ദ്രോക്കം വായിച്ചിട്ട് ക്രൂകയാ ഷം ശ്രേഷ്ഠകലജാതയായും മരഭിരിക്കുന്ന മാലതി കേവലം വേദ്യോക്തുപ്പാലെ വിനയലേശം ത്രട്ടാതെ ചെങ്കു പ്രസംഗതിഞ്ഞിരുന്നു അനബപ്പത്തിയെങ്കിലും റാരായണ പിള്ള അവർക്കിൽ ഉത്തരം പറയുന്നതു അനബഹാഗത്തി നേരം അഭിനവീടും അനിയന്ത്രണിയവും കൗജിജിത്രുമേ റിയത്രമായ പ്രഥവശത്താൽ നിസ്സഹായയായി തന്നെ ആത്മസബിയോട് സപ്രൂത്താതെ വ്യക്തമായി ചരഞ്ഞു വെന്ന വരാമണ്ഡ്യാ എന്നാക്കുന്ന. സവികൾ തമ്മിൽ സുഖാസുവാസമായിൽ പക്ഷംകൊള്ളുമെന്നതു സർവ്വസമതം തന്നെ. എങ്കിലും “ആ സമയത്രയും പാട്ടുള്ളടാതെ നീങ്കു സ്വത്തം വെച്ചുവാണ്ടും” എന്ന ലവംഗിക ചോദിച്ചുപ്പോൾ ലജ്ജിച്ചു മാലതി ഇല്ല പച്ചയായി തന്നെ കാഴവികാര സ്വഭാവികിയിൽ നിന്നും വിലപിച്ചതു ഒട്ടം യുക്തമണ്ണ.

ഹിന്ദുക്കവികൾക്കും അതിശയാക്കിയിൽ വളരെ ഭേദമുണ്ടെന്നും അതിവള്ളുന്ന ഒരു ഭംഗിയായിട്ടുണ്ട് അവർ കണക്കാക്കിട്ടുമുള്ളതെന്നും ഞാൻ എഴുതിയതു റാരായണാപിള്ള അവർക്കിൽക്കു അത്യുന്നതും നീരാസത്തിനും ഒരു തുംബായായി തോന്നുന്നു. യട്ടാർത്ഥമായി മനസ്സിൽ തോന്നിയതിനെ വ്യക്തമായി പറഞ്ഞത്തല്ലോരത്തു പ്രഭേദകിച്ചായടുത്തും നേരാളുമുള്ള വൈവരത്താൽ ഞാൻ ഫേരാതനബല്ലുന്നും ഒരു സമാധാനം എന്നിക്കുണ്ട്. അതിശയാക്കിയിടെ അധികല്പനയോഗമെന്ന ആദ്ധ്യാപം ചെയ്യ

രണ്ട് നീറക്കെട്ട് പോരിന്തുപയത്രമുന്നുവാൻ സാധാരണയായി ചുരുതാട്ടം കൊണ്ടു മരായണാവിള്ള അവർക്കൽ സമർത്ഥക്കാരാണെങ്കിലും അതിശയോക്കതിപ്രിയതപം അരബിക്കാഡ് എന്നാണെന്ന് മുതലായ ജാതിക്കർഷണം ഉള്ളതായിരിക്കും അതു റിന്റുകൾ എന്ന കരി മതകാക്കി റിക്കട്ട് എന്ന തൊൻ വിചാരിച്ചതായി നാരായണാവിള്ള അവർക്കൽ പറയുന്നു. ഇവിടെ അദ്ദേഹം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള മേതപാലാസം വെളിപ്പുട്ടതെപ്പും ദാനാക്കന്നു. അതിശയോക്കതിപ്രിയതപം പെശരസ്ത്രവാക്ക് സാധാരണമാക്കാൻ വരുത്തുകൾ റിന്റുകൾക്കും അതുണ്ടെന്നു തൊൻ പറഞ്ഞ തിൽനിന്നു റിന്റുകൾ എന്ന കരിക്കാക്കി റിക്കട്ട് എന്ന തൊൻ നിശ്ചയിച്ചതായി അദ്ദേഹം അനുമനിക്കുന്നു. പെശരസ്ത്രവാരായ ഒരു ജാതിക്കർഷണ ഇം ഭോഷി മിശ്ചുന്ന തൊൻ നിശ്ചയിച്ചതായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇം വാദത്തിൽനിന്നു അവശ്യം സിജിക്കും. ഇം അനുമതിക്കു ശ്രീ. നാരായണാവിള്ളജ്ജു കു പ്രഭാണവുമില്ല.

ഇതുവഴുവും നില്ക്കുമ്പുള്ള തൊൻ തന്നെ അതിശയോക്കതിയുടെ ‘ആക്കമ്പനാത്തിൽ പെട്ടിട്ടില്ലെന്നു എന്നാണ്’ പിന്നൈത്ത ചോദ്യം. അതിശയോക്കതിപ്രിയതപം എന്നും അതിശയോക്കതിപ്രയോഗമെന്നും ഉള്ള സംഗതിക ഒരു തമിൽ തിരിച്ചറിക്കുവുന്ന അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞി കൗൺവേഷിൽ തീരാൻ ബുഡലാചിത്രമായ ഇം ഓന്തിയിൽ നാരായണാവിള്ള അവർക്കൽ ചെന്ന ചാട്ടമായിതന്നില്ല.

